

ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းစာပေဆု (အတ္ထုပ္ပတ္တိဘာသာရပ်)

ပြည်တော်ချစ်မင်းသား

ရွှေ၏

BURMESE CLASSIC .COM

ဘဝနှင့် အနုပညာ စွပ်ပုံရွာ

ကေဖြူး

ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘက် စာပေကော်မတီမှ ထုတ်ဝေသည်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၁၈၆၀၂၁၁
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၂၆၈၀၃၁၁

•
ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

•
အုပ်စု

၅၀၀

•
ထုတ်ဝေခြင်း

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

•
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းနှင့် အတွင်းစာစီ
နဝရတ်ကွန်ပျူတာ

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်သင်းသင်းမာ
ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ် စာပေကော်မတီ

ပုံနှိပ်သူ - ဦးငွေသိန်း၊ သီတာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၃၂)၊ ဒေါ်သိန်းတင်လမ်း၊
ကန်တော်ကလေး

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်ကတ်တလောက်အညွှန်း (CIP)

၉၂၇

ကော်မရှုး
ပြည်တော်ချစ်မင်းသား ရွှေဘင်္ဂါဘဝနှင့် အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ/
ကော်မရှုး။ -ရန်ကုန်၊
ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ်စာပေကော်မတီစာပေ၊ ၂၀၁၁။
၁၁၆ စာ၊ ၁၉ x ၂၅ စင်တီ။
(၁) ပြည်တော်ချစ်မင်းသား ရွှေဘင်္ဂါဘဝနှင့် အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ

ပြည်တော်ချစ်မင်းသားရွှေဘ၏

ဘဝ နှင့်

အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ

ကေမြူး

ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ် စာပေကော်မတီမှ ထုတ်ဝေသည်

ဘဝနှင့် အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ

ရေးသူ • ကေမြူး

အဖ ဦးကြွယ်၊ အမိ ဒေါ်လယ်တို့မှ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် မုံရွာခရိုင်၊ ချောင်းဦးမြို့နယ်၌ မွေးဖွားသည်။ ငါးလုံးတင်ရွာ အစိုးရမူလတန်းကျောင်း၊ ချောင်းဦးအစိုးရအထက်တန်းကျောင်းနှင့် အင်းစိန်စက်မှုလက်မှုသိပ္ပံတို့တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး စက်မှုအင်ဂျင်နီယာသင်တန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် အမှတ်(၁)စက်မှုဝန်ကြီးဌာန၊ မြန်မာ့အထည်အလိပ်လုပ်ငန်းတွင် အလုပ်ရုံစိတ်မှူးအဆင့်မှ စက်ရုံမှူးအဆင့်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး လုပ်သက်ပြည့် အငြိမ်းစားယူ၍ ယခုအခါ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ၁၉၈၃၊ ၁၉၈၅ နှင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်များတွင် ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံနှင့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယသမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားရောက်၍ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ နည်းပညာရပ်များ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ပြီး ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် စီမံကိန်းထူးချွန်(တတိယအဆင့်) ချီးမြှင့်ခံရသည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် ဖြူနီညိုပြာမဂ္ဂဇင်းမှ “ပတ္တမြားအစစ် နွဲ့မနစ်” ဝတ္ထုတိုမှာ ပထမဆုံးပုံနှိပ်စာမူဖြစ်ပြီး နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဝါသနာအလျောက် ရှုမဝ၊ သွေးသောက်၊ ရုပ်ရှင်၊ အနုပညာကြေးမုံ၊ မဟေသီ၊ ရုပ်ရှင်မျက်မှန်၊ မြန်မာ့ဓန၊ ရင်ခုန်သံ၊ ရွှေအမြူတေနှင့် နွယ်နီ စသည့် မဂ္ဂဇင်းများနှင့် ရုပ်ရှင်သတင်းစဉ်၊ ကြီးပွားရေးလမ်းညွှန်၊ မန္တလေးယဉ်ကျေးမှု၊ အလင်းတန်းနှင့် လျှပ်တစ်ပြက် စသည့် ဂျာနယ်များတွင် ဝတ္ထုတို၊ အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်နှင့် ဆောင်းပါးများစွာ ပါဝင်ရေးသားခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ စာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ဝင်အမှတ် (၇၂၁၂) ဖြစ်ပြီး ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် “မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုနှင့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များ” စာမူဖြင့် စာပေဗိမာန်စာမူဆု (စာပဒေသာ) ရရှိသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦး ဒါရိုက်တာ ၁၅ ဦးတို့၏ ရုပ်ပုံလွှာများစာမူဖြင့် ပခုက္ကူဦးအုံးဖေ စာပေဆု(ကျမ်းစာပေ)တတိယဆု ရရှိခဲ့သည်။

အမည်ရင်း-ဦးစိန်မြ ဖြစ်သည်။

နေရပ်လိပ်စာ - အမှတ် ၁၅၊ အကွက် (၆၀)၊ နဝဒေးဥယျာဉ်အိမ်ရာ၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း

ရှေးဦးစကား

မင်းသားရွှေဘာသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ စတင်ရုံတင်သည့် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ဆရာခန့်ရိုက်ကူးသည့် လက်နက်ပုန်း ရုပ်ရှင်ကားတွင် ဇာတ်ရံအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ စတင်ရုံတင်သည့် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင် ရိုက်ကူးသည့် သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားတွင် ဇာတ်ဆောင်(မင်းသား)အဖြစ်လည်းကောင်း စတင်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်နယ်သို့ ခြေချခဲ့သည်။ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်တစ်ကားတည်းဖြင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် ပြည်သူတို့၏ တစ်ခဲနက်အားပေးသည့် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားဘဝကို ခံယူနိုင်ခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည်။

စာရေးသူသည် ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင်နှစ်များအတွင်း မူလတန်းကျောင်းသားအရွယ်တွင် ပုံရွာခရိုင်၊ ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ ငါးလုံးတင်ရွာမှ နယ်လှည့် ရုပ်ရှင်ကားများ အခါအားလျော်စွာ ပြသသည့် ယာယီရုပ်ရှင်ရုံ၌လည်းကောင်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသားအရွယ်တွင် ချောင်းဦးမြို့မှ မြို့လယ် ရုပ်ရှင်ရုံနှင့် နဂါးနီရုပ်ရှင်ရုံများ၌လည်းကောင်း၊ မင်းသားရွှေဘာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် အသံတိတ်နှင့် အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများကို စတင်ထိတွေ့ကြည့်ရှုခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် စက်မှုသိပ္ပံ (အင်းစိန်) တွင် ပညာသင်ယူပြီး မိတ္ထီလာ၊ ရွာသစ်ကြီး (စစ်ကိုင်း) နှင့် ရန်ကုန်မြို့များရှိ အမှတ်(၁)စက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ ချည်မျှင်နှင့်အထည်စက်ရုံများနှင့် အထည်ချုပ်စက်ရုံများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်ကာလအတွင်းတွင်လည်း မင်းသားရွှေဘာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားအချို့ကို ဆက်လက်ကြည့်ရှုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာကို ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကပင် နှစ်သက်ချစ်ခင် အားပေးစွဲလမ်းခဲ့ပြီး အရွယ်ရောက်ချိန်တွင် မင်းသားရွှေဘာ၏ သရုပ်ဆောင်ထူးချွန်မှု၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှု၊ ရိုးသားဖြူစင်မှုနှင့် ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်ဓာတ်ရှိမှုတို့ကို တွေ့မြင်ကြားသိလာရသဖြင့် သံယောဇဉ်များလေးစားကာ ဆက်လက်အားပေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာ၏ နောက်ဆုံးရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ဇေယျာရွှေပြည် ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ခင်မောင်ဦးနှင့်စိုးသိန်းထွဋ်တို့ ရိုက်ကူးသော မချစ်လဲပြုံး ချစ်လဲပြုံးကို တွေ့ရှိရပြီး ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ စတင်ရုံတင်ခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာသည် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းအပြင် ဇာတ်သဘင်၊ ပြဇာတ်ကပြခြင်းနှင့် ဗီဒီယိုရိုက်ကူးခြင်း စသည့် အနုပညာလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်နေ့၊ အသက် ၆၀ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည် ကလေးဘဝ၊ လူငယ်ဘဝနှင့် လူရွယ်ဘဝတို့တွင် မင်းသားရွှေဘာ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို ကြည့်ရှုဖြတ်သန်းစွဲလမ်းခဲ့သူအဖြစ် သတ်မှတ်ရပါမည်။

စာရေးသူသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရင်း ဝါသနာအရ မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဂျာနယ်အချို့တွင် ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည် အနည်းငယ်နှင့် ဆောင်းပါးများစွာ ရေးသားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ရေးသားဖြစ်ရာမှ

ကလေးဘဝမှ လူရွယ်ဘဝတိုင် ကြည့်ရှုဖြတ်သန်းစွဲလမ်းခဲ့ရသော မင်းသားရွှေဘ၏ အကြောင်းအရာအချို့ကိုလည်း ရေးသားရန် ပိုင်းဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူနှင့် မင်းသားရွှေဘတို့မှာ ကျင်လည်ရာနယ်ပယ် မတူညီကြသည့်ပြင် ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှုလည်း မရှိ၍ အတ္ထုပ္ပတ္တိအဖြစ် ရေးသားရန် မဝံ့မရဲဖြစ်ရပါသည်။ လက်လှမ်းမီသမျှ ကျမ်းစာအုပ်စာတမ်း၊ ဆောင်းပါးများ၊ မဂ္ဂဇင်းများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကူအညီဖြင့် မင်းသားရွှေဘ၏ အကြောင်းအရာအချို့ကို ဆောင်းပါးနှင့်စာစုအသွင် ရေးသားပြုစု၍ ‘ပြည်တော်ချစ် မင်းသား ရွှေဘ၏ ဘဝနှင့်အနုပညာ ရုပ်ပုံလွှာ’စာမူကို ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ် စာပေကော်မတီသို့ တင်သွင်းခဲ့ပါသည်။ ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ် စာပေဆုကော်မတီက ‘ပြည်တော်ချစ် မင်းသားရွှေဘ၏ ဘဝနှင့် အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ’ စာမူအား အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဘာသာရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ဆုချီးမြှင့်ပြီး စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပေးခဲ့ပါသည်။

‘ပြည်တော်ချစ် မင်းသားရွှေဘ၏ ဘဝနှင့် အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ’ စာအုပ်နှင့် စာမူဖြစ်မြောက်ရေးတွင် ညှိနှိုင်းကိုးကားသည့် ကျမ်းစာအုပ်စာတမ်းနှင့် ဆောင်းပါးများကို ပြုစုရေးသားကြသည့် စာပေပညာရှင်နှင့် စာရေးဆရာများကိုလည်းကောင်း၊ ညှိနှိုင်းအထောက်အထား ရယူသည့် မဂ္ဂဇင်းများအား စီစဉ်တည်းဖြတ်သည့် အယ်ဒီတာများနှင့် ထုတ်ဝေသူများကိုလည်းကောင်း၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး အကူအညီပေးကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို လည်းကောင်း၊ ဆုချီးမြှင့်၍ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေပေးသော ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ်နှင့် စာပေကော်မတီကိုလည်းကောင်း ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဂါရဝထားမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ပြည်တော်ချစ်မင်းသား ရွှေဘ၏

ဘဝနှင့် အနုပညာရုပ်ပုံလွှာ

မာတိကာ

၁။	ရွှေဘ ဟူသည်	၁
၂။	ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်နှင့် ကျော်ဆွေတို့၏ ပဋိပက္ခကြားမှ မင်းသားဖြစ်လာသည့် ရွှေဘ	၄
၃။	ရွှေဘ၏ဇာတိနှင့် ရွှေဘ၏ ဇာစ်မြစ်	၇
၄။	သတ္တိဗျတ္တိ ရှာပုံတော်	၁၀
၅။	စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် စတန့်မင်းသားရွှေဘအား အကဲဖြတ်ကြပုံ	၁၆
၆။	ရွှေဘ၏ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ဇာတ်လမ်းများနှင့် ဇာတ်ဆောင်စရိုက်များ	၂၁
၇။	အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ခေတ်မှ ရွှေဘ	၂၆
၈။	အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် ရွှေဘ	၃၂
၉။	ရွှေဘတစ်ဦးတည်းပိုင် သမတရုပ်ရှင်	၄၁
၁၀။	သမတလူကြမ်းအဖွဲ့	၄၄
၁၁။	ဒါရိုက်တာ ရွှေဘ	၄၈
၁၂။	ပြဇာတ် ဇာတ်ခုံထက်မှ ရွှေဘ	၅၁
၁၃။	မြန်မာ့ဗီဒီယိုရေစီးမှ ရွှေဘ	၅၄
၁၄။	ရွှေဘအား ပြည်သူတို့က ချစ်ကြပုံ	၅၈
၁၅။	တကယ့်ဘဝထဲမှ ရွှေဘ	၇၁
၁၆။	ရွှေဘပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများ	၈၄
၁၇။	ရွှေဘ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားအချို့၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်များ	၉၇
၁၈။	ညှိနှိုင်းကိုးကားသည့် စာအုပ်စာတမ်းနှင့် ဆောင်းပါးများ	၁၁၄

သမတ ရှင်ရှင်
“လက်တလုံးခြား”မှ ရွှေဘ

ရွှေဘ ဖုသည့်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမဦးဆုံး ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှုကို အားကြီးမာန် တက် ဆောင်ရွက်နေသော ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝ အသင်းကြီး (ဝိုင်အမ်ဘီအေ)၏ ဦးဆောင်သူ တစ်ဦးဖြစ် သည့် ဦးထွန်းရှိန်၏ စာပေသဘာဝကားနှင့် မေတ္တာနှင့် သူရာ ဇာတ်လမ်းရုပ်ရှင်ကားတို့အား စတင် ရုံတင်နိုင်ခဲ့ကြ သည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် အနုပညာရှင်နှင့် အတတ်ပညာရှင်များ သည် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် စတင်ထွန်းကားစဉ်ကာလမှ မျက် မှောက်ကာလအထိ ရုပ်ရှင်စက်မှုပစ္စည်းကိရိယာနှင့် ရုပ်ရှင် နည်းပညာရပ်တို့တွင် အခက်အခဲများ ရှိစေကာမူ အဖြူ အမည်း အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားနှင့် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား မြောက်မြားစွာကို ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြပြီးနောက် ၁၉၈၅ခုနှစ်မှ စတင်၍ ဆေးရောင်စုံရုပ်ရှင်ကားများကို ထုတ် လုပ်နိုင်ခဲ့ ကြပါသည်။ ထိုမြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများတွင် (တစ်နည်းအား ဖြင့်) ဂန္ထဝင်မြောက် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများလည်း ပါဝင်ခဲ့ သည့်အပြင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကမှ ထူးချွန်ထက်မြက် သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များနှင့် အတတ်ပညာရှင်များ လည်း ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင် များတွင် မင်းသားရွှေဘာမှာ ချန်လှပ်၍မရသည့် ရုပ်ရှင် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ မင်းသား ရွှေဘာမှာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် နယ်နယ်ရရ မင်းသား မဟုတ်ဘဲ ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ ပေါ်ထွန်း ထင်ရှားလာသမျှ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်မင်းသားများနှင့် ခေတ်အ ဆက်ဆက် ရင်ပေါင်တန်းကာ ရုပ်ရှင်ကားမြောက်မြားစွာ ကို ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်သူရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ် ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာ ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကား လွန်စွာများပြားမှုအပေါ်တွင် အချို့က မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်း တလျှောက် ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခဲ့သည့် မင်း သားဟု သတ်မှတ်ပြောဆိုကြပြီး အချို့က နိုင်ငံတကာ ရုပ်ရှင်လောကနှင့်ချီ၍ ကမ္ဘာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ဇာတ် ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခဲ့သည့် မင်းသားဟုပင် ခန့်မှန်း တင်စားခဲ့ကြပါသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် ရုပ်ရှင်ကား များစွာကို အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးနိုင်ခွင့်ရခြင်းမှာ ရုပ်ရှင် ကြည့်ပရိသတ်အားပေးမှု အစဉ်တစိုက် ရရှိနေခြင်းကြောင့်

သာဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်သက်တမ်း နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ခန့် အတွင်း မင်းသားရွှေဘာရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားမြောက် မြားစွာအား ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့ကြသည့် မြန်မာနိုင်ငံတစ် ဝန်းမှ မင်းသားရွှေဘာ၏ ပရိသတ်အင်အားမှာ ထုထည် ကြီးမားလွန်းလှရာ ခန့်မှန်းရန်ပင် ခက်ခဲလှပါသည်။

မင်းသားရွှေဘာရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများတွင် သာမန်အထိုးအကြိတ်၊ အပစ်အခတ်၊ အချစ်နှင့်အိမ်ထောင် ရေး ဇာတ်ကားတို့၏ နယ်ပယ်ကိုကျော်လွန်၍ နိုင်ငံနှင့် ပြည်သူ့ကိုလည်း အကျိုးပြု၊ အနုပညာလည်းမြောက်ပြီး ဖျော်ဖြေမှုလည်း ပါဝင်သည့် ရုပ်ရှင်ကားအများအပြား ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကားများကြောင့် ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်မှ ဇာတ်မာန်တက်ကြွမှု၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန် မှု၊ အမှန်တရားလိုလားမှု၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးကို မြတ်နိုးမှု၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကို နှစ်သက်မှုနှင့် အသိ အမြင် ထက်သန်မှန်ကန်မှု စသည့် အကျိုးတရားတို့ကို အဆမတန် ရရှိခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ပြင် မင်းသားရွှေဘာ၏ ဇွဲလုံလဝီရိယဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်မှု၊ သရုပ်ဆောင် အမှုအရာ၊ အပြောအဆို ထူးချွန်မှုတို့နှင့် ထူးကဲသောပါရမီ ကြောင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ တစ်ခဲနက် အားပေးမှုနှင့် အပြည့်အဝ စွဲလမ်းချစ်ခင်မှုကို မင်းသားရွှေဘာက ထူးကဲစွာ ရယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မင်းသားရွှေဘာကို မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ပရိသတ်အင်အား အကြီးမား ဆုံးမင်းသားဟုတစ်ဖုံ၊ ပရိသတ်အချစ်ဆုံး မင်းသားဟု တစ်သွယ်၊ မင်းသားသက်တမ်း အရှည်ဆုံး သရုပ်ဆောင် ဟုလည်းတစ်နည်း၊ ကိုယ့်ရှုထောင့်နှင့်ကိုယ် ဝိသေသ အမျိုးမျိုး ပြုနေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လူဦးရေ ၏ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ တောင်သူလယ်သမား များနှင့် အလုပ်သမားများဖြစ်ကြပြီး မင်းသားရွှေဘာအား တစ်ခဲနက် အားပေးပြီး အချစ်ကြီးချစ်ကြသည့် ပရိသတ်အများစုသည် လည်း တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြရာ ထူးခြားမှုဟု ဆိုရပါမည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင် သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ထူးချွန် ထက်မြက်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် အတတ်ပညာရှင် များစွာပေါ်ထွန်းခဲ့ရာ ထိုရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် အတတ် ပညာရှင်များအနက် စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာနှင့် ဒါရိုက်

တာပြည့်စုံ၏ ကျွန်တော့်ဇာတ်လိုက် ချစ်ရွှေကြီး၊ စာရေးဆရာမကြီး ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ မာလာရီ(အကယ်ဒမီကြည့်ကြည့်ဌေး)၊ စာရေးဆရာ မြောင်းမြဘေဆွ၏ ယနေ့ကျော်ဆွေ၊ တက္ကသိုလ်မောင်လှသူ၏ ခင်ယုမေ၊ မြင့်မြင့်ခင်နှင့် ဖိုးပါကြီးတို့အကြောင်းတစ်အုပ်စီနှင့် လင်းယုန်နီ၏ ဝါဝါဝင်းရွှေအကြောင်းတို့အား လုံးချင်းစာအုပ်များ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးဆရာ၊ အယ်ဒီတာနှင့် ဒါရိုက်တာပြည့်စုံ၏ ကျွန်တော့်ဇာတ်လိုက် ချစ်ရွှေကြီးနှင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်နှင့် ဦးညီပု၊ ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးဆရာ ဘုန်းမြင့်(ရွှေမင်းဝံ)၏ ပဲရောက်ဦးဆန်နီနှင့် ဗြိတိသျှဘားမား ဦးညွန့်တို့အား အခန်းဆက်ဆောင်းပါးများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုပညာရှင် အသီးသီးအား ကျယ်ပြန့်စွာ ဂုဏ်ပြုရေးသား မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုလက်လှမ်းမီသမျှ တွေ့ရှိရသော မဂ္ဂဇင်းအခန်းဆက်ဆောင်းပါးများအနက် ကျွန်တော့်ဇာတ်လိုက် ချစ်ရွှေကြီးသာလျှင် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပြီး မြန်မာ့ရုပ်ရှင်နှင့် ဦးညီပု၊ ပဲရောက်ဦးဆန်နီနှင့် ဗြိတိသျှဘားမားဦးညွန့်တို့မှာ လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် မရောက်ရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ပြင် ရွှေလေးမောင်၏ပြည်သူတွေချစ်သော အနုပညာသည်ကြီးများ၊ သိမ်ဖြူ ကြွယ်ဝ၏ နှစ် ၅၀ ခန့် ရုပ်ရှင်ပညာသည်များမှတ်တမ်း၊ စစ်ကိုင်းလှရွှေ၏ ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင် စတန့်မင်းသား ၁၀ ဦး၊ စံထူး၏ အနုပညာကျော်တစ်ရာ၊ မင်းညွန့်၏ ချစ်ပန်းသုံးပွင့် (တစ်တွဲလျှင် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်သုံးဦးစီဖြင့်လေးတွဲ)၊ မိုးမြင့်ဟိန်း၏ အကျော်ကြားဆုံးနှင့် ပရိသတ်အင်အားအများဆုံး မင်းသားများ၊ ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ)၏ သူတို့ ဘာကြောင့်အောင်မြင်နှင့် ကျော်သန်းမြင့် (ဗန်းမော်) ၏ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ငွေကြယ်ပွင့်တို့ ရုပ်ပုံလွှာများ အမည်ရှိ လုံးချင်းစာအုပ်များတွင် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင် များစွာတို့၏ အကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ် ဆောင်းပါးများအား စုပေါင်း၍ ဂုဏ်ပြုရေးသား မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင် မှတ်တမ်းတစ်လျှောက်မှ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် အတတ်ပညာ

ရှင်များစွာအား ကျယ်ပြန့်စွာ ဂုဏ်ပြုရေးသား မှတ်တမ်းတင်ရန် ကျန်ရှိလစ်ဟင်းနေဆဲ ရှိပါသည်။ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် ရုပ်ရှင်အတတ်ပညာရှင်တို့အား လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် ကျယ်ပြန့်စွာ ဂုဏ်ပြုရေးသား မှတ်တမ်းတင်ရန်မှာ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးဖြင့် နက်နဲစွာအချိန်ယူ ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းဖြစ်၍ လည်း များစွာကျန်ရှိလစ်ဟင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဂုဏ်ပြုရေးသား မှတ်တမ်းတင်ရန် ကျန်ရှိ လစ်ဟင်းနေသော ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် အတတ်ပညာရှင်များတွင် တစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ်သော မင်းသားရွှေဘနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လက်လှမ်းမီရာ စာအုပ်စာတမ်း၊ စာနယ်ဇင်းဆောင်းပါးများနှင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အား ကျွမ်းဝင်နှံ့စပ်စွာသိရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံ ချဉ်းကပ် စူးစမ်းလေ့လာမှုများကို အခြေခံလျက် အတ္ထုပ္ပတ္တိအဖြစ် မဟုတ်ဘဲ သိမြင်နိုင်သမျှ ရှုထောင့်အသွယ် သွယ်အား ဆောင်းပါးများအသွင် ဖန်တီးပြီး စုစည်းဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘ၏ စတန့်မင်းသားဘဝသို့ ဇွဲလုံ့လ ဝီရိယကြီးစွာ စွန့်စားရောက်ရှိပုံ၊ ရုပ်ရှင်နယ်ပယ်တွင် မင်းသားရွှေဘမှာ သရုပ်ဆောင်ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာဘဝများ ခံယူပုံ၊ ဇာတ်သဘင်နယ်ပယ်နှင့် မြန်မာ့ ဗီဒီယို ရေစီးတွင် ကျင်လည်ပုံ၊ မင်းသားရွှေဘအား ပြည်သူများက အချစ်ကြီးချစ်ကြပုံ၊ မင်းသားရွှေဘ၏ စိတ်နေစိတ်ထား၊ အကျင့်စာရိတ္တနှင့် တကယ့်ဘဝအား ဖြတ်သန်းပုံတို့နှင့် မင်းသားရွှေဘ ရိုက်ကူးခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားအနည်းငယ်၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်တို့အား အမြွက်မျှ တွေ့ထိသိရှိနိုင်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ရွှေဘအကြောင်း တစေ့တစောင်း ရှုမြင်သိရှိကြလျှင် ရွှေဘဟူသည် နယ်နယ်ရရ သာမန် ရုပ်ရှင်မင်းသားမဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှား သိရှိနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ။

ပြည်ကျော် ဖလင်
“တုံးဆို တိုက်” မှ ရွှေဘ

ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်နှင့်
ကျော်ဆွေတို့၏ ပဋိပက္ခကြားမှ
မင်းသားဖြစ်လာသည့်

ရွှေဘ

ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတည်ထောင်သူမှာ ကြက် တူရွေး အမှတ်တံဆိပ် အသုံးပြုသော Parrot Taxi လုပ်ငန်းပိုင်ရှင် ဦးဆန်နီ ဖြစ်သည်။ ဦးဆန်နီသည် ငယ်စဉ်က ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ မီးသွေးရောင်းချခြင်း၊ ရန်ကုန်မြင်းကွင်း စာရေးလုပ်ခြင်း၊ Parrot Taxi ကုမ္ပဏီ၏ အောက်ခြေလုပ်ငန်းအဝဝ (စာရေးမှ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအထိ) ဆောင်ရွက်

ခြင်း စသည်တို့ကို ရိုးသားစွာရုန်းကန်လှုပ်ရှားပြီးမှ Parrot Taxi လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်လာသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဦးဆန်နီမှာ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူ ပီပီ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကို ပါဝင်အားပေးပြီး မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ အသိပညာကြွယ်ဝကာ ကြီးပွားတိုးတက်စေလိုသူလည်း ဖြစ်

သည်။ ထို့ကြောင့် စာကြည့်တိုက်တည်ထောင် ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ စာကြည့်တိုက်များစွာသို့ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းနှင့် စာအုပ်စာတမ်းများ လှူဒါန်းခြင်း၊ 'မြန်မာပြည်သည် မြန်မာတို့အဖို့ ဖြစ်သည်' ဟူသည့် ဆောင်ပုဒ်ဖြင့် စာရေးဆရာကြီး ပီမိုးနင်း ဦးဆောင်တည်းဖြတ်သည့် လမ်းညွှန်ဂျာနယ် ထုတ်ဝေခြင်းနှင့် အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်စွမ်းဆောင်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်မှာ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် စတင် ထွန်းကားခဲ့ရာ ၁၉၃၀ ပြည့်ဝန်းကျင်တွင် မြန်မာတို့မှ တစ်ခဲနက်အားပေးနေကြသည်ကို ဦးဆန်နီလေ့လာသိရှိပြီး စာဖတ်သူအရေအတွက်ထက် ရုပ်ရှင်ကြည့်သူအရေအတွက်က သုံးလေးဆမက ကြီးမားလျက် ရှိသည်ကိုလည်း ခန့်မှန်းမိလိုက်သည်။ ထို့နောက် မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ အသိပညာကြွယ်ဝရေးနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်ရေးတွင် ရုပ်ရှင်ပညာဖြင့် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်စွမ်းဆောင်နိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်၍ ပဲရောက် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပဲရောက် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ချိန်တွင် မြန်မာ့အသွေ(အေအမ်) ဖလင်၊ ဗြိတိသျှဘားမား ရုပ်ရှင်၊ လန်ဒန်အတ် ရုပ်ရှင်၊ ရန်ကုန် ရုပ်ရှင်၊ ဘားမားအတ် ရုပ်ရှင် စသည်တို့မှ ရုပ်ရှင်ကားအမျိုးမျိုးအား တွင်ကျယ်စွာ ထုတ်လုပ်ပြသနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ ဦးဆန်နီသည် မြင့်မားကောင်းမွန်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပဲရောက် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ခဲ့သည့်အလျောက် ၁၉၃၁ ခုနှစ်မှ စတင်လျက် ၃၆ ကောင်၊ ဒို့ဒေါင်းလံ၊ ဒေါင်းဒဂီ၊ အလံတောင်၊ သခင်မျိုး၊ ရန်နိုင်ရန်အောင်၊ ဒို့ဘုရင်၊ အရှင်နှစ်ပါးနှင့် ဗုဒ္ဓရာဇာ စသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုနှင့် အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှုတို့အား တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အထောက်အကူပြုသည့် ရုပ်ရှင်ကားများကို အောင်မြင်စွာ ဆက်တိုက် ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ပဲရောက် အငှားယာဉ်လုပ်ငန်းနှင့် ပဲရောက် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတို့ကို အစွဲပြု၍ ဦးဆန်နီအား ပဲရောက် ဦးဆန်နီအဖြစ် ကင်ပွန်းတပ်ကြံရုံမျှမက ဦးဆန်နီ၏သား ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ လုပ်ငန်းများအား ကူညီစီမံသူ သားကိုဖေကြိုင်ကိုပါ ပဲရောက်ကိုဖေကြိုင်ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ဦးဆန်နီမှာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရိုက်ကူးမှု မပြုခဲ့

သော်လည်း ကိုဖေကြိုင်ကိုမူ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းများအပြင် အခါအားလျော်စွာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် လုပ်ကိုင်စေခဲ့ရာ ဒါရိုက်တာအမည်အား ပဲရောက်ဖေကြိုင်ဟု ခံယူခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီး မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ ကူးစက်လာမှု၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့အား ဂျပန်နှင့် မြန်မာတို့ ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်မှုနှင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့အား မဟာမိတ်တပ်များနှင့် မြန်မာတို့ ပူးပေါင်းတော်လှန်မှုတို့ ဖြစ်ပွားစဉ်ကာလ (၁၉၄၂-၁၉၄၅) တွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်မှုနှင့်ပြသမှုတို့ ရပ်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ ဘမျိုးဘိုးတူ ဆိုသကဲ့သို့ပင် ကိုဖေကြိုင်မှာလည်း မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ကိန်းအောင်းလျက် ရှိရာ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု၏ အရန်အင်အားစုဖြစ်သော အာရှလူငယ်အစည်းအရုံးဝင်အဖြစ် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ဂျပန်တပ်များ ဆုတ်ခွာသွားပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ မဟာမိတ်တပ်များ ဝင်ရောက်လာချိန်၌ ဗြိတိသျှဘားမားရုပ်ရှင်မှ ၁၉၄၆ ခု နှစ် ဦးမှာပင် ဒါရိုက်တာဦးဘရှင်၏ စောရစ်ရှား ဇာတ်ကြမ်းကားကိုစတင်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ စောရစ်ရှား ရုပ်ရှင်ကားတွင် တင်ဖေ၊ မေမြနှင့် မင်းသားသစ် ကျော်ရွှေတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြရာ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်သည် စောရစ်ရှားကြည့်ပြီးချိန်တွင် မင်းသားသစ်ကျော်ရွှေကို လွန်စွာနှစ်သက်သဘောကျခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးဆန်နီနှင့် ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်ဇံတို့ဖြင့် ညှိနှိုင်းပြီး ကျော်ရွှေအား ခေါင်းဆောင်မင်းသားတင်ကာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ စစ်ပြီးခေတ် ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကား 'ဗိုလ်ချုပ်' ကို ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ စစ်ကြိုခေတ်က ကျော်ကြားခဲ့သော စတန့်မင်းသားကျော်ညွန့်နှင့် ချစ်ရွှေတို့၏ ရုပ်ရှင်နှင့် အရပ်အမောင်းဆင်တူခြင်းတို့ကြောင့် ကျော်ရွှေအား ညွန့်ရွှေဟု အမည်ပေး ခေါင်းဆောင်မင်းသားတင်ကာ ခင်နန်းမြင့်နှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်စေခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား တွေ့ချင်မြင်ချင်လွန်းလှ၍ ရန်ကုန်မြို့သို့ လာရောက်သည့် ကျေးလက် လူငယ်လေးတစ်ယောက်၏ အဖြစ်သနစ်များကို အကြမ်းအရမ်း၊ အထိုးအကြိတ်နှင့် ဟာသရောစပ်ရိုက်ကူးပြီး ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ခဲ့ရာ လူကြိုက်များပြီး အောင်မြင်မှုကြီးမားခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဇာတ်ကား၏ အောင်မြင်မှုကြောင့် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ မင်း

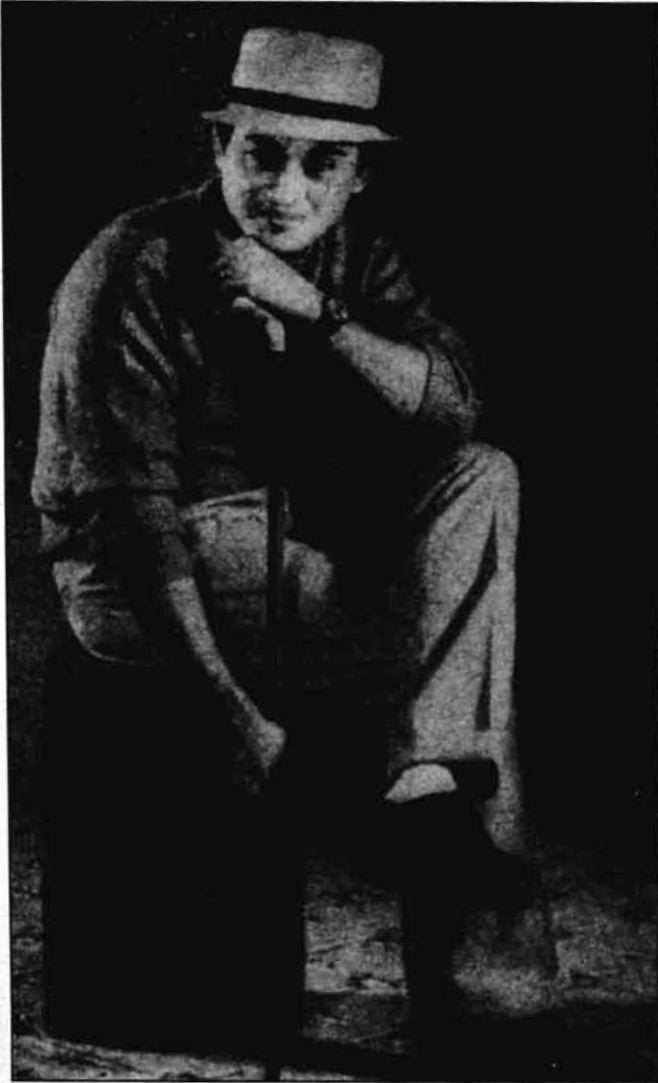
သားညွန့်ရွှေ ညိုအေး၊ နီတွတ်၊ မေသန်းကြည်နှင့် မစော တင်တို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် သတ္တိဗျတ္တိအား ဒါရိုက် တာပဲရောက်ဖေကြိုင်က ဆက်လက်ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်ခဲ့ သည်။

သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားဇာတ်ညွှန်းတွင် အင်းစိန် ဇော်ဘွားကြီးကုန်း (ယခု မင်းဓမ္မကုန်းပတ်ဝန်းကျင်)ပေါ် မှ ဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ခန်းများ ရိုက်ကူးရာ၌ အဆောက်အဦး မြင့်မြင့်၊ တောင်ကုန်းမြင့်မြင့်နှင့် တံတားစသည်တို့မှ ခုန် ချခြင်း၊ ပြေးနေသောယာဉ်တစ်စီးပေါ်မှ အခြားယာဉ်တစ် စီးသို့ ခုန်ကူးခြင်း၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များနှင့် သတ်ပတ်ခြင်း၊ အခုန်အပျံနှင့် ဒိုင်ဗင် စသည့်စွန့်စားခန်းများတွင် လူစား မထိုးဘဲ မင်းသားများကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်စွန့်စားကြရ သည်။ မင်းသား ညွန့်ရွှေ(ကျော်ရွှေ)က ဒါရိုက်တာပဲရောက် ဖေကြိုင်အား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရန် မသင့်လျော်၍ လူစားထိုးပြီး ရိုက်ကူးရန် အကြံပြုသည်။ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်က လူစားထိုး ရိုက်ကူးသည် ထက် မင်းသားညွန့်ရွှေ(ကျော်ရွှေ) ကိုယ်တိုင်သရုပ်ဆောင် မှသာ ရုပ်ရှင်ကား ပိုမိုကောင်းမွန်ရန်နှင့် ပရိသတ်ပိုမို အကြိုက်တွေ့ရန်ရှိကြောင်း ဖျောင်းဖျပြီး လူစားထိုးရိုက်ကူး ရန် အကြံအစည်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက် ဖေကြိုင်နှင့် မင်းသားညွန့်ရွှေ(ကျော်ရွှေ)တို့ လူစားထိုးရေး ကိစ္စအား ညှိနှိုင်း၍မရသောအခါ မင်းသားညွန့်ရွှေ(ကျော် ရွှေ)က သတ္တိဗျတ္တိတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မှုမပြုတော့ဘဲ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီနှင့် လမ်းခွဲခဲ့သည်။ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်ကလည်း သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားအတွက် အခြားမင်းသားတစ်ယောက်ကို အစားထိုးရန် စဉ်းစားဆုံး ဖြတ်ပြီး အမြန်ဆုံး ဆက်လက်ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်သည် အေး ကြည်အမည်ရှိ အသားဖြူဖြူ၊ ကိုယ်ကာယတောင့်တောင့်၊ မျက်နှာချိုချိုနှင့် လူငယ်ချောချောတစ်ယောက်ကို တွေ့ရှိ သဘောကျကာ အမူအရာနှင့် စွန့်စားခန်းအမျိုးမျိုးအား ကျေနပ်သည်အထိ အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး သင်ကြားလေ့ကျင့်မှု ပြုခဲ့သည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ မင်းသားသစ် ရွှေဘဟု အမည်ပေးကာ ညိုအေးကြီး၊ နီ တွတ်၊ မစောတင်၊ မေသန်းကြည်တို့နှင့်အတူ သတ္တိဗျတ္တိ

ကို ဆက်လက်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ မင်းသား ရွှေဘသည် ဇော်ဘွားကြီးကုန်းထက်မှ ဆိုင်ကယ်စီးရင်း ဆိုင်ကယ်ရော လူပါ ခုန်ချသည့်အခန်းကို လူစားမထိုးဘဲ ကိုယ်တိုင်သရုပ် ဆောင်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ သတ္တိဗျတ္တိ ရုံတင်ချိန်တွင် ရုပ်ရှင် ကြည့်ပရိသတ် အကြိုက်တွေ့ကာ အောင်မြင်ခဲ့ရုံမျှမက မင်းသားရွှေဘလည်း တစ်ကားတည်းနှင့် လျှမ်းလျှမ်း တောက်ကျော်ကြားသည့် စတန့်မင်းသား ဖြစ်ခဲ့သည်။ မင်း သားညွန့်ရွှေ(ကျော်ရွှေ)ကလည်း မြန်မာ့အဆွေ(အေဝမ်း) ဖလင်နှင့်လက်တွဲ၍ ကျော်ဆွေအမည်ပြောင်းကာ ရုပ်ရှင် ကားများစွာ ရိုက်ကူးပြီး ထိပ်တန်းမင်းသားအဖြစ် ရပ်တည် နိုင်ခဲ့သည်။

ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိ ရိုက်ကူးစဉ်က မင်းသားရွှေဘမှာ ဇော်ဘွားကြီးကုန်းထက် မှ ဆိုင်ကယ်စီးရင်း ဆိုင်ကယ်ရောလူပါ ခုန်ချသည့်အခန်း ကို လူစားမထိုးဘဲ ကိုယ်တိုင်စွန့်စား သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ၌ မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ချိန်တွင် ရွှေဘက အောက်သို့ရောက် သွားပြီး ဆိုင်ကယ်က ရွှေဘအပေါ်ကျကာ ရိုက်ဖိလိုက်၍ ခါးရိုးကျိုးခဲ့ရသည်။ အစမ်းလေ့ကျင့်မှု (Rehearsal) လုပ် စဉ်ကအတိုင်း ကုန်းပေါ်မှ ဆိုင်ကယ်ကိုသာကျစေပြီး လူက ဒိုင်ဗင်ဖြင့် ခုန်ချရန် ဖြစ်သော်လည်း ဆိုင်ကယ်ခြေနင်းတွင် ခြေထောက်ငြိနေသဖြင့် လှုပ်ရှားမရတော့ဘဲ ဆိုင်ကယ် အောက်သို့ လူကျရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားအား ပရိသတ်က တစ်ခဲနက်ကြိတ်ကြိတ်တိုး အားပေးနေကြချိန်တွင် ရွှေဘမှာ ခါးရိုးကျိုးဒဏ်ရာအား ကျောက်ပတ်တီးစည်းထားပြီး ဆေးရုံ၌ ဝေဒနာခံစားနေရ ချိန်ဖြစ်သည်။ စတန့်မင်းသား ဖြစ်ချင်လွန်းလှ၍ စွန့်စွန့် စားစားနှင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ သရုပ်ဆောင်မှု၏ ရလဒ်အဖြစ် ပရိ သတ်တစ်ခဲနက် ကြိတ်ကြိတ်တိုးအားပေးခြင်းကို ရရှိ လိုက်သဖြင့် ပြင်းထန်စွာဝေဒနာခံစားရင်း မင်းသားရွှေဘ ကြည်နူးဝမ်းသာ ဖြစ်နေမည်မှာ မှချပင်။ ။

သမတ ရုပ်ရှင်
“လက်တလုံးခြား” မှ
ရွှေဘ

ရွှေဘ၏ဇာတိနှင့် ရွှေဘ၏ဇာတ်မြစ်

မင်းသားရွှေဘ၏ အမည်ရင်းမှာ မောင်အေးကြည် ဖြစ်ပြီးပုသိမ်မြို့၊ မြို့ပတ်လမ်းနေပန်းချီဆရာကြီးဦးအောင် မြတ်နှင့် ဇနီးဒေါ်ကွန်း(ဒေါ်ကွမ်း)တို့မှ ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၆ ရက် (၁၉၂၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ၃၁ရက်)နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့ပြီး သားသမီးလေးယောက်အနက် အငယ်ဆုံး သား၊ ကရင်မြန်မာ ကပြားဖြစ်သည်။ မိဘများက ပညာရေးကို အားပေးခဲ့သော်လည်း မောင်အေးကြည်မှာ ကျောင်း

သင်ခန်းစာများထက် လက်ဝှေ့ထိုး၊ ဒိုင်ဗင်၊ မြင်းစီး၊ ရေကူး၊ အလေးမ၊ ခြင်းလုံးခတ် စသည့် အားကစားလှုပ်ရှားမှုများအား ပိုမိုစိတ်ဝင်စားပြီး လေ့ကျင့်ခြင်းနှင့် စတန့်ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် အထိုးအကြိတ်၊ အသတ်အပုတ်၊ ဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကားများအား အလေးပေးကြည့်ရှုခြင်းတို့ကို အားသန်လိုက်စားခဲ့သည်။ ကျောင်းပညာ ၇ တန်းအထိ သင်ကြား၍ ကျောင်းမှနုတ်ထွက်ပြီး ရန်ကုန်ရေကျော်ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ဖူးသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ပုသိမ်မြို့မှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့ ရေကျော်ရပ်ကွက်၊ လမ်း ၅၀ ထိပ်ရှိ သံဖြူလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သည့် ဦးလေး၏နေအိမ်တွင် သံဖြူလုပ်ငန်းကို ကူညီလုပ်ကိုင်ရင်း မိုခိုနေထိုင်ခဲ့သည်။ လုပ်ငန်းအားလပ်ချိန်တွင် မြန်မာ့လက်ဝှေ့ကျော် ကျားဘညိမ်းထံတွင် လက်ဝှေ့ထိုးသင်ယူခဲ့သည့်အပြင် ကျန်အားကစားလေ့ကျင့်မှုများကိုလည်း အစဉ်တစိုက် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ရေကျော်တွင် သွားရင်းလာရင်းနှင့် အားကစားလေ့ကျင့်မှုများ ပြုလုပ်နေသည့် အေးကြည်အား မြင်တွေ့ဖန်များလာသောအခါ ရေကျော်တွင် နေထိုင်သူ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ညိုအေး (လူကြမ်းညိုအေးကြီး)က သဘောကျ၍ ရုပ်ရှင်ဝါသနာပါသည်ကို စူးစမ်းသိရှိပြီး ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်ပေးခဲ့သည်။ မောင်အေးကြည် အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ်တွင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဆရာခန့် ရိုက်ကူးသည့် လက်နက်ပုန်း ရုပ်ရှင်ကားတွင် ဇာတ်ရံအဖြစ် စတင်သရုပ်ဆောင်ခွင့် ရခဲ့သည်။ လက်နက်ပုန်းတွင် တင်မောင်ဝင်း၊ စိန်စိန်၊ ညွန့်ညွန့်နှင့် ညိုအေးကြီးတို့က အဓိကသရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပြီး လောဘ၊ ဒေါသနှင့် မောဟအမိုက်မှောင်ဖုံးလွှမ်းနေသူများကို သင်ခန်းစာပေးထားလျက် လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦးကာလ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် သွင်နှင့် ကြည့်မြင်တိုင် ရွှေတိုင်သီရိရုံတို့တွင် ရုံတင်ခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်အတွေ့အကြုံ အနည်းငယ် စတင်ရရှိပြီးနောက် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ မင်းသားသစ် အလိုရှိကြောင်း ကြားသိတိုင်း အေးကြည်သည် မရှက်မကြောက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် အစစ်ဆေးခံလေ့ရှိသည်။

ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်နှင့် မင်းသားညွန့်ရွှေ (ကျော်ရွှေ)တို့ သတ္တိဗျတ္တိရိုက်ကူးရင်း ပဋိပက္ခဖြစ် အငြင်း

ပွားပြီး ညှိနှိုင်းမရ၍ လမ်းခွဲကြရာမှ သတ္တိဗျတ္တိတွင် မောင်အေးကြည်အား ရွှေဘဟုအမည်ပေးပြီး မင်းသားတင် ရိုက်ကူးခဲ့ရာ၌ နောက်ခံအကြောင်းရင်း ဇာတ်မြစ်အား တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့် နာကြားရသမျှကို ပြန်လည်ပြောဆိုရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ ပြန်လည်ပြောဆိုရေးသားမှုများတွင် ကွဲလွဲမှု အတော်အသင့်ရှိနေသော်လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ကျော်တော့လှေသူကြီး ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ရုပ်ရှင်လောကသို့ သရုပ်ဆောင်မင်းသား ဝင်းဇော်အဖြစ် ခြေချပြီးနောက်တွင် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရုံမက တေးသံရှင်နှင့် စာရေးဆရာအဖြစ်ပါ ရပ်တည်ခဲ့သည့် နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား ဝင်းဦးနှင့် ဝင်းညွန့်တို့ညီနှင့် ကြည်ရွှင်၏အစ်ကို စာရေးဆရာမိုးမြင့်ဦး (သရုပ်ဆောင်နှင့် ဒါရိုက်တာအောင်မိုးအဖြစ် ရပ်တည်လာသူ)က အကျော်ကြားဆုံးနှင့် ပရိသတ်အင်အားအများဆုံး မင်းသားများစာအုပ်မှ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားကိုယ်စားပြု ရွှေဘဆောင်းပါးတွင် “သတ္တိဗျတ္တိ အသံတိတ် ဇာတ်ကား ရိုက်တဲ့အခါမှာ အခိုင်းကြမ်းတဲ့ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်က ကျော်ရွှေကို မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်အတူ ဖော်ဘွားကြီးကုန်းပေါ်က ခုန်ချရမည့်အခန်း ရိုက်ရာမှာ ကိုယ်တိုင် လုပ်ခိုင်းတယ်။ ကျော်ရွှေက လူစားထိုးပေးပါလို့ တောင်းခံတယ်။ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်ကလည်း လက်မခံဘူး။ ကျော်ရွှေကလည်း အပြတ်ငြင်းတယ်။ ဒီမှာတင် ဒါရိုက်တာဆိုတာ ရိုက်ကွင်းဘုရင်ဆိုတော့ ‘မင်းမလုပ်နိုင်ရင် သွားတော့၊ ဒီမှာကျော်ရွှေ ဘဝင်မမြင့်နဲ့၊ မင်းမရှိလည်း မင်းအဘလာလိမ့်မယ်’လို့ ပြောဆိုကြိမ်းမောင်းခဲ့သတဲ့။ နောက်တော့ အေးကြည်ကိုတွေ့ပြီး သဘောကျကာ မင်းသားတင်ပေးသတဲ့။ နာမည်ကိုလည်း ရွှေဘလို့ ပေးလိုက်တယ်’ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

စာနယ်ဇင်းလောကနှင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် ကာလကြာမြင့်စွာ ကျင်လည်ခဲ့သော စာရေးဆရာမောင်သူရိန်က စတန့်မင်းသား ရွှေဘဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉ ဇန်နဝါရီ)တွင် ရုပ်ရှင်မင်းသား စိုးနိုင်၏ပြောပြချက်အား ‘ဦးရွှေဘကို ကျွန်တော့်ဖေဖေ ပဲရောက်ဖေကြိုင်က တင်ခဲ့တာပါ။ ဦးရွှေဘ နာမည်အရင်းက ကိုအေးကြည်က’

အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်တို့ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှာ မင်းသား ဦးကျော်ရွှေ နာမည်ရနေတယ်။ ဦးကျော်ရွှေက တခြားမှာ ခွဲထွက်အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြံစည်နေချိန်ပဲ။ ကျွန်တော့်ဖေဖေက ကျော်ရွှေ တို့ကုမ္ပဏီက ထွက်သွားချင်ထွက်သွားလေကွာ၊ ကျော်ရွှေသွားရင် ကျော်ရွှေရဲ့အဘ လာလိမ့်မယ်ဆိုပြီး ဦးအေးကြည်ကို ရွှေဘအဖြစ် မင်းသားတင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီကစပြီး ကျော်ရွှေဟာ ကျော်ဆွေလို့ နာမည်ပြောင်းခဲ့တာပဲ ဟု တစ်ဆင့်ပြန်လည်၍ ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

ဝိတစာဆို တေးသံရှင်နှင့် စာရေးဆရာအဖြစ် အနုပညာနယ်ပယ်တွင် ကျင်လည်ခဲ့သူ သရုပ်ဆောင်ဒါရိုက်တာ ထပ်ဆင့်အကယ်ဒမီ မြတ်လေးသည် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အပေါင်းလက္ခဏာရုပ်ရှင်ကို တည်ထောင်၍ သရုပ်ဆောင်ဒါရိုက်တာအဖြစ် ပင်လုံထိပ်ထားဦး ရုပ်ရှင်ကားကို ပထမဦးဆုံး ရိုက်ကူးပြီး ရုပ်ရှင်နယ်တွင် ကျော်ကြားအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ပင်လုံထိပ်ထားဦး ရိုက်ကူးစဉ်က ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ ကင်မရာအဖွဲ့နှင့် ရိုက်ကူးခဲ့ရာမှ မြတ်လေးနှင့် ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်တို့ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြပြီး အခါအားလျော်စွာ ပဲရောက်ကုမ္ပဏီရုံးခန်းတွင် တွေ့ဆုံကာ တွေ့ရာလေးပါး ပြောဖြစ်ကြသည်။ မြတ်လေးက မင်းသားရွှေနည်း၊ ထိုတစ်နည်း ဆောင်းပါး (ရွှေအမြူတေမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၉ ဒီဇင်ဘာ)တွင် ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်က သတ္တိဗျတ္တိဖြင့် ရွှေဘကို မင်းသားတင်ခဲ့ပုံ အတွေ့အကြုံပြောပြချက်အား 'ကျော်ရွှေတစ်ခေတ်ဖြစ်ချိန်မှာ ငါ မင်းသားသစ်ရှာတယ်။ ရေကျော်က သံဖြူဆရာပေါ့။ ရုပ်ကလည်း ဖြူ။ ကျန်းမာရေးကလည်းကောင်း၊ အသားအရေကလည်း ဝင်း၊ ကျော်ရွှေထက်တောင် ခိုင်ခံ့သေးတယ်။ ဒီနေ့က လာလျှောက်တော့ ခြံထဲခေါ်သွားတယ်။ မင်း ချမြင်နေကျဖြစ်တဲ့ ခြံနံဘေးက ရေကန်ထဲ ခိုင်ဗင်ထိုးပြမယ်ဆိုပြီး ခေါင်မိုးပေါ်တက် ခိုင်ဗင်ထိုးပြတယ်ကွာ။ ကင်မရာကလည်း အရင်အတိုင်း ကင်မရာထောင်၊ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်၊ သူက ထိုးချ အဟုတ်သားကွ။ အကျလည်းကောင်းတယ်။ ငါက တော်ပြီလို့ပြောတယ် မရဘူး။ ရေစိုစိုစွတ်စွတ်ကြီးနဲ့ မြေပြင်ပေါ်မှာ ကျွမ်းမျိုးစုံထိုးလိုက်တာ၊ တစ်ခါမှာ အကျမကောင်းလို့ အတော်ဖေးပြီးမှ မ၊ထူ ယူရတယ်။ သူက ခဏနေတော့

'မကျေနပ်ဘူးဆရာ၊ ကျွန်တော်ပြန်ထိုးပြဦးမယ်' လို့ ပြောတော့ ငါက 'ရပါပြီ၊ ဖလင်ကုန်သွားပြီ' လို့ ပြောယူရတယ်။ ဒီကောင်ကြီးက ခန့်လည်းခန့်၊ သန့်လည်းသန့်၊ သန်လည်းသန်၊ မနောကလည်း ကောင်းပုံရတယ်။ တိုက်ကို ခဏခဏ လာလေ့ရှိတယ်။ ကျော်ရွှေထက် စတန့်မှာ သာမယ့်ကောင်ဆိုပြီး ရွှေဘလို့ ငါချက်ချင်း နာမည်ပေးပြီး သတ္တိဗျတ္တိဆိုတဲ့ကား စရိုက်တော့တာပဲ။ ဇာတ်ကြမ်းပေါ့ကွာ။ စွဲပါလေရော။ ပိုက်ဆံလည်း သောက်သောက်လဲရ၊ ရွှေဘဆိုပြီး တစ်ခေတ်ဖြစ်သွားတယ်' ဟု ပြန်လည်၍ ရေးသားခဲ့သည်။

စာရေးဆရာ မိုးမြင့်ဦး၊ စာရေးဆရာ မောင်သူရိန်နှင့် သရုပ်ဆောင်ဒါရိုက်တာ ထပ်ဆင့်အကယ်ဒမီ မြတ်လေးတို့၏ တစ်ဆင့်စကား ရေးသားချက်များအား ဆန်းစစ်လျှင် ကျော်ရွှေ(ညွန့်ရွှေ)က သတ္တိဗျတ္တိ ရိုက်ကူးစဉ် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ နုတ်ထွက်သွား၍ စတန့်ရုပ်ရှင်မင်းသားဖြစ်လိုလွန်းလှသည့် အေးကြည်အား အမျိုးမျိုးအကြိမ်ကြိမ် စစ်ဆေးစမ်းသပ်ပြီးမှ ရွေးချယ်ကာ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်က မင်းသားတင်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ ထို့ပြင် ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်၏ ကျော်ရွှေအပေါ် မခံချင်စိတ်နှင့် ထားရှိသောမာနဖြင့် ကျော်ရွှေ၏ အဘ အဓိပ္ပာယ်ဆောင်၍ ရွှေဘဟု ကင်ပွန်းတပ်လိုက်ပုံကိုလည်း ပေါ်လွင်စွာ တွေ့ရှိကြရပါသည်။ ကျော်ရွှေကလည်း လုံးဝဆတ်ဆတ်ထိ အကြောမခံဘဲ ကျော်ဆွေအဖြစ် နာမည်ပြောင်း၍ ရုပ်ရှင်လောကဝယ် အောင်မြင်စွာ လှုပ်ရှားသွားခဲ့ပါသည်။

ပဒေသာ ဗလင် “မိုက်ခေတ်ကုန်ဖြီ”မှ ရွှေဘ၊ ကြည်ကြည်ဌေး

သတ္တိဗျတ္တိ

ရှာပုံတော်

[၁]

သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားတွင် မင်းသားရွှေဘက စတင်ပါဝင်ခွင့်ရပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာရေးဆရာမိုးမြင့်ဦး၏ အကျော်ကြားဆုံးနှင့် ပရိသတ်အင်အားအများဆုံး မင်းသားများစာအုပ်မှ အလုပ်သမားကိုယ်စားပြု ရွှေဘဆောင်း

ပါးတွင် ‘အသက် ၁၇ နှစ်သားခန့်တွင် ဒါရိုက်တာဆရာခန့်၏ လက်နက်ပုန်းဖောက်ကား၌ ဖာတ်ရုံအဖြစ် ပါဝင်ပြီး နောက် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်၏ ‘သတ္တိဗျတ္တိတွင် ခေါင်းဆောင်မင်းသား ဖြစ်လာသည်’ ဟုလည်းကောင်း၊ ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ) စီစဉ်တည်းဖြတ်သည့် သူတို့ဘာကြောင့် အောင်မြင် စာအုပ်မှ ကျော်ဖုန်းမြင့် (ဓာတုဗေဒ)

၏ ပြည်သူထဲက ရွှေဘေဆောင်းပါးတွင် ‘ပဲရောက်ရုပ်ရှင် ခြံတွင် ရိုက်ကူးလျက်ရှိသော ဒါရိုက်တာဆရာခန့်၏ လက်နက်ပုန်း ဇာတ်ကားတွင် ဇာတ်ရံအဖြစ် ရွေးချယ်ခံရ သဖြင့် ၁၇ နှစ်သားအရွယ်တွင် ရုပ်ရှင်နယ်သို့ စတင် ရောက်ရှိသည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ဖေကြိုင်သည် လူကြမ်းမင်းသားညိုအေးနှင့် ကျော်ရွှေတို့ဖြင့် သတ္တိဗျတ္တိကို ရိုက်ကူးကြသည်’ ဟုလည်း ကောင်း၊ ‘မောင်သူရိန်၏ စတန့်မင်းသားရွှေဘေ ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉၊ ဇန်နဝါရီ) တွင် ‘၁၉၄၅ ခုနှစ်က သတ္တိဗျတ္တိ ပွဲဦးထွက်ဇာတ်ကား ရိုက်ကူးစဉ် ခါးကျိုးပြီး ဆေးရုံတက်ခဲ့ရဖူးသည်’ ဟု လည်းကောင်း၊ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် (၁၉၈၉) တွင် ‘ပဲရောက်ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာဦးဖေကြိုင်သည် လူကြမ်းမင်းသား ညိုအေးကြီးနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်နိုင်မည့်သူကို အပူ တပြင်း ရှာဖွေနေချိန်တွင် မင်းသားဖြစ်လိုစိတ် ထက်သန် နေသော ရွှေဘေကို တွေ့ရှိသွားပြီး ၁၉၄၄ခုနှစ်တွင် သတ္တိ ဗျတ္တိ ဇာတ်ကား၌ ရွှေဘေကို ခေါင်းဆောင်မင်းသားအဖြစ် အသုံးပြုသည်’ ဟု လည်းကောင်း အသီးသီးဖော်ပြခဲ့ကြ သည်။

တစ်ဖန် ဘုန်းမြင့်(ရွှေမင်းဝန်)၏ ပဲရောက်ဦးဆန်နီ ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၅၊ မတ်) တွင် ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်စံရိုက်ကူးပြီး မင်းသားကျော်ရွှေပါဝင်ခဲ့သော ဗိုလ် ချုပ်ဇာတ်ကားမှာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ စစ်ပြီးခေတ် ပထမဆုံးထုတ်လုပ်သည့် အသံတိတ်ဇာတ်ကားဖြစ်လေ သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်ကပေါ်ထွက်ခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်ဇာတ်ကား အဖြစ် ကြေညာခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကို ဒါရိုက်တာဦးအောင် စံ ရိုက်ကူးတင်ဆက်ပြသပြီးနောက် ဦးဆန်နီ၏သားကြီး ပဲရောက်ဒါရိုက်တာ ဦးဖေကြိုင်သည် စတန့်မင်းသားကြီး ရွှေဘေကို ပထမဦးဆုံး မြေတောင်မြှောက်ပေးလိုက်သည့် သတ္တိဗျတ္တိတွင် မင်းသားရွှေဘေ မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးပြီး လွန်လွန်ကဲကဲ စွန့်စားခဲ့သည်နှင့်အမျှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ ကာ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရရှာသည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်း လှရွှေ၏ ရုပ်ရှင်ဂီတနှင့်ကျွန်တော် စာအုပ်တွင် ရုပ်ရှင် နောက်ခံတေးဂီတလောက အတွေ့အကြုံများကို ၁၉၁၀- ၁၉၃၀၊ ၁၉၃၁-၁၉၄၁၊ ၁၉၄၂-၁၉၄၅၊ ၁၉၄၅-၁၉၅၆

ဟူ၍ အပိုင်းလေးပိုင်း ခွဲခြားတင်ပြခဲ့ရာ သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင် ကားအား ရွှေဘေ၏ပထမဆုံး ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ပဏာမ တေးနှင့်အတူ (၁၉၄၅-၁၉၅၆)အပိုင်း၌ ဖော်ပြထားသည့် အပြင် ‘ပဲရောက်၏ သတ္တိဗျတ္တိဇာတ်ကားတွင် သဟာယ ဆရာတင်က ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဝင်းဝင်းရုပ်ရှင်ရုံတွင် တင်ပြ သော အေဝမ်း၏ ကမ္ဘာမကြေ ပဏာမတေးဆန်ဆန်သီ ချင်းကို ရေးပေးလိုက်၏။ ကမ္ဘာမကြေ ရုပ်ရှင်ကားအား ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ဝင်းဝင်းရုံနှင့် ကာဌေးရုံတို့တွင် ပြသခဲ့ပြီးနောက် သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား ပြသခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့အပြင် ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက)က မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ၁၉၅၆ ခုနှစ်အထိ ဝင်ငွေကောင်းခဲ့ဖူးသော ဇာတ်ကားများ နှင့် အများဆုံးရိုက်ကူးရသည့် မင်းသား၊ မင်းသမီးများ ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉၊ ဖေဖော်ဝါရီ) တွင် ‘မင်းသားရွှေဘေသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ပဲရောက်ရုပ် ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိဇာတ်ကားတွင် ခေါင်းဆောင်မင်းသားအဖြစ် ပထမဆုံးပါဝင်ခွင့်ရ၍ ရုပ်ရှင် လောကသို့ ရောက်လာသည်’ ဟုလည်းကောင်း၊ ခေတ် ကြေးမုံကိုဖော်ပြသော ဇာတ်ကားများ ဆောင်းပါး(ရွှေ အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၆၊ စက်တင်ဘာ) တွင် ရွှေဘေဇာတ် ရံအဖြစ် စတင်ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရသော လက်နက်ပုန်း ရုပ်ရှင်ကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ‘ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ လက်နက် ပုန်းကို ရိုက်ကူးကာ ၁၃-၄-၄၈ တွင် သွင်နှင့် ရွှေတိုင် သီရိ နှစ်ရုံမှာ ပြသခဲ့၏’ ဟုလည်းကောင်း၊ အသံထွက် ခေတ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းမှတ်တိုင်များ ဆောင်းပါး (ရတီ မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၃) တွင် ‘သတ္တိဗျတ္တိ ဇာတ်ကားတွင် ရွှေဘေ နှင့် မေသန်းကြည်တို့ ပါဝင်ပြီး ၁၅-၅-၄၈ တွင် သွင်နှင့် ရွှေတိုင်သီရိရုံမှာ ပြသသည်’ ဟုလည်းကောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါ သည်။ ထို့အပြင် ဒဂုဏ်ပဦးဘတင်၏ ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်လောက စာအုပ် ရုပ်ရှင်နှင့်ဆင်ဆာ အခန်းတွင် ၁၉၄၈ ခုနှစ်က ဆင်ဆာအဖြစ်ခံရသော ရုပ်ရှင်ကားများ တွင် လက်နက်ပုန်းနှင့် သတ္တိဗျတ္တိကိုသာကေအဖြစ် တင်ပြ ထားပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီး ကူးလာပြီး မြန်မာနိုင်ငံအား ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ စိုးမိုးသည့်ကာလ (၁၉၄၂-၁၉၄၅) တွင်

စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ရှိနေ၍ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်ပြသမှု ရပ်ဆိုင်းထားကြပြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဗြိတိသျှတပ်များ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ချိန် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ စတင်ဝင်ရောက်ပြီး နောက်မှသာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ် ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်၏ စစ်ပြီးခေတ် ပထမ ဆုံးရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ် ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားအား ရုံတင်နိုင်ခဲ့ပြီးနောက် သတ္တိဗျတ္တိ အား ကျော်ရွှေဖြင့် ဆက်လက်ရိုက်ကူးစဉ် အကြောင်းမညီ ညွတ်၍ ရပ်နားခဲ့သဖြင့် ရွှေဘူနှင့် အစားထိုးပြောင်းလဲ ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားမှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၅ ရက်နေ့တွင်မှ ရုံတင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သတ္တိဗျတ္တိ ရုံတင်စဉ် ဟံသာဝတီသတင်းစာ ၂၂-၅-၄၈ တွင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် စိတ်ပါဝင်စားစေ ရန် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ထူးခြားစွာ ကြေညာခဲ့သည်။

ကင်မရာထရိုက်တို့ ထရိုက်တို့ မလိုချင်ဘူး။ ပိုက် လည်း မခံနဲ့။ ယုတ္တိမရှိရင် ပြန်ရိုက်၊ ကြိုက်သလိုသာခိုင်း၊ ကျွန်တော်လုပ်ရဲတယ်၊ တကယ်ရမ်းတယ်၊ တကယ်ကြမ်း တယ်၊ ပြီးတော့ တကယ်နမ်းမယ်၊ အဲဒါမှ သဘာဝ။

မင်းသားရွှေဘူသည် ကြော်ငြာသည့်အတိုင်းပင် သတ္တိဗျတ္တိ ရိုက်ကူးစဉ် လူစားမထိုးဘဲ ကိုယ်တိုင်စွန့်စွန့်စား စား၊ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်းဖြင့် ဒဏ်ရာအနာတရ ပြင်းထန် စွာ ရရှိသည်အထိ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ပြခဲ့သည်။ သတ္တိ ဗျတ္တိရိုက်ကူးရင်း ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ပွား၍ မင်းသား ရွှေဘူသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် နှစ်လခန့်တက်ရောက် ကုသခဲ့ရသည်။ သတ္တိဗျတ္တိ တစ်ကားတည်းဖြင့် မင်းသား ရွှေဘူအား ပရိသတ်တစ်ခဲနက် အားပေးခဲ့ပြီး လျှမ်းလျှမ်း တောက် ကျော်ကြားအောင်မြင်ခဲ့ရာ စွန့်စားရကျိုးနပ်သွား သည်။ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွင် မင်းသားရွှေဘူနှင့် အတူ မေသန်းကြည်၊ ညိုအေး၊ နီတွတ်နှင့် မစောတင်တို့ ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ကြသည်။ မေသန်းကြည်မှာ အသံ တိတ်ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ကျော်ကြားသော မင်းသမီး ဖြစ်သည့်အပြင် သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးစဉ်က ထွန်းကားနေသော ပြဇာတ်များတွင်လည်း ထင်ရှားသည့် မင်းသမီးဖြစ်သည်။ ညိုအေးသည် လူကြမ်းညိုအေးကြီး

အဖြစ် ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်နယ်ပယ်တွင် ရေပန်းစားနေ သည့် သရုပ်ဆောင်ဖြစ်သည်။ မေသန်းကြည်နှင့် ညိုအေး နည်းတူ နီတွတ်သည်လည်း ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်နယ်ပယ် တွင် အောင်မြင်သည့်လူရွှင်တော်အဖြစ် ရပ်တည်ခွင့်ရ နေသူဖြစ်သည်။ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်သည် မင်းသား ရွှေဘူအား မေသန်းကြည်၊ ညိုအေးနှင့် နီတွတ်တို့၏ အင်အားဖြင့် ဝန်းရံပြီး ပွဲထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

[၂]

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သည် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးထွန်း ရှိန် စာပေနယ်တင်းကားနှင့် မေတ္တာနှင့်သူရာ ဇာတ်လမ်း ရုပ်ရှင်ကားတို့အား ပထမဦးစွာ ရုံတင်ပြီး စတင်ထွန်းကား ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများသာ ရိုက် ကူးထုတ်လုပ်နိုင်ကြပြီး ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် အသံထွက်ရုပ်ရှင် ကားအဖြစ် ဘားမားအင်ပီရီရယ် ရုပ်ရှင်မှ ငွေပေးလို့မရ ကားကို ဦးစွာစမ်းသပ်ရိုက်ကူး ရုံတင်နိုင်ခဲ့သည်။ အသံ ထွက်ရုပ်ရှင် ပစ္စည်းကိရိယာနှင့် နည်းပညာအခက်အခဲ၊ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးရာ၌ ကုန်ကျစရိတ် ကြီးမြင့်မှု၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ပရိသတ်က အသံတိတ်ရုပ်ရှင် ကားများကို ဆက်လက်အားပေးနေဆဲရှိမှုတို့ကြောင့် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်မှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကူးစက် သည့် ၁၉၄၁ ခုနှစ်အတွင်း အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား ၄၈ကား ထုတ်လုပ်နိုင် ခဲ့သည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ အသံထွက်ရုပ်ရှင် ကားများကို စမ်းသပ်ရိုက်ကူးမှုပင်မပြုသေးဘဲ အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကား များကိုသာ ဆက်လက်ရိုက်ကူးနေဆဲရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တွင် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား များမှာ တဖြည်းဖြည်းသာ ထွန်းကားခဲ့ရာ ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှ အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကားများ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘူ ပထမဦး ဆုံးပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရသည့်သတ္တိဗျတ္တိမှာလည်း အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကားသာ ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာတို့သည် မေတ္တာနှင့်သူရာ ရုံတင်စဉ်ကပင် ရုပ်ရှင်ကား၏ ရသပေါ် လွင်စေရန်နှင့် ပရိသတ် ရသအပြည့် ခံစားနိုင်စေရန် တေးဂီတ၏ စွမ်းအားကို ရယူခဲ့ကြသည်။ အသံတိတ်ရုပ်

ရှင်ကားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ရုပ်ရှင်ရုံ၏ တစ်ဖက်ထိပ်တွင် ပိတ်ကားထားပြီး ကျန်တစ်ဖက်ထိပ်တွင် ရုပ်ရှင် ပြဇာတ်တို့အနီး၌ စန္ဒရာ၊ မောင်၊ ပတ္တလားနှင့် တူရိယာအမျိုးမျိုး ပါဝင်သော တီးဝိုင်းသမားများနှင့် အဆိုတော်များကို ထားရှိကြသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ထွန်းကားစကားလတွင် တီးဝိုင်းသမားများနှင့် အဆိုတော်တို့က သင့်လျော်သည့် တီးလုံးနှင့် သီချင်းများကို အဆင်ပြေသလို တီးမှုတ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်သည့် မြန်မာ့အဆွေဖလင်၏ တောမြိုင်စွန်းက လွမ်းအောင်ဖန် ရုပ်ရှင်ကားမှစတင်၍ ရုပ်ရှင်ကား၏ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်နှင့် လိုက်လျောညီထွေသည့် တီးလုံးတီးကွက်များ ဖန်တီးခြင်းနှင့် သီချင်းများ ရေးစပ်သီကုံးခြင်းတို့ကို စတင် ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးရုံတင်ချိန်တွင် ဇာတ်ကားအတွက် ပဏာမတေးနှင့် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်နှင့် လိုက်လျောညီထွေသည့် ဇာတ်ဝင်တေးများကို ရေးစပ်သီကုံးနေကြသည့်အပြင် ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သည့် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ အကြောင်းကို ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ သီကုံးထားသည့် ကုမ္ပဏီတေးများလည်း ဖွဲ့နွဲ့သီဆိုမှု ပြုနေကြသည်။ ဇာတ်ကား၏ ပဏာမတေးနှင့် ဇာတ်ဝင်တေးမှာ ဇာတ်ကား တစ်ကားတည်းအတွက်သာ ရည်ရွယ်သီကုံးထားကြသော်လည်း ကုမ္ပဏီတေးမှာမူ ကုမ္ပဏီမှ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သမျှ ရုပ်ရှင်ကားတိုင်းအတွက် သီဆိုရန် သီကုံးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကုမ္ပဏီတေးအား ရုပ်ရှင်မပြမီနှင့်ရုပ်ရှင်ပြသစဉ် သီဆိုရုံမျှမက ကြော်ငြာကား လှည့်စဉ်မှာပင် သီဆိုဖွင့်လှစ်လေ့ရှိကြသည်။

ပဲရောက် ရုပ်ရှင်

(မကြီးဘူးပေါင် ဂုဏ်ထူးဆောင်တဲ့ ပဲရောက်ရုပ်ရှင် အထက်တန်းကထွင်) ၊ လက်ရွေးစင်ခေါ်ပေါ်ပင်ကားမို့ မှတ်သားဖို့ပင် (ဆန်းသမျှထိပ်တင် မြန်တိုင်းခွင်) ၊ (ခက်ခဲတဲ့ဉာဏ်စွမ်းပင် စိတ်ကူးကယဉ်လဲယဉ်)၊ တီထွင်ရိုင်းတဲ့ဟာတွေ ဖယ်ခါရှားလို့ ကျက်သရေရှိအောင် ကြံဆောင်၍ပင် ကြံလာသူတွေ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ကြည့်ရှုခါပ (တို့မြန်မာတိုင်းပြည်ခွင် တို့မြန်မာတိုင်းပြည်ခွင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင် ဉာဏ်ရည်စိတ်ကူး အဟုတ်ကိုထူးတဲ့ ဖလင်) ၊ ဘဝင်ကြ

လို့ အရင်ကနဲ့ တစ်ဖက်ကွာခြား အကောင်းဆုံး ကားတကာဘုရင်။

CHO (ပဲရောက်ရုပ်ရှင် အဟုတ်ပင် ယဉ်လဲယဉ်ခမ်းနားလို့ပင် မြို့နယ်လုံးမေတ္တာဝင်) ၊ (သေသေချာချာ မြန်မာဂုဏ်ရောင်တင်ပြည်ချစ်ဖလင် သည်ခေတ်တွင်) ၊ အမျိုးသားရေး အားပေးချင် ဆန်းတာတွေဆိုသမျှ ပဲရောက်ဖလင်က တကယ့်ကို စကားထွင်။

အလွန်တရာ ရှုစားချင် တို့များပဲရောက်ရုပ်ရှင် တို့များပဲရောက်ရုပ်ရှင် မြန်မာတိုင်းပြည် စည်ပင်ပြန့်ပွားခမ်းနားကြီးကျယ်နည်း တကယ်စုံစုံလင်လင် (မျက်စိထဲမှာ စွဲကာနေစဉ်) ၊ (အဖိုးတန်ကာ တိုးကြံခါ တို့မြန်မာတိုင်းပြည်ခွင်) ၊ တော်မဝင် သော်တာမင်းလို ထိန်လင်းခါကြည့်လင်။

CHO (ပဲရောက်ရုပ်ရှင် အဟုတ်ပင် ယဉ်လဲယဉ်ခမ်းနားလို့ပင် မြို့နယ်လုံးမေတ္တာဝင်) ၊ သေသေချာချာ မြန်မာဂုဏ်ရောင်တင်ပြည်ချစ်ဖလင် သည်ခေတ်တွင်) ၊ အမျိုးသားရေး အားပေးချင် ဆန်းတာတွေဆိုသမျှ ပဲရောက်ဖလင်က တကယ့်ကို စကားထွင်။

သတ္တိဗျတ္တိ ပဏာမ

(မြန်မာပြည် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ခေတ်ပြင် ဇာတ်ဆင်သည်။ မောင်ဖေကြိုင် စီစဉ်မှုပါ ထူးခြားစွမ်းဉာဏ်ရည်၊ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ကိုသာပင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကြိုးကိုင်သည်) ၊ သတ္တိရှိတာတွေ ဗျတ္တိကြောင့်တည်၊ ဗျတ္တိရှိမှသာ ဇွဲနာမြဲသည်၊ ဟုတ်တယ်မှန်တယ် ဆိုတာတွေကို ဇွတ်လုပ်ပြလေပြီ။

ချကွာချ ... ထိုးကွထိုး ... တို့ရွှေဘ ... တို့ရွှေဘ။
သေချင်သေပါစီ စွန့်စားခန်းများသည် တွဲဖက်ကြတဲ့ မေသန်းကြည့်လှမဒီ။

ချကွာချ ... ထိုးကွထိုး ... တို့ရွှေဘ ... တို့ရွှေဘ။
မောင်နီတွတ်ရဝယ် အူရွှင်ဖို့ရာ အသုံးခံပြီ ကြည့်လို့လဲ ကောင်းမည်။ မစောတင်ပါ ယှဉ်ပြိုင်နှိဆင်သည်။

ညိုအေးကြီး လူကြမ်းအမူအရာ စုံစွာပါဝင်၊ သတ္တိဗျတ္တိသင်တန်းဖွင့်နေပြီ။ ။

အရက် (သတ္တိဗျတ္တိ ဇာတ်ဝင်တေး)

လူကိုဖျက်ဆီးတဲ့အရက်ကိုမသောက်သင့်ကြတော့ပါ။ တကယ်ပင် ဆိုးမိုက်စေခဲ့တာ၊ ကောင်းကျိုးတွေမပါဘုရားနတ်လူပါ မကြိုက်တာ၊ ကိုယ်တိုင်ရှောင်ရှားပြီးလည်းပဲ အပေါင်းအသင်းများထဲမှ သေရည်အရက်ကို ပယ်ဖို့ရာ မကောင်းကျိုးကိုသာ ပေးတတ်ပေးတာ အရက်ဟာနောင်အခါတွင် အသက်နဲ့အရှက်ပါ ဘယ်သူမဆို ထိခိုက်နိုင်ကြတာ သတိပေးလို့ နှိုင်းဆော်ချင်တာ သို့မှသာ ကံငါးပါးလည်း လုံခြုံမှာ၊ လူကိုဖျက်ဆီးတဲ့ အရက်ကို မသောက်သင့်ကြတော့ပါ။ တကယ်ပင် ဆိုးမိုက်စေခဲ့တာ၊ ကောင်းကျိုးတွေမပါ၊ ဘုရားနတ်လူပါ မကြိုက်တာ။

ဂေါ် (သတ္တိဗျတ္တိ ဇာတ်ဝင်တေး)

(ချောတဲ့သူကိုတွေ့သော် ဇွတ်အတင်းပဲမောင်ဂေါ် လှတဲ့သူကိုတွေ့သော် မလွတ်တမ်းအမြဲမရှောင်ဂေါ်၊ ပျိုသော အိုသော ဘာသော ညာသော ငါ့သဘောနဲ့သာဂေါ်)၊ (ကူတ္တိယ ပျိုအနိပ်ပေါ် စိတ်ရှိသမျှကို ကြိတ်မနေော် ရိုးတိုးရိပ်တိတ် အမျိုးမျိုးထိပ်ပိတ်ဂေါ်)၊ တကယ်ပင် မရမနေအနားကပ်နူးမယ်နေော်၊ အိုရွယ်တူတန်းတူ အရစ်ကျချစ်စရာဂေါ် ချောတဲ့သူ ငါ့သဘောနဲ့သာဂေါ်)၊

သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား၏ ပဏာမတေး။ အရက်နှင့်ဂေါ် အပါအဝင် ဇာတ်ဝင်တေးများကို အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများ ထွန်းကားစဉ်က ရုပ်ရှင်နောက်ခံတေးလောကတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဂီတစာဆိုတစ်ဦးဖြစ်သူ သဟာယဆရာတင်က ရေးသားခဲ့သည်။ သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား လှည့်လည်ပြသရာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ ရုပ်ရှင်ရုံများတွင်လည်း ထိုသီချင်းများကိုပင် သီဆိုတီးမှုတ်မှုပြုခဲ့ကြသည်။ ပဏာမတေး၏ 'ချကွာချ... ထိုးကွထိုး... တို့ရွှေဘ... တို့ရွှေဘ' အပိုဒ်တွင် အဆိုတော်နှင့်အတူ တီးဝိုင်းအဖွဲ့ဝင်အားလုံးက ညီညာစွာ သံပြိုင်ဆိုပေးကြသည်။ နောင်တွင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်ကလည်း တီးဝိုင်းအဖွဲ့နှင့်အတူလိုက်၍ သီဆိုပေးကြရာ သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကားပြသရာ ရုံတိုင်းတွင် 'တို့ရွှေဘ' သံများ ညံ့သွားတော့သည်။ ထုတ်လုပ်သူ ပဲရောက်ဦးဆန်နီ၊ ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်နှင့် ဂီတစာဆို သဟာယဆရာတင်တို့က မင်း

သားရွှေဘအား ပရိသတ်ကြားသို့ ပျံ့နှံ့သွားအောင် ဂီတအနုပညာဖြင့် ကြံဆောင်ပေးမှုလည်း ဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘအား မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည့် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ အမျိုးသားရေးကို လှုံ့ဆော်သည့် ရုပ်ရှင်ကား မြောက်မြားစွာ ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး စစ်ကြိုခေတ်တွင် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးများ ဖြစ်သော ဗြိတိသျှဘားမား ရုပ်ရှင်၊ မြန်မာ့အဆွေဖလင်နှင့် ရန်ကုန်ရုပ်ရှင် စသည်တို့ကို ရင်ပေါင်တန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ပဲရောက် ရုပ်ရှင်၏ ကုမ္ပဏီသီချင်း သို့မဟုတ် ပဲရောက် ပဒေသာသီချင်းကို နိုင်ငံကျော်ဂီတစာဆို ရွှေတိုင်ညွန့်က ရေး စပ်သီကုံးပြီး အဆိုတော် ပြည်မောင်ကြီး၊ ဦးငွေရနှင့် ပဲရောက်ဘသန်းလေးတို့က သီဆိုခဲ့ကြသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရသည် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများ စတင်ထုတ်လုပ်သည့် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်ကပင် ရုပ်ရှင်ကားများအား စစ်ဆေးပြီးမှ ပြသသည့်စနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ကားများ စစ်ဆေးရာတွင် နိုင်ငံတကာနည်းတူ အစိုးရမှ တာဝန်ပေးသည့် ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိများ၊ သတင်းစာဆရာများ၊ လူမှုရေးနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် သက်ဆိုင်ရာပညာရှင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ကားများ စစ်ဆေးသည့်အဖွဲ့ (Board of Censor) အား ဆင်ဆာအဖွဲ့ဟု ခေါ်လေ့ရှိကာ ရန်ကုန်ပုလိပ်မင်းကြီးမှ စီမံကွပ်ကဲပြီး နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ရိုက်ကူးတင်ပြချက်များမှာ အများပြည်သူပြသရန် မသင့်လျော်လျှင် ရုပ်ရှင်ကားအား ပြသခွင့် ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့် မလျော်ကန်သည့် ပြကွက်များအား ဖြတ်တောက် ပြသစေခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပေးရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိသည့်ကာလတွင် ရုပ်ရှင်ကားများ စစ်ဆေးသည့်အဖွဲ့ကို ဆက်လက်ဖွဲ့စည်းထားရှိပြီး ရုပ်ရှင်ကားများအား ပုံမှန်အတိုင်း ဆက်လက် စစ်ဆေးပြသခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ဒဂုဏ်ပဦးဘတင်၏ ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကစာအုပ် ရုပ်ရှင်ဆင်ဆာအခန်းတွင် ၁၉၄၈ ခုနှစ်အတွင်း ရုပ်ရှင်ကားများ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့မှ စိစစ်ဖြတ်တောက်မှုပြုပြီး ပြသခွင့်ပြုသော ရုပ်ရှင်ကားများစာရင်း ၁၂၂ ကားကို သာကေအဖြစ် ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကားများတွင် မင်းသားရွှေဘ ဇာတ်ရံအဖြစ် စတင်ပါဝင်

ရွှေပြည်စိုး ရုပ်ရှင်
“ဇာတိသွေး”မှ
ရွှေဘ၊ တင်တင်နွဲ့

သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် လက်နက်ပုန်း ရုပ်ရှင်ကားနှင့် မင်းသား ရွှေဘ ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ပထမဦးစွာ ပါဝင်သရုပ် ဆောင်ခဲ့သည့် သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားတို့လည်း ပါဝင် ပါသည်။

လက်နက်ပုန်းရုပ်ရှင်ကားမှ ‘တင်သား တင်သားမို့ ချစ်စရာ၊ ရင်သား ရင်သားမို့ ချစ်စရာတွေမြင်ပြီး၊ တုန် လှုပ်ခြောက်ခြားတာပဲ’ စကားလုံးများနှင့် မိန်းမကယောက်ျား ကို ခြေနှင့်ကန်သော ပြကွက်များကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တိ ဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားမှ မင်းသမီး မေသန်းကြည်က သူမ၏

မိခင်နှင့်ဖခင်တို့ကို ဓားပြတိုက်သည့်အကြောင်း ပြန်ပြော ခန်းတွင် ဓားပြများက နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းပုံနှင့် ရက်ရက် စက်စက်သတ်ပုံ ပြကွက်များကိုလည်းကောင်း ဖြတ်တောက် ပြီးမှ ပြသခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘ ပထမဆုံး ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရသည့် လက်နက်ပုန်းနှင့် သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားများအား စစ်ဆေးဖြတ်တောက်ပြီးမှ ပြသခွင့် ပြုခဲ့သည်မှာ အမှတ်တရဖြစ်ဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ။

“ပျံလေတဲ့ငှက်ခါး”တွင်
ကျေးလက်က ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးသမားအဖြစ်
တွေ့ရသည့် ရွှေဘ

စတန့်ဇာတ်ကြမ်း
ရုပ်ရှင်ကားများနှင့်

စတန့်မင်းသား ရွှေဘအား အကဲဖြတ်ကြပုံ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့တွင်
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအဖြစ် ၁၈၉၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၀ ရက်
နေ့တွင် ရုံဝင်ခယူ၍ ရုပ်ရှင်ပြသရာမှ ကမ္ဘာပထမဆုံး
ရုပ်ရှင်ပြသမှုလုပ်ငန်း စတင်ထွန်းကားခဲ့သည်။ ၁၉၄၅
ခုနှစ်တွင် နှစ် ၅၀ ပြည့် ကမ္ဘာ့ရုပ်ရှင် ရွှေရတုသဘင်ကို

လည်း ခြိမ်းခြိမ်းသဲသဲ ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။ ၁၉၁၆ ခုနှစ်တွင်
နိုင်ငံတကာ ရုပ်ရှင်လောက၌ ချာလီချက်ပလင်နှင့် ဒေါက်
ကလပ်ဖဲယားဘင့်တို့သည် အထူးထင်ရှားကျော်ကြားသော
မင်းသားများအဖြစ် ရုပ်တည်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ချာလီချက်ပလင်မှာ
ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အား ဟဒယရွှင်ဆေး တိုက်ကျွေးရာ

တွင် ပြိုင်စံရှားသည့် မင်းသားဖြစ်သည့်နည်းတူ ဒေါက်ကလပ်ဖဲယားဘင့်မှာလည်း ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အား ပြောင်စပ်စပ် ပြက်ချော်ချော်လုပ်၍ ရယ်မောစေမှုတွင် ယှဉ်နိုင်သည့်မင်းသားမရှိဟု ဆိုရမည်။ ၁၉၁၉ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်ကလပ်ဖဲယားဘင့်သည် ပြောင်စပ်စပ် ပြက်ချော်ချော်အမှုအရာများအစား တည်တည်တံ့တံ့ စွန့်စွန့်စားစား အမှုအရာများလုပ်၍ အသွင်ပြောင်း သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဒေါက်ကလပ်ဖဲယားဘင့်မှာ နှုတ်ခမ်းမွေး သဲ့သဲ့ထားပြီး အထိုးအကြိတ်၊ အသတ်အပုတ်၊ မြင်းစီး၊ ဓားခုတ်၊ လှံထိုး၊ အပစ်အခတ်၊ ဒိုင်ဗင်၊ အခုန်အပျံ စသည့်အမှုအရာမျိုးစုံကို စွန့်စွန့်စားစား စတင်သရုပ်ဆောင်ပြသခဲ့မှုကြောင့် စတန်းမင်းသားတို့၏ ဖခင်ကြီးဟုပင် သမုတ်ခဲ့ကြသည်။ ဒေါက်ကလပ်ဖဲယားဘင့် ကျော်ကြားပြီးနောက် ဘတ်စကာကီတန်၊ အက်ဒီပိုလို၊ ဗလင်တီနို စသော စတန်းမင်းသားများ ထင်ရှားလာပြီး ကမ္ဘာကျော်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် မေတ္တာနှင့်သူရာဇာတ်လမ်း ရုပ်ရှင်ကား စတင်ပြသနိုင်ပြီး မြန်မာ့ရုပ်ရှင် စတင်ထွန်းကားချိန်၌ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဥရောပနိုင်ငံများတွင် စတန်းဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးပြီး လူကြိုက်များနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့ပထမဆုံး ဇာတ်လမ်း ရုပ်ရှင်ကား မေတ္တာနှင့်သူရာမှာ စတန်းဇာတ်ကြမ်းကား မဟုတ်စေကာမူ အထိုးအကြိတ်၊ အသတ်အပုတ်ခန်း အနည်းငယ်နှင့် မော်တော်ကားနှစ်စီး အပြိုင်မောင်းပြီး တစ်စီးမှတစ်စီး ခုန်ကူးသည့် စွန့်စားခန်းတို့ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်သည့် နဖူးစာရွာလည်တွင် ထိုးကြိတ်သတ်ပုတ်ခန်း တိုက်ပေါ်မှသစ်ပင်ပေါ်သို့ ခုန်ချခန်းနှင့် မော်တော်ကားဖြတ်ကြိတ်ခန်းတို့ ပါဝင်ပြီး ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်သည့် မြန်အောင်ရုပ်ရှင်၏ နှစ်မင်္ဂလာနှင့် ပျဉ်းမနား ရုပ်ရှင်၏ အလင်းရောင် ရုပ်ရှင်ကားတို့တွင် တံတားကြီးများပေါ်မှ ခုန်ချခန်းတို့ ရိုက်ကူးပြသခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်ကလပ်ဖဲယားဘင့် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် Mark of Zorro နှင့် Son of Zorro ရုပ်ရှင်ကားများအား လန်ဒန်အတ်ရပ်ရှင်မှ မြန်မာလိုဆီလျော်အောင် မှီငြမ်းပြီး ဗိုလ်ဝနှင့် သားဗိုလ်ဝ တို့အား ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့ရာတွင် မင်းသားဘတင့်က ဒေါက်ကလပ်

ဖဲယားဘင့်နယ် ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး စွန့်စွန့်စားစားသရုပ်ဆောင်ပြသခဲ့သည်။ ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ့အဆွေဖလင်မှ ရွှေမင်းဝံ ရာဇဝင်ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူး ရုံတင်ခဲ့ရာ၌ သမားရိုးကျမဟုတ်ဘဲ ထူးထူးခြားခြား စွန့်စားရသည့် မြင်းစီးခန်းများ ထည့်သွင်းပြသခဲ့သည်။ လန်ဒန်အတ်ရပ်ရှင်မှ ဗိုလ်ဝနှင့် သားဗိုလ်ဝ ရုပ်ရှင်ကားများအတွက် ဗြိတိန်နိုင်ငံမှ မြင်းများကို မှာယူ၍လည်းကောင်း၊ မြန်မာ့အဆွေဖလင်မှ ရွှေမင်းဝံရုပ်ရှင်ကားအတွက် ရန်ကုန်သို့လာရောက်ပြသသည့် ရုရှားဆပ်ကပ်အဖွဲ့မှ မြင်းများကိုဝယ်ယူ၍လည်းကောင်း အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦးမှ ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာတို့သည် ရုပ်ရှင်ကားကောင်းမွန်ရေးအတွက် မြန်မာမြင်းများထက် ထွားကျိုင်းသော နိုင်ငံခြားမြင်းများကို ငွေကုန်ကြေးကျခံ ဝယ်ယူသုံးစွဲခဲ့ကြသည်မှာ လေးစားဖွယ်ကောင်းလှသည်။

၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှဘားမား ရုပ်ရှင်မှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဥရောပနိုင်ငံများမှ ရိုက်ကူးသည့် စတန်းဇာတ်ကြမ်း သီးသန့်ရုပ်ရှင်ကားများနယ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက၏ သီးသန့်စတန်းဇာတ်ကြမ်းကားအဖြစ် တစ်ကိုယ်တော် ရုပ်ရှင်ကားကို ဦးဦးဖျားဖျား စမ်းသပ်ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့သည်။ ပရိသတ်ကြိုက်ကြိုတ်တိုး စည်ကားအောင်ပွဲခံခဲ့၍ ဗြိတိသျှဘားမားရုပ်ရှင်မှ ဆယ်နာရီ၊ တစ်သုံးလုံး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ဆင်ကြီးဂဠုန်ချို၊ လူမိုက်ကြီး၊ ဘသမီး၊ သူရိုးမ စသော သီးသန့်စတန်းဇာတ်ကြမ်းများကို ဆက်တိုက်ရိုက်ကူး ရုံတင်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှဘားမားရုပ်ရှင်၏ သီးသန့်စတန်းဇာတ်ကြမ်းကားများ အောင်မြင်မှုကို တွေ့ရှိရ၍ မြန်မာ့အဆွေဖလင်၊ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်နှင့် ရန်ကုန်ရုပ်ရှင် စသည့် ကုမ္ပဏီကြီးများနှင့် ကုမ္ပဏီငယ်များကလည်း သီးသန့်စတန်းဇာတ်ကြမ်းကားများကို ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် သီးသန့်စတန်းဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကားများအဖြစ် ၁၉၂၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၁ ခုနှစ်အထိ စစ်ကြိုခေတ် ၁၂ နှစ်ကြာကာလအတွင်းကား ၂၀၀ ခန့်အား ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ကြိုခေတ်တွင် ကျော်စိုး၊ ကျော်ဟိုး၊ ကျော်မိုး၊ တင်ငွေ၊ တင်ဖေ၊ ကျော်အေး၊ ချစ်ရွှေ၊ ကျော်ညွန့်၊ တင်ဆွေနှင့် ရွှေမန်းထွန်းတင်တို့မှာ နာမည်ကြီး စတန်းမင်းသားများ

အဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဖက်ဆစ် ဂျပန်များ ဆုတ်ခွာပြီး မဟာမိတ်တပ်များ ပြန်လည်ဝင် ရောက်ချိန် ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှစတင်၍ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကား ပြန်လည်ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ စစ်ကြိုခေတ်က နာမည်ကြီး ခဲ့သော စတန့်ဇာတ်ကြမ်းမင်းသား အများစုတို့မှာ ကွယ်လွန် မှု၊ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်မှု၊ ကျန်းမာရေးချို့ ယွင်းမှုတို့ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ အခြားအသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းလုပ်ငန်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းမှုကြောင့်လည်းကောင်း စတန့် ဇာတ်ကြမ်းမင်းသားအဖြစ် ရပ်တည်မှု မပြုကြတော့ ချေ။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်မှာ သီးသန့် စတန့်ရုပ်ရှင် ကားများကို ဆက်လက်အားပေး ကြည့်ရှုနေဆဲရှိသည်ကို လေ့လာမိသော ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီနှင့် ရုပ်ရှင်ဒါ ရိုက်တာတို့က စတန့်ဇာတ်ကြမ်း မင်းသားသစ်များကို အပြိုင် မွေးထုတ်ပေးခဲ့ကြသည်။ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း မင်းသား များအား မွေးထုတ်စဉ်က ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးဖြစ်၍ မြန်မာတိုင်းရင်းသားများမှာ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေး ရယူလိုသည့်ဆန္ဒတို့ ပြင်းပြစွာကိန်းအောင်း နေကြချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် ဆန္ဒကို ရိပ်စားမိသော ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီနှင့် ဒါရိုက်တာတို့သည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့နှင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန် တို့အား ဆန့်ကျင်တော်လှန်သည့် ဇာတ်လမ်းများကို အခြေခံသည့် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများကို ရိုက် ကူးခဲ့ကြသည်။ ရန်သူနံပါတ်(၁)၊ သူပုန်သွေး၊ ပျောက် ကျားဗိုလ်၊ သွေးသောက်၊ တောင်တန်းဗိုလ်၊ ဗိုလ်ချုပ်၊ သတ္တိဗျတ္တိ၊ လေနီကြမ်း၊ သွေးတစ်စက်၊ ဗမာ့သွေး၊ မျိုးချစ်သူပုန်၊ ရဲလုလင်၊ တသွေးတမြေ၊ ရဲတံခွန် စသည့် ရုပ်ရှင်ကားအမည်များကို ကြည့်လျှင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်၏ ခေတ်ကို ထင်ဟပ်မှုအား အထင်းသား တွေ့မြင်ကြရပါ မည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် မွေးထုတ်ထင်ရှားခဲ့သော စတန့် ဇာတ်ကြမ်းမင်းသားများမှာ ကျော်ဆွေ၊ တင်ညွန့်၊ ရွှေဘာ၊ ကျော်ဖေ၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ သက်ရှည်၊ ကျော်ဝင်း၊ ခင်မောင်ဝင်း၊ တင်မောင်ဝင်း စသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

စစ်ပြီးခေတ်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော စတန့်ဇာတ်ကြမ်း

မင်းသားများအနက် ကျော်ဝင်းနှင့် ကျော်ဖေတို့မှာ သဘာဝ အမူအရာ အသားပေးဇာတ်ကားများ (Drama Movies) ကိုပါ စမ်းသပ်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပြီး ၁၉၆၀ ပြည့် ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းမှ အနားယူမှု၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ ခင်မောင်ဝင်းနှင့် တင်မောင်ဝင်းတို့မှာ အသံ ထွက်ကားများထွန်းကားချိန် ၁၉၅၇ ခုနှစ်ခန့်မှ စတင်၍ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားနှင့် အလှမ်းကွာသွားမှု၊ ကျော်ဆွေ၊ တင်ညွန့်နှင့် သက်ရှည်တို့မှာ စတန့်ဇာတ်ကြမ်းကားများ (Action Movies)အပြင် သဘာဝအမူအရာနှင့် စတန့် ဇာတ်ကြမ်းရောယှက်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများ(Action Drama Movies) နှင့် သဘာဝအမူအရာ အသားပေးရုပ်ရှင်ကား များကိုပါရိုက်ကူးမှု၊ ဒါရိုက်တာ၊ ထုတ်လုပ်သူတာဝန်တို့ ကိုပါ တိုးချဲ့ထမ်းဆောင်လာမှုတို့ကြောင့် စတန့်ဇာတ် ကြမ်းကားများ ရိုက်ကူးမှုတွင် လျော့နည်းလာကြသည်။ မြန်မာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်မှာ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင် ကားများအား ဆက်လက်အားပေး ကြည့်ရှုနေကြဆဲဖြစ် သော်လည်း စတန့်ဇာတ်ကြမ်း မင်းသားသစ်များမှာ ထပ်မံပေါ်ထွန်းမှု မရှိခဲ့ချေ။ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကား အများစုကို မင်းသားရွှေဘာ တစ်ဦးတည်းကသာ အရှိန် အဟုန်မပျက် ဆက်လက်ရိုက်ကူးခွင့် ရရှိနေခဲ့သည်။ ရွှေဘာ၏ ပထမဦးဆုံးရုပ်ရှင်ကား သတ္တိဗျတ္တိမှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ခဲ့ပြီး အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာရေး ကြောင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းမှ အနားမယူမီ နောက်ဆုံး ရိုက်ကူးသည့် မချစ်လည်းပြုံး၊ ချစ်လည်းပြုံးမှာ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာမှာ ရုပ်ရှင် လောကတွင် နှစ်ပေါင်း ၄၀ ခန့်မျှ ကျင်လည်၍ စတန့် ဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကား အများဆုံးရိုက်ကူးသည့် မင်းသား အဖြစ် ယှဉ်နိုင်သူကင်းစွာရပ်တည် နိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၉ ရက်နှင့် ၃၀ ရက်တွင် ပထမအကြိမ် ရုပ်ရှင်နှီးနှောဖလှယ်ပွဲအား ရန်ကုန်မြို့၊ တပ် မတော် ကပွဲရုံ၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် အတတ်ပညာရှင် အလွှာစုံမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ တက်ရောက်ခဲ့ ကြပြီး စာရေးဆရာ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာနှင့် ဒါရိုက်တာ ဦးဉာဏမု နှီးနှောဖလှယ်ပွဲ သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ ဦးဉာဏသည် စစ်ကြိုခေတ်တွင် ဗြိတိသျှဘားမား

ရုပ်ရှင်မှ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သော စတန့်ဇာတ်လမ်း ရုပ်ရှင် ကားများစွာ၏ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းများအား လည်းကောင်း၊ စစ်ပြီးခေတ်တွင် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း မင်းသားရွှေဘူနှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်မည့် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းများအား လည်းကောင်း အမျိုးသားရေးအမြင်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သည့် အနုပညာရှင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် အကြောင်းရင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရုပ်ရှင်နိုးနှောဖလှယ်ပွဲ သဘာပတိ ဦးဉာဏက 'ဟန်ကျပန်ကျ မရှိတဲ့ အကောင်တွေက ဘဝတွေကို တကယ်တမ်းသာ သရုပ်ဖော်ပြရရင်လည်းပဲ အားလုံးထိုင် ငိုစရာကြီး ဖြစ်နေမှာပဲ။ ဒီတော့ ရုပ်ရှင်ကဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ် ဖြစ် တကယ်ဘဝ သရုပ်အမှန်ကြီးနဲ့ထုတ်ပြီး ပြစမ်းဆိုလို့ ရှိရင် ဗမာလူမျိုးဆိုတာက တော်တော်ခက်တယ်။ ကိုယ့် မှာမရှိတာသာ သူသိချင်တယ်။ ဥပမာ ဆိုပါတော့ ထိုးတဲ့ ကြိတ်တဲ့ဇာတ်လမ်းတွေ၊ ရွှေဘူတို့လိုဟာတွေ ဥပမာ အရင် တုန်းက ချစ်ရွှေတို့၊ တင်ငွေတို့၊ ဘာတို့ဆိုတဲ့ ကားတွေ၊ ဘာဖြစ်လို့ သူကြည့်ချင်သလဲတဲ့။ သူဘဝကိုယ်တိုင်က မဟန်နေလို့၊ ဟန်တဲ့၊ နိုင်တဲ့ ဟာကလေးများ သူကြည့် လိုက်ရရင်လည်း စိတ်သက်သာလားမလို့ဆိုပြီး သူကြည့် တာ၊ အလကားကြည့်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်ကိုကြည့် ပြီး သူစိတ်ထဲ သူများကို ဆော်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဆော်ရင် ထောင်ကျမယ်။ မတော်တဆ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ ရှိတော့ ဒီကောင်တွေက ထိုးတဲ့ဟာ အားရပါးရ ပြလိုက်တော့လည်း အဲဒါကြီးကြည့် ပြီး သူက ကျေနပ်ပြီး လက်ခုပ်တီးရတဲ့ ဘဝ၊ သူ စိတ် ကျေနပ်မှုကလေး၊ အဲဒီတော့ အဖိအနှိပ်ခံပြီး လူနဲ့သူနဲ့ တူအောင် မနေရတဲ့ ဗမာလူမျိုး အများစုဟာ ဒါမျိုးကိုပဲ သူအများဆုံး လိုလားနေမယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘာမှဆန်းကြယ် တဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး'ဟုလည်းကောင်း၊ ဆက်လက်၍ 'တိုင်းပြည်ကို ကြည့်နေရတယ်၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်က ဘာ ဖြစ်နေသလဲ၊ အားငယ်နေသလား၊ ဥပမာဆိုပါတော့၊ ကုလားဗမာတို့ကိုပွဲတွေ ဘာတွေညာတွေဖြစ်၊ အားများ ငယ်နေသလား၊ ဖြစ်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် အားတက်မယ့် စတန့်ကားတွေကို တမင်ခပ်တွင်တွင် ထုတ်ပေးရတယ်။ ထုတ်ချင်လို့ထုတ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ပိုက်ဆံလိုချင်လို့လဲ

အဓိကမဟုတ်ဘူး။ ရုံတွေ ရုပ်ရှင်ရုံတွေ သွားကြည့်ခြင်း အားဖြင့် ဒီလို ဒီလိုသတ္တိရှိတဲ့ အကောင်တွေလည်း တို့ အထဲရှိသေးတယ်။ လူစွမ်းကောင်းတို့ ဘာတို့သာရှိရင်၊ အနည်းဆုံးတော့ စိတ်အားလေး သက်သောင့်သက်သာ လေး တက်လာမလားလို့ဆိုတဲ့ ရည်မှန်းချက်နဲ့ ဒီလို လုပ်ရတယ်'ဟုလည်းကောင်းတိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် စတန့်ရုပ်ရှင်ကားများ ထိရောက်ပုံကို မြွက်ကြားခဲ့သည်။

အသံတိတ်ရုပ်ရှင် ထွန်းကားစဉ် ရုပ်ရှင်နောက်ခံ တေးဂီတမျိုး တာဝန်ယူခဲ့သည့် စန္ဒရာပညာရှင်နှင့် စာရေး ဆရာ စစ်ကိုင်းလှရွှေမှာ စာနယ်ဇင်းများတွင် ရုပ်ရှင်နှင့်ဂီတ ဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာဆောင်းပါးများစွာကို ရေးသားခဲ့ သည့်ပြင် 'ရုပ်ရှင်၊ ဂီတနှင့် ကျွန်တော်' နှင့် 'ခေတ် ဟောင်းရုပ်ရှင် စတန့်မင်းသားကြီး ၁၀ ဦး' စာအုပ်များကို လည်း ရေးသားပြုစု ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ခေတ်ဟောင်း ရုပ်ရှင် စတန့်မင်းသားကြီး ၁၀ ဦး စာအုပ်အမှာစကား တွင် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် စတန့်ဇာတ် ကြမ်းမင်းသားတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စစ်ကိုင်းလှရွှေက 'စတန့်ရုပ်ရှင်များသည် ထိုစဉ်က ခေတ်လူငယ်များအား အမှန်တရားဖော်ထုတ်ရေး၊ အဖိနှိပ်ခံဘဝမှ လွတ်မြောက် ရေး၊ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုးရေး စသည့် စိတ်ဓာတ်တို့ကို သွတ်သွင်းပေးရုံသာမက စွန့်စွန့်စားစား ဆောင်ရွက်လိုစိတ်ကို နှိုးဆော်ပေးရာ ရောက်သည်။ ထို့ပြင် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့် နိုင်ငံအကျိုးအတွက် စတန့်ရုပ်ရှင်မင်းသားတို့ ပြည်သူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ပါဝင်ထမ်းရွက်ခဲ့သည့် သာဓကများရှိရာ ယင်းတို့ကိုယနေ့ ခေတ်လူငယ်များ သိသင့်လှပါသည်'ဟု သုံးသပ်တင်ပြ ခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် စာရေးဆရာမောင်ခိုင်လတ်က 'လွမ်းတတ် သူ' ရသစာတမ်း (မဟေသီမဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၄ ဇန်နဝါရီ)တွင် 'အီတလီ တောတောင်ရေမြေတွေကို နောက်ခံထားပြီး ရိုက်ကူးထားသော ကောင်းဘွဲ့ငြင်ကားတွေ ကြည့်မိတိုင်း ရွှေဘူကို ပြန်လည်သတိရနေမိလေသည်။ မှန်တေတေ၊ အေးစက်စက် သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိသော ကလင့်အိစ်ဂုဒ်ကို ကြည့်မိတိုင်း ရွှေဘူကိုချည်း မြင်ယောင်လို့နေသည်။ ရွှေဘူပါဝင်ရိုက်ကူးထားသော ရုပ်ရှင်ကားတွေကို မြန်မာ

ရှေးဦးကောင်းဘွိုင်ကားတွေဟု ပြောလို့ရနိုင်သည်။ ကင်မရာ ရုပ်ရှင်အတတ်ပညာ၊ သရုပ်ဆောင်မှုတွေ မြန်မာကားတွေထက် သာလွန်ကောင်းမွန်မည်ဖြစ်သော်လည်း ဦးတည်ချက်တွင်မူ မြန်မာကောင်းဘွိုင်ဟု ခေါ်သင့်သော ရွှေဘကားတွေလောက် ကောင်းမွန်ခြင်းမရှိပေ။ သူတို့ဆီက ကားတွေမှာ တစ်ကိုယ်တော် လူစွမ်းကောင်းပါဒါကလဲ့စားချေမှု၊ အကောက်ကြံမှု စသည်တို့၏ ပုံရိပ်တွေက လွမ်းမိုးနေတော့၏။ အများအတွက် အနစ်နာခံမှု၊ တရားမဲ့မှုကို ခုခံတွန်းလှန်မှုတို့က ပါးလျားလွန်းလှသည်။ ရွှေဘသရုပ်ဆောင်သော ကားတွေက ပိုမိုနက်ရှိုင်းသိမ်မွေ့သည်ဟု ယူဆချင်ပါသည်' ဟု နိုင်ငံတကာဈေးကွက်ဝင် အနောက်တိုင်း ကောင်းဘွိုင်ရုပ်ရှင်ကားများထက် ရွှေဘပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် မြန်မာရုပ်ရှင်ကားများက ဦးတည်ချက် မြင့်မားသာလွန်ပုံကို တမ်းတဖော်ကျူးထားပါသည်။

ဗမာ့ခေတ်သတင်းစာ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ (၁၉၄၅-၆၁)၊ မိုးကြိုးသတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် (၁၉၆၁-၆၄)နှင့် စာနယ်ဇင်းများစွာတွင် ရုပ်ရှင်ဆောင်းပါးနှင့် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများ ရေးသားနေဆဲရှိသည့် သတင်းစာဆရာ စာရေးဆရာဖိုးသောကြာ (ခေတ်+မိုး)က 'ဦးရွှေဘနာမည်မပါလို့ မကျေနပ်ဘူး'ဆောင်းပါး (အလင်းတန်းဂျာနယ် ၁၃-၉-၂၀၀၄)တွင် 'ဦးရွှေဘ ဇာတ်လိုက်မင်းသားလုပ်တဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွေမှာ လယ်သမား၊ အလုပ်သမားတွေနဲ့ အဖိနှိပ်ခံလူထုဘက်က အမြဲရပ်တည်ရတဲ့၊ တိုက်ပွဲဝင်ရတဲ့ဇာတ်ရုပ်မို့ သူ့ပရိသတ်ရင်ထဲမှာ ဦးရွှေဘဟာ သူတို့ရဲ့ လူစွမ်းကောင်းပဲ ချစ်ကြတယ်'ဟု ရွှေဘပါဝင်သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိသော ဇာတ်ဆောင်စရိုက်အား ပရိသတ်စွဲ မက်ချစ်ခင်ကြပုံကို ဖော်ကျူးခဲ့သည်။

စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် မင်းသားရွှေဘတို့မှာ ခွဲခြား၍မရနိုင်ဘဲ ဒဂါးတစ်ပြား၏ ခေါင်းနှင့်ပန်းပမာ အစဉ်ဒွန်တွဲနေကြပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများအား ရှုမြင်အကဲဖြတ်မှုနှင့် မင်းသားရွှေဘအား ရှုမြင်အကဲဖြတ်မှုတို့သည်လည်း အမြဲတမ်းလိုပင် ထပ်တူဖြစ်နေကြပါလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူဦးရေ၏ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။ မြို့ပြနေ အခြားလူတန်း

စား ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်တွင်လည်း မင်းသားရွှေဘအား နှစ်သက်သူများ ရှိနေကြပါသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၅ ခုနှစ်အထိ မင်းသားရွှေဘသည် ရုပ်ရှင်ကားများစွာ အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့မှုတို့ကြောင့် မင်းသားရွှေဘမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပရိသတ် ထူထည်အင်အားအကြီးဆုံး မင်းသားဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။ စာရေးဆရာ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာနှင့် ဒါရိုက်တာဦးညာဏ၊ ဂီတမှူး စန္ဒရာပညာရှင် စာရေးဆရာ စစ်ကိုင်းလှရွှေ၊ စာရေးဆရာမောင်ခိုင်လတ်နှင့် ရုပ်ရှင် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင် ဖိုးသောကြာ(ခေတ်+မိုး)တို့ သုံးသပ်အကဲဖြတ်ကြသလို စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင်မှုတို့က ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အား အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး စိတ်ဓာတ်၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာမှုကို မြတ်နိုးသည့်စိတ်ဓာတ်နှင့် တရားဥပဒေနှင့်အညီ နေထိုင်လိုသော စိတ်ဓာတ်တို့အား ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးစေသည်မှာ အသေအချာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် စတန့်ဇာတ်ကြမ်းကားများနှင့် မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင် အနုပညာစွမ်းရည်က နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူကို တစ်တပ်တစ်အား အကျိုးပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ။

ပြည်တော် ဗလင်
“တိုင်းတော်” ဇာတ်ကားမှ
ရွှေဘင်္ဂါနှင့် ခင်စိန်ဝင်း

ရွှေဘင်္ဂါ

စတန့်ဇာတ်ကြမ်းဇာတ်လမ်းများ နှင့်
ဇာတ်ဆောင်စရိုက်များ

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သည် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲ၍ ၁၈၂၆ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်နှင့်တနင်္သာရီဒေသများကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲ

၍ ၁၈၅၂ခုနှစ်တွင် အောက်မြန်မာနိုင်ငံကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲ၍ ၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် အထက်မြန်မာနိုင်ငံကိုလည်းကောင်း သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး ကိုလိုနီ

နိုင်ငံအဖြစ် သတ်မှတ်ကျွန်ပြုခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့သည် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့အား ကျွန်သဖွယ် သဘောထားကာ နှိမ့်ချဆက်ဆံတတ်ကြပြီး စည်းကမ်းဥပဒေအမျိုးမျိုးထုတ်ပြန်၍ စစ်ပုလိပ်တို့ဖြင့် ဖိနှိပ်ကြသည်။ မြန်မာ့သယံဇာတနှင့် ကျွန်းသစ်ကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထုတ်ယူပြီး မြန်မာ့စီးပွားရေးကို ချုပ်ကိုင်ကြသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် ဗြိတိသျှတို့နှင့် လက်ပါးစေတို့ကသာ အဓိကနေရာယူထားကြပြီး လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင်လည်း အိန္ဒိယသား ချစ်တီးကုလားများကို လွှမ်းမိုးထားနိုင်အောင် ဖန်တီးထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတွင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့သည် ရရာလက်နက် စွဲကိုင်၍ သူ့ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အစဉ်တစိုက် တော်လှန်တိုက်ခိုက်ကြသည့် နည်းတူ ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝအသင်း (ပိုင်အမ်ဘီအေအသင်း)၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အသင်းချုပ်ကြီး (ဂျီစီဘီအေအသင်း)၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ဖဆပလ)ကဲ့သို့သော အသင်းအဖွဲ့များမှလည်း နိုင်ငံရေးအရ ဦးဆောင်ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ဂျပန်တပ်မတော်၏ အကူအညီဖြင့် ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အား တိုက်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့အား တိုက်ထုတ်ပြီး ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ စိုးမိုးချိန်တွင် ကျားထက်ဆိုးသော ရှင်ကြီးနှင့် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ ရင်ဆိုင်ကြရသည်။ ချွေးတပ်ဆွဲ၊ ပါးရိုက်နားရိုက်၊ ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်၊ ရေခွေးပူလောင်း၊ လက်သည်းခွဲခွာ၊ အဓမ္မလုယက်တို့အပြင် အမျိုးသမီးငယ်တို့အား စော်ကား စသည့် ရိုင်းပျမှုတို့ကို ကြုံတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် မဟာမိတ်တပ်များနှင့် ပူးပေါင်း၍ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့အား တော်လှန်ခဲ့ကြသည်။ သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကားဖြင့် မင်းသားရွှေဘု ရုပ်ရှင်စတင်ရိုက်ကူးခွင့် ရချိန်တွင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့သည် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ထံမှ လွတ်လပ်ရေးရရှိရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အား ဆန့်ကျင်တိုက်ထုတ်ကာ ဖက်ဆစ်ဂျပန်အား တော်လှန်

တိုက်ထုတ်ပြီးစ ကာလဖြစ်ရာ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့မှာ ဇာတ်မာန် တက်ကြွနေကြဆဲရှိသည်။ ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များကလည်း မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်တိုက်ထုတ်ပုံနှင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်တိုက်ထုတ်ပုံတို့အား ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့၍ ဇာတ်မာန်တက်ကြွစေမည့် ရုပ်ရှင်ကားများကို စဉ်ဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ထံမှ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ လုံးဝလွတ်လပ်ရေးရခဲ့ကြသော်လည်း ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှု အရှိန်အဟုန်မှာ ပြင်းထန်ခဲ့သည်။ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုကြောင့် ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာမှုနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု ကင်းမဲ့ခဲ့ကြရသည်။ ပြည်သူတို့မှာ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့် ခရီးသွားလာရေးတို့ ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်မရသည့်အဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့ကြရသည်။ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှု အရှိန်အဟုန် ကျဆင်းဆဲကာလမှာပင် တော်လှန်ရေးကောင်စီက နိုင်ငံတော်ကို ထိန်းသိမ်းကာ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ ရှေ့ခရီးကိုဆက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အရင်းရှင်နှင့် မြေရှင်ယာရှင်တို့အား ဆန့်ကျင်ပြီး လယ်သမားနှင့်အလုပ်သမားတို့အား ရှေ့တန်းတင်သည့် ကာလလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်တို့သည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်တိုက်ထုတ်ပုံနှင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်တိုက်ထုတ်ပုံတို့ကို ဇာတ်အိမ်များဖွဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားအပြင် သောင်းကျန်းသူချုပ်ငြိမ်းရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊ အရင်းရှင်နှင့် မြေရှင်ယာရှင်ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အလုပ်သမား၊ လယ်သမားရှေ့တန်းတင်ရေးစသည့် အကြောင်းအရာများအား အခြေခံသည့် ဇာတ်အိမ်များကို ဖွဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများကိုပါ ဆက်လက်ရိုက်ကူးကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်များကလည်း ထိုသို့သော ဇာတ်လမ်းအမျိုးအစားတို့ကို ဖန်တီးရိုက်ကူးကြရန် လှုံ့ဆော်ပေးသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ ထိုသို့သော ဇာတ်အိမ်ဇာတ်လမ်းများဖြင့် အလိုက်ဖက်ဆုံး မင်းသားအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ထိုသို့သော ဇာတ်အိမ်ဇာတ်လမ်းများမှ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ကို အပီပြင်ဆုံး သရုပ်ဆောင်နိုင်သူအဖြစ် လည်းကောင်း ထုတ်လုပ်သူနှင့်

ဒါရိုက်တာတို့ကရော၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်ကပါ မင်းသား ရွှေဘကိုသာ တညီတညွတ်တည်း ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင် ကားများမှာ အများအားဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်အိမ် ကျောရိုးလေးမျိုးဖြင့် မြင်တွေ့ကြရမည် ဖြစ် ပါသည်။

၁။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့နှင့် နယ်ချဲ့၏ဘက်တော်သားများ၊ အမျိုးသားသစ္စာဖောက်များနှင့် သူကြီးဆိုးတို့သည် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသမားများနှင့် ကျေးလက်ပြည် သူများအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် မတရားမှု၊ ဖိနှိပ်မှု၊ ရက်စက်မှုနှင့် အဓမ္မမှုတို့ ပြုကြရာ ကာလကြာမြင့် သောအခါ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသမားများနှင့် ကျေးလက်ပြည်သူများမှ ဆန့်ကျင်ခုံမူ အမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ပြီး အောင်ပွဲခံကြသည့် ဇာတ်လမ်းများ။

၂။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်၊ ဂျပန်အလိုတော်ရိများ၊ ဂျပန်စကား ပြန်များနှင့် အမျိုးသား သစ္စာဖောက်များသည် ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန်ရေးသမားများနှင့် ကျေး လက်ပြည်သူများအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် မတရားမှု၊ ဖိနှိပ်မှု၊ ရက်စက်မှုနှင့် အဓမ္မမှုတို့ပြုကြရာ ကာလ ကြာမြင့်သောအခါ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးသမား များနှင့် ကျေးလက်ပြည်သူများမှ တော်လှန်ခုံမူ အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ပြီး အောင်ပွဲခံကြသည့် ဇာတ် လမ်းများ။

၃။ လက်နက်ကိုင်သောင်းကျန်းသူများနှင့် လူဆိုးစားပြ များသည် ကျေးလက်ပြည်သူများ၊ ပြည်သူ့စစ်များ နှင့် ကာကွယ်ရေးများအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် မတရား မှု၊ ဖိနှိပ်မှု၊ ရက်စက်မှုနှင့် အဓမ္မမှုတို့ ပြုကြရာ ကာလကြာမြင့်သောအခါ ကျေးလက်ပြည်သူများ၊ ပြည်သူ့စစ်များနှင့် ကာကွယ်ရေးများမှ ခုခံတိုက် ခိုက်မှု အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ပြီး အောင်ပွဲခံကြသည့် ဇာတ်လမ်းများ။

၄။ မြေရှင်၊ ယာရှင်များသည် တောင်သူလယ်သမား များအားလည်းကောင်း၊ အရင်းရှင်၊ ဓနရှင်များ သည် အလုပ်သမားများအားလည်းကောင်း နည်း မျိုးစုံဖြင့် မတရားမှု၊ ဖိနှိပ်မှု၊ ရက်စက်မှုနှင့်

အဓမ္မမှုတို့ ပြုကြရာ ကာလကြာမြင့်သောအခါ တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားများမှ ပြန်လည်ခုခံမှု အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ပြီး အောင်ပွဲခံကြ သည့် ဇာတ်လမ်းများ။

ထိုဇာတ်အိမ် ဇာတ်လမ်းလေးမျိုးတွင် မင်းသားရွှေ ဘသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသမား၊ ဖက်ဆစ် ဂျပန်တော်လှန်ရေးသမား၊ ကျေးရွာပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင်၊ ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်၊ ရိုးသားသော တောင်သူလယ် သမားနှင့် မဟုတ်မခံ အလုပ်သမားတို့၏ ဇာတ်ရုပ်နှင့် စရိုက် (Character) တို့တွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိ သည်။ မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင်သည့် ဇာတ်ရုပ်နှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေသည့် အဖေ၊ အမေ၊ ညီမနှင့် ချစ်သူရည်းစား စသည့်ဇာတ်ကောင်များမှာလည်း ဇာတ် လမ်းအရ မတရားမှု၊ ဖိနှိပ်မှု၊ ရက်စက်မှုနှင့် အဓမ္မမှုတို့၏ ဒဏ်ကို ကြီးမားစွာခံရသူများ ဖြစ်ကြသည်။ မင်းသား ရွှေဘ၏ ဇာတ်ရုပ်များမှာ အထိုးအကြိတ်၊ အသတ် အပုတ်၊ အခုန်အပျံနှင့် ဒိုင်ဗင်တို့တွင် ထူးချွန်ကျွမ်းကျင် သူများ ဖြစ်ကြရုံမျှမက မဟုတ်မခံသူ၊ အနစ်နာခံသူ၊ စွန့် လွှတ်စွန့်စားသူ၊ ကူညီရိုင်းပင်းသူ စသည့် ပရဟိတ စိတ်ဓာတ်ရှိသူများ၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူများနှင့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် ကျွန်ပြုမှု၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှုနှင့် ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းသူတို့၏ နှိပ်စက်ကလုပြုမှုတို့ကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး အရင်းရှင်၊ ဓနရှင်၊ မြေရှင်ယာရှင်တို့၏ မတရားမှုတို့ကို ခံစားကြရ သည့် ပြည်သူတို့မှာ မင်းသားရွှေဘ၏ ဇာတ်ရုပ်များက ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်၊ သောင်းကျန်းသူ၊ အရင်း ရှင်၊ ဓနရှင်၊ မြေရှင်ယာရှင်တို့နှင့် အပေါင်းပါတို့အား လက်တုံ့ပြန် အနိုင်ရပုံနှင့် လက်စားချေ အောင်ပွဲခံပုံကို ကြည့်ရသောအခါ ကျေနပ်ကြပြီးနှစ်ထောင်းအားရဖြစ်ကာ လက်ခုပ်ညှာပေး ကြသည်။ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားထက်မှ မင်းသားရွှေဘ ဇာတ်ရုပ်များ၏ အနိုင်ရယူမှုကို ပြည်သူ တို့၏ အနိုင်ရရှိမှုသဖွယ် ခံစားရကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြပြီး မင်းသားရွှေဘ၏ ဇာတ်ရုပ်များကို အားကျကြ သည်။ ထို့ကြောင့် တောင်သူလယ်သမားနှင့် အလုပ်သမား

အခြေခံလူတန်းစားများက မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင် သည့် ရုပ်ရှင်ကားမှန်သမျှ လက်မလွတ်တမ်း ကြည့်ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းကျောရိုး လေးမျိုးဖြင့်သာ ရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို ရိုက်ကူးလေ့ ရှိကြရာတွင် အခါအားလျော်စွာ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းနှင့် ဇာတ်ညွှန်းခိုင်မာမှု၊ ဒါရိုက်တာ၏ ညွှန်ကြားတင်ပြပုံ ကောင်းမွန်မှု၊ ရွှေဘနှင့် တွဲဖက်ပါဝင်ကြသည့် သရုပ်ဆောင်များ၏ ပီပြင်စွာ ပါဝင် ကပြမှုနှင့် ဓာတ်ပုံ၊ အသံနှင့် တေးဂီတပံ့ပိုးမှု စွမ်းအား တို့ကြောင့် ရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားအချို့မှာ သာမန်ထက် ထင်ရှားအောင်မြင်ပြီး ပိုမိုလူကြိုက် များပြားခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ရုပ်ရှင်ကားများအဖြစ် တောပုန်း ကြီးစံဖဲ၊ ဝရမ်းပြေး ဘိုးသိန်း၊ ဗိုလ်စံဖဲ စသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်ရေး ရုပ်ရှင်ကား များအဖြစ် ရင်မြေကတုတ်၊ ပျံလေတဲ့ငှက်ခါး၊ ခရီးပန်း တိုင်နှင့် ပွဲကြီးပွဲကောင်း စသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းသူ ချုပ်ငြိမ်းရေးနှင့် ရပ်ရွာအေးချမ်း သာယာရေးဦးတည်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများအဖြစ် ရန်သူ ကျောကွင်း၊ လူစွမ်းကောင်း ရ ယောက်၊ ဤသစ်ဆုံ၊ တစ်နေဝင်သော်နှင့် တရားခံ စသည်တို့သည် လည်း ကောင်း၊ ရိုးသားသော ကျေးလက်မှ လယ်သမား လူငယ် လူရွယ်တို့၏ ဘဝသရုပ်ဖော် ရုပ်ရှင်ကားများအဖြစ် လူရိုးလူမိုက်၊ ဗိုလ်ရွှေဘော်၊ မိန်းမဘဝ၊ တို့ပိုင်တဲ့မြေ၊ တောကဖိုးတုတ် စသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဖိ နှိပ်ခံ အလုပ်သမား လူငယ်လူရွယ်တို့ဘဝကို ထင်ဟပ် သော ရုပ်ရှင်ကားများအဖြစ် ဂွစာ၊ ဘဝ ဟူသည်၊ မောင်းထောင်ရွှေဘနှင့် လူကောင်းတစ်ယောက် စသည် တို့သည်လည်းကောင်း၊ သာမန်ထက် ထင်ရှားအောင်မြင် ပြီး လူကြိုက်များသော ရုပ်ရှင်ကားများအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ ကြသည်။ ရွှေဘသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အခြေခံလူတန်းစား နှစ်ရပ်ဖြစ်သည့် လယ်သမားနှင့် အလုပ်သမားတို့အား ကိုယ်စားပြုရပ်တည်သည့် မင်းသားဖြစ်သည့်နည်းတူ လယ်သမားနှင့် အလုပ်သမားတို့၏ ဇာတ်ရုပ်တွင် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ရာ၌ အခြားမင်းသားများ ယှဉ်မရနိုင် လောက်အောင် ပြိုင်စံရှားသည့် မင်းသားလည်းဖြစ်သည်။

ထိုဇာတ်လမ်းလေးမျိုးအပြင် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး

နှင့် ရာဇဝတ်မှုပပျောက်ရေး ဦးတည်ချက်နှင့် ရာဇဝတ် ဘေး ပြေးမလွတ် ဆောင်ပုဒ်တို့ကိုဖော်ကျူးသည့် ဇာတ် လမ်းများတွင် ရွှေဘသည် ရဲအရာရှိ စုံထောက်နှင့် လူဆိုး လူမိုက် ဇာတ်ရုပ်များကိုလည်း ဆေးစက်ကျရာ အရုပ်ထင် ဆိုသကဲ့သို့ပင် ပါဝင်ကပြပြီး သင်ခန်းစာပေးခဲ့သည်။ ထို ရုပ်ရှင်ကားများတွင် မင်းအာဏာ၊ တရားတစ်ဖက် စား တစ်လက်၊ ဒို့နှစ်ယောက်၊ လူဆိုးကြီး၊ မိုက်သွေးတစ် စက်၊ ဗီဇ စသည်တို့မှာ ထင်ရှားခဲ့ကြသည်။ စတန့်ဇာတ် ကြမ်းကားများသာ အဓိကရိုက်ကူးခဲ့သည့်အပြင် ပခန်း ကိုကြီးကျော်နှင့် တောင်တော်သခင်မ နတ်သမိုင်းရုပ်ရှင် ကားများကိုလည်း ထူးထူးခြားခြား ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။

စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ဇာတ်လမ်းများနှင့် ဇာတ်လမ်းပါ ဇာတ်ဆောင်နှင့် ဇာတ်ပို့တို့၏ စရိုက်များမှာ တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်လျက်ရှိပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဇာတ်လမ်း ကိုအခြေခံ၍ ဇာတ်ဆောင်နှင့် ဇာတ်ပို့တို့၏ လှုပ်ရှားမှု၊ ပြုမူမှုနှင့် ပြောဆိုမှုတို့ ဖြစ်ပေါ်လာရပါသည်။ ထိုလှုပ်ရှား၊ ပြုမူမှုနှင့် ပြောဆိုမှုတို့အား လိုက်လံဝင်စား၍ ရုပ်ရှင် အနုပညာရှင်များက သရုပ်ဆောင်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ဇာတ်လမ်းဖြစ်၍ အထိုးအကြိတ်၊ အသတ် အပုတ်၊ အထိုးအခုတ်၊ အခုန်အပျံ သက်သက်သာ မင်း သားရွှေဘ လှုပ်ရှားပြသ၍ မရနိုင်ဘဲ ဇာတ်လမ်းပါဇာတ် ဆောင်၏ စရိုက်အရ ပြုမူမှု၊ ပြောဆိုမှုနှင့် ခံစားမှုတို့ကို လည်း သရုပ်ဆောင်ပြရပါသည်။ ထိုသို့ သရုပ်ဆောင်ရာ တွင် အားပြိုင်ဇာတ်ကောင်တို့၏ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းရက်စက်မှု အား ခံစားရပုံ၊ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းရက်စက်မှုအား မခံမရပ်နိုင် ပုံ၊ အားပြိုင်ဇာတ်ကောင်တို့အား ပြန်လည်ခုခံတွန်းလှန် ပုံနှင့် အနိုင်ယူပုံတို့အား မင်းသားရွှေဘသည် မျက်နှာအမူ အရာ၊ မျက်လုံး အမူအရာနှင့် ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်း လှုပ်ရှားမှုတို့ဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သရုပ်ဆောင်ပြနိုင်သူဖြစ် သည်။ ရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင်စွမ်းရည်ကြောင့် ရုပ်ရှင် ကြည့်ပရိသတ်သည်လည်း ဝမ်းနည်းမှု၊ အားတက်မှု၊ ဝမ်းသာမှု စသည်တို့ကို လိုက်ပါခံစားကြရပြီး ရွှေဘအား အချစ်ကြီးချစ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ပြည်တော်ချစ်မင်းသား၏ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်
အဘိလမ်းနှင့် အဘိဓကဝင်ကိုသဘာဝကျကျဖော်ပြပါမည်

မျှော် ခြုံမင်း ချစ်ခင်ကြီးများမှာ မျှော်

ပြည်ရွှေဘို ရုပ်ရှင်
“စခန်းအောင်မြေ”မှ
ရွှေဘ၊ တင်တင်လှ

အသံတိတ် နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား မင်းသား ရွှေဘ

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သည် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးထွန်းရှိန် ဈာပနသတင်းကားနှင့် မေတ္တာနှင့်သူရာ ဇာတ်လမ်းရုပ်ရှင် ကားတို့ ရုံတင်ပြီး စတင်ထွန်းကားစဉ်က အသံတိတ်ရုပ် ရှင်ကားများသာ ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင်

ဘားမားအင်ပရိရယ်ရုပ်ရှင်မှ ငွေပေးလို့မရအား အိန္ဒိယ နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရိုက်ကူး၍လည်းကောင်း၊ ဗြိတိသျှ ဘားမားရုပ်ရှင်မှ လောကနိဗ္ဗာန်အား ကိုယ်ပိုင်စက်ကိရိယာ များဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာပင် ရိုက်ကူး၍လည်းကောင်း မြန်မာ

ရုပ်ရှင်သမိုင်း၏ ပထမဆုံးအသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများကို ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ စက်ပစ္စည်းကိရိယာနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုအခက်အခဲ၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်မှ အသံတိတ်ကားများကို အားပေးနေမှုနှင့် ထုတ်လုပ်မှုစရိတ်မြင့်မားမှုတို့ကြောင့် မြန်မာရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူများသည် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများကို အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ရိုက်ကူးမှုမပြုနိုင်ကြဘဲ စမ်းသပ်ရိုက်ကူး ရုံတင်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် စကားပြော (Dialogue) အသံ မပါသော်လည်း သီချင်းနှင့် တီးလုံးများကို ဖလင်ဆေးသားပေါ်သို့ အသံပြောင်းကူးယူပြသသည့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကားများကို စတင်ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် ၁၉၅၆ ခုနှစ်အထိ အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်း ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်ရုံတင်ခဲ့ကြပြီး ၁၉၅၇ ခုနှစ်မှစတင်၍ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများ သက်သက်သာ ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်း၏ အသံတိတ်ရုပ်ရှင် ထွန်းကားသောကာလ (၁၉၂၀-၁၉၅၆) နှစ်ပေါင်း ၃၆ နှစ်အတွင်း အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား ၁၀၃၂ ကားကိုလည်းကောင်း၊ သံစုံသွင်းရုပ်ရှင် ထွန်းကားသောကာလ (၁၉၃၇-၁၉၅၆) နှစ်ပေါင်း ၁၉ နှစ်အတွင်း သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား ၃၀ ကားကိုလည်းကောင်း၊ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများ ကြိုးပမ်းစမ်းသပ်ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သော ကာလ (၁၉၃၂-၁၉၅၆) နှစ်ပေါင်း ၁၄ နှစ်အတွင်း အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား ၁၆၁ ကားကိုလည်းကောင်း ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ စတန့်မင်းသား ရွှေဘေအား မွေးထုတ်ပေးခဲ့သော ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ပင်လျှင် ကုမ္ပဏီ၏ ပထမဆုံး အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား (၁၆ မိလီမီတာ) မယားဆိုးလင်အား ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်တွင် ရုံတင်နိုင်ခဲ့သည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် အသံတိတ် ၈၅ ကား၊ သံစုံသွင်း ၂ ကားနှင့် အသံထွက် ၅ ကား ထုတ်လုပ်ခဲ့ရာ၊ ထုတ်လုပ်သမျှ၏ ၉၂ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများ ဖြစ်ကြသည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သော သံစုံသွင်းနှင့် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများအနက် သွေးဆိုးနှင့်လူထူးလူဆန်း သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား ၂ ကားနှင့် မယားဆိုးလင် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကားတွင် မင်းသားရွှေဘေ သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့သည်။

မင်းသားအဖြစ် ရွှေဘေစတင်ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရသော သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား ရုံတင်သည့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်များ နောက်ဆုံးရုံတင်သည့် ၁၉၅၆ ခုနှစ်အထိ ရှစ်နှစ်အတွင်း အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား ၁၅၈ ကား၊ သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား ၁၈ ကားနှင့် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား ၁၁၃ ကား ရုံတင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်များ အများဆုံးအားပေးကြည့်ရှုသည့် ရုပ်ရှင်ကား အမျိုးအစားများမှာ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း၊ ရာဇဝင်နှင့်သိုက်သမိုင်း၊ ဟာသ၊ အချစ်နှင့်အိမ်ထောင်ရေး ရုပ်ရှင်ကားတို့ဖြစ်ကြပြီး လူကြိုက်အများဆုံးမင်းသားနှင့် မင်းသမီးများမှာ မောင်တင်မောင်၊ အေဝမ်းညွန့်မောင်၊ ခင်မောင်၊ တင်ညွန့်၊ ရွှေဘေ၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ ဖိုးပါကြီး၊ ဇေယျ၊ ကျော်ဆွေ၊ အေးကြူ၊ မေရီမြင့်၊ မေရင်၊ မေမြင့်၊ မေသစ်၊ မေမြ၊ မေဆန်း၊ ကြူကြူ၊ မြင့်မြင့်ခင်၊ တင်တင်မူ၊ မေသန်းကြည်၊ စိန်စိန်၊ မေရီမြတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်မှာ စတန့်ဇာတ်ကြမ်းကားများကို ပိုမိုကြည့်ရှု အားပေးကြသည့်အလျောက် စတန့်မင်းသား တင်ညွန့်နှင့်ရွှေဘေတို့မှာ ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခွင့်ရကြရုံမျှမက ဝင်ငွေအကောင်းဆုံး အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကားများတွင်လည်း တင်ညွန့်နှင့်ရွှေဘေတို့၏ ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၆ ခုနှစ်အတွင်း ရုံတင်ခဲ့ကြသည့် အသံတိတ်နှင့်သံစုံသွင်း ရုပ်ရှင်ကားများတွင် တင်ညွန့်မှ ၉၀ ကားနှင့် ရွှေဘေမှ ၇၂ ကားဖြင့် ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးရသော မင်းသားများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မေမြင့်မှ ၃၅ ကားနှင့် မေရီမြင့်မှ ၂၆ ကားဖြင့် ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးရသော မင်းသမီးများအဖြစ်လည်းကောင်း ရပ်တည်ခဲ့ကြသည်။

သတ္တိဗျတ္တိ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကားတည်းဖြင့် မင်းသားရွှေဘေအား ပရိသတ်က တစ်ခဲနက် အားပေးကြသဖြင့် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီသည် မင်းသားရွှေဘေဖြင့် ရုပ်ရှင်ကားများ ဆက်လက်ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ လူသတ်ကောင်ကို မင်းသားရွှေဘေ ခေါင်းဆောင်သည့် ဒုတိယရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် စစ်ကြိုခေတ်တွင် ဗြိတိသျှဘားမား၊ မြန်မာအဆွေ(အေဝမ်း)နှင့် ရန်ကုန်ရုပ်

မတ်လ (၂၉) ရက်နေ့

တစ်ညွန့်မှစ၍

ကေးရဲကျော့

တည်း
ဖြတ်
သူ
မင်း
သား
တင်
ညွန့်

ဒါ
ရိုက်
တာ
ကိုကို
၏

ရွှေဘ၊ မြမောင်၊ အဆိုကျော်သန်းဖေလေး၊ ပန်းဝါ ခေါင်းဆောင်၍

ဆုထူးပန်၊ တပင်ရွှေထီး၊ ဘုရင့်နောင်၊
မင်းရန်အောင်

(၄) ရုံတပြိုင်တည်း ရှုစားကြရတော့မည်

ရှင်တို့တွင် လူကြိုက်များသော စတန်ရှင်ရှင်ကား များစွာ ကို ရိုက်ကူး၍ ကျော်စိုး၊ ကျော်ဟိုး၊ ကျော်ဦး၊ ကျော်အေး နှင့် ချစ်ရွှေ စသည့် ထိပ်တန်းစတန်မင်းသားများကို မွေး ထုတ်ခဲ့သော ဒါရိုက်တာဆရာရွှေအား ရိုက်ကူးစေခဲ့သည်။ လူသတ်ကောင် အောင်မြင်ပြီးနောက် ဒါရိုက်တာပဲရောက် ဖေကြိုင်က မင်းသားရွှေဘ၏ တတိယရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ဒီလုံးကို ရိုက်ကူးရုံတင်လိုက်သည်။ ဒီလုံးတွင် ရွှေဘနှင့် အတူ သူရမေသန်းကြည်၊ ဝင်နီ၊ ညွန့်မောင်ကြီး၊ နီတတ် တို့ပါဝင်ပြီး ၁၉-၃-၄၉ နေ့တွင် သွင်ရံ၌ ရုံတင်ခဲ့သည်။ ဒီလုံးရုပ်ရှင်ကားအား ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက 'ပြည်သူ့ ဘဏ္ဍာကို ထိမယ်မကြံနဲ့၊ ပြုတ်အောင်နဲ့လိုက်မယ်' ဟု လူထုကို ဇာတိမာန်တက်ကြွစေသော သွေးမအေးစေ သည့် လှန့်လုံးကလေးများဖြင့် တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း အပြ ကောင်းသဖြင့် တစ်ရုံလုံး လက်ခုပ်သံညံ့ခဲ့သည်' စသည့် စာသားများဖြင့် တပ်လှန့်ကြော်ငြာခဲ့သည်။ ဆက်လက်၍ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်က ရောင်နီ၊ လက်ကိုင်တုတ်၊ နယ်ခြား မိုက်ခဲ၊ မိုက်ရဲမိုက်ခဲ၊ ငမိုး၊ မယားဆိုးလင်၊ သွေးဆိုး၊ လူထူးလူဆန်းစသော ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးသည့်နည်း တူ အခြားရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများကလည်း အလုအယက် ညှိနှိုင်း ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းသားရွှေဘ သည် အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား ၇၂ ကားကို ရိုက်ကူးပြီး ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၆ ခုနှစ်အတွင်း ရုပ်ရှင် ကား ဒုတိယအများဆုံး ရိုက်ကူးခွင့်ရသည့် မင်းသား အဖြစ် ရပ်တည်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကား ၇၂ ကား အနက် သွေးဆိုး၊ လူထူးလူဆန်း၊ ချစ်သူရန်ညှိုးနှင့် ဇာတိမှာ သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကားများ ဖြစ်ကြသည်။

အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်း ရုပ်ရှင်ကားများ ထွန်းကား ဆဲ ထိုစဉ်ကာလတွင် ရုပ်ရှင်တစ်ကား၏ ထုတ်လုပ်မှုကုန် ကျစရိတ်မှာ အနည်းဆုံး ကျပ်တစ်သောင်းခန့်သာ ရှိပြီး ကားကောင်းကားသန့် ဖြစ်ရေးအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျခံ ရိုက်ကူးလျှင် အများဆုံး ကျပ်ငါးသောင်းခန့်သာ ကုန်ကျ လေ့ရှိသည်။ ထိုအခြေအနေတွင် ရန်ကုန်မြို့လယ်ရုံများ တွင် ရုံတင်ပြသရာ၌ ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်အတွင်း ဝင်ငွေကျပ်တစ်သောင်းကျော်ရရှိလျှင် လူကြည့်များ၊ ဝင် ငွေကောင်းသည့် ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၆ ခုနှစ်အထိ ၈ နှစ်အတွင်း ဝင်ငွေ ကောင်းသည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည့် အသံတိတ်နှင့် သံစုံ သွင်း ရုပ်ရှင်ကား ၇၀ ခန့်ရှိရာတွင် တင်ညွန့်သရုပ်ဆောင် သည့် ရုပ်ရှင်ကား ၁၈ ကားနှင့် ရွှေဘသရုပ်ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင်ကား ၁၇ ကား တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသံ တိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကားတို့၏ ခေတ်နှောင်းကာလ တွင် တင်ညွန့်နှင့်ရွှေဘမှာ ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက် ကူးရသည့် မင်းသားများအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ကြရုံမျှမက ဝင်ငွေ အထူးကောင်းသည့် ရုပ်ရှင်ကား အရေအတွက် အများဆုံးမင်းသားများအဖြစ်လည်း တွေ့ရှိကြရပါသည်။ တင်ညွန့်မှာ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ဆွေဗမာဖလင်မှ ဒါရိုက်တာ ဦးလွန်းဖေ၏ စစ်ပြန် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားကြီးဖြင့် ရုပ် ရှင်နယ်သို့ ခြေချအောင်မြင်ခဲ့သည့် မင်းသားဖြစ်ပြီး ၁၉၅၄ ခုနှစ်မှစတင်၍ သရုပ်ဆောင်အဖြစ်သာမက တင်ညွန့်ရုပ် ရှင်ကိုတည်ထောင်ပြီး အောင်မြင်သောထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ကျင်လည်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

စတန်မင်းသားရွှေဘ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး လူ ကြိုက်များ ဝင်ငွေအထူးကောင်းခဲ့သည့် အသံတိတ်၊ သံစုံ သွင်းရုပ်ရှင်ကား ၁၇ ကားမှာ စောရန်အောင်၊ နယ်ခြား မိုက်ခဲ၊ တစ်ယူသန်၊ ဝရမ်းညီနောင်၊ တောပုန်းကြီးစံဖဲ၊ ပြည်သူ့ရင်သွေး၊ ဘာလဲအချစ်၊ သူပုန်မင်းသား၊ လက် ကိုင်တုတ်၊ မိုလ်တကာဘုရင်၊ လူမိုက်အလိုရှိသည်၊ တစ် ဇောက်ကန်း၊ ထူး၍မဆန်း၊ ကျန်စစ်သား၊ ချစ်ခွင့်ရယ်မ ကြုံ၊ ဟယ် ဘဝ၊ ဒိုးကလေးတို့ ဖြစ်သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်သည့် စောရန်အောင်မှာ ၁၆ မီလီမီတာဖလင်ဖြင့် မြန်မာရုပ်ရှင်ပညာရှင်များ ကြံဆ ရိုက်ကူးသော ဆေးရောင်စုံ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားဖြစ် သည်။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်အတွင်းမှာပင် စောရန်အောင်ကို ရိုက် ကူးခဲ့သော ဒါရိုက်တာစိန်မြင့်သည် ရွှေဘသရုပ်ဆောင် သည့် မင်းသွေး အသံတိတ်ဆေးရောင်စုံကားကို ဆက် လက်ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့ရာ သာမန်ဝင်ငွေသာ ရရှိခဲ့သည်။ ကျန်စစ်သားမှာ ပုဂံခေတ်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော စစ်သူကြီး နှင့် ဘုရင်ကျန်စစ်မင်း၏ ဇာတ်ကြောင်းဖြစ်ရာ စတန်မင်း သား ရွှေဘ၏ ရှားပါးသော ရာဇဝင်ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သည်။ ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် မိတ္ထီလာခရိုင်၊ သာစည်မြို့နယ်၊ မဲတော

ရွာမှ တောင်သူလယ်သမားဖြစ်သူ ဗိုလ်စံဖဲမှ နောက်လိုက် နောက်ပါများဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အား ဆန့်ကျင်တော်လှန် ခဲ့ရာ ယင်းတကာယဖြစ်ရပ်အား အခြေခံပြီး အောင်သပြေ ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဦးကျော်မြင့်က တောပုန်းကြီးစံဖဲ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားကို ရိုက်ကူး၍ ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ခဲ့သည်။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် မျိုးချစ် စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ရေးတွင် ကြီးမားစွာ အထောက်အကူ ပြုခဲ့ပြီး လူကြိုက်များခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ဒါရိုက်တာ ဦးကျော် မြင့်ပင် ဘီဘီဘီ ရုပ်ရှင်အတွက် မောင်သင်၊ မြမြရီနှင့် ကျော်လွင်တို့ဖြင့် တောပုန်းကြီးစံဖဲ အသံထွက်ကို ပြန်လည်ရိုက်ကူးခဲ့သော်လည်း အသံတိတ် တောပုန်းကြီး စံဖဲနယ် ကြီးမားသောအောင်မြင်မှုကို မရခဲ့ချေ။ ဒိုးကလေး မှာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် အနောက်တိုင်းလက်ဝှေ့ပွဲ များကို နောက်ခံထားသည့် အားကစား အခြေခံရုပ်ရှင် ကားဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ကသိသည့် မြန်မာလက်ဝှေ့ကျော် ကျားဘညိမ်းထံမှ သင်ကြားလေ့ကျင့်ခဲ့သည့် လက်ဝှေ့ ပညာ စွမ်းရည်များကို ရွှေဘာက ပီပီ ပြင်ပြင် ပြသခဲ့သည်။ အောင်မြင်ခဲ့သော ဘာလဲအချစ် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားကို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပဒေသာဖလင်မှ ဒါရိုက်တာ ဦး ဘိုးဟန်ကပင် ရွှေဘာနှင့်ကြည်ကြည် ဌေးတို့ဖြင့် 'ဒါလား ကွအချစ်' အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ထပ်မံရိုက်ကူး ခဲ့ရာ အောင်မြင်မှု ရခဲ့ပြန်သည်။ မင်းသားသက်ရှည်သည် ပသီ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများကို အခြေခံ၍ ဂမုန်းဘီလူး၊ သူပုန်မင်းသားနှင့် ရူပမာလာ စသည့် ဇာတ်ကားများကို မင်းသားရွှေဘာနှင့် ပူးပေါင်းရိုက်ကူးခဲ့ရာ သူပုန်မင်းသားမှာ အထူးအောင်မြင်ခဲ့သည်။ အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်း ခေတ် နှောင်းကာလတွင် ဝင်ငွေ အထူးကောင်းခဲ့ကြသော တစ် ယူသန်၊ ရန်သူရင်သွေး၊ သူပုန်မင်းသား၊ ထူး၍မဆန်းနှင့် ချစ်ခွင့်ရယ်မကြိုတို့တွင် မင်းသားရွှေဘာသည် ခေတ်ပြိုင် မင်းသားများဖြစ်သော တင်ညွန့်၊ သက်ရှည်၊ ဇေယျနှင့် ဖိုးပါကြီးတို့ဖြင့် လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ ထူးခြားလှ သည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက အပါအဝင် နိုင်ငံတကာရုပ် ရှင်လောကတွင် အောင်မြင်ကျော်ကြားဆဲ ထိပ်တန်း သရုပ်ဆောင် (အထူးသဖြင့်မင်းသား)များ တစ်ကားတည်း

အတူတကွ ပူးတွဲသရုပ်ဆောင်ရေးစီစဉ်လျှင် အခက်အခဲ များ ကြုံတွေ့ရလေ့ရှိသည်။ မင်းသားတစ်ယောက်နှင့်တစ် ယောက်အကြား သရုပ်ဆောင်ကြေး အနိမ့်အမြင့်၊ ဇာတ် လမ်းအရပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရမည့်အခန်းစဉ်အရေအတွက် အနည်းအများ၊ သရုပ်ဆောင်စွမ်းရည် ပြသခွင့် ရှိမရှိ၊ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံနှင့် မင်းသမီးအင်အား ကောင်းမကောင်း စသည်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားလေ့ရှိကြသည်။ စဉ်းစားနှိုင်း ချိန်၍ ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးရန် လက်ခံပြီးချိန်တွင် ရုပ်ရှင် စာတန်း၊ ရုံဆင်ပိုစတာနှင့် ကြော်ငြာတို့တွင် နာမည်ရှေ့ နောက်ထားရှိမှုကဲ့သို့သော ပြဿနာလေးများက ဆင့်ကဲ ပေါ်ပေါက်တတ်သေးသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ရုပ်ရှင် လုပ်ငန်းများ ပြန်လည်လှုပ်ရှားချိန် ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ စက် တင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် စစ်ပြန် စတန်းဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် တင်ညွန့်ကလည်းကောင်း၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် သတ္တိဗျတ္တိ စတန်းဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ရွှေဘာကလည်း ရုပ်ရှင်လောကတွင် ခြေ ချပြီး ပွဲဦးထွက် တစ်ကားတည်းဖြင့် အောင်မြင်ကျော်ကြား ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ လူငယ် စတန်းမင်းသားအဖြစ် တင်ညွန့်နှင့်ရွှေဘာတို့ လျှမ်းလျှမ်းတောက်အောင်မြင်နေ ချိန်တွင် ရန်ကုန်ရုပ်ရှင်မှ လူငယ်ဒါရိုက်တာ ရွှေဘော်က တစ်ယူသန် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားတွင် တင်ညွန့်နှင့် ရွှေဘာအား ပူးတွဲသရုပ်ဆောင်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ တင် ညွန့်နှင့် ရွှေဘာတို့နှစ်ဦး တစ်ယူသန်ရုပ်ရှင်ကို ရိုက်ကူးရန် လက်ခံချိန်တွင် မင်းသားနှစ်ဦးစလုံးက ရုပ်ရှင်ကားစာတန်း၊ ရုံဆင်ပိုစတာနှင့် ကြော်ငြာတွင် နာမည် ရှေ့နောက်ထား ရှိမှုကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ဒါရိုက်တာရွှေဘော်က ကြိုတင်တွက်ဆထားနှင့်ပြီးသည့် ကိစ္စဖြစ်၍ တင်ညွန့်က ရုပ်ရှင်လောကသို့ ဦးစွာခြေချ အောင်မြင်ခဲ့သောကြောင့် တင်ညွန့်၏နာမည်ကို ရှေ့ကရေးပြီး ရွှေဘာ၏နာမည်ကို နောက်မှရေးမည်ဟု ညှိနှိုင်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ နာမည် ထားရှိမှုကိစ္စ ပြေလည်ပြီး ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးချိန်တွင် ရိုက်ကွင်းတစ်ခု၌ မင်းသားနှစ်ဦးစလုံးမှာ အနုပညာ မာန် မာနကိုယ်စီဖြင့် အောင်မြင်မှုအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက် နေသော လူငယ်လေးများဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဒါရိုက်တာ ရွှေဘော်အား အခက်ကြုံစေခဲ့သည်။ စာရေးဆရာ

အယ်ဒီတာနှင့် ဒါရိုက်တာပြည့်စုံက တစ်ယူသန်မင်းသားများ ဆောင်းပါး (သွေးသောက် မဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၇ ဧပြီ)တွင် ဒါရိုက်တာရွှေဘော် အခက်ကြုံရပုံကို 'နာမည်ပြဿနာ ပြီးသွားသော်လည်း တကယ်ဒါရိုက်ကွင်းကျတော့ ပြဿနာကြီးထွားလာပြန်သည်။ အဓိကအခန်းဖြစ်တဲ့ တင်ညွန့်-ရွှေဘော်တို့ ဖိုက်တင်ခန်းမှာ သူနိုင်ကိုယ်နိုင်၊ သူလဲကိုယ်လဲ ဆိုတဲ့နေရာမှာ ဘယ်သူကနိုင်လို့ ဘယ်သူက အရင်လဲရမှာလဲလို့ ဆိုတဲ့ပြဿနာ ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ တင်ညွန့်က အရင်လဲရင် ရွှေဘလက်သီးပြင်းလို့၊ ရွှေဘက အရင်လဲရင် တင်ညွန့် လက်သီးပြင်းလို့ ဟု ပရိသတ်ဝေဖန်မှုကို မခံနိုင်သော 'တစ်ယူသန်'မင်းသားနှစ်လက်၏ မာန်မာနများကို ဒါရိုက်တာက ပြောမရ ဆိုမရအောင် ဖြစ်နေ၏။ နေကလည်း ကျဲကျဲပူ၊ ဇာတ်ကားကလည်း အသံတိတ်၊ အနှောင့်အယှက်မရှိသော တောတန်းတစ်နေရာ၊ မင်းသားနှစ်ယောက်က ဘောက်ကျနေလို့၊ ရုပ်ရှင်(ပြော-)ရရင် (ဒိုင်လျော်)ရမည့်ကိန်း ဆိုက်နေ၏။ ဒီလိုနဲ့ပင် တစ်နေကုန်ခါနီး ညနေစောင်းသို့ ရောက်လာပြီ။ ဒါရိုက်တာနဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာကလည်း လက်မှိုင်းချနေကြ၏။ နေဝင်ခါနီးဆဲဆဲ တစ်ယူသန် မင်းသားနှစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ် ဆက်လိုက်ကြကာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်သည်။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်ကို ရုပ်ရှင်ထဲမှာ သဏ္ဍာန်လုပ်သရုပ်တူအောင် စွမ်းဆောင်ပြုရုံဖြင့် လေထဲမှာလက်သီးကို ဝှေ့ယမ်းပြီး လဲကျသွားခြင်းကို စွန့်ပစ်ပြီး၊ ယခု တစ်ယူသန်ဇာတ်ကားတွင် ကိုယ်ခံပညာ၏စွမ်းအင်ကို တကယ်အသုံးပြုပြီး အပြင်မှာ ရန်သူချင်း ရန်ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း တကယ်ထိုး၊ တကယ်ချ၊ တကယ် ဖိုက်ရန် သဘောတူလိုက်ကြသည်။ ဒါရိုက်တာကလဲ ခိုင်း၍ မလဲချင်ကြသော တင်ညွန့်၊ ရွှေဘတို့မှာ လက်ဝှေ့ပွဲလို ချက်ကောင်းကိုထိပြီး လဲကျခြင်းကိုသာ သဘောတူကြပြီး၊ တကယ် သတ်ပွဲကြီးအဖြစ် ဖိုက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံကလည်း မိအောင် ရိုက်ရန်၊ ဆေးရုံကားလည်း ကြိုတင်ခေါ်ထားရန်၊ သွေးထွက်သံယိုပါကလည်း အမှုမလုပ်ကြစတမ်း လက်မှတ်ထိုး၍ သတ်ပုတ်ရန်ပြောဆိုကြရာ ဒါရိုက်တာဦးရွှေဘော်မှာ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးနှင့် ဖြစ်သွားပြီး 'မလုပ်ကြပါနဲ့ တစ်ယူသန်မင်းသားတို့ရယ်၊ ခင်ဗျားတို့သေတာ အရေး

မကြီးဘူး၊ ကျုပ်ပါ အချုပ်ခံနေရပါမယ်၊ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ပေ ၄၀၀ အကုန်ရိုက်မယ်၊ ဘယ်သူမှမလဲနဲ့၊ ကဲ-ရိုက်မယ် ဟုပြောကာ မလဲကျစတမ်း ပေ ၄၀၀ ရိုက်လိုက်ပါတော့သည်။ သဘာဝမကျသော ဖိုက်တင်ဖြစ်ခြင်းမှာ 'တစ်ယူသန်'ဇာတ်ကားမှ တစ်ယူသန် မင်းသားများကြောင့်ပင် ဖြစ်ရ၏။' ဟု ဖောက်သည်ချ တင်ပြထားပါသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ် ထိပ်တန်းမင်းသားအဖြစ် ကျော်ကြားစဉ်ကာလ တင်ညွန့်နှင့်ရွှေဘတို့၏ ပြုမူလုပ်ဆောင်ကြပုံက မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များအတွက် သင်ခန်းစာနှင့် အသိတရားအဖြစ် ယနေ့ထက်တိုင် အမှတ်တရ မျှဝေနေဆဲ ရှိသည်။

ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင် ရိုက်ကူး၍ ရွှေဘနှင့်ခေတ်ပြိုင် ထင်ရှားသောသရုပ်ဆောင်များ ဖြစ်သည့် ကျော်ဖေ၊ မေသန်းကြည်နှင့် ညွန့်ညွန့်ဆွေတို့ သရုပ်ဆောင်သည့် လူထူးလူဆန်း သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကားကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန် မြို့လယ် ဘုရင့်ရုံ၌ ရုံတင်ခဲ့သည်။ လူထူးလူဆန်းမှာ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှု မရရှိခဲ့စေကာမူ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် ရန်ကုန်မြို့လယ်၌ နောက်ဆုံးရုံတင်ခဲ့သည့် အသံတိတ် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား သို့မဟုတ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် အသံတိတ် သံစုံသွင်းတစ်ခေတ်ကို အဆုံးသတ်သွားသည့် ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့သည်။

အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများနှင့်

ရှုစာ

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက၏ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်သည့် ကာလ (၁၉၃၂-၁၉၅၆) တွင် ဗြိတိသျှဘားမား ရုပ်ရှင်နှင့် မြန်မာအဆွေ (အေဝမ်းဖလင်) တို့ကသာ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများကို အများဆုံးထုတ်လုပ်အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်၏ ပထမဆုံး အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ၁၆ မီလီမီတာဖလင်ကို အသုံးပြု၍ ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်က ရွှေဘာ၊ သူရ၊ မေသန်းကြည်နှင့် ဝင်နီတို့ဖြင့် မယားဆိုးလင်ကို ရိုက်ကူးပြီး ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ရုံ

တင်နိုင်ခဲ့သည်။ မယားဆိုးလင်မှာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်၏ ပထမဆုံး အသံထွက်ကားဖြစ်သည့်နည်းတူ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ မွေးထုတ်ခဲ့ပြီး ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတွင် အခြေခံလှုပ်ရှားနေရသည့် မင်းသားရွှေဘာ၏ ပထမဆုံး အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားလည်း ဖြစ်သည်။ အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများ စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်သောကာလတွင် စတန့်မင်းသား ဖြစ်ခွင့် ရခဲ့သော မင်းသားရွှေဘာမှာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်အပြင် ရန်ကုန် ရုပ်ရှင်၊ သက်ရှည်ဖလင်၊ အောင်သပြေရုပ်ရှင်၊ ဗမာ့ ရုပ်ရှင်၊ ရွှေဝယ်သီရိရုပ်ရှင်၊ ပဒေသာဖလင်၊ စန်းသော်တ

ရုပ်ရှင်၊ အောင်မိတ်ဆက်ရုပ်ရှင်၊ သန်းမြင့်ဖလင်၊ အရှေ့တိုင်းရုပ်ရှင်နှင့် စိန်မေရုပ်ရှင်စသည့် ကုမ္ပဏီများတွင် ရုပ်ရှင်ကား ၇၀ ကျော် ၈၀ ခန့် ရိုက်ကူးခွင့် ရခဲ့ရာ၌ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား အနည်းငယ်သာ ရိုက်ကူးခဲ့ရသည်။

အမျိုးသားရေး၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု အထောက်အကူပြု ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို အစဉ်တစိုက် ရိုက်ကူးခဲ့သော ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ ဖခင်ကြီး ပဲရောက်ဦးဆန်နီသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၁ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ စီမံခန့်ခွဲမှုတာဝန်များအား ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မတိုင်မီအချိန်မှစတင်၍ ဦးဆန်နီနှင့် လက်တွဲထမ်းရွက်ခဲ့သူ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၆ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း မရှေးမနှောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။ ဦးဆန်နီနှင့် ဦးဖေကြိုင်တို့ ကွယ်လွန်သည့်နည်းတူ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ လုပ်ငန်းများမှာလည်း တစစကျဆင်းလာကာ ဒါရိုက်တာ ဦးသုခ၏ ဖို + မ နှင့် ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးပြီးနောက် ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ မွေးထုတ်ခဲ့သော စတန့်မင်းသားရွှေဘသည်လည်း အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်း ရုပ်ရှင်ကားများ ချုပ်ငြိမ်းပြီး အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများ ထွန်းကားသည့် ၁၉၅၇ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးမှု အလွန်နည်းပါးခဲ့သည်။ စတန့်မင်းသားရွှေဘသည် အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းခေတ်နှောင်းကာလ (၁၉၄၈-၁၉၅၆) တွင် ကြီးကြီးမားမား စန်းတက်ခဲ့ပြီး ၁၉၅၇ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် မှေးမှိန်ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

စတန့်မင်းသားရွှေဘ စန်းကျ မှေးမှိန်နေချိန်တွင် ပြည်ကျော်ဖလင် ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ပြီး အသံထွက်ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦးကာလ၏ ပထမဆုံးအမျိုးသမီးဒါရိုက်တာ ဒေါ်မြမြက စာရေးဆရာအောင်လင်း၊ ရန်ကုန်ဘာဆွေ၊ မြင့်မြင့်ခင်နှင့် နင်းဆီတို့ သရုပ်ဆောင်သည့် ဗေဒါရုပ်ရှင်ကားကို ပွဲဦးထွက်အဖြစ် အောင်မြင်စွာ ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့သည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် ဒေါ်မြမြမတိုင်မီက ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦးကာလ၌ ဒေါ်ခင်ညွန့် (မိုးခေါင်ကျော်စွာ)၊ အသံတိတ်ခေတ်နှောင်းကာလ၌ မေရီမြင့်(ပင်မြင့်မာလာ)နှင့် မေမြင့်

(သူကလေး)တို့သာ အမျိုးသမီးဒါရိုက်တာအဖြစ် ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်မြမြသည် ကွယ်လွန်ချိန်ထိ ပြည်ကျော်ဖလင်၏လုပ်ငန်းများကို ဦးဆောင်ကာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့သည်။ ဒါရိုက်တာ ဒေါ်မြမြမှာ ပဲရောက်ဦးဖေကြိုင်၏ ဇနီးဖြစ်သည့်ပြင် မင်းသားစိုးနိုင်၏မိခင်လည်း ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြမြသည် ဦးဖေကြိုင် မွေးထုတ်ခဲ့သော စတန့်မင်းသားရွှေဘ မှေးမှိန်နေသည်ကို မလိုလားသဖြင့် ပြည်ကျော်ဖလင်မှ ဒါရိုက်တာ ပျော်တော်ဆက်သန်းနွဲ့ ရိုက်ကူးသည့် တိုင်းကျော် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် တစ်ကျော့ပြန် ပွဲထုတ်ခဲ့သည်။ တိုင်းကျော်တွင် ရွှေဘနှင့်အတူ မြမောင်၊ မေရီမြနှင့် ခင်စိန်အေးတို့ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြရာ ပြသသည့် ရုံတိုင်းတွင် ပရိသတ် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားခဲ့သည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိဖြင့် အသံတိတ်ရုပ်ရှင် ခေတ်နှောင်းကာလတွင် မင်းသားရွှေဘ ထင်ရှား လူကြိုက်များခဲ့သကဲ့သို့ ပြည်ကျော်ဖလင်မှ ဒါရိုက်တာသန်းနွဲ့၏ တိုင်းကျော်ဖြင့် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦးကာလတွင် မင်းသားရွှေဘ ကျော်ကြားအောင်မြင်ခဲ့သည်။

တိုင်းကျော်ဖြင့် မင်းသားရွှေဘ တစ်ကျော့ပြန်အောင်မြင်လာချိန်တွင် စစ်ကြိုခေတ်က ထင်ရှားခဲ့ကြသော မင်းသားကြီးများမှာ အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာရေးအရ အချို့ ဇာတ်ပို့အဖြစ် သရုပ်ဆောင်နေကြပြီး အချို့မှာ ရုပ်ရှင်လောကမှ ထွက်ခွာသွားကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘနှင့် ခေတ်ပြိုင်မင်းသားများဟု ဆိုနိုင်သည့် ကျော်ဝင်း၊ ကျော်ဖေ၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ ခင်မောင်ဝင်း၊ တင်မောင်ဝင်း၊ ဖိုးပါကြီး၊ မျိုးချစ် စသူတို့မှာ ကားရိုက်ကြံသွားကြပြီး တင်ညွန့်၊ သက်ရှည်၊ ကျော်ဆွေနှင့် ခင်မောင်ညွန့်တို့မှာ မင်းသားအဖြစ် စိစစ်သရုပ်ဆောင်ကြရင်း အောင်မြင်သော ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာများအဖြစ် လှုပ်ရှားနေကြသည်။ အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများသာ ထုတ်လုပ်ပြသလာချိန်တွင် ဇေယျ၊ ထွန်းဝေ၊ ခင်မောင် ဇင်၊ မြင့်အောင်၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ မောင်မောင်တာ၊ ဗိုလ်ဗကို၊ သိန်းဇော်၊ မြင့်စိုး၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ မြတ်လေး၊ မောင်သင်၊ ဝင်းဦးနှင့် ဝင်းညွန့်တို့ ထင်ရှားအောင်မြင်လာကြပြီး ညွန့်ဝင်း။

တွံတေးသိန်းတန်၊ ဇော်ခင်၊ ဇော်လွင်၊ စိန်မြင့်၊ စိုးနိုင်၊ ကြည်စိုး၊ အောင်လွင်၊ စိုးရွှေ စသူတို့က ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါထိုးဖောက်နေကြသည်။ ထင်ရှားအောင်မြင်နေကြ သည့် မင်းသားများနှင့် လိုက်ပါထိုးဖောက်နေကြသည့် မင်းသားများသည် အများအားဖြင့် စတန်ဇာတ်ကြမ်း၊ ဟာသ၊ ရာဇဝင်၊ သဘာဝ စသည်ဖြင့် သီးသန့်လမ်း ကြောင်း လျှောက်ကြသူများ သို့မဟုတ် ပုံသေဇာတ်ရုပ် တွင်သာ ကပြကြသူများ မဟုတ်ဘဲ ဇာတ်လမ်းပါ ဇာတ် ဆောင်စရိုက်အတိုင်း လိုက်ပါသရုပ်ဆောင်တတ်ကြသည့် စရိုက်ရှင် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်သူများ ဖြစ်ကြသည့်အပြင် ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များလည်း ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် လျက်ရှိရာ ရုပ်ရှင်ကားထုတ်လုပ်မှုမှာ နှစ်စဉ် ကား ၇၀ မှ ၈၀ ခန့်ထိ ထုတ်လုပ်နေချိန်ဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ် ရုံတင် ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး မင်းသားအဖြစ် ဇေယျ၊ ထွန်းဝေ၊ ခင်မောင်ဇင်၊ မြင့်အောင်၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ တွံတေး သိန်းတန်နှင့် ညွန့်ဝင်းတို့ အခါအားလျော်စွာ ရပ်တည်လာ ခဲ့ကြသော်လည်း မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု စံချိန် ကို မမီခဲ့ကြချေ။ မင်းသားရွှေဘ၏ တစ်နှစ်တာကာလ ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးရုံတင်ရမူ အရေအတွက်စံချိန်အား သာဓကအဖြစ် ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ၁၆ ကား၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ် တွင် ၁၆ ကားနှင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ၁၈ ကားအထိ တွေ့ ရှိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ အခြေခံလူတန်းစားဖြစ်သော လယ်သမားနှင့် အလုပ်သ မားများ ဖြစ်ကြသည်။ လယ်သမားနှင့် အလုပ်သမားတို့ သည် စတန်ဇာတ်ကြမ်း ဇာတ်လမ်းများကို အထူးနှစ်ခြိုက် ကြကာ စတန်ဇာတ်ကြမ်းဇာတ်လမ်းများမှ ဇာတ်ဆောင် စရိုက်မှန်သမျှ ရွှေဘနှင့်သာ အလိုက်ဖက်ဆုံးနှင့် အံဝင် ခွင်ကျအဖြစ်ဆုံးဟု ခံယူအားပေးကြသည်။ အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား ထွန်းကားသည့်ကာလတွင် ရုပ်ရှင် ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည့် စတန်မင်းသားတင် ညွန့်မှာ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများသာ ထုတ်လုပ်ချိန်တွင် ရွှေဘနယ် ရုပ်ရှင်ကားအများအပြား ရိုက်ခွင့်မရတော့ချေ။ တိုင်းကျော်ရုပ်ရှင်ကား ရုံတင်သည့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်၍ မင်းသားရွှေဘရိုက်ကူးခဲ့ရသည့် အသံထွက်ရုပ်

ရှင်ကား အရေအတွက်အား မည်သည့်မင်းသားမှ မီအောင် ရိုက်ကူးခွင့် မရသည်မှာ ထူးခြားလှသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင်နှစ်များအထိ ခေတ်အဆက်ဆက် ပေါ်ထွန်းခဲ့ သော လူငယ်မင်းသားများနှင့်အပြိုင် မင်းသားရွှေဘမှာ ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို တွင်ကျယ်စွာ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် သက်တမ်းအား ၂၅ နှစ်တစ်ကြိမ် ပိုင်းခြားပြီး ငွေရတုကာလ ၁၉၂၀-၁၉၄၅၊ ရွှေရတုကာလ ၁၉၄၅-၁၉၇၀၊ စိန်ရတုကာလ ၁၉၇၀-၁၉၉၅နှင့် မျက်မှောက် ခေတ်အား ပတ္တမြားရတုကာလ ၁၉၉၅-၂၀၂၀ ဟု သတ်မှတ်သုံးစွဲကြပါသည်။ ထိုသို့ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်သည့် ကာလများတွင် ရွှေဘမှာ ရွှေရတုကာလတစ်လျှောက်လုံး ရုပ်ရှင်ကား အများဆုံးရိုက်ကူးခဲ့ရသည့် အလင်းလက်ဆုံး နှင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် ပြည်သူအင်အား အကြီးမားဆုံး မင်းသားအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည့်အပြင် စိန်ရတုကာလ ထက်ဝက်ခန့်အထိ ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ဆက်လက် သရုပ်ဆောင်ခွင့် ရခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘသည် အသံ တိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကား ၇၀ ကျော်ခန့်နှင့် အသံ ထွက်ရုပ်ရှင်ကား ၂၀၀ ကျော်ခန့် ရိုက်ခွင့်ရခဲ့ပြီး မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်သက်တမ်း နှစ် ၉၀ ကာလ ၁၉၂၀-၂၀၁၀ တွင် ရုပ်ရှင်ကား အများဆုံးရိုက်ခွင့်ရသည့် မင်းသားအဖြစ် စံချိန်တင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများမှာ အထိုးအကြိတ် အသတ်အပုတ်တို့ အခြေခံသည့် စတန်ဇာတ်ကြမ်းကားများ ဖြစ်ကြပြီး ဇာတ်လမ်းနှင့်ဇာတ်ညွှန်း ခိုင်မာမှု၊ ဒါရိုက်တာ၏ စီစဉ် ညွှန်ကြား တည်းဖြတ်မှု၊ သရုပ်ဆောင်များ အံဝင်ခွင်ကျ ပါဝင်ကပြမှု၊ တေးဂီတပံ့ပိုးမှုနှင့် ဓာတ်ပုံနှင့် အသံကောင်း မွန်မှု စသည့် အင်္ဂါရပ်များ ပြည့်စုံမှုအပြင် အချို့ရုပ်ရှင် ကားများမှာ နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူကိုလည်း အကျိုးပြု၊ အနု ပညာလည်းမြှောက်ပြီး၊ ဖျော်ဖြေမှုလည်းပါ၍ သာမန်ထက် ပိုမို အောင်မြင်ကြသည်။ တိုင်းကျော်၊ နှစ်ဖက်ချွန်၊ ဗီဇ၊ လူရိုးလူမိုက်၊ ဗိုလ်ရွှေဘော်၊ တရားခံ၊ ဒါလားကွ အချစ်၊ ရန်သူကျော့ကွင်း၊ ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း၊ မင်းအာဏာ၊ တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက်၊ မမေ့တဲ့နိုင်အောင်၊ တနေ ဝင်သော်၊ ပွဲကြီးပွဲကောင်း၊ လူစွမ်းကောင်း ခုနစ်ယောက်၊ သူမိုက်ကိုယ်မိုက်၊ ဤသစ်ဆုံ၊ တောက ဖိုးတုတ်၊ ဂွစား

မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်၊ ရွှေလဝင်းကို ခွင်းမည့်သူ၊ တို့နှစ်ယောက်၊ ၃၀၂၊ စွဲ စသည့် ရုပ်ရှင်ကားများသည် သာမန်ထက် ပိုမိုအောင်မြင်ပြီး ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် တစ်ခဲနက်အားပေးမှု ရရှိခဲ့ကြသည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် မြန်မာရုပ်ရှင် အသံတိတ်နှင့် သံစုံသွင်းရုပ်ရှင်ကားများ ချုပ်ငြိမ်းပြီး အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများသာ ရိုက်ကူးကြရာ၌ မင်းသားရွှေဘမှာ ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးမှု လျော့နည်းကျဆင်းသွားခဲ့သည်။ အသံထွက်ခေတ်ဦးမှ ရိုက်ကူးခွင့်ရသော ရုပ်ရှင်ကားများအနက် ၁-၂-၅၇ နေ့တွင် သွင်ရုံ၌ရုံတင်သည့် ရွှေဘ၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ မယ်ဗမာသန်းသန်းအေးနှင့် ခင်ခင်ဆွေတို့ သရုပ်ဆောင်ပြီး ဒါရိုက်တာဦးအောင်မြတ် ရိုက်ကူးသော ၃၀၂ မှာ ထင်ရှားလူကြည့်များသည်။ ဒါရိုက်တာဦးအောင်မြတ်မှာ စစ်ကြိုခေတ်တွင် အောင်မြင်သော စတန့်ဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကားများနှင့် ဟာသရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ထိပ်တန်းဒါရိုက်တာဖြစ်၍ ၃၀၂ ကို သေသပ်စွာ ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘကလည်း ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးမှုကျဆင်းချိန်တွင် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦး ရိုက်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်၍ ကြိုးစားသရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်သုတေသီကျွဲကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက)က အသံထွက်ခေတ် မြန်မာရုပ်ရှင်သမိုင်းမှတ်တိုင်များ ဆောင်းပါး (ရတီမဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၉ မတ်လ)တွင် ၃၀၂ ရုပ်ရှင်ကား၌ မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ 'မင်းသားရွှေဘ၏ အသံထွက်ခေတ်ပြောင်း ဇာတ်ကားမှာ အဆင့်မြင့်ပြီး အသံတိတ်ဇာတ်ကြမ်းကားများဖြင့် ခေတ်စားခဲ့သော ရွှေဘ၏ အသံထွက်အမူအရာတွင် ပထမအကောင်းဆုံး သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ဇာတ်ရုပ်ဖြစ်သည်။ ညီမကို ပညာတတ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် သူ ငွေကိုကြိုးစားရှာဖွေမည်ဟု နှစ်သိမ့်ပြောဆိုပုံ၊ ညီမဖြစ်သူက ဘွဲ့ရပညာတတ်ဖြစ်လာသောအခါ ပီတိဖြစ်ပြီး ဝမ်းသာပုံ၊ ညီမဖြစ်သူက ဆိုရှယ်ကျလွန်းပြီး၊ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများနှင့် အချိန်မရှိ သွားလာလည်ပတ်လျှင် ညီမဖြစ်သူအား မပြောရက်၊ မဆိုရက် ကြိုတင်မှီတံခံစားရာ၊ ဇာတ်သိမ်း၌ ရာဇဝတ်မှု၊ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းအတွက် ညီမဖြစ်သူ ဝတ်လုံက ပြစ်မှုထင်ရှား၍ တရားခွင့်၌ ပုဒ်မ

၃၀၂ ဖြင့် လျှောက်လဲ၍ ပြစ်ဒဏ်ခံရပုံ၊ ညီမဖြစ်သူ ဝတ်လုံက ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းပန်လျှင် မျက်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ ဝိုင်း၍ ညီမဖြစ်သူအား ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ပြောပြီး ရဲကားပေါ်လိုက်ပါသွားပုံတို့မှာ ပရိသတ်ရင်ကို ဆို့နှင့်သွားအောင် သရုပ်ဆောင်ပြသွားသည်' ဟု ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်။

တိုင်းကျော်ရုပ်ရှင်ကားတွင် ရွှေဘ၊ မြမောင်၊ သန်းနွဲ့၊ မေမိမြင့်နှင့် ခင်စိန်အေးတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ပြီး တိုင်းကျော်အမည်ရှိ ကလေးငယ်တစ်ယောက်အား ဗဟိုပြု၍ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်ရာ ရွှေဘ နိုင်နင်းသော အထိုးအကြိတ်များ၊ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်များနှင့် သရုပ်ဆောင်ဒါရိုက်တာသန်းနွဲ့ ဖန်တီးတတ်သော ဟာသများဖြင့် ရောယှက်တန်ဆာဆင်ထားရာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အကြိုက်တွေ့ခဲ့ကြသည်။ အသံတိတ်ခေတ်နှောင်းကာလ တစ်လျှောက်လုံး ပရိသတ်စွဲမက် နှစ်ခြိုက်ခဲ့ရသော မင်းသားရွှေဘမှာ အသံထွက်ခေတ်ဦးတွင် အမြင်အတွေ့ကြိပါးမေးမှိန်ခဲ့ရာမှ တိုင်းကျော်တွင် ပီပီပြင်ပြင် သရုပ်ဆောင်ပြသောအခါ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်မှာ တစ်ခဲနက်အားပေးခဲ့ကြသည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ ရွှေဂုန်ရုံတွင် ရုံတင်ခဲ့ရာ မင်းသားရွှေဘ၏ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်စန်းတက်သော ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ပြောစမှတ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

နှစ်ဖက်ချွန်ဇာတ်လမ်းမှာ လူသတ်တရားခံ အစစ်မဟုတ်ဘဲ တရားခံအဖြစ် ထောင်ချောက်ဆင် လုပ်ကြံဖန်တီးပြီး ထောင်ကျခံနေရသည့် ချစ်သူအား ဒုက္ခအသွယ် သွယ်နှင့် အန္တရာယ်အဖုံဖုံကြားမှ မိန်းမပျိုတစ်ဦးက အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားပြီး တရားခံအစစ်အား ဖော်ထုတ်ကယ်တင်ပုံကို ဖော်ကျူးထားသည်။ နှစ်ဖက်ချွန် ရုပ်ရှင်ကားကြော်ငြာတွင် 'မဟုတ်မခံ ဒဏ်ပြန်ဆော်ရမှ ကျေနပ်တဲ့ရွှေဘ၊ စုံထောက်လိုတစ်မျိုး၊ သူခိုးလိုတစ်သွယ် သံသရာလည်ခဲ့ရတဲ့ မေမိမြင့်၊ မပြည့်တဲ့ အိုးကလေးမှ ရေဖြည့်ချင်တဲ့ ကျော်ဖေ၊ မေမိမြက သူစည်းကမ်းကို မလိုက်နာလျှင် အကြောင်းသိသွားမည်ဆိုပါလား' ဟု ဖော်ပြခဲ့ရာ မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင်ရသည့် ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ကို မြင်တွေ့နိုင်ကြပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့

တွင် ၁၉၅၇ ခုနှစ်၌ ရုံတင်ပြသခဲ့ရာ ဝင်ငွေကောင်းခဲ့ရုံမျှ မက သတင်းစာကြီးများကလည်း ချီးကျူးခဲ့ကြသည်။ အိုးဝေသတင်းစာက 'ဒါရိုက်တာတက္ကသိုလ်ဝင်းဖေသည် ထုံးစံအတိုင်း စုံထောက်ဇာတ်လမ်းကို ရိုက်ကူးခြင်းဖြစ်ရာ ဇာတ်ကောင်များအဖြစ် ရွှေဘ၊ ကျော်ဖေ၊ မေရီမြင့်၊ မေရီမြတ်တို့၏ အမူအရာများမှာလည်း လှုပ်ရှားအသက်ဝင် လှ၏' ဟု လည်းကောင်း ဖော်ပြခဲ့ရာ နှစ်ဖက်ချွန် ရုပ်ရှင် ကား၏ ကောင်းမွန်သည့် အဆင့်အတန်းနှင့် မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင်အစွမ်းကို သိခွင့်ရကြပါသည်။

စာရေးဆရာ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာနှင့် ဒါရိုက်တာ ဦးဉာဏမှ အမျိုးသားရေး၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ရေး၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတို့အား ဦးတည်သည့် ဝတ္ထုများစွာကို ရေးသားခဲ့သည်အပြင် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းရေးသူနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ်ပါ ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။ ဦးဉာဏသည် စစ်ကြိုခေတ်က စတန်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများအား ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အကြိုက် နှစ်သက်အောင် စတင်စွမ်းဆောင်ရာ၌ ပါဝင်ခဲ့ပြီး လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးကာလတွင် စတန်မင်းသား ရွှေဘ၏ ထုထည်ကြီးမားလှသော ပရိသတ်အင်အားကို လေ့လာအကဲဖြတ်မိသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေဘနှင့်လိုက်ဖက်သည့် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းများကို ရေးသား၍ အမျိုးသားရေး၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတို့အား ဦးတည်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများအား ရိုက်ကူးလေ့ရှိသည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ဦးဉာဏသည် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာအဖြစ် တစ်ခါတစ်ရံသာ ကြိုကြားဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းမြောက်မြားစွာကို ရေးသားပေးခဲ့သည်။ စစ်ပြီးခေတ် ဦးဉာဏ၏ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းများတွင် မင်းသားရွှေဘအတွက်ရေးသားသည့် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းက အများဆုံးဖြစ်ပြီး ထိုဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းများတွင် ဒါလားကွအချစ်၊ မင်းအာဏာ၊ လောကဝံစစ်ပွဲ၊ တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက်၊ မောင်းထောင်ရွှေဘ၊ တောကမိုးတုတ်၊ ဝှဇာ၊ မိုးကြိုးသွေး၊ ရောင်ကြီးဓမ္မမောင်မောင်ရွှေနှင့် ရိုင်းတဲ့ဘဝတို့မှာ ထူးခြားစွာကျော်ကြားပါသည်။ ဒါလားကွအချစ်မှာ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ဦးဘိုးဟန်ရိုက်ကူး၍ ရွှေဘနှင့် မေမြင့် သရုပ်ဆောင်ပြီး လူကြိုက်များခဲ့သည့် ဘာလဲ

အချစ်ကို ခေတ်နှင့်အညီ ပြန်လည်ဆန်းသစ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်း မည်မျှဖြစ်သည့် ယောက်ျားဖြစ်စေကာမူ ရွှေဘနှင့် လှမ်းလှမ်းတောက် ကျော်ကြားနေသည့် ကြည်ကြည်ဌေးတို့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ထားသဖြင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် စိတ်ပါဝင်စားမှုကြီးမားကာ လူကြိုက်များခဲ့သည်။ သက်နှင်းဘရားသားရုပ်ရှင်မှ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်း ဦးဉာဏနှင့် ဒါရိုက်တာ (ကျား)ဦးသိန်းမောင်တို့ ရိုက်ကူး၍ ချစ်ရွှေ၊ ကျော်ညွန့်နှင့် ခင်မြရင်တို့ သရုပ်ဆောင်သည့် မင်းအာဏာ (အသံတိတ်) ရုပ်ရှင်ကားကို ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်က ရုံတင်ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ချစ်ခင်တွယ်တာခဲ့ကြသည့် မိဘမဲ့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ ကြီးပြင်းချိန်တွင် အစ်ကို(ချစ်ရွှေ)က စုံထောက်နှင့် ညီ(ကျော်ညွန့်)က အစ်ကိုချစ်သူ(ခင်မြရင်)၏ မောင်အားသတ်မိသည့် တရားခံအဖြစ် ဆုံးစည်းကြရာ တာဝန်အရ အစ်ကိုက ညီအား ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးရသည့် ကြေကွဲဖွယ်ဇာတ်လမ်းတွင် စွန့်စားမှုများနှင့် အထိုးအကြိတ်များ ရောယှက်ထားရာ လူကြိုက်များခဲ့သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် မင်းအာဏာအား အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် မင်းလွင်ရုပ်ရှင်မှ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်း ဦးဉာဏနှင့် ဒါရိုက်တာဘုန်းမော်တို့က ရွှေဘ၊ ကျော်သန်း၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ ပန်းဝါတို့ဖြင့် ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုရခဲ့ပြန်သည်။ တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက်မှာ မိဘမဲ့ပရိသတ်သင်တန်းကျောင်းများ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ထောင်ထွက်ဟူသည့် ဘဝ၏ အမည်းစက်အား ကောင်းမွန်သည့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းကို စွဲမြဲစွာ လုပ်ကိုင်ချေဖျက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တင်ပြခဲ့သည်။ ရွှေဘ၊ ဗိုလ်ဗကိုနှင့် ကြည်ကြည်ဌေးတို့၏ အားပြိုင်သရုပ်ဆောင်မှုများက ပရိသတ်အား ဆွဲဆောင်မှုပြုခဲ့သည်။ ဆေးရောင်စုံရုပ်ရှင်ခေတ်တွင် ဒါရိုက်တာမောင်နန္ဒက မင်းအာဏာကို တတိယအကြိမ်အဖြစ် ရန်အောင်၊ မေသန်းနုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါရိုက်တာအောင်မြင်မြတ်က တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက်အား ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ရန်အောင်၊ မြင့်နိုင်၊ မေသန်းနုတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခဲ့ကြသည်။ ရုပ်ရှင်သုတေသီ ဂျေကြိုင်(မဟာဝိဇ္ဇာသမိုင်းအဓိက)က အသံထွက်ခေတ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းမှတ်တိုင်

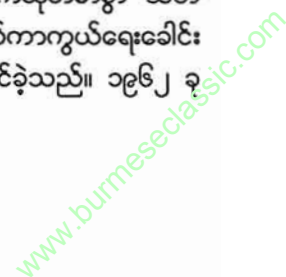
များ ဆောင်းပါး (ရတီမဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၉ မတ်)တွင် 'ရွှေဘ ပါဝင်၍ အထိုးအကြိတ်ကားဟုသာ အမှန်အားဖြင့် ထင်စရာဖြစ်သော်လည်း အထိုးအကြိတ်ကား သက်သက်မဟုတ် တသသစွဲလမ်းရအောင် သရုပ်ဖော်သွားသော ဇာတ်ကားများ ရှိခဲ့သည်။ ဥပမာ လောကခံစစ်ပွဲ၊ လူရိုးလူမိုက်၊ တရားခံ၊ တနေဝင်သော်၊ ပျံလေတဲ့ငှက်ခါး၊ မင်းအာဏာနှင့် တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက် စသည်တို့ ဖြစ်သည်' ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

မင်းလွင်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဦးဘိုးဟန် ရိုက်ကူးပြီး ၁၁-၅-၆၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန် ရွှေဂူနှင့် မြို့ပတ်ရုံများတွင် ပြသခဲ့သော တရားတစ်ဖက် ဓားတစ်လက်တွင် သူသည် လူမှန်းသိစကပင် ဘဝပေးအခြေအနေကြောင့် အချုပ်ခန်းနှင့်ထောင်တို့တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသော ရာဇဝင်လူဆိုးရွှေမိုး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ရွှေမိုးသည် လူဆိုးတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း မလိမ်မညာတတ်ခြင်း၊ အားနည်းသူကို ကူညီတတ်ခြင်း၊ အဓိပ္ပာယ်မဲ့သော ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲမှုများ မကျူးလွန်ခြင်း၊ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေများအပေါ်၌ သစ္စာရှိခြင်း စသော လူ့ကျင့်ဝတ်များရှိနေသည်။ ရာဇဝင်လူဆိုးကြီးဘဝမှ အကျွတ်တရားရကာ ပုတီးသမားဖြစ်နေသော သူ့ သူငယ်ချင်း ညွန့်ဖေနှင့် လူငယ်များဂေဟာ စာရိတ္တပြုပြင်ရေး ဆရာမလေး ခင်မျိုးမြင့်တို့က ရွှေမိုးအား လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးကြရင်း နောက်ဆုံးတွင် ရွှေမိုးအတွက် ညွန့်ဖေက အသက်ပေးသွားခဲ့သည်ကို ယူကျုံးမရဖြစ်ရပုံကို ရွှေဘက ဗိုလ်ဗကို၊ ကြည်ကြည်ဌေးတို့နှင့် အားပြိုင်သရုပ်ဆောင်ပြသခဲ့ရာ ရွှေမိုးဇာတ်ရုပ်ကို ပရိသတ်စွဲလမ်းတသ ဖြစ်ကြရသည်' ဟု ခံစားဖော်ပြခဲ့သည်။

ရွှေဘနယ် ထင်ရှားသော ရုပ်ရှင်မင်းသားများစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည့်အနက် ရွှေဘနှင့်အများဆုံး တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့သည့် မင်းသားမှာ စတန့်မင်းသား တင်ညွန့်ဖြစ်သည်။ တင်ညွန့်ရော ရွှေဘပါ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကျော်ကြားစဉ် အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ခေတ်က ဒါရိုက်တာရွှေဘော်၏ တစ်ယူသန်(၁၉၅၂)၊ ဒါရိုက်တာမျိုးအောင်၏ ဘုန်းမောင့်တစ်ယောက်တည်း (၁၉၅၃)နှင့် ဒါရိုက်တာကိုအေးမြင့် ထူးရွှံဆန်း(၁၉၅၄)တို့တွင်သာ တွဲဖက်သရုပ်

ဆောင်ပြီး အလှမ်းဝေးခဲ့ကြသည်။ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများ ထွန်းကားချိန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထွန်းထွန်းဦး ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာထွန်းဝေ(တင်ညွန့် ရုပ်ရှင်)၏ ဗီဇတွင် တင်ညွန့်နှင့် ရွှေဘပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ဗီဇတူညီသည့်ကြားမှ ချစ်ခင်ခဲ့ကြသည့် သူငယ်ချင်းသုံးဦးတို့ ကြီးပြင်းချိန်တွင် ရဲအရာရှိ(တင်ညွန့်)နှင့် လူဆိုးလူမိုက် (ရွှေဘ)တို့သည် သူတို့ ငယ်ချစ်ဦး(မေသစ်) နှင့် ဆုံစည်းမိရာမှ ကြုံတွေ့ရသည့် ရင်နှင့်ဖွယ်အဖြစ်အား တရားဥပဒေပညာပေး၊ အချစ်နှင့် အထိုးအကြိတ်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ တင်ညွန့်နှင့် ရွှေဘတို့ သေနတ်ကိုယ်စီ ချိန်ရွယ်နေကြသည့်ကြားမှ ဗျာများပူပန်နေရသော မေသစ်၏ဓာတ်ပုံဖြင့် တင်ညွန့်၊ ရွှေဘ တကယ်ချတဲ့ ဗီဇဟု ကြော်ငြာခဲ့ရာ ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားအောင် ဖမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် တင်ညွန့်ရော ရွှေဘပါ ရင်ကျက်လာပြီး မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းနှင့် ရဲဘော်ရဲဘက်အဖြစ်ဖြင့် ပွဲကြီးပွဲကောင်း၊ လူစွမ်းကောင်း တစ်ယောက်၊ လာလာလေး၊ သုံးယောက်ပေါင်း လောင်းကျော်၊ ရွှေဓားဗိုလ်၊ မြေကြီးနှင့်ရွှေထီး၊ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ အောင်လံလွင်လွင်၊ ဇွဲ၊ သွေးမှာသတ္တိရှိသောကြောင့်၊ ဟိန်း စသည့် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား ၁၂ ကားခန့်အထိ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မာန်မာနကင်းမဲ့စွာဖြင့် လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် ဆေးရောင်စုံ မြင်ကွင်းကျယ် ရုပ်ရှင်ကား လေးကားနှင့် အဖြူအမည်း မြင်ကွင်းကျယ် ရုပ်ရှင်ကား ၃၀ ခန့်သာ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည့် အနက် ရွှေဘပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် ပွဲကြီးပွဲကောင်း၊ လူစွမ်းကောင်း ခုနစ်ယောက်၊ ပခန်း ကိုကြီးကျော်နှင့် သူမိုက်ကိုယ်မိုက် ရုပ်ရှင်ကား (၄)ကားမှာ အသံထွက်အဖြူအမည်း မြင်ကွင်းကျယ်ကားများဖြစ်၍ ထူးခြားပါသည်။

တရားခံမှာ ရွှေဘ၏ ကျော်ကြားသော ရုပ်ရှင်ကားများအနက်မှ တစ်ကားဖြစ်ပြီး ကျေးလက်တွင် ရိုးသားပျော်ရွှင်စွာ အသက်မွေးနေစဉ် သားငယ်အားရှင်ပြုလုဆဲတွင်မှ သောင်းကျန်းသူများ၏ ရက်စက်ယုတ်မာစွာ သတ်ဖြတ်ခံရမှုဖြင့် ကြုံရသည့် ကျေးလက်ကာကွယ်ရေးခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရွှေဘက သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခု

နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ရုပ်ရှင်မျက်မှန်မဂ္ဂဇင်းတွင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားဝေဖန်ချက် ဆောင်းပါးများကို အစဉ်တစိုက် ရေးသားခဲ့သော ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာစံရှားက တရားခံ ရုပ်ရှင်ကားတွင် ရွှေဘာ၏ သရုပ်ဆောင်ပုံအား 'ရွှေဘာမှာ အထိုးအကြိတ်ကို ဦးတည်၍ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လုပ် ကိုင်ပါဝင် သရုပ်ဆောင်သော အကြမ်းမင်းသားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားခြင်း ခံရသော်လည်း ဇာတ်လမ်းအရ လွမ်းကွက် ဆွေးကွက်များ ရလာပါက ထိုလွမ်းကွက် ဆွေး ကွက်များကို မိမိရရ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သရုပ်တူလုပ်ဆောင် သွားနိုင်သော မင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ ဤကားတွင် ရှင်ပြုရန် စီစဉ်ထားပြီးသည်ကို လူဆိုးများသတ်သွား၍ ရွှေဘာပြန်ရောက်ချိန်၌ သားသေဆုံးသွားသည်ကို တွေ့ရ သော ရွှေဘာအတွက် ခံစားချက်သရုပ်တူ လုပ်ဟန်မှာ အကြမ်းမင်းသားများ မလုပ်နိုင်သော သရုပ်တူလုပ်ဟန် များကို ပိုင်ပိုင်ကြီး လုပ်ဆောင်သွားသည်ကို တွေ့ရပေ သည်' ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့ရာ ရွှေဘာမှာ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း (action) ရော သဘာဝဇာတ်ကြမ်း(Drama)ပါ သရုပ်ဆောင် နိုင်စွမ်းရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာရေးဆရာ ဗိုလ်တာရာ (ရဲဘော်သုံးကျိပ်)၏ ဝတ္ထု အား ဘုန်းဖော်က ဇာတ်ညွှန်းရေးပြီး ဒါရိုက်တာမျိုးအောင် ရိုက်ကူးသည့် ဝရမ်းပြေး ဘိုးသိန်းမှာ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၌ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းတွင် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သည်။ ကိုလိုနီခေတ်က ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့နှင့် လက်ပါးစေ (ပုလိပ်၊ သူကြီး၊ ရာဇဝတ်အုပ် စသည်) တို့၏ ကျေးလက်ပြည်သူတို့အပေါ် မတရားမှုနှင့် ဖိနှိပ်မှု တို့အား တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် ဝံသာနုတို့ ဦးဆောင်မှု ဖြင့် ကျေးလက်ပြည်သူတို့က ဆန့်ကျင်တော်လှန် ကြပုံ အား ရွှေဘာ၊ သင်းသင်းလဲ့၊ မြမြရီတို့ ဦးဆောင် ရိုက်ကူး ခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ် ရိုက်ကူးအောင်မြင်မှုအား ခြေရာ ခံ၍ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ဒါရိုက်တာ ဗိုလ်ဗကိုက ညွှန်ဝင်း၊ စိုးရွှေ၊ မြင့်နိုင်၊ ဗိုလ်ဗကို၊ နွဲ့နွဲ့မူတို့ဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံရိုက်ကူးရာတွင်လည်း အောင်မြင်မှု ရခဲ့ပြန်သည်။ ဝါရင့် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာ ဆရာ စိန်ခင်မောင်ရီက ဒါဖတ်ပြီးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ ဆောင်း ပါး (သောင်းပြောင်းထွေလာ မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၃ စက်တင်

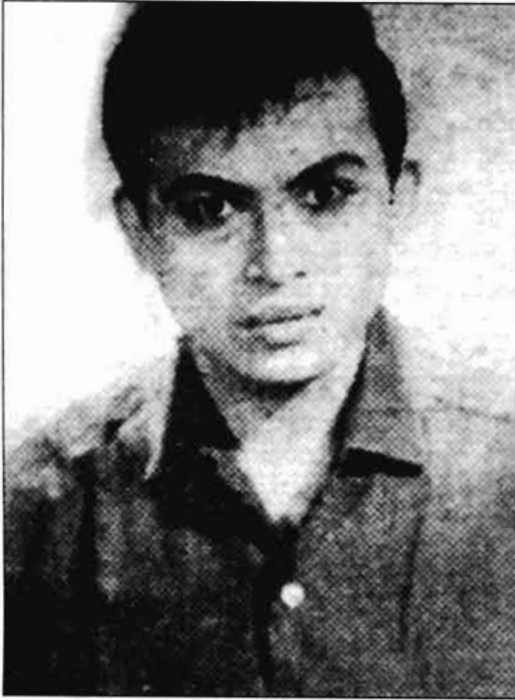
ဘာ) တွင် ဒုတိယအကြိမ်ရိုက်ကူးသည့် ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း ရုပ်ရှင်ကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇာတ်ကားကောင်း တစ်ကား ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါရိုက်တာဗိုလ်ဗကို၏ အကောင်းဆုံး လက်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ညွှန်ဝင်း၊ ဗိုလ်ဗကိုနှင့် မြင့်နိုင်တို့ သရုပ်ဆောင်ပုံ ပီပြင်ထူးချွန်ကြောင်းတို့ကို ချီးကျူးခဲ့ပြီး နောက် "ဖြစ်သင့်သည်မှာ အချုပ်ခန်းမှ ထွက်ပြေးကြ သည့်အချိန်တွင် တစ်ဆက်တည်း ဘိုးသိန်းက ရန်သူ များကို ကလဲ့စားချေသည့် အခန်းများအား တောက် လျှောက်ဝင်သင့်သည်။ ရှေးကဏ္ဍဇာတ်လမ်းကို မင်းသား ရွှေဘာ ပါဝင်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ၊ ဘိန်းပစ်ဖမ်းပေးသူ အက်တူး မောင်လေးအား ဝါးချွန်ဖြင့် ထိုးသတ် လက်စားချေသည့် အခန်းမှာ ကြောက်မမန်းလိလိ သည်းထိတ်၊ ရင်ဖိုများ ဖြစ်ပါ၏။

ရှေးကဘိုးသိန်းဇာတ်ကား၌ ရွှေဘာက ဘိုးသိန်း အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့ရာ လူကြိုက်များခဲ့သည်။ လူကြိုက်များခဲ့ ရသည့် အချက်တစ်ချက်သည် ရွှေဘာသည် တောသူ တောင်သား ရုပ်ရည်ရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်" ဟု ပထမ ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်းရုပ်ရှင်ကားနှင့် ရွှေဘာ၏ သရုပ်ဆောင်ပုံတို့ကို တမ်းတသတိစွာ ပြန်လည် ဖော်ကျူးခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူ ရုပ်ရှင်သုတေသီ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ သမိုင်းအဓိက)က အသံထွက် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် သမိုင်းမှတ်တိုင်များ ဆောင်းပါး (ရတီ မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၉ မတ်) တွင် ၁-၁၁-၆၃ တွင် မြို့မရံ၌ပြသသော ဝရမ်း ပြေးဘိုးသိန်း ဇာတ်ကားကို ပရိတ်သတ်အလွန်ကြိုက်နှစ် သက်ကြပြီး အားပေးမှု အထူးရခဲ့သော ဇာတ်ကားကြီး ဖြစ်သလို မင်းသားရွှေဘာဆိုလျှင် ထိုးကြိတ်၊ သတ်ပုတ် နေမည့်ကားဟု ထင်ရသူများအတွက် ပါစင်အောင်လှဲပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ မြန်မာ့တော်လှန်ရေးကား ဖြစ်နေ သည်ကို ကြည့်ရှုမှတ်သားမိသည်။ ရွှေဘာပါဝင် ရိုက်ကူး သွားသောဇာတ်ကားများတွင် ဘိုးသိန်းဇာတ်ကောင်ဇာတ် ရုပ်ကို သဘာဝအကျဆုံး လုပ်ဆောင်ပြနိုင်၍ အကောင်း ဆုံး ဇာတ်ကားတစ်ကားဟု ဆိုနိုင်၏ဟု မှတ်ချက် ပြုခဲ့သည်။ ဝရမ်းပြေး ဘိုးသိန်းနည်းတူ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး၌ ရွှပ်ရွပ်ချဲ့ချဲ့ ပါဝင်ခဲ့သည့် သာစည်မြို့နယ်၊ မဲတောရွာမှ လယ်သမားကြီး စံဖဲအား ဂုဏ်ပြုရိုက်ကူးခဲ့

သော ဒါရိုက်တာ၊ စာရေးဆရာ ဗိုလ်အေးမောင် ရိုက်ကူးသည့် ဗိုလ်စံဖဲသည်လည်း လူကြိုက်များခဲ့သည်။ ဒါရိုက်တာ စာရေးဆရာဗိုလ်အေးမောင်သည် ဗိုလ်စံဖဲ၏ အဖြစ်အပျက်အား ဝတ္ထုအသွင်ရေးသားပြီး ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် စာပေဗိမာန်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ခေတ်ဦးတွင် ဒါရိုက်တာ ဒဂုဏ်ပဦးဘတင်မှ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အစိုးရမှ တောပုန်းစံဖဲအား တရားရုံးတွင် အမှုစွဲဆို စစ်ဆေးပုံအား သတင်းကားအဖြစ် ရုံတင်ခဲ့သည့်အပြင် ဒါရိုက်တာ ဦးကျော်မြင့်မှ တောပုန်းကြီးစံဖဲအမည်ဖြင့် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ရွှေဘ၊ မြင့်မြင့်ခင် တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် မောင်သင်၊ မြမြရီ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်စံဖဲ သို့မဟုတ် တောပုန်းကြီးစံဖဲ၏ စရိုက်လက္ခဏာများကို အကိုက်ညီဆုံး သရုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိသူအဖြစ် ပရိသတ်က ရွှေဘကိုသာ တွေးထင်သတ်မှတ်ထားကြ၍ ရွှေဘ သရုပ်ဆောင်သည့်ကားများက ပိုမိုလူကြိုက်များခဲ့ကြသည်။

တင်ညွန့်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ မင်းသားတင်ညွန့်က ခေတ်ပြိုင်မင်းသားများဖြစ်သော ကျော်ဆွေ၊ တင်ညွန့်နှင့် ရွှေဘတို့ အတူတကွ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရန် 'စွဲ' ရုပ်ရှင်ကားကိုလည်းကောင်း၊ မဟာဗောဓိရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ မောင်မိုးမြင့်က ကျော်ဆွေ၊ ရဲဘော်သက်ရှည်နှင့် ရွှေဘတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရန် သွေးမှာ သတ္တိရှိသောကြောင့် ကိုလည်းကောင်း ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် စွဲ ရုပ်ရှင်ကားအား တင်ညွန့်၊ ရွှေဘ၊ ဇော်လွင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သွေးမှာသတ္တိရှိသောကြောင့်အား တင်ညွန့်၊ ရဲဘော်သက်ရှည်၊ ရွှေဘတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရိုက်ကူးခဲ့သဖြင့် ကျော်ဆွေနှင့်ရွှေဘ အတူတကွ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မှု မပြုဖြစ်သော်လည်း၊ မိုးရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ကျော်ဆွေနှင့် ထင်လင်း(ကျော်ဆွေ၏ညီ)တို့၏ မြေမြေချင်းခြေမြင်တွင် ခင်ယုမေနှင့်စန်းစန်းဝင်းတို့နှင့်အတူ ကျော်ဆွေနှင့်ရွှေဘတို့ လက်တွဲ သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ ကျော်ဆွေနှင့် ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်တို့၏ ပဋိပက္ခကြားမှ မင်းသားဖြစ်ခဲ့ရသော ရွှေဘနှင့်

ခေတ်ပြိုင်ကျော်ရွှေတို့ ရှားရှားပါးပါး ထူးခြားစွာ တစ်ကားတည်း အတူတကွ သရုပ်ဆောင်ထားကြ၍ ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားမှု ကြီးမားခဲ့ပြီး၊ ရုံတင်ချိန်တွင် ပရိသတ်စည်ကား အကြိုက်တွေ့ခဲ့ကြသည်။ ခင်မောင်ဇင်၊ ခင်မောင်မြင့်၊ ရွှေဘနှင့် ကြည်ကြည်ဌေးတို့ သရုပ်ဆောင်သည့် တောင်တော်သခင်မမှာ မန္တလေးအနီးမှ မရွှေ့ဇာ၏ ဇာတ်လမ်းအား ဖွဲ့နွဲ့ထားသည့် နတ်သမိုင်းကားဖြစ်ပြီး၊ ရွှေဘနှင့် ခင်မောင်မြင့်တို့မှာ မင်းကြီး၊ မင်းလေးညီနောင်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထားသည်။ ပခန်းကိုကြီးကျော်တွင်လည်း ရွှေဘက ကိုကြီးကျော်အဖြစ် ပါဝင်ကပြခဲ့ရာ၊ တောင်တော်သခင်မနှင့် ပခန်းကိုကြီးကျော်မှာ ရွှေဘ၏ ထူးခြားသော အသံထွက် နတ်သမိုင်းကားများ ဖြစ်သည်။ ဤသစ်ဆုံမှာ ၁၉၆၃ ခုနှစ် အနုပညာစာပေဆိုင်ရာ ဝတ္ထုရှည်အား ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ တပ်မတော်နှင့် သောင်းကျန်းသူတို့အကြားမှ ကျေးရွာသားတို့အဖြစ်ကို ဖော်ကျူးပညာပေးထား၍ ရည်ရွယ်ချက်မြင့်မားသော ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သည်။ ရွှေလဝင်းကိုခွင်းမည့်သူမှာ ဆယ်စုနှစ် သုံးစုတွင် ပေါ်ထွန်းထင်ရှားခဲ့သော ရွှေဘ(၁၉၄၈)၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း(၁၉၅၈)နှင့် ကျော်ဟိန်း(၁၉၆၈)တို့၏ ထူးထူးခြားခြား အနုပညာပေါင်းစည်းမှုဖြစ်ပြီး မင်းသားရွှေဘက ဦးရွှေလဝင်းအား ကလဲ့စားချေရန် ကြိုးပမ်းနေသည့် လူမိုက်တစ်ယောက်အဖြစ် သရုပ်ဆောင် စွမ်းရည်ပြထားသည်။ တို့လူကလေးများဆိုသလေ မှာ ရုပ်ရှင်စက်မှုလုပ်သားများ စုပေါင်းထုတ်လုပ်သည့် ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်ပြီး ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ ကျော်ဟိန်း၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ ဆွေဇင်ထိုက်၊ စံရှားတင်၊ ချိုပြုံးနှင့်အတူ ရွှေဘက အားဖြည့်ကူညီပါဝင်ထားသည်။ ဆိုးပေ (ဒါရိုက်တာ စိုးသိမ်းထွဋ်) နှင့်မောင်မဲ (ဒါရိုက်တာခင်မောင်ဦး)တို့သည် ဝါရင့်မင်းသားကြီး ကျော်ဆွေနှင့် ဂျစ်တူးတွင် လက်တွဲ သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရရှိပြီးနောက် မင်းသားရွှေဘနှင့် မချစ်လဲပြုံး၊ ချစ်လဲပြုံးတွင် လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မချစ်လဲပြုံး၊ ချစ်လဲပြုံးမှာ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ခဲ့ရာ မင်းသားရွှေဘ၏ နောက်ဆုံး ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားလည်း ဖြစ်သည်။ မချစ်လဲပြုံး၊ ချစ်လဲပြုံး ရုံတင်ချိန်တွင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ဆေးရောင်စုံကားများ စတင်

စမ်းသပ် ထုတ်လုပ်ချိန်နှင့် ဗီဒီယို ရုပ်ရှင်ကားဈေးကွက် စတင် ဖြစ်ထွန်းနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

မင်းသား ရွှေဘသည့် ကိုယ်ပိုင် သမ္မတရုပ်ရှင်ကို တည်ထောင်ပြီးနောက် တောကဖိုးတုတ်(၁၉၆၃)၊ ဝှစာ (၁၉၆၄)၊ သတ္တိခဲ(၁၉၆၄)၊ ဒို့နှစ်ယောက်(၁၉၆၅)၊ လက် တစ်လုံးခြား(၁၉၆၅)၊ အမှိုက်ထဲကရွှေ(၁၉၆၈)၊ နောက်ဆုံး ကျည်ဆံ(၁၉၇၂)နှင့် ငမန်းစွယ်နှင့် ကျွန်းသန္တာ(၁၉၈၅) တို့ကို ထုတ်လုပ်ကာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သမ္မတရုပ်ရှင် မှ ထုတ်လုပ်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများမှာ အတိုင်းအတာ ကိုယ်စီဖြင့် အောင်မြင်မှုရသဖြင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကားများအနက် မင်းသား ရွှေဘ နှစ်ကိုယ်ခွဲ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် ဒို့နှစ်ယောက် ရုပ်ရှင်ကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၂၉-၁၀-၆၅ နေ့တွင် ရုံတင် စဉ်က ရန်ကုန်သတင်းစာ၏ ပင်တိုင်ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆရာအမ်ကျော်က “မင်းသားရွှေဘ ပါဝင်သော ကားများ တွင် အရမ်းထိုး၊ အရမ်းပစ်ခတ်သော အကြမ်းဇာတ်ကား များသာ ရိုက်ကူးပြသခြင်းဖြင့် နာမည်ကြီးလာသော မင်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခုဇာတ်ကားတွင် အထိုးအကြိတ် ကို အဓိကထားဘဲ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် ဇာတ်ကွက်

ဇာတ်လမ်းဖြင့် ပထမဆုံး ရိုက်ကူးပြသသော ဇာတ်ကား အဖြစ်တွေ့ရကြောင်း၊ မင်းသား ရွှေဘအနေဖြင့် အထိုး အကြိတ် ဇာတ်ကားကိုသာ ရိုက်ကူးခဲ့သော ဇာတ်ကြမ်း မင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း အလွမ်းဇာတ်ကားတွင် ကြည့်ရသူတို့ ရင်ခိုက်အောင်၊ တသသဖြစ်အောင် သရုပ် ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ဒို့နှစ်ယောက်ဇာတ် ကားတွင် ဗိုလ်မှူးအောင်ဝင်းအဖြစ် ပါဝင်သော ရွှေဘ တစ်ကိုယ်နှင့် တပ်ကြပ်မောင်ဝင်းအဖြစ် ပါဝင်သော ရွှေဘ တစ်ကိုယ်တို့ တွေ့ဆုံခန်းများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရိုက်ပြ နိုင်သည်ကို တွေ့ရကြောင်းဟု ချီးကျူးခဲ့သည်။

မင်းသားရွှေဘသည် ခေတ်ပြိုင် မင်းသားများဖြစ် သော ကျော်ဆွေ၊ တင်ညွန့်၊ ကျော်ဖေ၊ ကျော်ဝင်း၊ ရဲဘော်သက်ရှည်၊ ဇေယျ၊ ဖိုးပါကြီး စသူတို့နှင့် အတူ တကွ လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့်နည်းတူ အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများ ထွန်းကားချိန်တွင်မှ ၁၀ နှစ်ခန့်နောက်ကျ မင်းသားဖြစ်ခဲ့ကြသော မြင့်အောင် (စံပဲဟေ့၊ စိန်လားဟေ့ မောင်တို့၊ နောက်ဆုံးကျည်ဆံ)၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း (ရွှေလဝင်းကို ခွင်းမည့်သူ၊ ဒို့လူကလေးများ ဆိုသလေ)၊ ဝင်းညွန့်(ဦးသူ အနိုင်ယူ)၊ ခင်မောင်ဇင်(တောင်တော်သခင်မ၊ မိန်းမဘဝ)၊ ခင်မောင်မြင့်(တောင်တော်သခင်မ၊ မိန်းမ ဘဝ) စသူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ၁၅ နှစ်ခန့် နောက်ကျ မင်းသားဖြစ်ခဲ့ကြသော ဇော်လွင်(ဖွဲ့ ဤသစ်ဆုံ)၊ စိုးရွှေ (တနေဝင်သော်၊ ဟိန်း)၊ တံတေးသိန်းတန်(သတ္တိသွေးနှင့် တေးလုလင်) စသူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနှစ် (၂၀)ခန့် နောက်ကျမင်းသားဖြစ်ခဲ့သော ကျော်ဟိန်း (ရွှေလဝင်းကို ခွင်းမည့်သူ၊ ဒို့လူကလေးများ ဆိုသလေ)၊ ထွန်းထွန်းဝင်း (ဒို့လူကလေးများ ဆိုသလေ)၊ ခင်မောင်ချင်း(ဟိန်း၊ ရဲစွမ်း သတ္တိ)၊ ကိုမြင့်(ဖွဲ့)၊ ဆိုးပေနှင့်မောင်မဲ(မချစ်လဲပြုံး ချစ်လဲ ပြုံး) တို့နှင့်လည်းကောင်း စင်ပြိုင်မင်းသားအဖြစ် လက် တွဲသရုပ်ဆောင်ခွင့် ရခဲ့သည်။ ရွှေဘ၏ မင်းသားသက် တမ်း ရှည်လျားမှုကြောင့် ခေတ်အဆက်ဆက် ပေါ်ထွန်းခဲ့ သော မင်းသားများနှင့် လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ခွင့် ရခဲ့ သည်မှာလည်း ထူးခြားမှုဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘသည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသည့်တိုင် သားအရွယ်၊ တူ အရွယ် မင်းသားများနှင့်အတူ စင်ပြိုင်မင်းသားအဖြစ် သရုပ် ဆောင်ခွင့်ရခဲ့ရာ အံ့ဩဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရွှေဘ တစ်ဦးတည်းပိုင် သမ္မတ ရုပ်ရှင်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မကူးမီကာလ ၁၉၄၁ ခုနှစ်မတိုင်မီက မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ထင်ရှားခဲ့ကြသော သရုပ်ဆောင် မင်းသားများသည် သရုပ်ဆောင်သက်သက်သာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပြီး ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်သူမှာ ဦးညီပုနှင့် ဒဂုဏ်ပဦးဘတင်သာ မှတ်သားရ၍ မရှိသလောက် နည်းပါးခဲ့ပြီး ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့်တိုင်အောင် ကြီးမားကျယ်ပြန့်စွာ အောင်မြင်ထင်ရှားသူမှာလည်း နည်းပါးလှပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ပြီး ၁၉၄၆ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ပေါ်ထွန်းထင်ရှားလာကြသော သရုပ်ဆောင် မင်းသားများစွာမှာ သရုပ်ဆောင်ကြရုံမျှမက ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ်ပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရာ၌ သရုပ်ဆောင် မင်းသားအများစုမှာ အတိုင်းအတာကိုယ်စီဖြင့် အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့ကြသည်။ အဝမ်းညွှန်မောင် (မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ဖလင်)၊ ခင်မောင်ညွန့် (အောင်မင်္ဂလာရုပ်ရှင်)၊ တင်ညွန့် (တင်ညွန့် ရုပ်ရှင်)၊ သက်ရှည် (သက်ရှည်ဖလင်နှင့် မဟာဗေဒီရုပ်ရှင်)၊ ကျော်ဝင်း (ခင်ဦးရုပ်ရှင်နှင့် မြတ်မော်ဦးရုပ်ရှင်)၊ ကျော်ဖေ (မာလာဦးရုပ်ရှင်)၊ ကျော်ဆွေ (မိုးရုပ်ရှင်)၊ မောင်မောင်တာ (နေပြည်တော် ရုပ်ရှင်)၊ ဝင်းဦး (စန္ဒာရုပ်ရှင်)နှင့် မြတ်လေး (လေးနှင့်အပေါင်းရုပ်ရှင်) တို့သည် အောင်မြင်သော ထုတ်လုပ်သူများအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

စတန့်မင်းသား ရွှေဘသည်လည်း ထုတ်လုပ်သူအဖြစ် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ လုပ်ကိုင်ရန် ကြိုးပမ်းမှုများ ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်ခန့်က ရွှေဘနှင့် မင်းသမီးဝင်းနီတို့ ပူးပေါင်းပြီး ရွှေခီရုပ်ရှင်ကိုတည်ထောင်၍ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား အနည်းငယ်ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရွှေခီရုပ်ရှင်ကို ဖျက်သိမ်းပြီးချိန်တွင် ရွှေဘတစ်ဦးတည်း နိုးတူးရုပ်ရှင်ကို တည်ထောင်ခဲ့သော်လည်း မိုက်ဖော်မိုက်ဖက်အပါအဝင် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား (၃)ကားခန့်သာ ထုတ်လုပ်ပြီး ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် တိုင်းကျော်အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် တစ်ကျော့ပြန်လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားပြီးနောက် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေဘသည် ရွှေဘတစ်ဦးတည်းပိုင်ကုမ္ပဏီဟု ကြော်ငြာပြီး သမ္မတရုပ်ရှင်ကိုတည်ထောင်၍ ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို အဆက်မပြတ်ရိုက်ကူးကာ အောင်မြင်သော ထုတ်လုပ်သူဘဝကို ခံယူနိုင်ခဲ့သည်။ ရွှေဘ၏ သမ္မတရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးမှ ထုတ်လုပ်သမျှ ရုပ်ရှင်ကားအများစုအား တာဝန်ခံရိုက်ကူးသူမှာ ဒါရိုက်တာနေဒွန်းဖြစ်သည်။ ဒါရိုက်တာနေဒွန်းမှာ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်ရေးတွင် ရွှံ့ရွှံ့ချွံ့ချွံ့ ပါဝင်ခဲ့၍ လွတ်လပ်ရေးမော်ကွန်းဝင် ဒုတိယအဆင့်ရခဲ့ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးဆုံးချိန်၌ ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ် ညွှန်ကြားရေးဝန်ဦးဉာဏ၏ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်ဌာနဝန်ထမ်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မြန်မာနှင့် အမေရိကန် ပူးပေါင်းရိုက်ကူးသည့် လူထုအောင်သံရိုက်ကူးစဉ်က စကား

ပြန်အဖြစ် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်စဉ်ကပင် ရုပ်ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ ဦးဉာဏ ညွှန်ကြားရေးဝန်အဖြစ် အငြိမ်းစားယူ၍ ရုပ်ရှင်လောကသို့ ပြန်လည်ခြေချသောအခါ ဦးဉာဏနှင့်အတူ လိုက်ပါပြီး ရုပ်ရှင်နယ်တွင် ကျပန်းပါဝင်လုပ်ကိုင်ရင်း အတွေ့အကြုံများစွာရမှ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ခံယူခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဒါရိုက်တာနေဒွန်း ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကား ၃၀ ဝန်းကျင်ခန့်တွင် အများဆုံးလက်တွဲရိုက်ကူးခဲ့သည့် သရုပ်ဆောင်မင်းသားမှာ ရွှေဘူဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာဦးဉာဏက မင်းသားရွှေဘူနှင့် လိုက်ဖက်သည့် စတန်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများအတွက် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းများ ရေးပေးလေ့ရှိရာမှ ဒါရိုက်တာနေဒွန်းနှင့် မင်းသားရွှေဘူတို့ ဆုံစည်းပြီး စိတ်တူကိုယ်တူဖြစ်၍ လက်တွဲခဲ့ကြဟန် ရှိပါသည်။

သမ္မတရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးမှ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

သမ္မတရုပ်ရှင်မှ ထုတ်လုပ်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများ အနက် တောကဖိုးတုတ်၊ ဝှဇာ၊ သတ္တိခဲနှင့် ဒို့နှစ်ယောက်တို့မှာ ရွှေဘူ၏ အထူးပိုမိုထင်ရှားသော ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ပါဝင်ပြီး အောင်မြင်မှုကြီးမားစွာ ရခဲ့သည်။ မမမိုးတွင် သမ္မတရုပ်ရှင်မှ ထုတ်လုပ်သော်လည်း ရွှေဘူပါဝင်သရုပ်ဆောင်မှု လုံးဝမပြုလုပ်ဘဲ ရွှေဘူထံတွင် ရုပ်ရှင်အနုပညာပညာရပ်များ ဆည်းပူးရင်း ဒုတိယဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိသော အောင်ကျော်အား ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်စေခဲ့သည်။ သမ္မတရုပ်ရှင်မှ ဒုတိယဇာတ်ဆောင်မင်းသားအောင်ကျော်အား ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် အဆင့်မြှင့်တင်ပေးခဲ့သည့်နည်းတူ ရုပ်ရှင်လောကတွင် ကျင်လည်လျက်ရှိသော အခြား လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များဖြစ်သည့် နေဝင်း၊ ဆရာနိုင်နှင့် မြတ်သိန်းထွဋ် တို့ကိုလည်း ဒါရိုက်တာ၏တာဝန်များကို ယုံကြည်ရဲဝံ့စွာ ပေးအပ်ပြီး အဆင့်

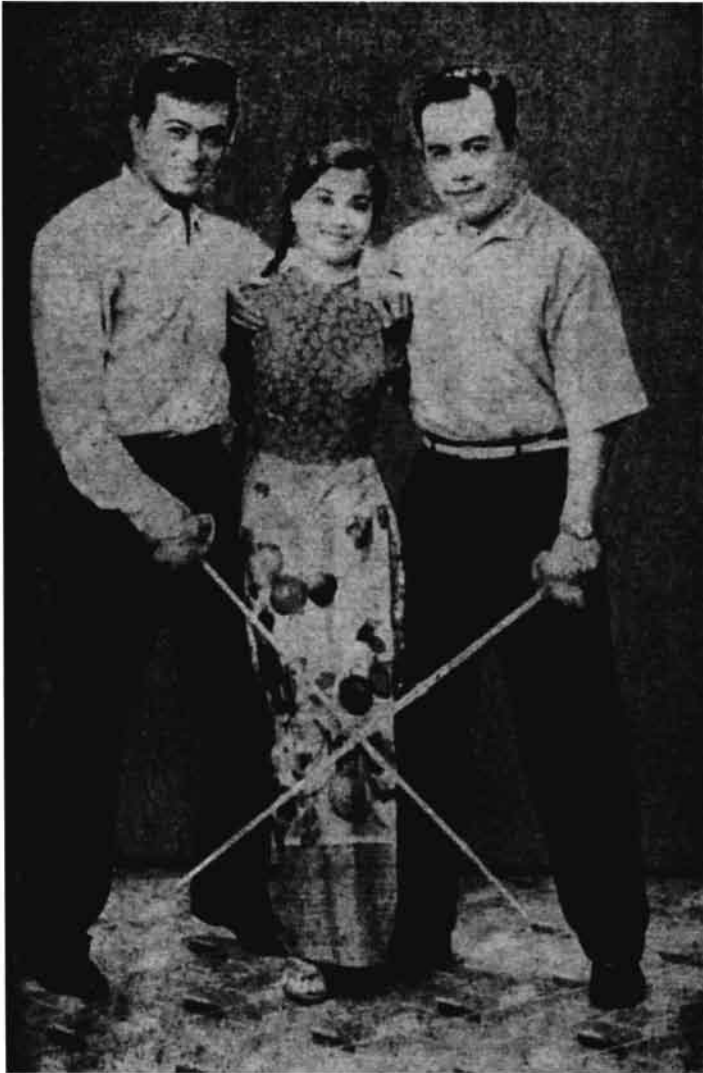
စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ဒါရိုက်တာ	သရုပ်ဆောင်များ
၁။	တောကဖိုးတုတ်	နေဒွန်း	ရွှေဘူ၊ သင်းသင်းလဲ့၊ သန်းနွဲ့
၂။	ဝှဇာ	နေဒွန်း	ရွှေဘူ၊ သင်းသင်းလဲ့၊ တင်တင်လှ
၃။	သတ္တိခဲ	နေဒွန်း	ရွှေဘူ၊ အောင်ကျော်၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၄။	ဒို့နှစ်ယောက်	နေဒွန်း	ရွှေဘူ၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ နှင်းနွယ်စိုး
၅။	လက်တစ်လုံးခြား	နေဝင်း	ရွှေဘူ၊ အောင်ကျော်၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၆။	အမှိုက်ထဲကရွှေ	နေဒွန်း	ရွှေဘူ၊ ရွှေလှ၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၇။	နောက်ဆုံးကျည်ဆံ	ရွှေဘူ	ရွှေဘူ၊ မြင့်အောင်၊ သင်းသင်းလဲ့၊ ဦးကျောက်လုံး၊ ဌေးဝင်း၊ စံတင်
၈။	မမမိုး	ဆရာနိုင်	အောင်ကျော်၊ သီသီ၊ တင်တင်လှ
၉။	ငါးမန်းစွယ်နှင့် ကျွန်းသန္တာ	မြတ်သိန်းထွဋ်	ရွှေဘူ၊ မြင့်နိုင်၊ သင်းသင်းလဲ့၊ နွဲ့နွဲ့မူ
၁၀။	မချစ်ခဲ့မိရင်ကောင်းမယ်	နီဝင်းထွန်း	စိုးသူ၊ ခိုင်ခင်ဦး
၁၁။	ပန်းမွေ့ရာဆီသို့	မြန်အောင်မြစ်နီ	ကျော်သူ၊ မေဝင်းမောင်
၁၂။	အချစ်နီဒါန်းစတော့မည်	အောင်မြင့်ထိပ်	စိုးသူ၊ ခင်သီတာထွန်း၊ မေသန်းနု

မြင့်ပွဲထုတ်ခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘင်္ဂါသည် အောင်ကျော်အား ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် မြှင့်တင်ခြင်းနှင့် ဒါရိုက်တာနေဝင်း၊ ဆရာနိုင်နှင့် မြတ်သိန်းထွဋ်တို့အား ဒါရိုက်တာအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်လျှင် သမ္မတရုပ်ရှင်၏ ထုတ်လုပ်သူအဖြစ် ချီးမြှင့်သင့်သူကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်ကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ နောက်ဆုံး ကျည်ဆံတွင် စတန့်ရုပ်ရှင်ကားများဖြင့် တစ်ကျော့ပြန်ကျော်ကြားလာသော မင်းသားမြင့်အောင်နှင့် မင်းသားရွှေဘင်္ဂါနှင့် မတွဲဖူးသေးသော ဦးကျောက်လုံး၊ ဌေးဝင်း၊ စံတင်တို့နှင့် မင်းသားရွှေဘင်္ဂါ ထူးခြားစွာ သရုပ်ဆောင်ထားသည်။ သမ္မတရုပ်ရှင်မှ ထုတ်လုပ်သော ငါးမန်းစွယ်နှင့် ကျွန်းသန္တာ ရုပ်ရှင်ကားမှာ ဒါရိုက်တာမြတ်သိန်းထွဋ်၊ တွဲဖက်ဒါရိုက်တာ မင်းညီနှင့် သရုပ်ဆောင်သစ် ကျော်ဇေယျဝင်းတို့အား ပွဲထုတ်ထားခြင်း၊ သမ္မတရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်ရေးအတွက် မင်းသားရွှေဘင်္ဂါနှင့် ဇနီးသင်းသင်းလဲ့တို့ နောက်ဆုံးရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း။

မြင့်နိုင်၊ ဌေးဝင်း၊ စံတင်၊ အံ့ကျော်၊ နေစိုး၊ သိုက်စိုး၊ ပန်းချီအောင်စိုးနှင့် ဝင်းမြင့် စသော မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက၌ မင်းသားရွှေဘင်္ဂါနှင့် တွဲလေ့တွဲထနည်းပါးသည့် သရုပ်ဆောင်များနှင့် လူကြမ်းအားလုံးနီးပါး ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားခြင်း၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ရှားပါးလှသည့် ပင်လယ်ပြင်မြင်ကွင်းများအား နောက်ခံထားခြင်းတို့ကြောင့် ထူးခြားလျက်ရှိပါသည်။ မင်းသားရွှေဘင်္ဂါမှ ငွေရေးကြေးရေး ကုန်ကျစရိတ်ထက် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အား အသွင်ဆန်း၊ အမြင်ဆန်းစွာ ကြည့်ရှုခံစားနိုင်ရန် စွမ်းဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ငါးမန်းစွယ်နှင့် ကျွန်းသန္တာတွင် သရုပ်ဆောင်ထုတ်လုပ်ပြီးနောက် ကျန်းမာရေးအခြေအနေနှင့် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာမှုတို့ကြောင့် မင်းသားရွှေဘင်္ဂါသည် သမ္မတရုပ်ရှင်အတွက် သရုပ်ဆောင်နှင့် ဒါရိုက်တာတို့အဖြစ် မဆောင်ရွက်တော့ဘဲ မချစ်ခဲ့မိရင်ကောင်းမယ်၊ ပန်းမွေ့ရာဆီသို့နှင့် အချစ်နီဒါန်းစတော့မည် စသည့် ရုပ်ရှင်ကားများအား ထုတ်လုပ်သူအဖြစ်သာ ဆောင်ရွက်တော့သည်။

“ဘဝဟူသည်” မှ ရွှေဘင်္ဂါ သိသိ။

တင်ညွန့် ရုပ်ရှင် “ရွှေခါးပိုလ်” မှ ရွှေဘ၊ နင်းဆီ၊ တင်ညွန့်

သမတ

လူကြမ်းအပွဲ

စတန်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများတွင် စတန်မင်း သားမှာ အဓိကသရုပ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရလေ့ရှိသည်။ ဇာတ်လမ်းကောင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပေါ်ရေးနှင့် ပရိသတ်အကြိုက် တွေ့စေရေးတို့အတွက် မင်း

သားချည်းသက်သက် သရုပ်ဆောင်ရုံဖြင့် မပြည့်စုံဘဲ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရုံများလည်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ကြရသည်။ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရုံများတွင်လည်း ဇာတ်လမ်းအရ အဓိကမင်းသား ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရသည့် ဇာတ်ရုပ်နှင့် အားပြိုင်

ရသည့် ဇာတ်ကောင်များနေရာတွင် ဝင်စားသရုပ်ဆောင် ရသူများမှာ အရေးပါလှပါသည်။ မင်းသားရွှေဘူ၏ စတန့် ဇာတ်ကြမ်း ဇာတ်လမ်းများတွင် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့၊ ဖက်ဆစ် ဂျပန်၊ သောင်းကျန်းသူ၊ လူဆိုးဝားပြု၊ မတရားသောမြေရှင် ယာရှင်၊ ဓနရှင်ငွေရှင်တို့နှင့် ယင်းတို့၏လက်ပါးစေများ (သူကြီးဆိုး၊ အလိုတော်ရှိ လူယုံ၊ မန်နေဂျာ ... စသည်) စသည့် ဇာတ်ရုပ်များမှာ မင်းသားနှင့်အဓိကအားပြိုင်ရ သည့် ဇာတ်ကောင်များ သို့မဟုတ် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် များ ဖြစ်ကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်က စတန့်မင်း သားအား သနားကရုဏာပွားအောင်နှင့် ဇာတ်နာအောင် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များက ရက်စက်စွာလုပ်ဆောင်မှု၊ ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြောဆိုဆက်ဆံမှု၊ ပြင်းထန်စွာ ထိုးကြိတ် နှိပ်စက်မှုတို့ ပြုလုပ်ပေးကြရသည်။ ထို့ပြင် လူကြမ်းသရုပ် ဆောင်များသည် ထိုးကြိတ်၊ သတ်ပုတ်၊ ခုတ်ထစ်ရာတွင် စတန့်မင်းသားနည်းတူ ကျွမ်းကျင်ကြရသည့်အပြင် သဘာဝ အမူအရာ (Drama Action) များ ပီပြင်စွာ သရုပ်ဆောင် ကြရကာ အပေးအယူလည်း မှုကြရသည်။ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ရေးနှင့် ပရိသတ် အကြိုက်တွေ့ရေးတွင် စတန့်မင်းသားနည်းတူ လူကြမ်း တို့သည်လည်း အရေးပါသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက် ရှိကြ သည်။

စတန့်မင်းသား ရွှေဘူမှာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ရွှေရတု ကာလတစ်လျှောက်လုံး ရုပ်ရှင်ကား အများဆုံးရိုက်ကူးရ သည့် မင်းသားအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ပြီးနောက် စိန်ရတုကာလ ခေတ်ဦးနှစ်များအထိ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများ အား ဆက်လက်ရိုက်ကူးခွင့် ရခဲ့သည်။ ရွှေဘူ ကျော်ကြား ထင်ရှားစဉ်က လူကြမ်း သရုပ်ဆောင်များအဖြစ် ကျော် သောင်း၊ ညိုအေး၊ ကျော်စော၊ စန်းဟန်၊ ညွန့်မောင်၊ လှဖေ၊ သောင်းရွှေ၊ လှမောင်လေး၊ ရာဘာ၊ ကျော်လွင်၊ သိန်းဟန်၊ ခင်ရွှေ၊ မုတ်ဆိတ်၊ ချီးဗူး၊ ရွှေညာ၊ မင်းလွင်၊ လက်သီးမောင်မောင်၊ ဖေတင်၊ စံသိန်း၊ မောင်ကြူ။ လှမောင် စသူတို့ ထင်ရှားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင်မှ ငွေဝင်း၊ စံတင်၊ အံ့ကျော်၊ ပေါက်ကြီးနှင့် မြင့်နိုင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် အောင်ခိုင်၊ သတိုးစော၊ ကိုကိုဦးနှင့်

မင်းစိန်တို့သည်လည်းကောင်း ထင်ရှားလာကြခြင်း ဖြစ် သည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက၏ ခေတ်အဆက်ဆက် တွင်စတန့်မင်းသားများနည်းတူလူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ သည် ထိခိုက်မှု၊ အနာတရဖြစ်မှု၊ ပင်ပန်းမှုတို့တွင် တန်း တူရည်တူ ရှိကြသော်လည်း သရုပ်ဆောင်ကြေးတွင်မူ မင်းသားနှင့် လူကြမ်းတို့မှာ မယှဉ်သာလောကအောင် ကွာခြားကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ ကပင် မင်းသားတို့ထက် ပိုမိုပြီး ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်ခဲ့ ကြရသည်။ ဒါရိုက်တာ ကျော်ဆွေ၏ 'ဒဏ်' ရိုက်ကူးစဉ်က လူကြမ်းလှဖေမှာ အရှိန်ပြင်းစွာ ပြေးနေသော မြင်းနှင့် သစ်ပင် ပင်စည်ကြားညှပ်သွား၍ ဆေးရုံတက်ရမှု၊ ဒါ ရိုက်တာထွန်းလင်းကျော် (လူရွှင်တော်ပါနောက်)၏ လင်း ဆွဲ ရိုက်ကူးစဉ်က ငမိုးရိပ်ချောင်းတွင်းသို့ ဒိုင်ဗင်ထိုးချရာ၌ လူကြမ်းစိုးတင့် အဆုတ်ကွာသေဆုံးမှု၊ ဒါရိုက်တာဖေကြိုင် ၏ ဗျတ်ပီဗျတ္တ ရိုက်ကူးစဉ်က လူကြမ်းဝင်းမောင် ကန် ရေပြင်အောက် နန်းတွင်း၌ ခေါင်းစိုက်သေဆုံးမှု၊ ဒါရိုက် တာ တက္ကသိုလ်ကိုကိုလေး၏ ညီမအတွက် ပုံတစ်သွယ် ရိုက်ကူးစဉ် ယမ်းဖောက်ခွဲရာ၌ လူကြမ်းငွေဝင်း၏ မျက် လုံးတစ်လုံး ထိခိုက်ပျက်စီးမှု၊ ဒါရိုက်တာငွေဝင်း၏ ကြောင်လက်သည်း ရိုက်ကူးစဉ် လုံမင်းသား စံတင်အစား ဒိုင်ဗင်ထိုးရာမှ လူကြမ်းဗန်တိုဇော်မင်း ဇက်ကျိုးသေဆုံး ရမှုတို့မှာ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်တို့၏ ရုပ်ရှင်အနုပညာအ တွက် ပေးဆပ်ကြရမှုများ ဖြစ်သည်။

သုံးပွင့်ဆိုင် စကားပြောခြင်း အင်တာဗျူးကဏ္ဍ (ရုပ်ရှင်သစ္စာမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၅ ဩဂုတ်)တွင် တင်ညွန့်နှင့် ရွှေဘူတို့နှင့်အတူ လူကြမ်းအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး မြတ်လေး၊ ညွန့်ဝင်းနှင့် ကျော်ဟိန်းတို့ ခေတ်မှစတင်၍ ဇာတ်ပို့အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဦးလှမောင်၊ မင်း သား ကျော်ဆွေ၏ မွေးထုတ်မှုကြောင့် ထင်ရှားကျော်ကြား လာသော လူကြမ်းနှင့် သရုပ်ဆောင်ငွေဝင်းနှင့် လူကြမ်း အဖြစ်သာမက သဘာဝဇာတ်ရုပ်စုံတွင် သရုပ်ဆောင် နိုင်သော အကယ်ဒမီအံ့ကျော်တို့ သုံးဦးနှင့် အယ်ဒီတာမှ ဆွေးနွေးပွဲအသွင် အင်တာဗျူးလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဆွေး နွေးပွဲတွင် ဦးလှမောင်က 'ကျုပ်တို့အချိန်က လူကြမ်းတွေ ဟာ အခုလို သိုင်းတွေဘာတွေနဲ့တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။

ဒါပေမယ့် ထိုးတော့ထိုးရတယ်။ ဥပမာ ကိုရွှေဘာ၊ သူက ထိုးခန်းနဲ့ ပရိသတ်က လက်ခံတာဆိုတော့ အနည်း ဆုံး လူကြမ်း ဆယ်ယောက်လောက်နဲ့ထိုးမှ ပရိသတ် ကလည်း ကြိုက်တာ၊ သူကလည်း ထိုးရင် မရှောင်နဲ့၊ ရှောင်တာနဲ့ အတင်းကို လိုက်ထိုးတာ(ရယ်၍) ပြောရဦး မယ် ပိတ်ကားပေါ်မှာတော့ တကယ်ထိုးတာ၊ အပြင်မှာ တကယ်မထိုးဘူး မထင်နဲ့၊ တချို့ဆိုရင် ပါးတွေနာပြီး ဆန်ပြုတ်သောက်ရတဲ့ အထိဖြစ်တာ၊ ဒါ တကယ်ပါ။ ဒီလို အထိုးခံရဖန်များတော့ မျက်နှာပေါ်မှာ မာပြီး ကျွဲ ပခုံးတွေဖြစ်၊ ကြာတော့ ခံနိုင်ရည် ရှိလာတာပေါ့ဗျာ။ ဒါလည်း အနုပညာတစ်ခုပါပဲ။ ဘာလို့လည်းဆိုတော့ ပရိသတ်က ရွှေဘာကျ၊ ချာကျ၊ ဟုတ်ပြီကွနဲ့ စိတ်ပါလာ အောင်၊ ခံစားနိုင်အောင် ကျုပ်တို့တစ်တွေ တကယ် အနာခံပြီး ပို့ပေးခဲ့တာလို့ မြင်တယ်'ဟု လူကြမ်းဘဝ အတွေ့အကြုံနှင့် လူကြမ်းတို့၏ အနာခံသရုပ် ဆောင်ရပုံ ကို ဖွင့်ဟခဲ့ပါသည်။

အသက်အန္တရာယ် ကြုံတွေ့ရမှုနှင့် ဒဏ်ရာအနာ တရဖြစ်မှုတို့ ရှိနေကြား လူကြမ်းကြီးငယ်တို့မှာ ဝမ်းရေးနှင့် ရုပ်ရှင်ကို ဝါသနာထုံမှုကြောင့် သရုပ်ဆောင်အလုပ်ကို စွဲ စွဲမြဲမြဲ ဖက်တွယ်ခဲ့ကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကိုဖက်တွယ် အနစ် နာခံကြီးစားရုန်းကန်ခဲ့ကြသောလူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ ထဲမှပင် ကျော်သောင်း၊ အံ့ကျော်၊ မြင့်နိုင်၊ ဦးကျောက်လုံး နှင့် အောင်ခိုင်တို့သည် သရုပ်ဆောင်ထူးချွန်ဆု(အကယ် ဒမီ)ကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ကြပြီး စံတင်၊ ဌေးဝင်း၊ အံ့ကျော်၊ သတိုးစောနှင့် အောင်ခိုင်တို့သည် ဇာတ်ဆောင်မင်းသား အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဦးကျော်သောင်း၊ လှမောင်လေး(လှ ဦး)၊ ကျော်ဇော(ကျော်မင်း)၊ ညွန့်မောင်၊ ဦးကျောက်လုံး၊ ဌေးဝင်း(တင်လူ)၊ စံတင်၊ အောင်ခိုင်နှင့် သတိုးစောတို့ သည် ဒါရိုက်တာအဖြစ် လည်းကောင်း ခံယူတက်လှမ်းခဲ့ ကြသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်လွန်များတွင် ထိခိုက်မှု၊ အနာတရ ဖြစ်မှုနှင့် ပင်ပန်းမှုတို့ကြားမှ သရုပ်ဆောင်ကြေး နိမ့်ပါးစွာ ဖြင့် သရုပ်ဆောင်နေကြသော်လည်း အချို့ထုတ်လုပ်သူ နှင့် ဒါရိုက်တာတို့သည် ပုံမှန်သရုပ်ဆောင်ကြေးကိုပင် မ ပေးလိုကြဘဲ ဈေးနှိမ်မှု၊ ရုပ်ရှင်ကားများ၌ သရုပ်ဆောင်

ခွင့်ရရှိရေးအတွက် ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာတို့အား လိုက်လံဆက်သွယ်နေကြရမှု၊ သရုပ်ဆောင်ကြေးအား ထိုက်တန်စွာ မရရှိမှု၊ အချို့သော ရုပ်ရှင်လူကြမ်းသရုပ် ဆောင်တို့မှာ ကားရိုက်ကြပြီး စားဝတ်နေရေး ခက်ခဲမှုတို့ကို ကြုံတွေ့လာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် များညှိနှိုင်းကာ တာမွေ အနောက်မြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်း ဘက် ၌ အိမ်တစ်လုံး (လူကြမ်းခင်ရွှေ၏ ယောက္ခမနေအိမ်) ငှားရမ်း၍ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ၏ စုရပ်အဖြစ် စီစဉ် ထားရှိခဲ့ကြသည်။ လာရောက်ဆက်သွယ်ကြသည့် ထုတ် လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာတို့နှင့် ညှိနှိုင်း၍ ဝါရင့်လူကြမ်း သရုပ်ဆောင်များ ဖြစ်ကြသော ညိုအေး၊ ကျော်ဇော၊ စန်းဟန်နှင့်လှဖေတို့က လူကြမ်းအဖွဲ့အား ဦးဆောင်ပြီး ထိုက်သင့်သော သရုပ်ဆောင်ကြေး ရရှိရေးနှင့် ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးခွင့် ပုံမှန်ရရှိရေးကို စီစဉ်ပေးကြသည်။ မြန်မာ့ ရုပ်ရှင် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များသည် စည်းလုံး ညီ ညွတ်စွာဖြင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် များ ပုံမှန်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းမှုဖြစ်သည်။

လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များအား စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ကားများတွင် မပါလျှင်မဖြစ်သော သရုပ်ဆောင်များအဖြစ် လည်းကောင်း၊ စတန့်မင်းသားများအား ပရိသတ်ချစ်ခင် နှစ်သက်ရေးတွင် အဓိကပါဝင် စွမ်းဆောင်ပေးကြသော သရုပ်ဆောင်များအဖြစ် လည်းကောင်း၊ စတန့်မင်းသား များနှင့်တန်းတူ ထိခိုက်မှု၊ အနာတရမှုနှင့် ပင်ပန်းမှုဒဏ် ကို ခံကြရသူများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မင်းသားနှင့်တန်း တူ သရုပ်ဆောင်ကြရသော်လည်း သရုပ်ဆောင်ကြေး နည်းပါးစွာရသည့် သရုပ်ဆောင်များအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မင်းသားရွှေဘာက နားလည်ခံယူခဲ့သည်။ လူကြမ်းသရုပ် ဆောင်တို့အား ရဲဘော်ရဲဘက်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အဖြစ် သဘောထားသော မင်းသားရွှေဘာက လူကြမ်းအဖွဲ့အား သမ္မတရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်ရေး၏ အမည်ကိုသုံးစွဲ၍ သမ္မတ လူကြမ်းအဖြစ် ရပ်တည်သွားကြရန် ကူညီအားပေးတိုက် တွန်းခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့၏ စုရပ်တွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု မပြုရဘဲ စောင့်ဆိုင်းနေရသည့် လူကြမ်း များ (အလုပ်မရှိသူများ)အား မင်းသားရွှေဘာက နေ့တွက် စရိတ် ငါးကျပ် စိုက်ထုတ်တောက်ပုံခဲ့သည်။ သမ္မတလူ

ကြမ်းအဖွဲ့တွင် အင်အားငါးဆယ်နီးပါးရှိရာ ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးမှုမပြုရဘဲ စောင့်ဆိုင်းနေရသည့် လူကြမ်းအရေ အတွက် များပြားလေ။ မင်းသားရွှေဘ၏ စိုက်ထုတ်ကျခံ ရမှု များပြားလေပင် ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလက ထမင်း ကြော်နှင့် ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲ နှစ်ကျပ်ခွဲနှင့် လက်ဖက် ရည်တစ်ခွက် ငါးဆယ်ပြားခန့်သာရှိရာ မင်းသားရွှေဘ၏ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့်ပင် ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးမှု မပြုရသည့် လူကြမ်းမှာ ထိုနေ့အတွက် စားသောက်ရေး ပြေလည်နိုင် ပါသည်။ ချွေတာသုံးစွဲလျှင် ထိုလူကြမ်းမှ မိသားစုစရိတ် အဖြစ် အိမ်ပြန်ယူနိုင်ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘ၏ စေတ နာနှင့် သဒ္ဓါထားမှုကို နားလည်ကြသည့် လူကြမ်းသရုပ် ဆောင်များက သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ကို လိုက်နာဖွဲ့စည်းခဲ့ ကြသည်။ သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ဝင်များအား မင်းသားရွှေဘ က ကူညီထောက်ပံ့ပေးခဲ့ပြီး ရိုက်ကူးရေးနှင့် သရုပ် ဆောင်ကြေးကိစ္စ စသည်တို့ကို လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ ဖြစ်သော ညိုအေး၊ ကျော်ဇော၊ စန်းဟန်နှင့် လှဖေတို့က စီမံခန့်ခွဲခဲ့ကြသည်။

စာရေးဆရာ မိုးမြင့်ဦး (မင်းသားအောင်မိုး) ၏ အကျော်ကြားဆုံးနှင့် ပရိသတ်အင်အား အများဆုံး မင်း သားများစာအုပ်မှ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားကိုယ်စားပြု ရွှေဘဆောင်းပါးတွင် ပြောကြားသည့်နေရာနှင့် အချိန် မဖော်ပြခဲ့ဘဲ သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် စပ် လျဉ်း၍ ရွှေဘ၏ပြောစကားကို 'ခုအချိန်ဟာ အလုပ်သ မားတွေ ရန်ဖြစ်ဖို့ အချိန်မဟုတ်ပါဘူး။ ရွှေဘမှာ သမ္မတ ရုပ်ရှင်နဲ့ သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ရှိတယ်။ ဘဏ်မှာ တစ်ပြား မှ ငွေမရှိပါဘူး။ လူ ၄၀ ကို ကျွေးထားတယ်။ ကုမ္ပဏီတွေ ဟာ အသုံးမကျဘူး။ နာမည်မကြီးရင် မသုံးချင်ဘူး။ ခု အငတ်ပြဿနာဖြေရှင်းကြဖို့ ခေါ်တာပါ။ ဘယ်အဖွဲ့ထဲကို ဖြစ်ဖြစ် ဝင်ရမယ်။ တော်တဲ့လူကိုသာ သုံးပါ။ မတော်တဲ့ လူ မသုံးပါနဲ့ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး။ သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ဖွဲ့ တာ ချမ်းသာချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်လို အလုပ် သမားတွေကို ထမင်းကျွေးနေရင် အလုပ်သမားတွေ ဘယ်သူမှ ထမင်းမဝတ်ဘူး'ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ မင်းသား ရွှေဘ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သရုပ်ဆောင်လူကြမ်းများအ ပေါ် ထားရှိသည့် ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်ဓာတ်နှင့် စာနာ

ပဒေသာ ဖလင် "မိုက်ခေတ်ကုန်ဖြီ" မှ ရွှေဘ၊ ကြည်ကြည်ငွေ

ထောက်ထားစိတ်ကို လေးစားဖွယ်ရာ မြင်တွေ့လိုက်ကြရ ပါသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် မင်းသားရွှေဘနယ် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဇာတ်ပို့ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များအား ကျောသားရင်သား မခွဲခြားဘဲ အနစ်နာခံ ကြည့်ရှုစောင့် ရှောက်သည့် မင်းသားမပေါ်ထွန်းသေးဘဲ ရွှေဘတစ်ဦး တည်းသာ ရှိသည်ဟုပင် ဆိုရပါမည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတွင် သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့မှာ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များအား ပထမဦးစွာ စုစည်းနိုင်ပြီး လူကြမ်းများ၏ စားဝတ်နေရေး၊ လူမှုရေးနှင့် သက်သာ ချောင်ချိရေးကို ရှေးဦးစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် အဖွဲ့အ ဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။ သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ မေးမှီနံသွား ပြီးနောက် ကျော်ဇော်မော် လူကြမ်းအဖွဲ့၊ ကိုလူချော လူ ကြမ်းအဖွဲ့ စသည့်အဖွဲ့များလည်း ပေါ်ထွန်းလှုပ်ရှားခဲ့ကြ သည်။ သို့သော် မင်းသားရွှေဘနယ် တစ်ဦးတည်းက အစဉ်တစိုက် တာဝန်ယူပံ့ပိုးမှုမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ စေတ နာရှင်များ၏ အခါအားလျော်စွာ ပါဝင်ပံ့ပိုးမှုနှင့် ကိုယ့် အားကိုယ်ကိုး ရန်ပုံငွေရှာဖွေမှုတို့သာ ရှိခဲ့သည်။ ။

ဒါရိုက်တာ ရွှေဘေ

စစ်ကြိုခေတ်တွင် သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ကြသော ဦးညီပု၊ ဦးမောင်မောင်စိုး၊ ဒဂုဏ်ပ ဦးဘတင်၊ ဦးအောင်ခဲ၊ ဦးတင်မောင်(အေဝမ်း)၊ ရွှေညာမောင်(ဦးချင်းစိန်)နှင့် ဦးသုခတို့မှာ နောင်တွင် ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာများ အဖြစ်လည်း မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ကာလကြာမြင့်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ကြသော တင်ညွန့်၊ ရဲဘော်သက်ရှည်၊ ကျော်ဆွေ၊ ဗိုလ်ဗကို၊ မောင်မောင်တာ၊

မြတ်လေး၊ ဝင်းဦးတို့နည်းတူ ရွှေဘေသည်လည်း ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ကျင်လည်ခဲ့သည်။ စတန့်မင်းသား ရွှေဘေမှာ ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ရာနှင့်ချီ၍ စံချိန်တင်ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ကားထုတ်လုပ်သူအဖြစ် ၁၅ ကားခန့် ထုတ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားမှာ နည်းပါးလှသည်။

ဒါရိုက်တာရွှေဘေ၏ ရုပ်ရှင်ကားများ

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	သရုပ်ဆောင်များ
၁။	အချစ်နှင့်စစ်သား	အောင်ဇေညွန့်	ရွှေဘေ၊ သန်းသန်းဆင့်
၂။	ရွှေစားဗိုလ်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ ရွှေဘေ၊ နှင်းဆီ
၃။	ဗိုလ်ရွှေဘေ	နယူးဘားမား	ရွှေဘေ၊ စန်းစန်းဝင်း
၄။	နောက်ဆုံးကျည်ဆံ	သမ္မတ	ရွှေဘေ၊ မြင့်အောင်၊ သင်းသင်းလဲ့၊ ငွှေးဝင်း၊ စံတင်၊ ဦးကျောက်လုံး

ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကား အရေအတွက် နည်းပါးခြင်းမှာ သရုပ်ဆောင်အဖြစ် လက်ခံရိုက်ကူးရသည့် ရုပ်ရှင်ကား များပြားလာမှုကြောင့် မအားလပ်မှုနှင့် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ဆန္ဒနည်းပါးမှု တို့ကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ထုတ်လုပ်သူတို့၏ ရင်းနှီးမှုဖြင့် တိုက်တွန်းအားပေးမှုကြောင့် မငြင်းသာ၍ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဟန် တူပါသည်။ ကိုယ်ပိုင် သမ္မတရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်ရေးအတွက်ပင် အခြားဒါရိုက်တာ များသာ တာဝန်ပေးခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးကျည်ဆံ တစ်ကား တည်းသာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ အချစ်နှင့် စစ်သားမှာ သာမန်စတန် ဇာတ်ကြမ်းအမျိုးအစား မဟုတ်ဘဲ ငွေကြေးကုန်ကျစရိတ်မြင့်မားမှု၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲမှု၊ ခက်ခက်ခဲခဲ စီမံဆောင်ရွက်ရမှုတို့ကြောင့် အများအားဖြင့် ဒါရိုက်တာများမှာ ရိုက်ကူးရန် ဝန်လေးတတ်ကြသည့် စစ်ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သည်။ ဇာတ်ပြားလောကတွင် အောင်မြင်ကျော်ကြားနေသည့် တေးသံရှင် သန်းသန်းဆင့်ကို ခေါင်းဆောင် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးအဖြစ် ပွဲထုတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သန်းသန်းဆင့်မှာ အရိုင်းစပယ်၊ မှားတဲ့အခါလဲ မှားပေမပေါ့၊ ကဲ မပဲ့ချင်နေ၊ အောင်ပင်လယ်၊ ပင့်ကူနီ၊ ကြာဖံတဲ့ဟေ့၊ မျှော်တော်ရောင် စသည့်ရုပ်ရှင်ကားများကို ဆက်တိုက်သရုပ်ဆောင်ပြီး ထင်ရှားခဲ့သည်။ သန်းသန်းဆင့်မှာ အချစ်နှင့်စစ်သား မရိုက်ကူးမီ ဒါရိုက်တာ အေဝမ်းသိန်းဇော်၏ ရွှေထုပ်တဲ့မြပုဝါ တစ်ကားတွင်သာ ဇာတ်ပို့မင်းသမီးအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ရွှေစားဗိုလ်ကို ခေတ်ပြိုင်စတန်မင်းသား တင်ညွန့်က ထုတ်လုပ်ပြီး ရွှေဘနှင့်စင်ပြိုင် သရုပ်ဆောင်မှု၊ ရွှေဘဆောင်ရွက်သည့် ရုပ်ရှင်ကားတွင် တင်ညွန့်က ပထမဦးဆုံး ပြန်လည်ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားမှု၊ သမားရိုးကျ အထိုးအကြိတ်၊ အသတ်အပုတ် အက်ရှင်ခန်းများနှင့်အတူ မြန်မာ့ရိုးရာ ဓားရေးပြပုံနှင့် ဓားခုတ်ခန်းများ ပါဝင်မှုနှင့် ကမ္ဘာကျော် ဟောင်ကောင်ရှောဘရားသားမှ ရိုက်ကူးသော လက်တစ်ဖက်ပြတ် ဓားသမား (The new one armed swords man) ရုပ်ရှင်ကားထက် ခုနစ်နှစ်ခန့်စောပြီး ရုံတင်ခဲ့မှုတို့တွင် ထူးခြားလှပါသည်။ ရွှေစားဗိုလ် ရိုက်ကူးစဉ်က ဓားခုတ်ခန်းတွင် မင်းသားရွှေဘ၏ မျက်လုံးထိခိုက်

မှုဖြစ်ပွားခဲ့ရပြီး ရွှေဘ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများ၌ ရွှေစားဗိုလ်မှာ အောင်မြင်မှုအကြီးမားဆုံးဟုလည်း ဆိုကြသည်။ ထို့ပြင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်တစ်ရပ်လုံး လိုလိုက တင်ညွန့်နှင့်ရွှေဘတို့အား ရုပ်ရှင်နောက်ခံဇာတ်ဝင်တေးများ သီဆိုမှုမပြုကြဟု သာနားလည်ထားကြရာ ဒါရိုက်တာရွှေဘ၏ ရွှေစားဗိုလ်ရုပ်ရှင်ကားတွင် ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင် ရေးသားသည့် ရွှေစားဗိုလ်သီချင်းကို တင်ညွန့်က လည်းကောင်း၊ မိုးပျံလက်သီး သီချင်းကို ရွှေဘကလည်းကောင်း သီဆိုခဲ့ကြသည်မှာ ထူးခြားလှပါသည်။ ရှားရှားပါးပါး ရွှေဘသီဆိုသည့် မိုးပျံလက်သီးနှင့် တင်ညွန့်သီဆိုသည့် ရွှေစားဗိုလ်သီချင်းတို့မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ စတန်မင်းသားနှစ်ဦး ကြုံတောင့်ကြုံခဲ သီဆိုထားသည့် သီချင်းများလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။

မိုးပျံလက်သီး

သတ္တိဗျတ္တိ စပ်မိမေး ဓာတ်သိဖြေကြ အဝေးက ရှောင်ခွာ တရားနည်းလမ်းကျတော့ ဂုတ်ခွစီးလည်း ငြိမ်ပြီးခံနေမှာ၊ မဟုတ်မတရား စော်ကားရင်သာ အဆိုးဉာဏ်တွေ ဖျက်ဆီးနိုင်မဲ့ မိုးပျံလက်သီးနဲ့ တီးလိုက်မှာ)၊ မသမာမိုက်သူများ သတိထားကြ သေသေချာချာ ဟောဒီလက်သီးက ဖျက်ပြီးတော့ ပျက်စီးအသက်ခန္ဓာ

(ဘယ်ချောက်ခါ ညာလှမ်းလို့ မသာလမ်းပို့လိုက်မှာ တုံးဆိုတိုက်ခါ ကျားဆိုကိုက်တာ ထိုက်သလိုစံမှာ)၊

လက်သီးတစ်လုံးခြားမှာ အသက်ပြီးဆုံးမသွားစရာ သတိတရားနဲ့ ရှောင်ရှားပါ။ ကျားကျားဟေ့ ကျားဘသား မတိမ်းမစောင်း ဘိန်းဗောင်းနဲ့ (ထိုးပြမှာ)၊ အမျိုးမှန်အဖိုးတန် မိုးပျံလက်သီး မြည်းကြည့်လိုက်စမ်းပါ။

ရွှေစားဗိုလ်

(ဓား ... ဓား ... ဟောဒီဓားဟာ ရန်သူဆိုဗိုလ်မထား လက်စားချေမဲ့ဓား)၊ သိုင်းပညာအဟုတ် ခုတ်ပြမဲ့ဓားပါ။ (သစ္စာဖောက်လောက်ကောင်များ သုတ်သင်မဲ့ဓားပါ)၊ (ရွှေစားကို လာမကြနဲ့ ဘယ်သူမှမဟုပါ ဖားကိုတုလို့ ခရုခန်ရင်သာ အိုင်ပျက်ရုံရှိတော့မှာ ယှဉ်ရဲယှဉ်ကြည့်စမ်း

ဟေ့ တွေ့ရမှာကတော့ (သေသေချာချာ)၊ ရန်သူကိုနိုင် ရာ စားလို့ ဟောဒီစားနဲ့ စွမ်းအားပြတော့မှာ ...။

(ပျက်စီးအောင် စလွယ်သိုင်းကျတော့ ငှက်ကြီး တောင်စားမဟုတ်ပါ အမျိုးပြုတ်စရာ အထိုးအခုတ်မှာ ကျင်ကျင်လည်စွာ)၊ ဓားပညာအသစ်အဆန်း တစ်ဂဏန်း ကွဲ မှတ်လိုက်ကြပါ။ (လာပါစေ ဗိုလ်ခြေတစ်သောင်း)၊ မတိမ်းမစောင်းရအောင် ဘိန်းဘောင်းနဲ့သာ ခုတ်ပြချင်တယ်။

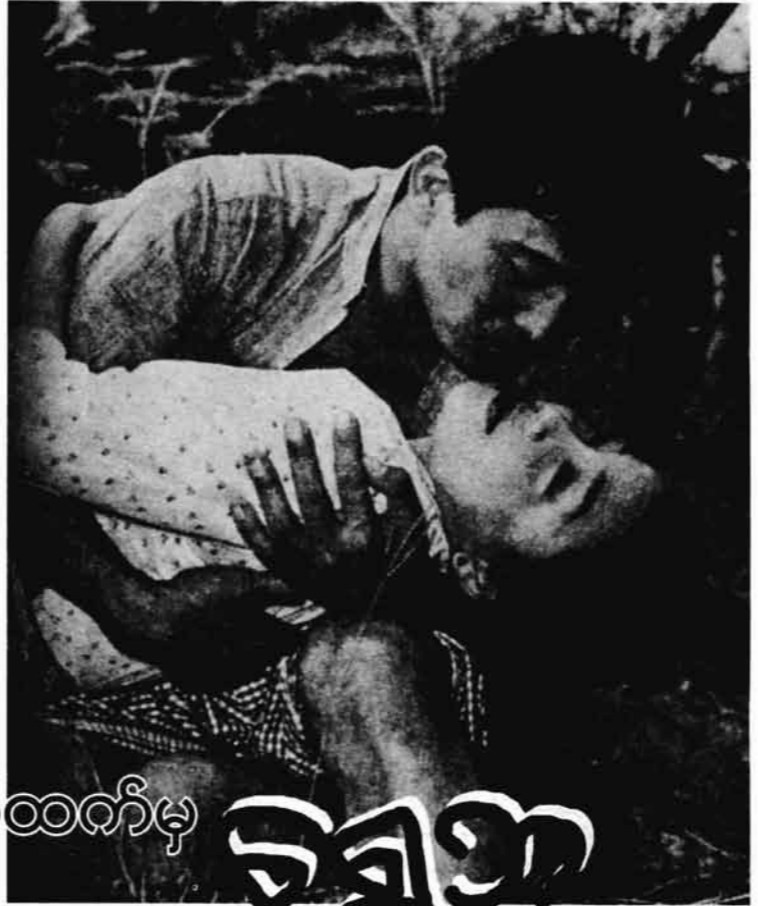
နောက်ဆုံးကျည်ဆံတွင် မင်းသားရွှေဘာ ဇာတ် နယဉ်များတွင်သာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာမှ အထိုးအကြိတ်၊ ဓားခုတ်လှံထိုး၊ အသတ်အပုတ် ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ပြောင်းလဲသရုပ်ဆောင်ပြီး ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ကျော် ကြားလာသော မင်းသား မြင့်အောင်နှင့် တွဲဖက်သရုပ် ဆောင်မှု၊ ကျော်ဆွေ၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ မြတ်လေး နှင့် ညွန့်ဝင်းတို့ဖြင့်သာ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိသော

သမ္မတလူကြမ်း အဖွဲ့ဝင်များမဟုတ်သည့် ဦးကျောက်လုံး၊ ဌေးဝင်း၊ စံတင် စသည့် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များနှင့် ထူးခြားစွာပူးပေါင်းပါဝင်မှုတို့ပြုခဲ့ရာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် အတွက် အက်ရှင်ခန်းနှင့် အားပြိုင် သရုပ်ဆောင်မှုများတွင် အရသာတစ်မျိုး ပေးထားပါသည်။

ဗိုလ်ရွှေဘာမှာ မင်းသားရွှေဘာ ရိုက်ကူးလေ့ရှိသော စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ရုပ်ရှင်မင်းသားမှ သုံးစွဲလေ့မရှိသော ကိုယ်ပိုင် အနုပညာအမည်ကို သုံးစွဲထားသည်မှာ ထူးခြားလှသည်။ ဒါရိုက်တာရွှေဘာက ကိုယ်ပိုင်အနုပညာအမည် ရွှေဘာအား ရုပ်ရှင်ကားအမည် ဗိုလ်ရွှေဘာအဖြစ် သုံးစွဲခဲ့သည့်နည်းတူ စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာ ဇာတ်ညွှန်းဆရာ ဦးညာဏနှင့် ဒါရိုက်တာဦးဝင်းမောင်တို့ ပူးပေါင်း၍ ရုပ်ရှင်ကားအမည် မောင်းထောင်ရွှေဘာအဖြစ်လည်း သုံးစွဲခဲ့ကြပါသည်။ ။

အောင်မင်္ဂလာရုပ်ရှင်
စတန့်ဒါရိုက်တာဦးအောင်ကြီး၏
အထူးလက်ရာ
ရဲရဲတောက်
စတန့်ဇာတ်ကြမ်း
စတန့်ထိပ်ခေါင်ရွှေဘာ၊ မယ်ဒဂုန်မေမြင့်ရီတို့
ခေါင်းဆောင်၍အောင် မင်္ဂလာအဖွဲ့သား
များစုံညီစွာကြောက်ခမန်းလိလိ
စွန့်စွန့်စားစား ရိုက်ကူးထားသည်။
ဧပြီလ ၂၆ ရက်နေ့
မြို့မ၊ ရတနာပုံ၊ မရိုးဆန်းရံကြီးများတွင်
တင်ဆက်ပါမည်။

အောင်ကျော် ရုပ်ရှင်
“ပွဲတိုင်းကျော်” မှ
ရွှေဘနှင့် ကြည်ကြည်ဌေး

ပြဇာတ် ဇာတ်ခုံထက်မှ အချစ်

ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးမှုနည်းပါးချိန်တွင် ထင်ရှားသော ရုပ်ရှင်မင်းသားများသည် ပြဇာတ်ကပြလေ့ရှိကြသကဲ့သို့ ပြဇာတ် ဇာတ်ခုံထက်ဝယ် ကျော်ကြားသော ပြဇာတ်မင်းသားများသည်လည်း ရုပ်ရှင်ကားများတွင် မင်းသားအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသည်။ ကျော်အေး၊ ကျော်ဝင်း၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ ရဲဘော်သက်ရှည်၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ ရွှေဘ၊ ဇော်လွင်၊ ကြည်စိုး၊ တွံတေးသိန်းတန်၊ ဝင်းဦး၊ ညွန့်ဝင်းနှင့် ခင်မောင်ချင်း စသည့် ရုပ်ရှင်မင်းသားများသည် ပြဇာတ် ဇာတ်ခုံထက်တွင် ပြဇာတ်မင်းသားများအဖြစ် ကျင်လည်ခဲ့ရာ၌ အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနည်းတူ တက္ကသိုလ်မျိုးချစ်၊ တက္ကသိုလ်မျိုးမြင့်၊ ဖိုးပါကြီး၊ ခင်မောင်မြင့်၊ ဝင်းဗိုလ်၊ ဆန်းဝင်း စသည့် ပြဇာတ်မင်း

သားများနှင့် သန်းနွဲ့၊ ဂျော်လီဆွေ၊ ချစ်မောင်၊ မြင့်ဖေ၊ ကွမ်းသီး၊ မေတ္တာ၊ မိုးဒီ၊ မော့စ် စသည့် ပြဇာတ်လူရွှင်တော်များသည်လည်း ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရာ၌ အောင်မြင်ခဲ့ကြပါသည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကားများ ကွယ်ပျောက်ပြီး အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများချည်းသာ ထွန်းကားချိန်တွင် မင်းသားရွှေဘမှာ ရုပ်ရှင်ကားရိုက်မှုနည်းပါးခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘနည်းတူ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ခေတ်တွင် ထင်ရှားခဲ့ပြီး အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို မင်းသားရွှေဘနှင့် လက်တွဲ ထုတ်လုပ်ရိုက်ကူးခဲ့သည့် မင်းသားသက်ရှည်က ဦးဆောင်လျက် ပဒေသာကပွဲသဘင်ကို ဖွဲ့စည်းပြီး မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား လှည့်လည်၍ ပြဇာတ်

အောင်ကျော် ရုပ်ရှင်
“ပွဲတိုင်းကျော်”မှ
ရွှေဘ

များအား အဓိကထား ကပြခဲ့ကြသည်။ ရဲဘော်သက်ရှည်၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ ရွှေဘ၊ ရွှေစင်မေ၊ မြင့်မြင့်ရီ၊ မခင်ကြည် စသည့် မင်းသား၊ မင်းသမီးများနှင့် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံများစွာ ပါဝင်ကာ (၂) နှစ်ကျော်ခန့်ကြာ ကပြခဲ့သည်။ ပြည်ကျော် ဖလင်မှ ဒါရိုက်တာသန်းနွဲ့၏ တိုင်းကျော်ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ပြန်လည်ကျော်ကြားပြီး ရုပ်ရှင်ကားများ အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးခွင့်ရချိန်တွင် ပြဇာတ်လှည့်လည် ကပြခြင်းမှ မင်းသားရွှေဘ ရုပ်နားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် သမ္မတရုပ်ရှင်ပြဇာတ် နှင့် ဇာတ်သဘင်ကိုတည်ထောင်၍ ရွှေဘက ပြဇာတ်ပိုင်း ကို တာဝန်ယူကပြခဲ့သည်။ ရွှေဘနှင့်အတူ ကြည်ကြည် ဌေး၊ သင်းသင်းလဲ့၊ ဦးကြယ်နီ၊ ဒေါ်စိန်ခင်၊ ဦးသိန်းမောင်၊ မဂ္ဂျသင်း စသည့် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များနှင့် သမ္မတလူကြမ်းအချို့က လိုက်ပါ ကပြကြသည်။

မင်းသားရွှေဘအား ဇာတ်ခုံထက်တွင် လူကိုယ်တိုင်ကိုယ် ကျ မြင်လိုကြည့်လိုကြသော ပရိသတ်မှာ ကပြလေရာတွင် ကြိတ်ကြိတ်တိုး အားပေးခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် မြို့ကြီး ပြကြီးများမှ ပရိသတ်များထက် နယ်မြို့များနှင့် ကျေးလက် ပရိသတ်က ပိုမို၍ သဲသဲလှုပ်အားပေးကြသည်။ ရွှေဘက လည်း ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ပရိသတ်တစ်ခဲနက်အားပေးခဲ့ ပြီး ပြဇာတ်အဖြစ် ကပြရန် လိုက်လျောညီထွေသည့် ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း၊ တောကမိုးတုတ်၊ လူရိုးလူမိုက်၊ လူ ဆိုးကြီး စသော ရုပ်ရှင်ကားများကို ပြဇာတ်အသွင်ပြောင်း လဲ ကပြခဲ့သည်။ ရွှေဘကို ချစ်ခင်ကြသည့် ပြည်သူများ ကလည်း ညအခါ ဇာတ်ခုံထက်တွင် လူကိုယ်တိုင် ကပြ သည်ကို ကြည့်ရှုဖြင့်အားမရဘဲ နေ့အခါ ဇာတ်ရုံနောက် အနားယူရာ ရွှေဘအခန်းသို့ဝင်ပြီး ကြိတ်ကြိတ်တိုးမှု လာရောက်တွေ့ဆုံ အားပေးကြသည်။ ပြီးတော့ မင်းသား

ရွှေဘအတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် ခြံထွက်သီးနှံများ၊ ဒေသထွက်ကုန်များနှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာ မျိုးစုံဖြင့် လာရောက်ကြသည်။ ထိုအခါ ပရိသတ်မှာ ရွှေဘ၏ဖော်ရွေမှု၊ မာန်မာနကင်းမဲ့မှု၊ အသားဖြူဖြူကာယဗလတောင့်တောင့်နှင့် ဥပမီရုပ်ကောင်းပုံနှင့် သာမန်လူတစ်ယောက်လို ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံတို့ကို နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ မြင်တွေ့ရသောအခါ ရွှေဘအား အချစ်ပိုကြသည်။ သုံးနှစ်ကျော်ခန့် မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား လှည့်လည်ကပြပြီးချိန်တွင် အသက်အရွယ်အရ ရွှေဘ၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ ဦးကြယ်နီ၊ ဒေါ်စိန်ခင်၊ ဦးသိန်းမောင်နှင့် သမ္မတလူကြမ်းအချို့၏ ကျန်းမာရေး မကောင်းကြတော့မှုကြောင့် သမ္မတရုပ်ရှင်ပြဇာတ်နှင့် ဇာတ်သဘင်ကို ရပ်နားလိုက်သည်။ ဇာတ်သဘင် ပစ္စည်းအချို့ကို ရောင်းချခဲ့ပြီး အချို့ကို ဇာတ်သဘင်ဖြင့် ဆက်လက်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုလိုသူများသို့ အခမဲ့ပေးခဲ့သည်။

သမ္မတရုပ်ရှင် ပြဇာတ်နှင့်ဇာတ်သဘင် ရပ်နားသည့်သတင်းကို ကြားသိကြသည့် ဇာတ်သဘင်ပိုင်ရှင်နှင့် ကန်ထရိုက်တို့သည် ရွှေဘအား ချစ်ခင်အားပေးခဲ့ကြသည့် ပရိသတ်အင်အားကြီးမားပုံကို သိရှိကြသူများပီပီ ရွှေဘတစ်ဦးတည်းအနေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ရွှေဘ၏ အသိုက်အဝန်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ယင်းတို့၏ အဖွဲ့များဖြင့် ပူးပေါင်းပါဝင်ကပြရန် အလှအယက် ကမ်းလှမ်းလာကြသည်။ မင်းသားရွှေဘနည်းတူ မြသပိတ်တောင်ဆရာတော်ကို ကိုးကွယ်ကြသည့် ဓမ္မဗိတ်ဆွေများဖြစ်၍ မငြင်းသာသဖြင့် ဇာတ်ပိုင်ရှင်နှင့် ကန်ထရိုက်တာများဖြစ်သော ကျောက်ပန်းတောင်း ဦးညို၏ ကျောက်ပန်းတောင်း မင်းမင်းဇာတ်အဖွဲ့နှင့် မန္တလေး ဦးဘသိန်း၏ မန္တလေးသိန်းဇော် ဇာတ်အဖွဲ့တို့တွင် လိုက်ပါ၍ ပြဇာတ်ကပြမှုကို သုံးနှစ်ခန့် ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။ မန္တလေး၊ မုံရွာ၊ ကျောက်ပန်းတောင်း စသည့် မြို့များတွင် ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့များသည် အခြေချတည်ထောင်ကြပြီး မန္တလေးတိုင်း၊ မကွေးတိုင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တို့မှ မြို့ရွာများသို့ လှည့်လည်ကပြလေ့ရှိကြသည်။ အချို့သော အရပ်ဒေသများမှာ မိမိတို့ဒေသနှင့် ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့ ဝေးကွာစေကာမူ နှစ်သက်သည့်

မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ လူရွှင်တော်တို့ ပါဝင်လျှင် တကူးတက ငှားရမ်းလေ့ရှိကြသည်။ ရွှေဘပါဝင်ကပြသည် ဟူသော အစွဲအလမ်းဖြင့် ရွှေဘပါဝင်ကပြသည့် ဇာတ်သဘင်တို့ကို အလှအယက် ငှားရမ်းကြ၍ ပွဲချိစ်ပိစ် ကပြခဲ့ကြရသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက၏ ရွှေရတုကာလတစ်လျှောက်လုံး သရဖူဆောင်းခဲ့ရင်း ပြဇာတ် ဇာတ်ခုံထက်သို့ (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ၁၀ နှစ်ခန့်ကြာ တက်ရောက်ပြီး ရွှေဘအောင်ပွဲခံခဲ့သည်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဇာတ်ခုံထက်သို့ သုံးကြိမ်တက်ရာမှ လက်တွေ့ရရှိခဲ့သည့် ပြဇာတ်ကပြမှု အနုပညာအမွေကို သားလတ်ဖြစ်သူ ဝင်းနိုင်သို့ ပေးဝေနိုင်ခဲ့သည်။ သားလတ်ဝင်းနိုင်သည် ရွှေကို လေးအမည်ဖြင့် ကျောက်ပန်းတောင်းမင်းမင်းဇာတ်နှင့် အခြားဇာတ်သဘင်များတွင် ပြဇာတ်ပိုင်း တာဝန်ယူကပြခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့သည်။

မင်းသားရွှေဘသည် ရုပ်ရှင်တွင် ကာလကြာမြင့်စွာ အောင်မြင်မှုသရဖူဆောင်းကာ ပြည်သူတို့၏ အားပေးမှုကို အပြည့်အဝ ရယူနိုင်ခဲ့သည့်နည်းတူ ပြဇာတ်ကတော့လည်း တစ်ခဲနက်အားပေးမှုကို ခံယူခဲ့ရသည်။ ချစ်နိုင် (စိတ်ပညာ)တည်းဖြတ်သည့် သူတို့ဘာကြောင့် အောင်မြင်စာအုပ်မှ ကျော်ဘုန်းမြင့် (ဓာတုဗေဒ)၏ ပြည်သူထဲက ရွှေဘဆောင်းပါးတွင် 'ညဖက်ပြဇာတ်ကပြပြီးနောက် အနားယူလျှင် ရွှေဘကိုလာကြည့်သူ အဘိုးအဘွားများက ရှောင်၍မရ၊ မင်းလားက ရွှေဘဆိုတာ၊ အေးနော် ဗလကောင်းသားပဲ၊ ကိုင်ကြည့်ပါရစေနော် ... ဆိုကာ လာကြည့်သူများက ရွှေဘ၏ လက်ဖျံနှင့်လက်မောင်းများကို နှိပ်ကြည့်၊ ကိုင်ကြည့်ကြသည်။ ဤအဖြစ်မျိုး နှစ်ရက်သုံးရက် ကြိုရသောအခါ တစ်ယောက်တစ်ချက်စီ နှိပ်ကြည့်သည့်ဒဏ်ကြောင့် လက်တွေ့အညံ့အမည်းစွဲကာ လူကြမ်းကြီးရွှေဘဆေးထိုးယူရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရသည်'ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်ကို ထောက်ရှု၍ ကျေးလက်ပြည်သူ ပရိသတ်နှင့် မင်းသားရွှေဘတို့၏ ပြေပြစ်ညက်ညောလှသော ချစ်ခင်သည့် ဆက်ဆံရေးကို ကြည့်နူးဖွယ်ရာတွေ့ရပါသည်။ အနုပညာရှင်နှင့် ပရိသတ်ကြားမှ မင်းသားရွှေဘ၏ စံထားဖွယ်ကောင်းလှသည့် မာန်မာန မထားသော ဆက်ဆံရေးဟု ဆိုရပါမည်။ ။

မျိုးလှိုင် ဖလင် “လောဘဒဏ်” မှ ရွှေဘနှင့် တင်တင်ဝင်း

မြန်မာ့ဗီဒီယိုရေစီးမှ ရွှေဘ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ကို စတင်ထုတ်လွှင့်ရာမှ တယ်လီဗီးရှင်း (Television) ခေါ် ရုပ်မြင်သံကြားစက်များမှာ နေအိမ်များ၏ ညွှန်စနစ်တွင် နေရာယူခဲ့ကြသည်။ တစ်ဆက်တည်း လိုပင် ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် ဆက်စပ်အသုံးပြုရသည့် ဗီဒီယိုနည်းပညာရပ်များကို အခြေခံထားသည့် ဗီဒီယိုပြစက်အမျိုးမျိုးကိုလည်း သုံးစွဲလာကြသည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်နှင့် တွဲဖက်၍ ဗီဒီယိုပြစက်အမျိုးမျိုးကို သုံးစွဲပြီး နိုင်ငံရပ်

ခြားမှ နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် ဝင်ရောက်လာသည့် ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းကားနှင့် ဗီဒီယိုသီချင်းကားများကိုလည်း ကြည့်ခွင့်ရလာသည်။ ထို့နောက် ၁၉၈၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များနှင့် အတတ်ပညာရှင်များ ပူးပေါင်း၍ ပြည်ပမှတင်သွင်းသည့် ဗီဒီယိုကင်မရာနှင့် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများအား အသုံးပြု၍ ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းကားများကို စမ်းသပ်ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ စမ်းသပ်ရိုက်ကူးမှုအောင်မြင်သောအခါ မြန်မာဗီဒီယိုဇာတ်လမ်း (ဗီဒီယို

တိတ်ခွေ)များအား ဈေးကွက်သို့ စမ်းသပ်ဖြန့်ချိခဲ့ရာမှ အခြေအနေကောင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ စမ်းသပ်ဖြန့်ချိမှုတွင် ဒါရိုက်တာကေသီပန်ဦးခင်ဇော်ရိုက်ကူး၍ မင်းဦးနှင့် ဇင်မာဦးတို့ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် မုန်းကြေးမမေကြေးမှာ စတင်အောင်မြင်ထင်ရှားရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဗီဒီယိုဈေးကွက် အောင်မြင်ကျယ်ပြန့်လာသောအခါ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များသည် ရုပ်ရှင်ကားကြီးများကို ရိုက်ကူးကြရင်းမှ ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းကားများကိုပါ အခြေအနေ ပေးလျှင်ပေးသလို ဝင်ရောက်ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှုဖြင့် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်နီးပါး ရပ်တည်ခဲ့ပြီး အခါအားလျော်စွာ ပြဇာတ်များကပြ အောင်မြင်ခဲ့သော စတန့်မင်းသားကြီး ရွှေဘူသည်လည်း မြန်မာ့ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းတွင် စီးပျော့ခွင့်ရခဲ့သည်။ ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းများ ဈေးကွက်သို့ စတင်ထိုးဖောက်စကာလတွင် မင်းသားကြီးရွှေဘူမှာ အသက် ၅၅ နှစ်ခန့်ရှိနေပြီး ဇရာ၏ဖိစီးမှုကိုလည်း စတင်ခံစားနေရပြီ ဖြစ်သော်လည်း မင်းသားရွှေဘူ၏မျိုးဆက် သားသမီးများမှာ အနုပညာအမွေကို ဆက်ခံနိုင်သည့်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စတန့်မင်းသားရွှေဘူသည် ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးစဉ်ကနယ် တစ်ဦးတည်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မှု မပြုတော့ဘဲ ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းများ ရိုက်ကူးရာတွင် သားသမီးများနှင့် ပူးတွဲပါဝင် သရုပ်ဆောင်မှုပြုခဲ့သည်။ လူလားမြောက်လာကြသော သားသမီးများကိုလည်း ဥမ္မာရွှေဘူ၊ ဆုအောင်(သားကြီးအေးစိုး)၊ သားရွှေဘူ(သားလတ်သစ္စာ)၊ ရွှေကိုလေး(သားလတ်ဝင်းနိုင်)၊ မာလာရွှေဘူ ဟူသည့် အမည်များဖြင့် အနုပညာအမွေကို ဆက်ခံလှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။

ဒါရိုက်တာမင်းစိုးဝဏ်၏ 'ဦးဘောဂနှင့် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သောပတ္တမြား'ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းတွင် ရွှေဘူနှင့် သားရွှေဘူတို့ လက်တွဲခေါင်းဆောင်ပြီး ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ မောင်သူရိန်၏ စတန့်မင်းသားရွှေဘူဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉ ဇန်နဝါရီ)တွင် ဒါရိုက်တာမင်းစိုးဝဏ်က 'ဦးသာဂုဗြိထံမှာ ဦးဘောဂဗီဒီယိုကားရိုက်တော့ ဦးရွှေဘူကို သူငယ်မှုပြန် ဖိုက်တင်

ခန်းများ ထည့်ရိုက်ဖို့ ပြောပြတယ်။ ဇာတ်အတွက်လည်း အားကိုးတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် ဦးရွှေဘူက သူ့ကိုရိုက်မည့်အစား သူ့သားလေး မောင်သစ္စာကို ဖိုက်တင်ခန်းများများ ရိုက်ပါလို့ ပြောသွားတယ်' ဟု အတွေ့အကြုံ ပြောပြပုံကိုလည်းကောင်း၊ စာရေးဆရာတက္ကသိုလ်မြတ်ဇင်က'အစ်ကိုအခု မျက်စိမှုန်သွားပြီကွ၊ တင်ညွန့်ရဲ့ ရွှေဓားဗိုလ်ဇာတ်ကားရိုက်တုန်းက ကျော်ဇောနဲ့ ဓားခုတ်ခန်းမှာထိထားတဲ့ မျက်စိဒဏ်ရာကြောင့်ပေါ့ကွာ။ အခု ဗီဒီယိုတွေပဲကြည့်ပြီး အပျင်းဖြေနေရတယ်။ ရုပ်ရှင် သိပ်ရိုက်ချင်တယ်ကွာ။ အစ်ကို့သားတွေလည်း ညီလေးမြင်သားပဲ။ လုပ်နိုင်လာပြီလေ။ အခုတော့ မျက်စိမကောင်းမှ အိုအိအိုလို မျက်မမြင်ဓားကားတောင် ရိုက်ချင်တယ်။ ညီလေးတို့ အစ်ကိုနဲ့လိုက်အောင် ဇာတ်ကြည့်ရေးပေးစမ်းပါကွာ။ အစ်ကို့သားတွေအတွက်လည်း အကွက်ပါပါရေးနော်' ဟု ရွှေဘူနှင့်တွေ့ဆုံစဉ်က ပြောပြပုံကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘူ၏ အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ယိုယွင်းလာငြား ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ဆက်လက်ကျင်လည်လိုဆဲ ရှိသည့်ဆန္ဒ၊ သားသမီးများအား အောင်မြင်သည့် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များ ဖြစ်ရေးအတွက် အနစ်နာခံသည့် စိတ်ဓာတ်နှင့် ထားရှိသည့် စေတနာမှာ ပေါ်လွင်လှပါသည်။

ထို့ပြင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် ဗီဒီယိုရုပ်ရှင်ကားများ ဈေးကွက်ဝင်လာပြီး ကျယ်ပြန့်စွာစတင်ထွန်းကားချိန်နှင့် အဖြူအမည်း ရုပ်ရှင်ကားများအစား ဆေးရောင်စုံရုပ်ရှင်ကားများကို ပြောင်းလဲထုတ်လုပ်ရန် စိုင်းပြင်းချိန်တွင် စတန့်မင်းသားရွှေဘူမှာ အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာရေးအရ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု နည်းပါးမေးမှိန်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ မင်းသားရွှေဘူ၏ သရုပ်ဆောင်စွမ်းရည်ကို သိရှိမှု၊ ရွှေဘူ၏ အသက်အရွယ်နှင့် ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ကိုက်ညီမှုနှင့် ရွှေဘူ၏ သရုပ်ဆောင်အမှုအရာများကို ပြန်လည်ရှင်သန်စေလိုမှုတို့ကို အရင်းခံပြီး စာရေးဆရာကဗျာဆရာမောင် နှင်းခိုင် (ပျဉ်းမနား)မှ ဒီလစ်ကူးမားမှ ရွှေဘူသို့ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်သတင်းစဉ် ၁၇-၅-၈၅)တွင် 'နိုင်ငံခြားကားတွေကို မိတ္တူကူးရိုက်နေကြပေမယ့်လည်း တချို့ အောင်မြင်တာရှိ သလို၊ တချို့ မအောင်မြင်ပါဘူး။

ဘာကြောင့်မအောင် မြင်သလဲဆိုတော့ မူရင်းကားရိုက်တဲ့ ဒါရိုက်တာရဲ့အရည်အသွေးကို မမီတာရယ်၊ သရုပ်ဆောင် အရွေးမှားတာရယ်၊ သရုပ်ဆောင်ချက် မမီတာရယ်၊ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် နေရာဒေသ အရွေးမှားတာရယ်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိတ္တူကူးတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ကူးတတ်မှထင်မိပါတယ်။ မကူးတတ်ရင် အဟပ်ကွာတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ နိုင်ငံခြား အိန္ဒိယကား တစ်ကားဟာ တကယ်မိတ္တူ ကူးချင်စရာကောင်းတဲ့ ကားတစ်ကားပါ။ ဒီကားကတော့ SHAKE I ဆိုတဲ့ အိန္ဒိယကား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကားမှာ ရှေး ခေတ်စူပါစတား မင်းသားကြီး ဒီလစ်ကူးမားနဲ့ မျက်မှောက်ခေတ် စူပါစတားမင်းသား အမိတာဘပ်ဂျန်းတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ ဒီလစ်ကူးမား ပါဝင်အစွမ်းပြတဲ့ ကားဆိုရင်လည်း မှားမယ်မထင်ပါဘူး။ ဒီလစ်ကူးမားဟာ သူ့ရဲ့ သရုပ်ဆောင် အနုပညာကိုလည်း ကောင်းကောင်းပြထားပါတယ်။ ဒီကားဟာ Action Drama ကားပါ။ ပေတစ်သောင်းငါးထောင်ကျော် ရှည်ပါတယ်။ ထူးခြားတာက အိန္ဒိယကားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း တေးသီချင်းတွေကို ဖောဖောသီသီမသုံးဘဲ သူ့ဇာတ်ကွက်နဲ့သူ အဝင်သလောက်ပဲ သုံးထားပါတယ်။ ပေရှည်သလောက် ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်းကလည်း ရှည်တယ်။ ရှည်ပေမယ့်လို့ ဒါရိုက်တာဟာ စေ့စေ့စပ်စပ်နဲ့ ဇာတ်အရိုက်ကို တိုးမြှင့်ယူသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ကြည့်ရတာ မညည်းဘူး။ ဒီကားကို ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းနဲ့ မြန်မာမှုပြုလိုက်ရင် ကောင်းမှာပဲလို့။ ဒီလစ်ကူးမားနေရာမှာ ရွှေဘာကိုထား၊ အမိတာဘပ်ဂျန်းနေရာမှာ ကျော်ဟိန်းကိုထားပြီးတော့ စံရှားတင်၊ ခင်သီတာထွန်း၊ အောင်ထွန်းလေး၊ အံ့ကျော်၊ သိုက်စိုး အပါအဝင်နဲ့ ရိုက်လိုက်ရင်တော့ မလွဲတမ်းပေါက်ကောင် အနေနဲ့ မြက်မြက်စားရမယ့် ကားကောင်းကားသန့်လေး တစ်ကား ဖြစ်မှာမလွဲဘူးလို့ ထင်မိပါတယ်' ဟု တိုက်တွန်းရေးသားခဲ့သည်။

မောင်နှင်းခိုင်(ပျဉ်းမနား)မှာ စာရေးပြီး ကဗျာများ ဖွဲ့နွဲ့ရုံမျှမက သရုပ်ဆောင်ဒါရိုက်တာ ကျော်ဆွေထံတွင် ရုပ်ရှင်အနုပညာရပ်များအား လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မောင်နှင်းခိုင်(ပျဉ်းမနား)၏ တိုက်တွန်းချက်အရ SHAKE I အိန္ဒိယရုပ်ရှင်ကားအား မြန်မာ

ရုပ်ရှင်ကား သို့မဟုတ် ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းကား ရိုက်ကူးမှု ပြုခြင်း၊ မပြုခြင်းထက် ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဒီလစ်ကူးမား၏ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်နှင့် သရုပ်ဆောင်စွမ်းရည်ကို မြန်မာမင်းသားကြီးရွှေဘာမှ ပခုံးချင်းယှဉ်နိုင်ကြောင်း မီးမောင်းထိုးပြထားမှုက ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်နေပါသည်။ ဒီလစ်ကူးမား၏ သရုပ်ဆောင်အနုပညာစွမ်း ပြခဲ့သည့် ဇာတ်ရုပ်တွင် မင်းသားရွှေဘာနှင့် ခေတ်ပြိုင်မင်းသားများစွာနှင့် နောက်မျိုးဆက်မင်းသားများစွာမှ မရွေးချယ်ဘဲ မင်းသားရွှေဘာအား လျာထားမှုက ကျေနပ်စရာကောင်းလှပါသည်။

မောင်နှင်းခိုင်(ပျဉ်းမနား)နည်းတူ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာနှင့် ပြဇာတ်ဇာတ်ညွှန်းဆရာ ဗိုလ်မှူးကလည်း ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းကားပိုင်းဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်သစ္စာမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၅ စက်တင်ဘာ)တွင် 'စာရေးဆရာဘဝမှ ရုပ်ရှင်ထဲဝင်၊ ဖခင်ခန်း၌ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ တို့ဟာ ရွှေဘာ ပရိသတ်ပဲ။ သူ့ရုပ်ရည်နဲ့ အားကြီးမာန်တက် သရုပ်ဆောင်တတ်ပုံတွေကို ခုထိ စွဲလမ်းတုန်းပဲ။ သူက ဗမာဆန်တယ်ကွ။ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်ပြီး ဇာတ်လမ်းအဆုံးမှာ ထောင်ကျရင်ကျ။ မကျရင် သေသွားတဲ့ကားမျိုး။ ခုအခါတော့ သင်ခန်းစာပေး ကားပေါ့ကွာ။ အဲဒီကားမျိုးမှာဆိုရင် သူ အကောင်းဆုံးပေါ့။ သူ့ကို လှလှပပ ပေးမဝတ်နဲ့၊ ညှဉ်းသိုးသိုး ပေတိပေကျံပေးဝတ်၊ မြင်းစီး၊ သေနတ်ပစ်၊ လက်သီးထိုးအကောင်းဆုံး မင်းသားပေါ့ကွာ။ အခုပေါ်နေတဲ့ မင်းသားလေးတွေကို သားနေရာထား၊ သူ့ကို အဖေလူဆိုးကြီးနေရာမှာ ထားပြီး ရိုက်လိုက်ရရင် ရွှေဘာတစ်ခေတ် ပြန်ဖြစ်နိုင်သေးတယ်ကွ' ဟု ရွှေဘာ၏ သရုပ်ဆောင်မှုကို တမ်းတမ်းတတ ဖော်ကျူးခဲ့သည်။

မောင်နှင်းခိုင်(ပျဉ်းမနား)နှင့် ဗိုလ်မှူးတို့မှ မင်းသားရွှေဘာ၏သရုပ်ဆောင်မှုကို တမ်းတဖော်ကျူးနေချိန်တွင် သရုပ်ဆောင်ထားသော ညွန့်ဝင်းနှင့် ကျော်ဟိန်းတို့ကြား သို့ စိုးသူ၊ ဇော်ဦး၊ သီဟတင်စိုး၊ ပြေငြိမ်း၊ ရန်အောင်၊ ရဲအောင်စသော မင်းသားငယ်များက ထိုးဖောက်နေကြပြီး ဆေးရောင်စုံရုပ်ရှင်ကားများ စတင်ပြောင်းလဲ ထုတ်လုပ်နေကြချိန်နှင့် ဗီဒီယိုဇာတ်ကွက် စတင်ကျယ်ပြန့်ချိန်ဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ် ကောင်းကောင်းနှင့် ဒါရိုက်

တာကောင်းကောင်းတို့ဖြင့် မောင်နှင်းခိုင်(ပျဉ်းမနား)နှင့် ဗိုနန်းတို့ အကြံပြုချက်အတိုင်း ဗီဒီယိုကားနှင့် ရုပ်ရှင်ကား များသာ ရိုက်ကူးဖြစ်ခဲ့လျှင် မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယိုခေတ် မှု့ချဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ မောင်နှင်းခိုင်(ပျဉ်းမနား) နှင့် ဗိုနန်းတို့မှ မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင်အမူအရာ များအား တမ်းတမ်းတတဖြင့် တောင်းဆိုခဲ့ကြသလို ရုပ်

ရှင်ကြည့်ပရိသတ်ကလည်း မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင် အမူအရာများကို ကြည့်ရှုခံစားလိုသည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့ကြ သည်။ သို့သော် ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာများအပိုင်းမှ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် အခက်အခဲအဖုံဖုံကြောင့် ရိုက် ကူးမှု မပြုနိုင်ခဲ့သဖြင့် မင်းသားရွှေဘ၏ ဗီဒီယိုခေတ် ကျယ်ပြန့်စွာ မဖြစ်ထွန်းခဲ့ဟု ဆိုရပါမည်။ ။

မြင့် ရုပ်ရှင်
“စိန်လားဟေ့မောင်တို့” မှ
ရွှေဘ

ရွှေဘအား ဖြည့်သူတို့က ချစ်ကြပုံ

စာရေးသူ၏ဇာတိ ငါးလုံးတင်ရွာမှာ ပုံရွာခရိုင်၊
ချောင်းဦးမြို့နယ်အတွင်း ပါဝင်ပြီး ချောင်းဦး-ပခုက္ကူ
မော်တော်ကားလမ်းနှင့် မီးရထားလမ်းပေါ်၌ ချောင်းဦးမြို့
၏တောင်ဖက် ဆယ်ပိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိပါသည်။

ငါးလုံးတင်ရွာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ဆင်ခြေရွာနှင့် တောင်
ဘက်တွင် မထိသာရွာတို့က ကပ်လျက် ငါးလုံးတင်တိုက်
နယ်အဖြစ် တစ်ဆက်တည်းလို ရှိကြပါသည်။ စာရေးသူ
ငယ်စဉ် မူလတန်းကျောင်းသားအရွယ် ၁၉၆၀ ပြည့်မတိုင်

မိက ချောင်းဦးနှင့် ငါးလုံးတင်ရွာ ကူးသန်းသွားလာရာ၌ ယခု ကာလနယ် မီးရထားလမ်းနှင့် ကတ္တရာ မော်တော် ကားလမ်းတို့ မရှိသေးဘဲ မြေသားလမ်းသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ မြေသားလမ်းမှာ မိုးရာသီတွင် မော်တော်ကား မောင်းနှင် မရနိုင်ဘဲ နွားလှည်းကိုသာ အားကိုးသွားလာကြရပါသည်။ ထိုစဉ်က သုံးရွာပေါင်း အိမ်ခြေ ရှစ်ရာဝန်းကျင်ခန့် ရှိကြ သော်လည်း ရုပ်ရှင်ရုံသီးသန့်မရှိ၍ ရွာသို့ သုံးလေးလတစ် ကြိမ် ယာယီရုံဖြင့်ပြသသည့် နယ်လှည့်ရုပ်ရှင်အဖွဲ့ လာ မှသာ ရွာသူရွာသားများမှာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ခွင့် ရကြသည်။ အချို့ ရုပ်ရှင်ကြိုက်သူများမှာ တစ်ခါတစ်ရံ ချောင်းဦးမြို့ နှင့် မုံရွာမြို့သို့ တကူးတက သွားရောက်ကြည့်ကြသည်။

ရွာသို့လာရောက်သော နယ်လှည့် ရုပ်ရှင်ကားပြသ သည့် အဖွဲ့မှာ မြို့ကြီးမြို့ငယ်မှန်သမျှတွင်ရှိသော ရုပ်ရှင် ရုံများတွင် အကြိမ်ကြိမ် လှည့်လည်ပြသခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် အသံတိတ်ရုပ်ရှင် ကားဟောင်းများကို စုစည်းယူဆောင် လာပြီး ပြသကြခြင်းဖြစ်သည်။ ခရီးစဉ်အတွင်း ဘုရားပွဲ များနှင့် ကြိုလျှင်မှု ယာယီရုံကို အသေအချာဆောက်ပြီး မိုးအလင်း ရုပ်ရှင်သုံးလေးကားတွဲ ပြသကြသည်။ စာရေး သူငယ်စဉ်က နယ်လှည့်ရုပ်ရှင်အဖွဲ့မှ ပြသသော ရုပ်ရှင် ကားများအနက် ပထမဆုံးကြည့်ဖူးသည့် ရွှေဘူ၏ရုပ်ရှင် ကားမှာ 'ထူး၍မဆန်း'ဖြစ်သည်။ ထူး၍မဆန်း မှာ လူ ကြိုက်များလွန်းသဖြင့် ရွာတွင် အကြိမ်ကြိမ်ပြသမှု၊ အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်၍ စကားပြောစာတန်းများကို ဖတ်ကြားသူမှ မကြာခဏ ကြော်ငြာမှုနှင့် တေးဂီတပိုင်းမှ ဇာတ်ကားအကြောင်းရေးစပ်သည့် သီချင်းအား မကြာ ခဏ သီဆိုမှုတို့ကြောင့် အရှေ့တိုင်းရုပ်ရှင်မှ ထုတ်လုပ်ပြီး ဒါရိုက်တာကိုအေးမြင့် ရိုက်ကူးကာ တင်ညွှန်း၊ ရွှေဘူနှင့် မေရီမြင့်တို့ သရုပ်ဆောင်ထားသည်ကို ယနေ့ထက်တိုင် မှတ်မိနေဆဲရှိသည်။ ရွာမှ ကလေးငယ်များရေး၊ ကာလ သားများပါ တင်ညွှန်းနှင့် ရွှေဘူတို့၏ သရုပ်ဆောင်ပုံနှင့် ထိုကြိတ်သတ်ပတ်ပုံတို့ကို သဘောကျပြီး လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်း၊ လေချွန်သံတရွှီရွီနှင့် 'တင်ညွှန်းကွ၊ ရွှေဘူကွ'၊ 'တင်ညွှန်း ချကွ၊ ရွှေဘူ ချကွ'၊ 'ဒါမှ ရွှေဘူ၊ တို့ရွှေဘူကွ' 'ဒါမှ တင်ညွှန်း၊ တို့တင်ညွှန်းကွ'စသည့် အားပေးသံ တညံ့ညံ့ဖြင့် ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ရွာသူရွာသား ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်မှာ လူကြမ်း များနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ရာ၌ မင်းသားရွှေဘူ ကြာရှည် ရှုံးနိမ့်လျှင် ဘဝင်မကျတော့ဘဲ လက်ခုပ်သံ၊ လက်ခေါက် မှုတ်သံနှင့် အော်သံ၊ ညာသံများ စဲသွားတော့သည်။ လူကြမ်းများနှင့် ထိုးသတ်ရာတွင် မင်းသားရွှေဘူအနိုင်ရမှ ကျေနပ်အားရ ဖြစ်ကြသည်။ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် အခြားမင်းသားများနှင့် မင်းသားရွှေဘူတို့ အတူတကွ လက်တွဲပါဝင် သရုပ်ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများတွင် မင်းသားရွှေဘူနှင့် အခြားထင်ရှားကျော်ကြားသည့် မင်းသား တို့ ဇာတ်လမ်းအရ ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ကြရာ၌လည်း ရွှေဘူ နိုင်မှ ရွာသူရွာသားများက သဘောတွေ့ကြသည်။ ရွာသို့ လာရောက်ပြသ၍ အကြိမ်ကြိမ်ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သည့် မင်းသား ရွှေဘူ၏ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများမှာ ထူး၍မဆန်း၊ တဖောက်ကန်း စသည်တို့ဖြစ်ပြီး ယနေ့ထက်တိုင် စွဲစွဲ လမ်းလမ်း မှတ်မိနေဆဲရှိသည်။ မင်းသားရွှေဘူ သရုပ် ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင်ကား၏ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ကို ကြိုက်သည်လား၊ ရွှေဘူ၏ သရုပ်ဆောင်အမူအရာကို သဘောကျသည်လား၊ ရွှေဘူ၏ အထိုးအကြိတ် အသတ် အပုတ်ကို နှစ်သက်သည်လား၊ မဝေခွဲတတ်ခဲ့၊ သို့သော် မင်းသားရွှေဘူ ပါဝင်သည့် ရုပ်ရှင်ကားမှန်သမျှ ရွာသူ ရွာသားတွေ ကြည့်ချင်စိတ် ပြင်းထန်နေခဲ့သည်တော့ သေချာသည်။ မင်းသားရွှေဘူအား တစ်ရွာလုံးက စွဲစွဲ လမ်းလမ်း ချစ်ခင်နေကြပြီး နယ်လှည့်ရုပ်ရှင် ပြသသည့် အဖွဲ့ လာရောက်ပြသမည့် မင်းသားရွှေဘူ၏ ရုပ်ရှင် ကားများကို ရွာသူရွာသားများက မျှော်လင့်တောင့်တနေ ခဲ့ကြသည်။

စာရေးဆရာ မောင်ခိုင်လတ်၏ လွမ်းတတ်သူ ရသစာတမ်း (မဟေသီမဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၄ ဇန်နဝါရီ) တွင် ကျေးရွာများသို့ လှည့်လည်ပြသရေးစီစဉ်၊ ကြော်ငြာ မောင်းခတ်၊ ရုံစောင့်၊ လက်မှတ်ရောင်း၊ ပွဲထိန်း စသည့် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ ဆောင်ရွက်ရသည့် အထက်မြန်မာနိုင်ငံ အညာဒေသတစ်ခွင်နှင့် မြေလတ်တစ်လွှားမှ ကျေးရွာ အနှံ့အပြားတွင် လှည့်လည်၍ ဆယ်စုနှစ်များစွာ၌ ရုပ်ရှင် ပြသရေး ခေါင်းဆောင်လုပ်ခဲ့သူ ဦးကျော်အုန်း၏ အတွေ့ အကြုံကို ပြန်လည်၍ တမ်းတမ်းတတ ဖောက်သည်ချထား

ပါသည်။ စာရေးဆရာ မောင်ခိုင်လတ်၏ ဖွဲ့နွဲ့တင်ပြပုံမှာ စာရေးသူငယ်စဉ်က ငါးလုံးတင်ရွာတွင် ရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင် ကားများကြည့်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်သနစ်များနှင့် တူညီလွန်း လှပါသည်။ စာရေးဆရာ မောင်ခိုင်လတ်က ဦးကျော် အုန်း၏ အတွေ့အကြုံ နိဒါန်းပျိုးပုံမှာ 'ရွာစဉ်လှည့်ပြီး ရုပ်ရှင်ပြသသောနှစ်တွေ ရှည်ကြာလွန်းလှသည်မို့ ကျေး ရွာသားတွေ၏ လေ့စရိုက် သဘာဝတွေနှင့် အသားကျ နောကျနေပြီလည်းဖြစ်သည်။ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ အတွေ့ အကြုံတွေကမတူ ခြားနားကြသော်လည်း ရုပ်ရှင်ကြိုက် ကြပုံ၊ ရုပ်ရှင်မှာမှ ရွှေဘကားကို အရူးအမူး စွဲလမ်းကြပုံ တွေက ထပ်တူပါပဲ' ဟုဖြစ်ရာ မြန်မာပြည်တစ်လွှား ငါးလုံးတင်လိုရွာတွေ အများကြီးပါလား ဟူသောအသိ ရခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးဆရာ မောင်ခိုင်လတ်က ကျေးလက်ရုပ်ရှင်ပြပွဲ၏ လွှမ်းမောဖွယ်မြင်ကွင်း၊ ကျေးလက် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ ချစ်စရာစရိုက်နှင့် မင်းသား ရွှေဘအား အချစ်ကြီးချစ်ကြပုံများကို ဆက်လက်ဖွဲ့နွဲ့ တင်ပြထားရာ ပီပြင်လှသဖြင့် ငယ်စဉ်က မင်းသားရွှေဘ ၏ရုပ်ရှင်ကားကြည့်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်များကို မြင်ယောင်မိ ကာ အောက်မေ့သတိ ရမိပါသည်။ စာရေးဆရာ မောင် ခိုင်လတ်၏ ခံစားရေးဖွဲ့မှု အားကောင်းပုံအချို့အား ကောက် နုတ်ပြပါမည်။

ဇာတ်ကားမပြမီ တဝေါဝေါဆူညံနေသော လူအုပ် ကြီးမှာ မီးများအားလုံး မှိတ်လိုက်သည်နှင့် မီးကိုရေနှင့် သတ်လိုက်သလို တိခနဲ ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ ပထမ ဆုံး ပေါ်လာသောစာတန်းက 'ယနေ့ကြွလာ မိတ်သဟာ ချမ်းသာသုခ မြပါစေ'ဟူ၍ဖြစ်ရာ၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် တွေထဲမှ တစ်ယောက်က 'ချမ်းတော့ မချမ်းသာဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျန်းမာတယ်ဟေ့'ဟု ထအော်ပြန်လေသည်။ ခပ်စူးစူး မိန်းမအသံတစ်သံက 'ဟုတ်ပ၊ ဟုတ်ပ၊ ဒီဇာတ်ရှင်ကြည့်ဖို့၊ ရှိစုမဲ့စု ထဘီလေးပေါင်လာရတာ'ဟု တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝင်နောက်ပြန်လေ၏။ အနားမှ ထန်းရည်နဲ့ တဟောင်ဟောင်နှင့် ကာလသားတစ်ဦးက ဒီမိန်းမကြီး ထဘီမှပါရဲ့လားဟု တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြပြန်သည်။ သေချင်းဆိုး ကာလနာတွေ ပိုးက ထတုန်း၊ ဆဲသံ၊ ဆိုသံ၊ ကျိန်ဆဲသံ၊ တဟီးဟီးတဟားဟား

ပွဲကျသံတို့ကြားတွင် တုန်ခြင်းမှုန်ခြင်း သည်းခံပါဟူသော စာတန်းက တုန်တုန်ရီရီ ပေါ်လာပြန်သည်။ စာတန်းကိုယ် ၌က မှုန်ကုပ်ကုပ်ပါပဲလေ။ ထိုအခါ ပရိသတ်ထုထဲက အသံအောင်သူတစ်ယောက်က 'တုန်လည်းသည်းခံတယ်၊ မှုန်လည်း သည်းခံတယ်။ ရွှေဘတော့ ပါပစေဟေ့။ ရွှေဘမပါရင်တော့ သည်းမခံနိုင်ဘူး'ဟု ထဟစ်ပြန်လေ သည်။ ပရိသတ်ကြီးကား ထိုသူစကားကို တစ်ခဲနက် ထောက်ခံကာ လက်ခေါက်မှုတ်သူမှတ်၊ ဝမ်းစမိုးဟု (ဝမ်း ခေါင်းသံကြီးနှင့်) အော်သူအော်ကာ ကောင်းချီးပေးကြ လေသည်။ တော်တော်နှင့် မရပ်တော့။

သည်လိုကြားထဲက ရုပ်ရှင်စပြုရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဇာတ်ကားအမည်က ဘာလဲဟု ပြော၍ မရနိုင်တော့ပြီ။ စဉ်းစားကြည့်ပါတော့။ မြို့ကြီးတွေရှိ ရုပ်ရှင်ရုံတွေကဆင်း ပြီး နယ်လှည့် ရုပ်ရှင်ပြသတွေ လက်ထဲရောက်မှတော့ (ပြီးတော့ မနားတမ်း ဆက်တိုက်ပြနေလေတော့ ...) ထောင်းထောင်းကြေပြီး ဘယ်လိုမှ တစ်ကားပြီးပြည့်စုံ သော အခြေအနေ မရှိနိုင်ပြီ။ ပထမပိုင်းက 'ရဲရဲတောက်' ဇာတ်ကားဖြစ်ပြီး အလယ်လောက်ရောက်တော့ ဖလင်ပေ အတော်များများက ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ပြ၍မရအောင် စုတ် ပြတ်နေသဖြင့် ဇာတ်ကားတစ်ကားစာ ပေပြည့်မီရန် နောက် ကားထုပ်တစ်ခုနှင့်ဆက်၍ ပြရတော့သည်။ နောက်ဇာတ် ကားအမည်က 'မဟုတ်မခံ' ဟူ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းသား က ရွှေဘဖြစ်ရေးသာ။ မင်းသမီးက ပါလျှင်ပြီးရော။ အရေး မကြီးလှ။ ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ်က တောရောက်တောင် ရောက် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပစေ။ ဒါလည်း အရေးမဟုတ်။ တစ် ခါတစ်ခါတော့လည်း 'တစ်နေ့ဝင်သော်'က တစ်ခြမ်း၊ သုံးယောက်ပေါင်း လောင်းကျော်'က တစ်စိတ်၊ 'လူရိုး လူမိုက်'က တစ်ဖုံ၊ လာချင်ရာလာခဲ့စမ်း။ ကျေးလက်သား တွေက ဘာကိုမှ အပြစ်မမြင်။ သူတို့ ကျေးရွာအရောက် ရွှေဘကားထုပ်တွေ လာပြသခြင်းအပေါ် ပီတိတွေ တဝေ ဝေ။ ကျေးဇူးတွေ တတင်တင်။ မောင်မင်းကြီးသားတို့ လာပြပေလို့သာ ရွှေဘကို ကြည့်မြင်ခွင့် ရလေခြင်းဟူ၍ အနန္တမေတ္တာတွေ ပို့လို့မဆုံးနိုင်။

ကမ္ဘာဦးလူသားတွေ မီးကို စတင်တွေ့ရှိပုံမျိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူလေမည်လား မသိ။ ပထမဆုံး ဓာတ်ရှင်ကို

နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ စတင်ကြည့်ခွင့်ရသော ကျေးရွာအဖြစ် ရွာနီးချုပ်စပ် ကျေးရွာတွေက လေးစားခုံညားကြသတဲ့။ နယ်လှည့်ရုပ်ရှင် အဖွဲ့သားတွေအဖို့ ရုပ်ရှင်ပြရန် ကျေးလက်တစ်ခုခုကို ရွေးချယ်ရာတွင် စီးပွားရေးအမြင်ဖြင့် ရွေးချယ်ကြသောကြောင့် ရွာသိမ်ရွာငယ်နှင့် ခရီးလမ်းပန်း အဆက်အသွယ် ဝေးလံခေါင်သီသော ကျေးရွာများသို့ ရောက်လေ့မရှိကြ။ ရွေးချယ်ခံရသော ရွာဖြစ်ဖို့ ရွာခံက စီးပွားရေးတောင့်တင်းသော၊ လူနေအိမ်ခြေစည်ကားသည့် ရွာဖြစ်ဖို့ ပထမဆုံးလိုအပ်သည်။ ဒုတိယအချက်က ရွာနီးချုပ်စပ်က လာရောက်ကြည့်ရှုနိုင်သော သွား လမ်း၊ လာလမ်းသာသည့် အရပ်ဒေသဖြစ်ဖို့လည်း လို သေးသည်။ ကွင်းလယ်ကောင်မှာ ထီးထီးတည်ရှိပြီး ရေခံမြေခံ မကောင်းသော၊ ရွာနီးချုပ်စပ် ကျောထောက် နောက်ခံမကောင်းသည့် ကျေးလက်ဒေသတွေကို ရုပ်ရှင် အဖွဲ့သားတွေ ထည့်သွင်းစဉ်းစားလေ့ မရှိပေ။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ပွဲဆက်များလာလေလေ၊ နယ်လှည့်ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားတွေ စေတနာပရဂျူဖြင့် ကားထုပ်နှစ်ခုကို တစ်ခုဖြစ်ရန်၊ တစ်ခါတစ်လေ သုံးထုပ်ပေါင်း တစ်ထုပ်ဖြစ်ရန် ပဉ္စလက်နည်းဖြင့် ဖန်တီးကြသောအခါ ထိုးခန်းကြိတ်ခန်း၊ စွန့်စားခန်းတွေကို အဓိကမဏ္ဍိုင်ထား၍ မရရအောင်ဆက်ပြီး ပြသလေ့ရှိခြင်းပင်။ ထိုအခါ အခန်းတော်တော်များများမှာ ရွှေဘ နှိပ်စက်ခံရခန်းတွေက အများအပြားပင်။ မြင်းစီးလူဆိုးတွေက ရွှေဘကို ကြိုးတုပ်ကာ မြင်းနှင့်ဆွဲပြေးသောအခါ ရွှေဘခမျာ တောင်စောင်း၊ တောင်ကမူတွေပေါ်မှာ တလူးလူး တလီမ့်လီမ့်၊ အစုတ်စုတ် အပြတ်ပြတ်၊ တစ်ကိုယ်လုံးသွေးတွေက ခြင်းခြင်းနီကာ လူရုပ်ပင် မပေါ်တော့။

ထိုအခါ ကျေးလက်ဒေါ်ကြီးတွေက ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်ကြီးကို ဖွာရှိုက်ရန်ပင် မေ့လျော့လျက် ရှေ့မှ ကြည့်နေသူ၏ နောက်စေ့ကို ဆေးလိပ်မီးနှင့် ဆောင့်ကာ ထိုးကာ နှုတ်မှလည်း 'အမလေး လုပ်ကြပါဦး။ ကျုပ်တို့ ရွှေဘလေးတော့ သေပါပြီတော်၊ ဟဲ့ ... သာအေးတို့ ပေါက်စတို့ ဗလကြီးတို့ ကြည့်မနေကြနဲ့လေ၊ ဟိုမှာ သေတော့မယ်' ဟု တစာစာ အော်ဟစ်နေတော့သည်။ ရှေ့မှလူ၏ ဆံပင်တွေမှာလည်း မီးမြှိုက်ခံရလွန်းသဖြင့်

ညောင်နဲ့စူးစူး ထွက်လာသော်လည်း ဘယ်သူမှ သတိမပြုမိကြ။

ဦးသာအေးတို့ ဦးပေါက်စတို့မှာလည်း ခါးတောင်း ကျိုက်ရတော့မလိုလို၊ ပိတ်ကားပေါ်က ရွှေဘကိုပင် ဆွဲထုတ် ကယ်တင်ရမလိုလို၊ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ယောင်တီးယောင်နဖြင့် ပျာယာခတ်နေကြတော့သည်။ လူတစ်ချို့ကတော့ မတ်တပ်ရပ်သူက ရပ်၊ လက်သီးလက်မောင်း တန်းကာ ကြိုးဝါးသူက ကြိုးဝါးဖြင့် ပွက်လောရိုက်နေကြပြီ။

'ဟေ့ကောင်တွေ မတရားမလုပ်နဲ့။ သတ္တိရှိရင် တစ်ယောက်ချင်း ချပါလားကွဟေ့။ အမျိုးယုတ်တွေ' အဲသလို ပရိသတ်တွေရင်ထဲ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ကာ ပူလောင်သောက ဖြစ်နေမှုက အမြင့်ဆုံးဒီရေသို့ ရောက်တော့မှ ကျွန်တော်တို့၏ ဇာတ်လိုက်ကြီး ဦးကျော်အုန်းက ဇာတ်ခုံညာဘက်ထောင့်မှ ဖျတ်ခနဲပေါ်လာပြီး လက်ကိုင် အော်လံငယ်ကလေးကို ပါးစပ်ဖြင့် တွေ့ကာ တွေ့ကာ ဖြင့် ...

'ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျာ။ ပရိသတ်ကြီး ခင်ဗျာ။ ကျေးဇူးပြုပြီး နားဆင်ပါ။ ကျေးဇူးပြုပြီး နားဆင်ပါ။ ခုလောလောဆယ် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဇာတ်လိုက်ကြီးရွှေဘ အနှိပ်စက်ခံနေရပေမယ့် မကြာမီ ရွှေဘပြန်ပြီး ချပါတော့မယ်။ ဇာတ်လိုက်ဆိုတာ အကျပ်ရိုက်လည်း ခဏပါပဲ။ ဇာတ်လိုက်ဆိုတာ သေရိုးထုံးစံမရှိပါဘူး။ အောင်ပွဲဆိုတာ ထောင်ကနဲ့ တရုတ် ခွဲခြားမရသလိုဘဲ။ ရွှေဘပြန်ပြီး နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ စိတ်အေးအေးနဲ့ ကြည့်တော်မူကြပါခင်ဗျား ... ဟော ... ပြောရင်းဆိုရင်း ရွှေဘ ... ရွှေဘ ... အသေချပါပြီဗျား ...'

ဆီလျော်၏။ မဆီလျော်၏တော့ မသိ။ ကာရန်တွေ၊ နဘောတွေနှင့် ပါးစပ်ထဲတွေ့ရာ တရစပ် ပြောချလိုက်ရတော့သည်။ ကံကြီးပေလို့ အချိန်မီရုံကလေးပင်။ ရည်းစားသည်တွေရှေ့မှာ ယောက်ျားသတ္တိပြသရန်အလို့ငှာ လူငယ်နှစ်ဦးက ငှက်ကြီးတောင်ခါးနှစ်လက်ဖြင့် ပိတ်ကားရှေ့ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဦးကျော်အုန်းကြီး အာဝဇ္ဇန်း ကောင်းကောင်းနှင့် ပြော၍မဆုံးမီ ရွှေဘတစ်ပြန်တစ်လှည့် ထိုးကြိတ်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ပရိသတ်ကြီးက ဟေးခနဲ တစ်ခဲနက်

အသံကြီးဖြင့် သဘာပေးကြပြန်သည်။ ပရိသတ်ကြီး ငြိမ်ကျသွားပြီး ရုပ်ရှင်ကို ဆက်လက်ကြည့်နေစဉ် ဆယ် မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ ဆက်ထားသောဖလင်က ပြန်ပြီး ပျက်သွားသဖြင့် တုန်နေ၊ မှန်နေသောပိတ်ကားမှာ တုန်ခြင်းမှန်ခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးကာ မှောင်အတိကျသွားလေ တော့သည်။ ထိုအခါ ဦးကျော်အုန်းကြီး ဇာတ်ခုံထောင့်မှ ပေါ်လာပြန်ပြီး ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျာ အစချီကာ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့ သားတွေ ထမင်းမစားရသေးသဖြင့် အားလပ်ချိန်ပေးခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာရပြန်လေသည်။ အမှန်တော့ ပြတ် သွားသောဖလင်တွေကို ပြန်ပြီးစစ်ဆေးရန် အချိန်ယူလိုက် ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဒါကိုမသိသော လူထုကြီးက 'တောက်၊ ဓာတ်ရှင်ကကောင်းပြီဆိုရင် ဖြစ်ပြန်ပြီ' ဟု ညည်းညည်း ညှဉာဏ်ဖြင့် ရယ်မောခွင့်လွတ်ကြမြဲ၊ မုန့်စားထွက်သူထွက်၊ ကလေးပျောက်ရှာသူရှာ၊ အပေါ့အပါး သွားသူသွားဖြင့် ပြန်လည်ဆူပွက်နေတော့သည်။

စာရေးသူငယ်စဉ် ၁၉၆၀ ပြည့် ဝန်းကျင်နှစ်များ က ငါးလုံးတင်တိုက်နယ်တွင် ငါးလုံးတင်ရွာနှင့် ဆင်မြေ ရွာတို့တွင် မူလတန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းစီ ရှိကြပြီး ချောင်းဦးမြို့လေးတွင် အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်း နှင့် ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းရှိ အမြင့်ရွာကြီးတွင် အလယ်တန်း ကျောင်းတစ်ကျောင်းသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ မူလ တန်းပြီးဆုံးချိန်တွင် အလယ်တန်းပညာ ဆက်လက်ဆည်းပူး ရန် မိဘများ၏မိတ်ဆွေ ချောင်းဦးမြို့၊ ကတိုးကုန်းရပ် ဈေးကြီးအနီးရှိ ဦးဘခင် ဒေါ်တောတို့အိမ်သို့ ပို့ခဲ့ပါသည်။ ဦးဘခင် ဒေါ်တောတို့တွင် သားသမီး ခြောက်ယောက်ရှိပြီး ပန်းတိမ်လုပ်ငန်းအား ညီဖြစ်သူ ဦးကျော်မှ ဦးစီးလုပ်ကိုင် ရာ မိသားစုဝင်များရော ပန်းတိမ်သမားများပါ ရုပ်ရှင် ဝါသနာထုံကြပါသည်။ ထိုစဉ်က ချောင်းဦးမြို့တွင် မြို့လယ် ရုပ်ရှင်ရုံနှင့် နန်းနီရုပ်ရှင်ရုံ နှစ်ရုံရှိပြီး ရုပ်ရှင်တစ်ကားလျှင် ပရိသတ်အင်အား အနည်းအများ လိုက်ပြီး ၃ ရက်မှ ၅ ရက်အထိ ပြသလေ့ရှိသည်။ ရုံဝင်ခ အဖြစ် အတန်းလိုက် ကားသစ် ၅၀ ပြား၊ ၄၅ ပြား၊ တစ် ကျပ်၊ တစ်ကျပ်ခွဲနှင့် ကားဟောင်း ၂၅ ပြား၊ ၃၅ ပြား၊ ၅၀ ပြား၊ ၄၅ ပြား သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ရုပ်ရှင်ရုံနှစ်ရုံမှာ အပြိုင်အဆိုင် ပြသကြရာ အများအားဖြင့် ကားဟောင်းများပြသလျှင်

လက်မှတ်တစ်စောင်ဝယ်လျှင် အပိုတစ်စောင် အခါအား လျော်စွာ လက်ဆောင်ပေးလေ့ရှိပါသည်။

ပန်းတိမ်သမားများမှာ ရုပ်ရှင်ကြိုက်သူများဖြစ်ကြ ပြီး အများအားဖြင့် ရွှေဘာ၏ ပရိသတ်များလည်း ဖြစ်နေ ကြပါသည်။ ရုပ်ရှင်ကြိုက်ပြီး ရွှေဘာကိုချစ်သော စာရေး သူအတွက် ရေငတ်သူ ရေတွင်းထဲကျသည့်အဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့ရပါသည်။ နေ့စဉ် သားသမီးများအား မုန့်ဖိုး ၁၀ ပြားစီပေးရာတွင် စာရေးသူလည်း ၁၀ ပြားရခဲ့ပြီး ထိုစဉ်က ဘယာကြော်နှင့် မုန့်ပြားသလက် တစ်ခု ၅ ပြား၊ လက် ဖက်ရည်တစ်ခွက် ၂၀ ပြား၊ မုန့်ဟင်းခါးအရည်ဖျော်တစ်ပွဲ ၁၅ ပြားနှင့် နန်းကြီးသုပ်တစ်ပွဲ ၂၅ ပြားဖြစ်ရာ စာရေးသူ မှာ မုန့်ဝယ်မစားဘဲ မုန့်ဖိုးများစုပြီး ပန်းတိမ်သမားများနှင့် အတူ ရုပ်ရှင်လိုက်ကြည့်လေ့ ရှိပါသည်။ စာရေးသူ ချောင်းဦးမြို့လေးသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ရုပ်ရှင်ရုံနှစ်ရုံ လုံးက အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားများကို ပြသနေပြီဖြစ်ကြပြီး တစ်ခါတစ်ရံသာ လူကြိုက်များသော အသံတိတ်ရုပ်ရှင် ကားဟောင်းများကို ပြန်လည်ပြသလေ့ရှိပါသည်။ ရုပ်ရှင်

ရုံနှစ်ရုံလုံးက အသံထွက် မင်းသားပေါင်းစုံ၏ အချစ်၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ဟာသ၊ ရာဇဝင်၊ သိုက်သမိုင်း၊ ဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကားများကို တစ်ကားပြီးတစ်ကား လဲလှယ်ပြသခဲ့ရာ၌ စာရေးသူ အများဆုံး ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ မင်းသားရွှေဘူ၏ ရုပ်ရှင်ကားများ ဖြစ်သည်။ ခင်မောင်၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ ခင်မောင်ဇင်၊ ဖိုးပါကြီး၊ ဇေယျ၊ ကျော်ဆွေ၊ တင်ညွန့်၊ ကျော်ဝင်း၊ ကျော်ဖေ၊ ထွန်းဝေနှင့် ရွှေဘူတို့ ထင်ရှားနေကြပြီး မြင့်မောင်၊ မောင်သင်၊ မြင့်စိုး၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ မြတ်လေးနှင့် ဝင်းဦးတို့ ကျော်ကြားစပြုနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ရှင်ကြိုက်သော စာရေးသူကတော့ ရုပ်ရှင်မင်းသားများစွာ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သလို အချစ်ပိုနေမိသော ရွှေဘူ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကိုလည်း ပိုမိုကြည့်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရွှေဘူ၏ ရုပ်ရှင်ကားများအနက်မှ နဂါးနီရုံမှ လူရိုးလူမိုက်၊ တရားခံ၊ ဗိုလ်ရွှေဘော်၊ သူမိုက်ကိုယ်မိုက်၊ တိုင်းကျော်၊ ကဲ မာမာပဲ၊ မဟုတ်မခံ၊ တုံးဆိုတိုက်၊ လောကခံ စစ်ပွဲ ရုပ်ရှင်ကားများ၊ မြို့လယ်ရုံမှ ဗီဇ၊ မိုက်သွေးတစ်စက်၊ ပွဲကြီးပွဲကောင်း၊ လူစွမ်းကောင်းခုနစ်ယောက်၊ လာလာလေ၊ သုံးယောက်ပေါင်း လောင်းကျော်၊ ယောပြန်ဗရိန်း၊ မြေကြီးနဲ့ရွှေထီး၊ တေးနဲ့သွေး၊ ရန်သူကျော့ကွင်း၊ နှစ်ဖက်ချွန် ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် မုံရွာမြစ်ခန္ဓာရုံမှ ဗိုလ်စံပဲ ရုပ်ရှင်ကားတို့အား ကြည့်ခဲ့ရသည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေပါသည်။

ထို့နောက် ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၉ ခုနှစ်များအတွင်း ၌ အင်းစိန်စက်မှုလက်မှုသိပ္ပံတွင် ပညာဆည်းပူးရန် ရန်ကုန်မြို့တွင်လည်းကောင်း၊ အမှတ်(၁)စက်မှုဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်မှ အထည်အလိပ်လုပ်ငန်းစက်ရုံများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် မိတ္ထီလာနှင့်ရွာသစ်ကြီး (စစ်ကိုင်း) တို့တွင်လည်းကောင်း လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ထိုကာလအတွင်း ကျော်ဆွေ၊ မြင့်အောင်၊ ထွန်းဝေ၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ မြတ်လေးနှင့် ဝင်းဦးတို့ ပိုမိုကျော်ကြားအောင်မြင်လာကြပြီး အောင်လွင်၊ စိန်မြင့်၊ တံတေးသိန်းတန်၊ ဇော်ခင်၊ ညွန့်ဝင်း၊ ဇော်လွင်၊ ကြည်စိုး၊ စိုးရွှေတို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထင်ရှားလာကြကာ ၁၉၇၀ ပြည့်ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် ဇော်ဝမ်း၊ ကျော်ဟိန်း၊ ဇော်လင်း၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ အောင်အောင်၊ လင်းအောင်၊ ကိုမြင့်၊ ဝင်း

လှိုင်၊ တိုးညွန့်၊ ဆိုးပေ၊ မောင်မဲ၊ ခင်မောင်ချင်းနှင့် သုမောင် စသည့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သွေးသစ် မင်းသားများက ထိုးဖောက် နေရာယူလာကြသည်။ မင်းသားရွှေဘူနှင့် ခေတ်ပြိုင်မင်းသား အနည်းငယ်သာလျှင် ဆက်လက် ကျော်ကြားကြတော့ပြီး နောက်မျိုးဆက်များမှ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် သွေးသစ်မင်းသားများစွာ ပေါ်ထွန်းတောက်ပလာကြသည်။ စာရေးသူချစ်သော ရွှေဘူကတော့ ထုထည်ကြီးမားလှသော အမာခံပရိသတ် ရှိနေဆဲမို့ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု အဆက်မပြတ် ရှိနေခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ကြိုက်သော စာရေးသူမှာ ခေတ်အဆက်ဆက် ပေါ်ထွန်းတောက်ပလာသော မင်းသားတို့၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို ကြည့်ဖြစ်သည့် နည်းတူ အသက်အရွယ်၊ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လာသည့်ကြားမှ ကလေးဘဝကပင် စွဲလမ်းနှစ်သက်ချစ်ခင်နေသော ရွှေဘူ၏ရုပ်ရှင်ကားများကို အကြည့်မလျော့ခဲ့။ အင်းစိန်စက်မှုလက်မှုသိပ္ပံအတွင်း ကျောင်းသားအဆောင်များနှင့် ရွာမ ပြည်တော်သာရုပ်ရှင်ရုံကြားတွင် ဗိုလ်ကုန်းလမ်းမကြီးနှင့် စားသောက်ဆိုင်တန်းသာခြားပြီး နီးကပ်လှ၍ ရုပ်ရှင်ကြိုက်သော စာရေးသူမှာ ဝမ်းသာခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်မြို့လယ်ရုံများနှင့် တာမွေ၊ မြေဒီကုန်းနှင့် ကျောက်မြောင်းရှိ မြို့ပတ်ရုံများတွင် ရှေးဦးစွာပြသပြီးသည်နှင့် ဆင်ခြေပုံးရုံဖြစ်သည့် ပြည်တော်သာရုံတွင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားများ ပြသလေ့ရှိရာ ချောင်းဦးမြို့လေးမှာကဲ့သို့ ကြာရှည်မစောင့်ရဘဲ ကားသစ်များကို အမြန်ကြည့်ခွင့်ရခဲ့သည်။ မိတ္ထီလာမြို့တွင် မျိုးမြင့်ရုံ၊ ရွှေဗဟိုရုံနှင့် ဇွဲရုံဟူ၍ ရုပ်ရှင်ရုံ သုံးရုံရှိပြီး မန္တလေးမြို့တွင် ရုံတင်ပြီးသည်နှင့် မိတ္ထီလာ၊ မုံရွာ၊ တောင်ကြီး၊ မကွေး စသောမြို့များ၌ဦးစားပေးရုံတင်သော်လည်း ချည်မျှင်နှင့်အထည်စက်ရုံ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများနှင့် နှစ်မိုင်ခွဲခန့်ဝေးကွာနေ၍ သွားလာရေးခက်ခဲ နှောင့်နှေးလှပါသည်။ စစ်ကိုင်းချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်ရုံ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများမှာ စစ်ကိုင်းမြို့မှ ၂၂ မိုင်နှင့် ရွာသစ်ကြီးရွာမှ ၂ မိုင်ခန့် အကွာတွင်ရှိရာ ရုပ်ရှင်ရုံများနှင့် အလှမ်းဝေးသည့်အဖြစ်နှင့် ကြုံခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် စက်ရုံပိုင် ရုပ်ရှင်ပြစက်များရှိနေ၍ စာရေးသူက မန္တလေးမှ ရုပ်ရှင်ကား ရွေးချယ်ငှားရမ်းပြသမှု တာဝန်ကိုယူပြီး တစ်လတစ်ကြိမ်ခန့်တော့ ပြသနိုင်ခဲ့ပါ

သည်။ စစ်ကိုင်းတွင် ဆင်များရှင်ရုံနှင့် ဇေယျာညွန့်ရုံ နှစ်ရုံနှင့် ရွာသစ်ကြီးတွင် အခါအားလျော်စွာ ရုပ်ရှင်ပြ သည့် ဇာတ်ရုံရှိသော်လည်း မကြည့်ဖြစ်ဘဲ မန္တလေးမြို့မှ ရုပ်ရှင်ရုံများကိုသာ သွားရောက်ကြည့်ရှုဖြစ်ခဲ့သည်။

အင်းစိန်(ရန်ကုန်)၊ မိတ္ထီလာနှင့် ရွာသစ်ကြီး(စစ် ကိုင်း)တို့တွင် ကျင်လည်စဉ်က ပညာရေးတာဝန်နှင့် ဝန် ထမ်းတာဝန်များကြောင့် ချောင်းဦးမြို့ကလေးမှာနေစဉ်ကဲ့ သို့ ရုံတင်လာသမျှ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများစွာ မကြည့်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အခက်အခဲများစွာကြားမှ ရွေး ချယ်၍တော့ ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကားများအနက် အင်းစိန် ပြည်တော်သာရုံမှ ပုံလေတဲ့ငှက်ခါး၊ မမေ့တဲ့နိုင် အောင်၊ သံသံမဲမဲ၊ သတ္တိဗျတ္တိ(ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည် ရိုက်ကူးသည်)၊ တောကဖိုးတုတ်၊ ငွစာ၊ မင်းအာဏာ ရုပ်ရှင်ကားများ၊ မိတ္ထီလာ ဇွဲရုံမှ တနေဝင်သော်၊ ဝရမ်း ပြေးဘိုးသိန်း၊ မေတ္တာရောင်ပြန်၊ မောင်းထောင် ရွှေဘ၊ ယောင်ကြီးဓမ္မ မောင်မောင်ရွှေ၊ မျိုးမြင့်ရုံမှ တို့နှစ်ယောက်၊ အမှိုက်ထဲကရွှေ၊ နောက်ဆုံးကျည်ဆံ၊ ဇွဲ၊ ဟိန်းနှင့် မန္တလေးရွှေနဂါးရုံမှ ရွှေလဝင်းကိုခွင်းမည့်သူ ရုပ်ရှင်ကား များကို အမှတ်ရဆဲရှိသည်။

ဇော်ဝမ်း၊ ကျော်ဟိန်း စသော လူငယ်သွေးသစ် မင်းသားများ ထင်ရှားကျော်ကြားလာပြီး နောက်ပိုင်းကာလ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာ ရေးအရ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးမှု တဖြည်း ဖြည်း လျော့နည်းလာခဲ့သည်။ သို့သော် မင်းသားရွှေဘ မှာ အချို့သော မင်းသားများနယ် ရုတ်ချည်းကွယ်ပျောက် သွားခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ သူ့နှင့်သူ ပုံမှန်ရိုက်ကူးမှု ပြုနေ ရဆဲရှိသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် စာရေးသူလည်း ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ များမြောင် လှသော တာဝန်များကြားမှ မြွေမြွေချင်းခြေမြင်၊ သွေးမှာ သတ္တိရှိသောကြောင့်၊ တို့လူလေးများ ဆိုသလေ၊ ငမန်း စွယ်နှင့်ကျွန်းသန္တာ နှင့် မချစ်လည်းပြုံး ချစ်လည်းပြုံး ရုပ်ရှင်ကားများကို ရန်ကုန်ရုံများတွင် ကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူမှာ ကလေးဘဝ၊ လူငယ်ဘဝနှင့် လူရွယ် ဘဝများတိုင်အောင် မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို တခုတ်တရ တန်ဖိုးထားပြီး ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်

ကလေးဘဝက မင်းသားရွှေဘ၏ အထိုးအကြိတ်၊ အသတ် အပုတ်များနှင့် ရွှေဘပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရသည့် ဇာတ် ကောင်တို့၏ သတ္တိဗျတ္တိရှိမှု၊ စွန့်စားမှုနှင့် ရွှေဘဇာတ် ကောင်က နှိပ်စက်အနိုင်ကျင့်မှုနှင့် မတရားမှုတို့အား လက်စားချေမှုကို ကျေနပ်အားကျသောကြောင့် စွဲလမ်း ခဲ့သည်ဟု လည်းကောင်း၊ လူငယ်ဘဝတွင် မင်းသား ရွှေဘ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရသည့် ဇာတ်ကောင်တို့၏ မဟုတ်မခံစိတ်ဓာတ်၊ မတရားပြုကျင့်သူတို့အား ခုခံကာ ကွယ်ရဲမှုနှင့် အဓမ္မပြုခြင်းအား ရွံမုန်းမှုကြောင့် ကြိုက်နှစ် သက်ခဲ့သည်ဟုလည်းကောင်း၊ လူရွယ်ဘဝတွင် မင်းသား ရွှေဘ၏ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်အား ပီပြင်စွာ သရုပ်ဆောင် နိုင်စွမ်းရှိမှု၊ မင်းသားရွှေဘ၏ ရိုးသားဖြူစင်မှုနှင့် အနစ်နာ ခံမှုတို့အား တွေ့မြင်ကြားသိလာရမှုနှင့် မင်းသားရွှေဘ အပေါ် ရုပ်ရှင်ကားများမှတစ်ဆင့် သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ ဖြစ်တည်နေမှုတို့ကြောင့် သဘောကျခဲ့သည်ဟု လည်း ကောင်း ဆန်းစစ်မိပါသည်။ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ၊ လူငယ် ဘဝနှင့် လူရွယ်ဘဝ အဆင့်ဆင့်တွင် ကြည့်ခဲ့ရသော မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများအနက် ယခုလူကြီးဘဝ အထိ ရောက်ရှိနေသည့်တိုင်အောင် အချို့ရုပ်ရှင်ကားများ ၏ ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ်နှင့် မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ် ဆောင်ချက်များကို မှတ်မှတ်ရရ စွဲလမ်းနေဆဲရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် လူရိုးလူမိုက်နှင့် တောကဖိုးတုတ် ရုပ်ရှင် ကားတို့မှ ရိုးသားဖြူစင်သော ကျေးလက်ကလူငယ်အဖြစ် ပီပြင်စွာ သရုပ်ဆောင်ပုံ၊ တရားခံနှင့် ဗိုလ်ရွှေဘော်တို့မှ ကျေးလက်ပြည်သူတို့အား မတရားအနိုင်ကျင့်သော သောင်း ကျန်းသူများ၏ဒဏ်ကို အလူးအလဲခံစားနေရရာမှ ပြန် လည် ခုခံပုံ၊ ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်းနှင့် ဗိုလ်စံဖဲ (တောပုန်း ကြီးစံဖဲ)တို့မှ မြန်မာပြည်သူတို့အား အဓမ္မကျွန်ပြုလာသော ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့နှင့် လက်ပါးစေတို့အား တော်လှန်အနိုင်ယူ ပုံ၊ ဒါလားကွအချစ်နှင့် တရားတစ်ဖက်စားတစ်လက်တို့မှ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲမှုသံသရာမှ ရုန်းထွက်ပြီး အမြင်မှန်ရကာ ပတ်ဝန်းကျင်အကျိုး သယ်ပိုးလာတတ်ပုံ၊ ဗီဇ ရွှေလဝင်း ကိုခွင်းမည့်သူနှင့် မင်းအာဏာတို့မှ လူမိုက်တို့၏သွားရာ လမ်းကို ပြသသွားပုံတို့မှာ မှတ်မှတ်ထင်ထင် ရှိနေဆဲဖြစ် သည်။ ငယ်စဉ်က ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားထက်မှ မင်းသားရွှေဘ

နှင့်အတူ ဝမ်းနည်းမှု၊ ကြေကွဲမှု၊ ဝမ်းသာမှု၊ ကြည်နူးမှု တက်ကြွမှုတို့ ခံစားရင်း မဟုတ်မခံစိတ်နှင့် မျိုးချစ်စိတ်တို့ ဖြစ်ထွန်းကာ အားမာန်နှင့် ဇာတိမာန် ရှင်သန်ခဲ့ရသည်များ ကို အောက်မေ့တသ နေဆဲရှိပါသည်။ စာရေးသူနည်းတူ တစ်သက်တာလုံး မင်းသားရွှေဘအား စွဲလမ်းနှစ်သက် သဘောကျစွာ အားပေးလက်ခံခဲ့ကြသည့် ပရိသတ်အင် အား ကြီးမားမှုကြောင့်သာ မင်းသားရွှေဘမှာ ရုပ်ရှင် သက်တမ်း နှစ်လေးဆယ်ကျော်ကာလအတွင်း ရုပ်ရှင် ကားများစွာကို ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ) တည်းဖြတ်သည့် သူတို့ ဘာကြောင့်အောင်မြင် စာအုပ်တွင် စာရေးဆရာ ကျော်ဖုန်းမြင့်(ဓာတုဗေဒ)က ပြည်သူထဲက ရွှေဘဆောင်း ပါး၌ 'ရွှေဘကို မြို့ပြနေ ပြည်သူများထက် ကျေးလက်နေ ပြည်သူများက တစ်ခဲနက်အားပေးကြည့်ရှုကြသည်။ နှစ် သက်စွဲမက်ကြသည်။ ပြည်သူချစ်သောရွှေဘ၏ သရုပ် ဆောင်ချက်များကလည်း ပီပြင်သည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အဖိနှိပ်ခံ၊ အညှဉ်းဆဲခံ တောင်သူလယ်သမား၊ အလုပ် သမား လူတန်းစားဖက်က ရပ်တည်လျက် မဟုတ်မခံ နယ်ချဲ့ကိုတော်လှန်သော၊ အရင်းရှင်ကိုတော်လှန်သော၊ သူကြီးဆိုး၊ လူဆိုးစားပြု၊ သောင်းကျန်းသူတို့ကို ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်သော ပြည်သူထဲက ပြည်သူတစ်ယောက်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းလည်း ရုပ်ရှင်ကြည့် ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး က တညီတညွတ်တည်း ရွှေဘကို သဘောကျနှစ်ခြိုက် အားပေးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်' ဟု သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ ဘာကြောင့်အောင်မြင် စာအုပ်မှာ ပြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးဦးစီးဌာနမှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ထုတ် စေခဲ့ပြီး စာရေးဆရာ ၁၁ ဦးတို့မှ ဇာတ်သဘင်၊ ဂီတနှင့် ရုပ်ရှင်နယ်ပယ်များမှ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြား အောင်မြင်ခဲ့သော အနုပညာရှင် ၁၃ ဦးတို့၏ ကြိုးစား အားထုတ်မှုနှင့် အောင်မြင်မှုတို့ကို အားကျဖွယ်၊ အတုယူ ဖွယ်နှင့် လေးစားဖွယ်ဖြစ်အောင် ရေးသားတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ နိုင်ငံဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ရင်းမှ စာနယ်ဇင်းများတွင် ဝတ္ထုတိုနှင့် အကြောင်းအရာစုံ ဆောင်းပါးများကို အခါအားလျော်စွာ ရေးသားနေဆဲရှိပါ

သည်။ ထိုသို့ ရေးသားရာ၌ ရုပ်ရှင်ဆောင်းပါး များစွာ လည်း ပါဝင်ခဲ့ပြီး ရွှေဘနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်မေ့စရာ ရွှေဘ သုတေသနဆောင်းပါး (ရင်ခုန်သံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉ နိုဝင်ဘာ)နှင့် ဆက်ပြီးပြောရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဆောင်းပါး (ယနေ့အနုပညာဂျာနယ် ၁၉၉၄ အတွဲ-၁၊ အမှတ်-၆) များ ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ အောက်မေ့စရာရွှေဘ သုတေသန ဆောင်းပါးတွင် မင်းသားရွှေဘ၏ဘဝနှင့် အနုပညာကောက် ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး 'နိုင်ငံလည်းအကျိုးပြု၊ အနုပညာ လည်းမြောက်၊ ဖျော်ဖြေမှုလည်းပါတဲ့ ကားတွေအများကြီး ရှိပေမယ့် (ဦး)ရွှေဘကွယ်လွန်တာ တစ်နှစ်နီးပါးရှိပေမယ့် လို့ မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ အမှတ်တရ တစ်ကားမှမကြည့် ရတာပဲ။ မကွယ်လွန်မီကလည်း ပြသတယ်ဆိုတဲ့သတင်း မကြားမိပါဘူး။ ကမကထ လုပ်တဲ့သူ မရှိလို့ပဲလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ၈၉ ဇန်နဝါရီလထုတ် ရုပ်ရှင် အောင်လံ၊ ရုပ်ရှင်အမြုတေ၊ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ မဂ္ဂဇင်း တွေမှာ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်စီပါပြီး နောက်လတွေမှာ ရင် ခုန်သံနဲ့ အနုပညာကြေးမုံမှာ တစ်ပုဒ်စီပဲ (ဦး)ရွှေဘကို အမှတ်တရ ရေးသွားကြတာ ဖတ်ရတယ်။ (ဦး)ရွှေဘနဲ့ နှစ်ပတ်ခြားပြီး ကွယ်လွန်သွားတဲ့ (ဦး)ဝင်းဦးနဲ့ ကွာခြား လွန်းပါတယ်။ (ဦး)ဝင်းဦးနဲ့ (ဦး)ရွှေဘတို့ရဲ့ လက်ရှိအခြေ အနေ အရပ်ရပ်ကလည်း ကွာတယ်မဟုတ်လား' ဟုလည်း ကောင်း။ 'ရုပ်ရှင်ကား ၆၀ လောက်သာ (ဦး)ဝင်းဦးရိုက်ခဲ့ တော့ ပြုစုသုတေသန လုပ်ရတာ အခက်အခဲ သိပ်ပြီးမရှိ ခဲ့ပါဘူး။ (ဦး)ရွှေဘအတွက် ပြုစုသုတေသန လုပ်ဖို့ကျတော့ လက်ရွံ့စရာပါ။ ဒီနေ့ထိ (ဦး)ရွှေဘ ရုပ်ရှင်ကား ဘယ် လောက်ရိုက်ခဲ့တယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ တိတိကျကျမ ဖော်ပြနိုင်ဘူး။ အမြောက်အမြားဆိုတာနဲ့ ကျေနပ်နေကြရ တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရုပ်ရှင်လောကမှာ ၄၄ နှစ်ကြာ ရပ်တည်ခဲ့ပြီး မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းမှာ ကားအများဆုံးရိုက် ကူးခဲ့ရတဲ့ မင်းသားလည်းဖြစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အခြေခံလူ တန်းစားဖြစ်တဲ့ လယ်သမားနဲ့ အလုပ်သမားတို့ရဲ့ အသည်း စွဲလည်းဖြစ်တဲ့ (ဦး)ရွှေဘကို သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ ရုပ်ရှင်ဝါ သနာအိုးတွေ၊ စာရေးဆရာတွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဝိုင်းဝန်းပြီး သုတေသနလုပ်ကြဖို့ ကောင်းတယ်' ဟု လည်း ကောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ဆက်ပြီးပြောရမယ်ဆိုရင်ဖြင့်

ဆောင်းပါးတွင် (ယနေ့ အနုပညာဂျာနယ် အမှတ်၃/၉၄) တွင် စာရေးဆရာကြီး ဗမိုးက ကျော်ဆွေ၊ ရွှေဘ၊ ဇေယျ တို့၏ ရုပ်ရှင်ကားကောင်းကားသန့်များ စုစည်းမှတ်တမ်း ထားရှိမှု အားနည်းချက်ကို ထောက်ပြခဲ့ခြင်းအား အကြောင်း ပြုပြီး စာရေးသူက ထောက်ခံရေးသားခဲ့ရာ၌ 'ဦးရွှေဘ ကွယ်လွန်တာ ၆ နှစ် ကျော်ပေမယ့်လို့ မြန်မာ့ရုပ်မြင် ဖန်သားပြင်မှာ ဒီနေ့ထက်ထိ ကြည့်ခွင့်မရခဲ့ပါဘူး။ မြန်မာ့ ရုပ်ရှင် သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ထူးချွန်တဲ့အနုပညာ ရှင်တွေ အမြောက်အမြား ပေါ်ထွန်းခဲ့သလို ဂန္ထဝင်ကား တွေလည်း ထွက်ရှိခဲ့ပါတယ်။ ထူးချွန်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေ ရဲ့ အကောင်းတကားအကောင်းဆုံး စွမ်းဆောင်ချက် (Master Piece) ပါတဲ့ ရုပ်ရှင်ကားတွေနဲ့ ဂန္ထဝင်ရုပ်ရှင်ကား တွေဟာ တိုးတက်နေတဲ့ စက်မှုသိပ္ပံပညာရပ်တွေနဲ့ စုစည်း မှတ်တမ်းရှိသင့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အနာဂတ် ရုပ်ရှင်အနု ပညာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် စည်ပင်ရေးတွက် အသုံးချသွားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခါအားလျော်စွာ ရုပ်မြင်သံကြားကတစ်ဆင့် ပြည့်သူလူထုကို ဖျော်ဖြေသွားနိုင်ပါတယ်' ဟု မင်းသား ရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများ မှတ်တမ်းအဖြစ်မရှိပုံကို ဖြည့် စွက်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် မင်းသား ရွှေဘအား ချစ်ခင်စိတ်၊ လေးစားစိတ်နှင့် သံယောဇဉ် ကြီးမားမှုတို့အား အရင်းခံပြီး စာနယ်ဇင်းများမှ မင်းသား ရွှေဘနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဂုဏ်ပြုဆောင်းပါးများ ဝေဝေ ဆာဆာ မဖော်ပြခဲ့ခြင်းနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်များမှ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများအား မှတ်တမ်းထားရှိ ပြသမှုမပြုခြင်းတို့အား ပြင်းပြစွာခံစားရ၍ မခံချိမခံသာ ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သတင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာ ဖိုးသောကြာ (ခေတ် + မိုး)က 'ရုပ်ရှင်ဇာတ်ရုပ်တွေ အဟုတ်ပဲ ပေါက်နေကြပြီ လား' ဆောင်းပါး(အလင်းတန်းဂျာနယ် ၁၆-၈-၂၀၀၄)၌ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အလယ်ခေတ်ကာလ (၁၉၅၀ ပြည့်လွန်မှ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်)တွင် စက်မှုနည်းပညာဖွံ့ဖြိုးမှု နည်းပါး သည့်ကြားမှ သာဓကအဖြစ် အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် ထိတ်ထိတ်ကြံ မင်းသား၊ မင်းသမီးများ (ကျော်ဆွေ၊ ဝင်းဦး၊ မြတ်လေး၊ ညွန့်ဝင်း၊ ခင်သန်းနု၊ နွဲ့နွဲ့မှု)အကြောင်း ပြန်လည်တူးဆွရေးသားပြီး မျက်မှောက်

ကာလ ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များအနေဖြင့် သူများကိုလွှဲမချ စက်တွေကို လက်ညှိုးထိုးမပြဘဲ ရုပ်ရှင်ကားကောင်းရေး အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်ကြရန် တိုက်တွန်း ခဲ့ပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ခွင့်ရသူ ရွှေဘ၏ပရိသတ် ရွှေဘခရေစီ(Crazy)တွေက စာရေးဆရာ ဖိုးသောကြာ (ခေတ်+မိုး)က သာဓကအဖြစ် တင်ပြခဲ့ရာ၌ပင် ရွှေဘ၏ နာမည်နှင့် ရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားအမည်ဖော်ပြရန် လစ် ဟင်းခဲ့ခြင်းအတွက် ဖိုးသောကြာ(ခေတ်+မိုး)ထံသို့ ချက် ချင်း စောဒကတက်သည့်စာ တုံ့ပြန်ရေးသားပေးပို့ခဲ့ကြ ပါသည်။ ထိုသို့ စောဒကတက်သည့်စာကို ဖတ်ရှုခွင့်ရ သော ရွှေဘကိုလေးစားချစ်ခင် ရူးသွပ်ကြသည့် ပရိသတ် မှာ သဘောတွေ့ခဲ့ကြသည်။ ဖိုးသောကြာ(ခေတ်+မိုး) ကမင်းသားရွှေဘ၏ ပရိသတ်အတွက် 'ဦးရွှေဘနာမည် မပါလို့ မကျေနပ်ဘူး'ဆောင်းပါး (အလင်းတန်းဂျာနယ် ၁၃-၉-၂၀၀၄)ကို တောင်းပန်ဖြည့်စွက် ရေးသားမှုပြုခဲ့ရ ပါသည်။ ဖိုးသောကြာ(ခေတ်+မိုး)ထံသို့ မင်းသားရွှေဘ၏ ပရိသတ်က 'ကျော်ဆွေတို့ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းတို့ နာမည် တွေ တပ်ရေးသွားတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ (ဦး)ရွှေဘကို တော့ နာမည်တောင် မဖော်ပြတာ မတရားဘူး'၊ 'အခု ဇာတ်ရုပ်တွေထဲမှာ ကျော်ဆွေတို့ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းတို့ ဇာတ်ရုပ်တွေ ပေါ်ထွက်ဖို့ နီးစပ်ပါသေးတယ်။ (ဦး) ရွှေဘလိုဇာတ်ရုပ် တစ်ရုပ်မှ မွေးထုတ်မပေးနိုင်သေးဘူး'၊ 'ဒီကနေ့ ကြမ်းပါတယ်ဆိုတဲ့ ဇာတ်ရုပ်တွေလောက်တော့ (ဦး)ရွှေဘက အိပ်နေတယ်ခင်ဗျ။ ပျင်းတောင်ပျင်းသေး တယ်လို့ ပြောရင်တောင် သနားတယ်'၊ 'တနင်္သာရီတိုင်း ပရိသတ်က ရွှေဘကို (ဦး)မပါဘဲခေါ်ရင် သိပ်ရိုင်းတဲ့ လူတွေဆိုပြီး မကျေနပ်ဘူး။ (ဦး)ရွှေဘက ဖလင်ကော်ပြား ရုပ်ရှင်ကားကြီး နှစ်ရာကျော်ရှိကဲ့သို့တော့ အခုလို ဒီဒီယို ရိုက်တာ မဟုတ်ဘူး'၊ '(ဦး)ရွှေဘနာမည်ကို ဆရာဆောင်း ပါးထဲမှာ ရေးမပြတာ (ဦး)ရွှေဘကို မှတ်တမ်းမတင်တာ နှိမ်တာပဲလို့ ခံစားရတယ်'၊ 'ဦးရွှေဘကို ဒီနေ့အထိ ဘယ်မင်းသားမှ မနိုင်သေးဘူး။ တရုတ်သိုင်းကား မင်းသား တွေက ကင်မရာထရစ် (Trick) တွေပါ။ ဦးရွှေဘကမှ တကယ် ထိုးတာ'ဟူ၍ အမျိုးမျိုး အပုံပုံ တုံ့ပြန်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ရွှေဘ မျက်ရည်ကြရပြီ
အဲဒါ ဥပဒေ အတွင်းက ဘယ်လို ကလဲ့စားချေမလဲ
 ဝန်းဝန်းဝင်း၊ ထောင်ပိုင် ဆွီးက
 ထောင်ကျရွှေဘပေါ် ဘယ်လိုသံယောဇဉ်တွယ်မလဲ

အကြမ်း၊ အလွမ်း၊ အမေသာ စုံညီလှတဲ့ တိုင်းလုံ
 ကား၊ ငှား၊ ငွား၊ မြသီတာရုပ်ရှင် ၃၂၉-မိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊ ဖုံး-၁၀၇၃၃။

ဖိုးသောကြာ (ခေတ်+မိုး)မှ မင်းသားရွှေအင်္ဂါ ပရိသတ်များထံမှ တုံ့ပြန်မှုကိုတင်ပြပြီးနောက် ယနေ့ကျော်ကြားအောင်မြင်နေကြသည့် ဒါရိုက်တာ နောင်ထွန်းလွင် (သရုပ်ဆောင်ထွန်းထွန်းနိုင်)နှင့် ဒါရိုက်တာညီညီထွန်းလွင်

တို့၏ဖခင် ကွယ်လွန်သူဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာကြီး ရွှေခုံးထွန်းလွင်၏ ၁၉၇၀ ပြည့်ဝန်းကျင် ဗြိတိန်နှင့် တနင်္သာရီခွင် ရုပ်ရှင်ရုံများတွင် ကန်ထရိုက်ယူ၍ ရုပ်ရှင်ပြသစဉ်က အတွေ့အကြုံကို 'ဗြိတိန်ရုပ်ရှင်ရုံမှာ ရွှေဘရုပ်ရှင်ကား

တစ်ကားပြတော့ ရုံကွဲမတတ် အားပေးကြတယ်။ ဇာတ်လမ်းအရဦးရွှေဘ ခံနေရတယ်။ ရုပ်ရှင်စပြုလာကတည်းက လူကြမ်းတွေက ဦးရွှေဘကို နှိပ်စက်လာတာ များလာတော့ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်က မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာတယ်။ ပွဲဆူလာပြီး ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားကို ဆေးလိပ်တိုနှင့်ပေါက်၊ ဖိနပ်ချွတ်ပေါက် ဖြစ်လာတော့ ပွဲရပ်လိုက်ရတယ်။ ကန်ထရိုက်ကြီး ရွှေဒုံးထွန်းလွင်လည်း ပွဲပျက်မခံနိုင်တော့ ပိတ်ကားရှေ့မှာရပ်ပြီး ပရိသတ်ကို ရှင်းပြရတယ်။ 'ပရိသတ်ကြီး ခင်ဗျာ၊ ဇာတ်လမ်းက အခုမှအစပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူစွမ်းကောင်းကြီး ရွှေဘက သူ့ကို နှိပ်စက်နေတဲ့ လူဆိုးခေါင်းဆောင်နဲ့ တပည့်တွေကို နောက်ပိုင်းမှာ အပြတ်အသတ်နှိမ်နင်းပြီး ဘယ်လိုအောင် ပွဲခံသွားမယ်ဆိုတာ သည်းခံပြီး စောင့်ကြည့်ပေးကြပါ။ ပရိသတ် အားပေးမှ လူစွမ်းကောင်းကြီး ရွှေဘက လူဆိုးတွေကို တစ်ယောက်မှ မကျန်အောင် နှိမ်နင်းပစ်မှာပါ' လို့ ဟန်ပါပါနှင့် ရှင်းပြတော့ ပရိသတ်က လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၊ လက်ခေါက်မှုတ်အားပေးပြီး ဒါမှ တို့ရွှေဘကလို့ အော်ဟစ်ကြတယ်။ ရုပ်ရှင်ကို ဆက်ကြည့်ကြတယ်' ဟု တစ်ဆင့်ဖောက်သည် ချခဲ့သည်။

အကယ်ဒမီ ဓာတ်ပုံဆရာ၊ ဒါရိုက်တာနှင့် စာရေးဆရာထွန်းလှိုင်က 'ရုပ်ရှင်နယ်မှ ချစ်စရာလေးများ' ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်ကြေးမုံ မဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၈ မေ)တွင် 'ရွှေဘကိုမသိရင် မြန်မာရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်မဟုတ်ဘူး လို့ဆိုရင် မမှားပါဘူး။ ရွှေဘ ပိတ်ကားပေါ်မှာထိုးရင် လူထုက လက်ခုပ်တီးတယ်။ ရွှေဘကို ဝိုင်းထိုးတာ ပြန်မထိုးနိုင်ရင် လူထု ရုံထဲကထွက်ပြီး အပြင်မှာ ထွက်ထိုင်ကြဖူးပါတယ်။ သူ့လူထု ရုံထဲပြန်ဝင်အောင် မန်နေဂျာက လောက်စပ်ကာကနေပြီးတော့ ဘာပြောသလဲ၊ လူထုကြီး ခင်ဗျာ ... ပရိသတ်အချစ်တော် တကယ်ချတဲ့ ကိုရွှေဘဟာ မကြာခင် သူ့ကို ဝိုင်းချတဲ့ လူအုပ်ကို အပြတ်အသတ် ပြန်ချပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျားလို့ အော်တော့မှ သူ့ပရိသတ် ရုံထဲပြန်ဝင်ကြတယ်။ ဒါဟာ တကယ့် အဖြစ်အပျက်ပါ။ လူထုက ကိုရွှေဘကို တကယ်ချစ်တာပါ' ဟု ရုပ်ရှင်လောက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို တင်ပြခဲ့ပါသည်။

အကယ်ဒမီ ဓာတ်ပုံဆရာ၊ ဒါရိုက်တာနှင့် စာရေး

ဆရာထွန်းလှိုင်က ရွှေဘနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရုပ်ရှင်လောကကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို တင်ပြခဲ့သည့်နည်းတူ နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေကလည်း 'ရုပ်ရှင်မင်းသား ရွှေဘမှ ဗီဒီယိုဆောင်းပါး (သောင်းပြောင်းတွေ့လာ မဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၇ ဇန်နဝါရီ)ဖြင့် ရွှေဘနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာပေဘဝအတွေ့အကြုံကို '၁၉၇၅ ခုနှစ်က (ထင်ပါသည်) စစ်တောင်းစက္ကူစက် ပထမဦးဆုံး စာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပရာ၌ အဲဒီတုန်းက မြန်မာပြည်မှာရှိနေသေးတဲ့ အောင်ဗလရယ်၊ ကာတွန်းကိုဖေသိန်းရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ် ဖိတ်ပါသည်။ သို့သော် ဤပွဲမှာ စက်ရုံအရာရှိ ပညာတတ်များ မှလွဲ၍ ကာယလုပ်သားများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်က ရပ်ကွက်လူထုမှာ စာပေနှင့်မနီးစပ်သဖြင့် အဲဒီခေတ် အချိန်အခါက လွန်စွာခေတ်စားနေသော ရုပ်ရှင်မင်းသားရွှေဘနှင့် ကျွန်တော်တို့ စာရေးဆရာများ တွဲဖက်ခဲ့ကြရ၏။ အသို့ဟူမူ စာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပသည်မှာ စစ်တောင်းစက္ကူစက်ရုံထဲတွင်ဖြစ်၍ ယနေ့ည ရွှေဘပါဝင်သော (ကျွန်တော် နာမည်မမှတ်မိတော့သော) ကားပြမည်။ ရှေးဦးစွာ နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာကြီးများဖြစ်သော ဦးသော်တာဆွေ၊ ဦးအောင်ဗလနှင့် ကာတွန်းဦးဖေသိန်းတို့၏ ဟောပြောပွဲရှိ၍ ရုပ်ရှင်ရုံထဲသို့ မည်သည့်အချိန် ဝင်ရမည်။ ထိုအချိန်မှလွန်သော် ရုံတံခါးပိတ်မည်။ ပိုင်လိုက်လေဗျာ သောက်ကျိုးနည်း ညနေ နေဝင်ရီမှောင်ကတည်းက ရုံထဲလူပြည့်နေလေပြီ။ အား ... ကလေးတွေကလည်း အားကြီးပဲ။ ကလေးမှ ရိုးရိုးကလေးတွေ မဟုတ်ဘူး။ ရွှေဘကလေးတွေပျ။ ထိုးလိုက်ကြတဲ့ ဒိုင်ဗင်၊ သတ်လိုက်ကြတဲ့ နောင်ဂျိန်၊ ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့ပိုင်းမှာ ဆူညံလုံးထွေးနေကြတာပဲဗျာ။ မျက်စိကိုနောက်ကရော။ အဲ ... ဟောပြောပွဲစမယ်လို့ အခမ်းအနားမှူးက ကြေညာတဲ့အခါမှ မီးကိုရေခွဲသတ်လိုက်သလို ငြိမ်သွားပါတယ်။ သို့သော် ဟောပြောပွဲလဲစရာ၊ ကျွန်တော် ဈေးဦးပေါက်လိုက်တာကိုး။ ပထမတော့ ဘာများလဲလို့ သူတို့ ငြိမ်နေကြသားဗျ။ တော်တော်ကြာတော့ ဒီလူကြီး ဘာတွေလာပြောနေပါလိမ့်လို့ သူတို့ နားမလည်ကြတော့ဘဲ သူတို့ချင်း နောင်ဂျိန်ကြ၊ ဒိုင်ဗင်ထိုးကြပြန်ရောဗျ။ အဲဒီအခါမှာ အခမ်းအနားမှူးက ထိုင်ရာမှထလာပြီး ကျွန်တော့်ကို ဆရာခဏလို့ ဖယ်ခိုင်းပြီး

မိုက်ရှေ့က အော်လိုက်ရတယ်။ မင်းတို့ ဒီလိုသာ ဆူပူ ဆော့နေကြရင်တို့ ရွှေဘရုပ်ရှင်ကားကို မပြတော့ဘူးကွ။ ရွှေဘဇာတ်ကားကြည့်ချင်ရင် ငြိမ်နေကြ ဒါပဲ။ အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော် ဆက်ဟောရပါတယ် ခင်ဗျား။ ဒီလိုပဲ စာရေး ဆရာတစ်ယောက်လျှင် တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်လောက် ရွှေဘ နှင့်ခြိမ်းခြောက်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စာပေဟောပြော ပွဲကြီး အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားပါသည် ခင်ဗျား'ဟု ဖွင့်ဟ ခဲ့ပါသည်။ စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေ၏ စာပေ ဟောပြောပွဲ အတွေ့အကြုံတွင် အလုပ်သမားလူတန်းစားနှင့် မိသားစုဝင်များ (ကလေး၊ လူကြီးမကျန်)အပေါ် မင်းသား ရွှေဘ၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုနှင့် အလုပ်သမား လူတန်း စားနှင့်မိသားစုက မင်းသားရွှေဘအား ချစ်ကြပုံကို မီး မောင်းထိုးပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမောင်ခိုင်လတ် က 'လွမ်းတတ်သူ' ရသစာတမ်းဖြင့် အထက်မြန်မာပြည် မြေလတ်ဒေသနှင့် အညာဒေသတစ်ခွင်မှ နယ်လှည့်ရုပ်ရှင် ပြသရေးအဖွဲ့တာဝန်ခံ ဦးကျော်အုန်း၏ အတွေ့အကြုံအား တစ်ဆင့်ဖောက်သည်ချ တင်ပြပုံ၊ ဆရာကြီးဖိုးသောကြာ (ခေတ်+မိုး)က 'ဦးရွှေဘ နာမည်မပါလို့ မကျေနပ်ဘူး' ဆောင်းပါးဖြင့် မြိတ်နှင့်တနင်္သာရီတစ်ခွင် ရုပ်ရှင်ကန်ထ ရိုက် ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာကြီး ရွှေခုံးထွန်းလွင်၏ အတွေ့ အကြုံအား တစ်ဆင့်ဖောက်သည်ချ တင်ပြပုံ၊ ဓာတ်ပုံ အကယ်ဒမီထွန်းလှိုင်၏ ရုပ်ရှင်လောက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် တင်ပြပုံနှင့် စာရေးဆရာသော်တာဆွေ၏ စာပေဟောပြော ပွဲ အတွေ့အကြုံ တင်ပြပုံတို့ကိုကြည့်၍ မြန်မာပြည်တစ် လွှားမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ မင်းသားရွှေဘအား အချစ်ကြီးချစ်ကြပုံအား ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်တွေ့ ကြရပါသည်။ ရုပ်ရှင်ထဲမှ မင်းသားရွှေဘ၏ သရုပ်ဆောင် ပုံပြင်လှပုံကို ကြည့်ရှုခံစားရင်း မင်းသားရွှေဘ၏ တကယ့် ဘဝမှ အဖြစ်သနစ်များအဖြစ် ပရိသတ်ထင်မြင်သွားကြပြီး မချင့်မရဲ ဖြစ်သွားပုံမှာ ဒေသတိုင်းရှိ ပရိသတ်အတွက် ထပ်တူကျနေပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မြန်မာတိုင်းရင်း သားတို့၏ ဖိနှိပ်မှုနှင့်အနိုင်ကျင့်မှုကို နာကြည်းတတ်ပုံနှင့် အမှန်တရား တန်ဖိုးထားသူနှင့် မဟုတ်မခံသူကို လေး စားချစ်ခင်တတ်ပုံကို တွေ့မြင်နိုင်ကြပါသည်။

စာရေးဆရာ သီချင်းရေးဆရာ၊ အဆိုတော်သရုပ်

ဆောင် ဒါရိုက်တာ ထပ်ဆင့်အကယ်ဒမီ မြတ်လေးနှင့် စာရေးဆရာ၊ အဆိုတော်သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီသုမောင် တို့သည် ခေတ်ကာလအလိုက် အတိုင်းအတာကိုယ်စီဖြင့် အနုပညာ နယ်ပယ်အသီးသီးတွင် အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့ သော အနုပညာရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ မြတ်လေးရော သုမောင်ပါ စာရေးဆရာများစွာနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ကြပြီး စာပေဟောပြောပွဲများ၌ စာရေးဆရာအဖြစ် အခါအား လျော်စွာ ပါဝင်ဟောပြောလေ့ရှိကြပါသည်။ မြတ်လေးနှင့် သုမောင်တို့သည် အလျဉ်းသင့်လျှင် သင့်သလို မင်းသား ရွှေဘ၏ အနုပညာလှုပ်ရှားမှု၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ မေတ္တာ အပြည့်အဝရရှိမှုနှင့် ရိုးသားဖြူစင်မှုတို့အား ဟောပြောချက်တွင် ထည့်သွင်းဟောပြောလေ့ ရှိကြပါ သည်။ ရွှေဘမှာ မြတ်လေးနှင့် သုမောင်တို့နှယ် ရုပ်ရှင် မင်းသား ဖြစ်ရုံမျှမက ထင်ရှားကျော်ကြားသော မြန်မာ ရုပ်ရှင်မင်းသား များစွာရှိသည့်အနက် မင်းသားရွှေဘအ ကြောင်းကိုမှ ရွေးချယ်ဟောပြောခဲ့ကြသည်မှာလည်း ထူး ခြားမှု ဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘအပေါ် ပြည်သူတို့ မေတ္တာထားကြပုံနှင့် အပြောအဟော ပိုင်နိုင်ကောင်းမွန်မှု တို့ကြောင့်စာပေဟောပြောပွဲသို့လာရောက်နားထောင်သော ပရိသတ်မှာ မင်းသားရွှေဘကို အချစ်ပိုပြီး လေးစားမြတ်နိုးမှု ပွား များကြရသည့်အပြင် ပိုမိုအောက်မေ့ တသကြရပါ သည်။

ညွန့်ဝင်းမှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်သည့် 'သတို့ သမီးအလိုရှိသည်' ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် ခြေချခဲ့ပြီး ဗန်တိုလူလေးနှင့်သူဇာ၊ ချစ်သူပိုင်းပိုင်းလည်၊ တတိယအရွယ်၏ ဒုတိယဝေဒနာ၊ သီတာခုနစ်တန်၊ သူ့ကျွန်မခံပြီ၊ လျှို့ဝှက်သောနှင်းနှင့် ဆန်ရေတို့ဖြင့် သရုပ် ဆောင်ထူးချွန်ဆု (အကယ်ဒမီ) ၇ ဆုကို လည်းကောင်း၊ ကျော်ဟိန်းမှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်သည့် ဖူးစာလမ်း ဆုံ ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် ခြေချခဲ့ပြီး အကာကအချစ် အနှစ်ကမေတ္တာ၊ မွန်းတည့်ချိန်မှာ နေ ဝင်သည်၊ ပန်းမြိုင်လယ်က ဥယျာဉ်မှူး၊ ဝေလဲမွှေး ကြွေလဲ မွှေးနှင့် နေကမွှေးတံလ တို့ဖြင့် သရုပ်ဆောင်ထူးချွန်ဆု (အကယ်ဒမီ) ငါးဆုကိုလည်းကောင်း ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါ သည်။ ကြိုးစားအားထုတ်မှု အပြည့်အဝရှိကြသော ညွန့်

ဝင်းရော ကျော်ဟိန်းပါ မင်းသားရွှေဘာကဲ့သို့ ရုပ်ရှင်ကားများ အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့ကြပြီး သရုပ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ သက်တမ်းရှည်ရှည် ရုပ်တည်ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကံဇာတာအကြောင်းမလှခဲ့၍ မင်းသားသက်တမ်းရှည်ရှည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ကားများစွာ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ပြီး သရုပ်ဆောင်ပီပြင်ကောင်းမွန်သော ရုပ်ရှင်ကားများစွာ ရှိခဲ့ပြီး မင်းသားရွှေဘာမှာ သရုပ်ဆောင်ထူးချွန်ဆု (အကယ်ဒမီ)နှင့် လွဲချော်ခဲ့ရပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာ၏ အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများအနက် ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်းအား ဒါရိုက်တာ ဗိုလ်ဗကိုက ညွှန်ဝင်း၊ ဗိုလ်ဗကို၊ စိုးရွှေ၊ နွဲ့နွဲ့မှုတို့ဖြင့် ရုပ်ရှင်ကားကြီးအဖြစ် ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း အမည်ဖြင့်ပင်လည်းကောင်း၊ စာရေးဆရာဝင်္ဇီရာ၏ဝတ္ထုကို ရိုက်ကူးခဲ့သော လူရိုးလူမိုက်နှင့် ဗိုလ်ရွှေဘော်တို့အား ဒါရိုက်တာ မီးပွားက ကျော်ဟိန်း၊ စုလှိုင်နှင့်တို့ဖြင့် ဗီဒီယိုကားအဖြစ် 'အလိုရှိသည် ဆုငွေငါးထောင်' အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း ပြန်လည်ဆန်းသစ် ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ ပြန်လည်ဆန်းသစ်ထားသော ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်းရော၊ အလိုရှိသည် ဆုငွေငါးထောင်ပါ ဝင်ငွေကောင်း အောင်မြင်ခဲ့ကြပြီး သရုပ်ဆောင်မှုအား အလေးအနက်ထား ကြိုးစားလေ့ရှိသည့် ညွှန်ဝင်း၏ဘိုးသိန်းစရိုက်နှင့်ကျော်ဟိန်း၏ရွှေဘော်စရိုက်တို့မှာ ပီပြင်လွန်းလှ၍ လူကြိုက်များခဲ့သည်။ မြန်မာစာနယ်ဇင်းများကလည်း ထိုဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း ရုပ်ရှင်ကားနှင့် အလိုရှိသည် ဆုငွေငါးထောင် ဗီဒီယိုကားတို့ကောင်းမွန် အဆင့်အတန်းမြင့်ကြောင်းနှင့် ညွှန်ဝင်းနှင့် ကျော်ဟိန်းတို့၏ သရုပ်ဆောင်အမှုအရာများ ကောင်းမွန်ကြောင်းတို့ကို ချီးကျူးရေးသားခဲ့ကြသည်။ ငယ်စဉ်က စွဲလမ်းနှစ်သက်ခဲ့သော ရွှေဘာ၏ရုပ်ရှင်ကားများအား ပြန်လည်ဆန်းသစ်ထားမှုနှင့် စာနယ်ဇင်းများမှ ချီးကျူးရေးသားကြမှုတို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း ရုပ်ရှင်ကားနှင့် အလိုရှိသည်ဆုငွေငါးထောင် ဗီဒီယိုကားများကို ကြည့်ဖြစ်ခဲ့ရာ ဇာတ်ကားရော သရုပ်ဆောင်အမှုအရာများပါ ကောင်းမွန်လှပါသည်။ ထို့နောက် မိခင်ဖြစ်သူ၏ နာရေးဖြစ်ပွား၍ စာရေးသူလည်း ငါးလုံးတင်ရွာသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ငါးလုံးတင်ရွာ၏ အစဉ်အလာအတိုင်း

နာရေးဖြစ်ရာအိမ်တွင် ရွာသားများမှ ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း နာရေးကိစ္စအဝဝအား ကူညီလုပ်ကိုင်ပြီးသည်နှင့် စကားပိုင်းဖွဲ့ပြောကြရာ၌ ရုပ်ရှင်နှင့်ဗီဒီယိုအကြောင်း ရောက်လာပါသည်။ နယ်လှည့်ရုပ်ရှင်ပြသရေးအဖွဲ့မှ ပြသသွားသည့် ညွှန်ဝင်းသရုပ်ဆောင်သည့် ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်းရုပ်ရှင်ကားနှင့် ဗီဒီယိုရုံများတွင် ပြသသွားသော ကျော်ဟိန်းပါဝင်သည့် အလိုရှိသည် ဆုငွေငါးထောင် ဗီဒီယိုကားအကြောင်း ပြောကြရာ၌ စကားပိုင်းတစ်ပိုင်းလုံးက ကောင်းကြောင်းနှင့် ကြိုက်ကြောင်းတို့ကို အမွှမ်းတင်ပြောသွားကြပါသည်။ သို့ရာတွင် စကားပိုင်း၌ မင်းသားရွှေဘာ၏ ပရိသတ်များ တညီတညွတ်တည်း ပြောကြသည်က 'ညွှန်ဝင်း ဘိုးသိန်းအဖြစ် သရုပ်ဆောင်တာ ပီပြင်ပေမယ့် လို့လဲ ရွှေဘာကို မမိဘူးကွ။ ကျော်ဟိန်း ရွှေဘော်လုပ်တာ ပီပြင်ပေမယ့်လို့ ရွှေဘာကို မကျော်နိုင်ဘူးကွ' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ညွှန်ဝင်းနှင့် ကျော်ဟိန်းတို့၏ ကြိုးစားပမ်းစား သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသမျှမှာ စာရေးသူတို့ရွာမှ မင်းသားရွှေဘာ အမာခံပရိသတ်အပေါ် ကာလကြာမြင့်စွာ ရွှေဘာ၏ လွှမ်းမိုးထားနိုင်မှုနှင့် ရွှေဘာအပေါ် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်တိုင် ပရိသတ်၏ချစ်ခင်ကြပုံမှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ) စီစဉ်တည်းဖြတ်သည့် သူတို့ ဘာကြောင့်အောင်မြင် စာအုပ်တွင် ကျော်ဟိန်းမြင့် (ဇာတုဗေဒ)က 'ပြည်သူထဲက ရွှေဘာ' ဆောင်းပါးတွင် အညာဒေသနှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတို့မှ အတွေ့အကြုံအား 'ရွှေဘာဇာတ်ကားသစ် ရုံတင်လျှင် ငါးဖမ်းပိုက်ကို ပေါင်ကာ ရုပ်ရှင်ကြည့်သူများ ရှိသည်။ အချို့မှာ ရုပ်ရှင်ကြိုက်လွန်း၍ ဒန်အိုးဒန်ခွက်ပေါင်ကာ လာကြည့်သူများလည်း ရှိသည်။ ဒါက ရွှေဘာလယ်ကွက်၊ ဒါက ရွှေဘာစိုက်ခင်းဟု သတ်မှတ်ကာ အသီးအနှံများ စိုက်ပျိုးကြပြီး ယင်းသီးနှံများ စိုက်ခင်းကထွက်သည့်အခါ ရွှေဘာရုပ်ရှင်ကား၊ ရွှေဘာပြဇာတ်များကို သွားရောက်ကြည့်ရှုကြရန် အမည်သတ်မှတ်ထားကြသည်' ဟု ဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ မြန်မာပြည်သူတို့၏ ရွှေဘာကိုချစ်ကြပုံမှာ ဘယ်မင်းသားမှ တုပ၍မရနိုင်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ။

စာအုပ်အုပ်စု ရွှေဘူ

“မိုလ်ခဲ” မှ
ရွှေဘူ၊ သင်းသင်းလဲ့

ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဆရာခန့်၏ လက်နက်ပုန်းရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ဇာတ်ပို့အဖြစ် ရုပ်ရှင်လောကသို့ ခြေချချိန်တွင် ရွှေဘူ၏အသက်မှာ (၁၇)နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။ ရွှေဘူအား ထိပ်တန်းမင်းသားဘဝသို့ ပို့ဆောင်ပေးသည့် သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကား ရုံတင်ချိန်တွင် အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ လူသဘာဝအရ အချစ်စိတ် စတင်ကိန်းအောင်းရမည့်အချိန်တွင် ရွှေဘူမှာ အချစ်

ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးထက် ရုပ်ရှင်မင်းသားဖြစ်ရေး ရည်မှန်းချက်ဖြင့်သာ အလေးပေး ကြိုးပမ်းနေချိန်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြေ ခြေချသည်နှင့် မှီခိုအားထားရာ အိမ်ရှင်ဦးလေးဖြစ်သူ၏ သံဖြူလုပ်ငန်းတွင် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်လုပ်ကိုင်ရင်း ရုပ်ရှင်ကြည့်ခြင်း၊ စတန့်ရုပ်ရှင်ကားများ၏ အခြေခံလိုအပ်ချက်ဖြစ်သော ရေကူးခြင်း၊ ဒိုင်ဗင်ထိုးခြင်း၊ သိုင်းကစားခြင်းနှင့် လက်ဝှေ့ထိုးခြင်းစသော

အားကစားလှုပ်ရှားမှုများတွင်သာ အချိန်ပေး လှုပ်ရှားနေခဲ့သည်။ ထို့နောက် သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ထိပ်တန်းမင်းသားအဖြစ် ခံယူပြီးချိန်တွင်လည်း မိခင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီအပြင် အခြားကုမ္ပဏီများအတွက်ပါ ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို လက်မလည်အောင် အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးနေခဲ့ရသည်။ အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးရသော ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ပေါ်ထွန်းလာသမျှ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးများစွာနှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်မှု ပြုခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အချစ်စိတ် စတင်ကိန်းအောင်းစအရွယ် လက်နက်ပုန်းရုပ်ရှင်ကားဖြင့် ဇာတ်ရံအဖြစ် ရုပ်ရှင်လောက ခြေချချိန်မှ လူလားမြောက်သည့် ထိပ်တန်း ရုပ်ရှင်မင်းသားအဖြစ် အောင်မြင်ချိန်အထိ မင်းသားရွှေဘဝ အများဆုံး ဆက်ဆံခဲ့ရသည်မှာ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးများ အပါအဝင် ရုပ်ရှင်လောက သားများသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်မှုဘဝဖြင့် ကင်းကွာ၍ မရနိုင်သည့် လူ့သဘာဝအရ မင်းသားရွှေဘဝသည်လည်း လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည့် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး များစွာထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် သင်းသင်းလဲ့နှင့် နီးစပ်မေတ္တာသက်ဝင်ပြီး စိတ်တူကိုယ်တူ အိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ် ဖူးစာဆုံခဲ့ကြသည်။ ထိတွေ့ဆက်ဆံမှုများပြားသူချင်းသာ နီးစပ်မှုအရ ဖူးစာဆုံလေ့ရှိရာ၌ ရွှေဘဝနှင့် သင်းသင်းလဲ့တို့ ဆုံစည်းမှုမှာ ဆန်းကြယ်မှုမရှိဟုသာ ဆိုရပါမည်။ မင်းသားရွှေဘဝနှင့် မင်းသမီးသင်းသင်းလဲ့တို့ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၈) ရက်နေ့တွင် လက်ထပ်ချိန်၌ ရွှေဘဝ၏အသက်မှာ (၃၅)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

သင်းသင်းလဲ့အား လက်ပံတန်းမြို့တွင် ကုန်သည်ဦးစိန်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်ခင်တို့မှ ၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ(၁)ရက်နေ့တွင် တစ်ဦးတည်းသမီးအဖြစ် မွေးဖွားခဲ့ပြီး ငယ်အမည်များမှာ တင်တင်ညိုနှင့် အညို ဖြစ်သည်။ မိသားစု လက်ပံတန်းမှ ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရာမှ အင်းစိန်အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့သည့်အပြင် ကျောင်းသူဘဝတွင် ကျောင်းကပွဲများနှင့် ကျောင်းအားကစားပွဲများတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ပြီး၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဖြစ်လိုသည့်ဆန္ဒလည်း ပြင်းပြခဲ့ပါသည်။ မိဘများနှင့်အတူ အင်းစိန်မှစမ်းချောင်းသို့ လိုက်ပါရွှေ့ပြောင်းခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ စမ်းချောင်း ကာယဗလ

မောင်မယ်ပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ရာ အလှမယ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည့်အပြင် စမ်းချောင်းတွင်နေထိုင်သော ရုပ်ရှင်လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် (ဦး)ကျော်လွင်၏ ဆက်သွယ်ပေးမှုကြောင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် စတင်ခြေချခွင့်ရခဲ့သည်။ မေဖူးစာသံစုံသွင်းနှင့် ဒေါက်တာအောင်ကျော်ဦး အသံထွက်ကားများတွင် တင်တင်ညိုအမည်ဖြင့် ဇာတ်ပို့အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ရခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် သုခမရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ မြင့်ဖေက သင်းသင်းလဲ့အမည်ဖြင့် ဇေယျ၊ ရွှေကို၊ ကြည်ကြည်ဌေး တို့နှင့်အတူ တောကနှင့်မူ အသံထွက်ကားတွင် ဒုတိယမင်းသမီးအဖြစ် မြင့်တင်ပေးရာမှ အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဒါရိုက်တာတက္ကသိုလ်နေဝင်း စီစဉ်ရိုက်ကူးသော DUMEX နို့မှုန့် ကြော်ငြာအမျိုးမျိုး (စာနယ်စင်းနှင့်မြေစိုက်ပို့စတာ)နှင့် အခြားကြော်ငြာများအား နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးဖြန့်ချိရာမှ လူသိများခွင့်ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရုပ်ရှင်ကားတစ်ရာခန့် ရိုက်ကူးခဲ့ရာ၌ ချစ်တော့ချစ်တယ်၊ ချစ်သွေးသစ္စာ၊ မောင့်ရူပါ၊ ဒဏ်၊ မင်းခေါင်၊ ရန်ကြီးအောင်၊ ဗိုလ်အောင်ဇေယျ၊ နတ်ရေးတဲ့ဖူးစာ၊ နမ်းမဝတဲ့အာရုံ၊ ငုတ်မိသံတိုင်၊ ပခန်းကိုကြီးကျော်၊ မိုက်သွေးတစ်စက်၊ တစ်ပွဲတစ်လမ်း၊ လာလာလေ၊ ရန်သူ့ကျော့ကွင်း၊ ရိုင်းတဲ့ဘဝ၊ ဗိုလ်စံဖဲ၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး၊ ကော်ဒါဘဲ၊ ပြည်တန်တဲ့ကျည်ဆံ၊ ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း၊ တောကမိုးတုတ်၊ ဝှစာ၊ ငါးမန်းဆွယ်နှင့်ကျွန်းသန္တာ၊ စိုးပါနှင့်မေရယ်၊ နောက်ဆုံးကျည်ဆံ ရုပ်ရှင်ကားများမှာ ထင်ရှားပြီး အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။ ထိုသို့ အောင်မြင်သော ရုပ်ရှင်ကားများအနက် ဒါရိုက်တာကျော်ဆွေ၏ ဒဏ်နှင့် ဒါရိုက်တာ ဗိုလ်ဗကို၏ ဗိုလ်အောင်ဇေယျတို့မှာ မြင်ကွင်းကျယ် ရုပ်ရှင်ကားများဖြစ်ကြပြီး ဒါရိုက်တာခင်မောင်ညွန့်၏ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးမှာ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ကူးဆေးသည့် ဆေးရောင်စုံကားများဖြစ်ရာ ထူးခြားမှုဖြစ်သည်။ မိုက်သွေးတစ်စက်၊ လာလာလေ၊ ရိုင်းတဲ့ဘဝ၊ ဗိုလ်စံဖဲ၊ ရန်သူ့ကျော့ကွင်း၊ ပခန်းကိုကြီးကျော်၊ တောကမိုးတုတ်၊ ဝှစာ၊ ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း၊ နောက်ဆုံးကျည်ဆံနှင့် ငါးမန်းစွယ်နှင့်ကျွန်းသန္တာတို့မှာ မင်းသားရွှေဘဝနှင့် ပူးတွဲသရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် အဝမ်းညွှန်မောင်နှင့်

မေမြင့် (မင်္ဂလာညွန့်ရုပ်ရှင်)၊ ကျော်ဝင်းနှင့် တင်တင်မူ (မြတ်မော်ဦးရုပ်ရှင်)၊ ကျော်ဖေနှင့် ခင်လေးဆွေ(မာလာဦးရုပ်ရှင်)၊ ဖိုးပါကြီးနှင့် မေချစ်(ဖိုးပါကြီးရုပ်ရှင်)၊ တက္ကသိုလ်မျိုးချစ်နှင့် ခင်အုန်းမြင့်(သူရိယပညာ ရုပ်ရှင်) စသူတို့မှာ ဇနီးမောင်နှံအဖြစ် ထင်ရှားကြသည့်အပြင် ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်များအဖြစ်လည်း အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေဘူနှင့် သင်းသင်းလဲ့တို့ ဇနီးမောင်နှံသည်လည်း ၁၉၆၃ ခုနှစ် အတွင်းမှာပင် သမ္မတရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်ပြီး တောကဖိုးတုတ်ရုပ်ရှင်ကားကို ပွဲဦးထွက်ထုတ်လုပ်ခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုကြီးမားစွာရခဲ့ပြီး ဆက်လက်၍ ရုပ်ရှင်ကား(၁၅)ကားခန့်အထိ ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မင်းသားရွှေဘူနှင့် မင်းသမီးသင်းသင်းလဲ့တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ သမ္မတရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်အဖွဲ့ကို တည်ထောင်၍ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား လှည့်လည်ကပြမှု ပြုခဲ့သည်မှာလည်း ထူးခြားမှုပင်၊ သင်းသင်းလဲ့မှာ ရုပ်ရှင်လောက ခြေချစက ရွှေတိုင်ခင်မောင်အေး တေးဂီတအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်သီဆိုခဲ့မှု၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် တရုတ်-မြန်မာ နယ်နိမိတ်စာချုပ် အောင်မြင်မှုအထိမ်းအမှတ် ချစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင် အနုပညာရှင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့စဉ်က ဘေဂျင်းမြို့တော်၌ ရွှေစွန်ညိုတေးသရုပ်ဖော်နှင့် အခြားကပြမှုများ တင်ဆက်ရာတွင် ပါဝင်ကပြခဲ့မှုနှင့် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် မြို့မကျောင်းလမ်း လေဟာပြင်ဇာတ်ရုံ၌ ဒါရိုက်တာ ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်၏ ဗမာ့သွေးခဲပြဇာတ်တွင် အကယ်ဒမီ ဝင်းဦးနှင့်အတူ ခေါင်းဆောင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့မှုတို့မှာ သမ္မတရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်အဖွဲ့အား များစွာ အထောက်အကူပြုခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘူနှင့် မင်းသမီးသင်းသင်းလဲ့တို့သည် မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက်ဆိုသည့် စကားအတိုင်း သမ္မတ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် သမ္မတရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်တာဝန်ကို တက်ညီလက်ညီ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ မင်းသားရွှေဘူနှင့် မင်းသမီးသင်းသင်းလဲ့ တို့တွင် မဥမ္မာ၊ ကိုကိုကြီး၊ ကိုသစ္စာ၊ မမာလာ၊ ကိုမေတ္တာ၊ ကိုဝင်းရွှေ၊ မမိုးမိုးနှင့် မသိင်္ဂီဟူသည့် သားသမီးရှစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ် အနောက်ရွှေဂုံတိုင်ရပ်ကွက် (၅)လမ်း၊ အမှတ်(၇)တွင် ပျော်ရွှင်သာယာသော မိသားစုဘဝကို

တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင် ပိတ်ကားထက်၊ တီဗွီ ဖန်သားပြင်ထက်နှင့် ဇာတ်ခုံထက်တို့တွင် မင်းသားရွှေဘူအား လယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသမား၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးသမား၊ ကျေးရွာကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်၊ ရဲဝန်ထမ်း၊ လူဆိုးလူမိုက်၊ သူခိုးစားပြ စသည့် ဇာတ်ရုပ်မျိုးစုံဖြင့် ပရိသတ်က တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ အများဆုံးတွေ့မြင်ကြရသည့် မင်းသားရွှေဘူ၏စရိုက်မှာ ရိုးသားသူ၊ မဟုတ်မခံစိတ်ရှိသူ၊ သတ္တိကောင်းသူ၊ စွန့်စားသူ၊ အမှန်တရားကို လိုလားသူတို့သာ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ပြင် မင်းသားရွှေဘူ၏ သရုပ်ဆောင်သမျှတွင် အထိုးအကြိတ်၊ အသတ်အပုတ်၊ အခုတ်အထစ် အမျိုးမျိုးပါဝင်သည်မှာ မင်းသားရွှေဘူ၏ ဝိသေသ ဖြစ်သည်။ ကျရာဇာတ်ရုပ်နှင့် ဇာတ်ကောင်စရိုက်အား ပီပီပြင်ပြင်၊ အနုအကြမ်း သဘာဝအမူအရာ စုံလင်ပီသစွာ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်မှာလည်း မင်းသားရွှေဘူ၏ ဂုဏ်ဒြပ်များစွာမှ တစ်ခုဖြစ်သည်။ တကယ့်လူ့ဘဝထဲမှ မင်းသားရွှေဘူ၏ စရိုက်လက္ခဏာများမှာ ထူးခြား၍ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပါသည်။

မင်းသားရွှေဘူမှာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိတစ်ကားတည်းဖြင့် စတင်ကာ အောင်မြင်မှု သရဖူဆောင်းခဲ့ရာ၊ ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်မှာ မင်းသားရွှေဘူ၏ ရုပ်ရှင်လက်ဦးဆရာ ဖြစ်သည်။ မြန်မာမှုတွင် အနုပညာအနုပညာပေးအဖြစ် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာသုံးပါးနှင့်အတူ မိဘနှင့်ဆရာတို့အား တစ်တန်းတည်းထား သတ်မှတ်ထားကြပြီး မြန်မာတို့သည် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာအားလုံးအား အထွတ်အမြတ်ထား ရိုသေလေးစားလေ့ ရှိကြပါသည်။ အောင်မြင်မှုကြီးမားစွာ ရရှိချိန်၊ ကြီးပွားချမ်းသာချိန်နှင့် တိုးတက်မြင့်မားချိန်တို့တွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့မှာ ဆရာ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးအား မေ့လျော့မှု၊ ဆရာဟူ၍ မမြင်တော့ဘဲ တစ်တန်းတည်းသတ်မှတ်မှု၊ အောင်မြင်မှုတွင်ယစ်မှူးပြီး ဆရာအား ပခုံးချင်းယှဉ်ပြိုင်မှုနှင့် မထိမဲ့မြင်ပြုလုပ်မှု စသည်တို့ကို ပြုမူလေ့ရှိကြပါသည်။ ရုပ်ရှင်လောကတွင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ တည်ထောင်သူ ပဲရောက်ဦးဆန်နီအား ဆရာကြီးဦးဆန်နီဟု ခေါ်ဝေါ်

သုံးစွဲကြရာမှ ဦးဆန်နီ၏သား ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင် မှ ဒါရိုက်တာအဖြစ်ရော၊ ဦးဆန်နီ၏ကိုယ်စား စီမံခန့်ခွဲမှု လုပ်ငန်းများပါ ဆောင်ရွက်ချိန်တွင် ဆရာလေးဟုသာ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ ပထမဦးဆုံး လက်ဦးဆရာဖြစ် သည့် ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်အား မင်းသားရွှေဘာ၏ ဆက်ဆံပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရေးဆရာ မောင်သူရိန်က စတန်းမင်းသားရွှေဘာဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉ ဇန်နဝါရီလ)တွင် ဒါရိုက်တာဦးခင်ဇော် (ကေသီပန် ရုပ်ရှင်)၏ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတွင် လုပ်ကိုင်စဉ်က အတွေ့အကြုံ ပြောပြပုံအား သူက ဆရာလေးကို သိပ် ကြောက်တာပျ။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က ပဲရောက် ကုမ္ပဏီမှာရှိတယ်။ သူလာပြီဆိုရင် ဆရာလေးရှိလားလို့ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းမေးလေ့ရှိတယ်။ အခန်းထဲမှာ ဆရာ လေးရှိတယ်ဆိုတာနဲ့ သူမဝင်တော့ဘူး။ သူက ဆရာလေး ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး စကားမှ မပြောရဲတာပျ။ အဲဒီ လောက် ဆရာလေးကို ကြောက်တယ်'ဟု တစ်ဆင့် ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။ သရုပ်ဆောင် ဒါရိုက်တာ ထပ်ဆင့် အကယ်ဒမီမြတ်လေးက မင်းသားရွှေဘာနည်း ထိုတစ်နည်း ဆောင်းပါး (ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၉၊ ဒီဇင်ဘာလ) တွင် မင်းသားရွှေဘာ၏ ရိုးသားမှုကို ဒါရိုက်တာပဲရောက် ဖေကြိုင်၏ ပြောပြချက်များအား ရေးသားခဲ့ရာ အောက်ပါ အတိုင်း ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။

'ငါ့ကို ဆရာလေးဆိုပြီး လက်အုပ်ချီတိုက်ထဲဝင် လေ့ရှိတာလဲ မင်းအမြင်ပဲ။ ဒီကောင်ကြီးက တကယ်ဆရာ မှန်းသိတယ်။ ရိုးလည်းရိုးသားတယ်။ ဒါနဲ့ တိုတိုပြောရရင် ဒီကောင် နာမည်သိပ်ကြီးနေတဲ့ တစ်နေ့ငါ့ဆီလာတယ်ကွာ၊ ဘာလာလုပ်တယ်အောက်မေ့သလဲ'

'ဆရာလေး၊ ကျွန်တော် မင်းသားစမ်းတုန်းက ခေါင်မိုးပေါ်က ဒိုင်ဗင်ထိုးချတဲ့ ဖလင်တွေ ပေးစမ်းပါလို့ ပြောတယ်။ ငါက သူ့ကြည့်ပြီး ရယ်ပါလေရော၊ ဆရာ လေးက နှမြောလို့လား၊ ပျက်သွားလို့လား၊ ပျောက်သွား လို့လားလို့ ဆက်မေးတယ်။ ဒီလိုမေးတော့ ငါက ကြာပြီပဲ ရွှေဘာရာ၊ ဘယ်ရှိတော့မလဲကွာလို့ ပြောလိုက်ရတယ်'

'ငါက မင်းသားလောင်းတွေစမ်းရင် ကင်မရာနဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ယောက်ပဲ ပါတာ။ ဖလင် မပါဘူးကွ'

ဖလင်က ဈေးကြီးတယ်လေ၊ ဒီလိုပဲ ရွှေဘာစမ်းတုန်းကလည်း ဖလင်မပါဘူးလေ၊ ဒီကောင်ကြီး ခါးကျိုးဖူးတယ်။ မင်းသား လျှောက်တုန်းက ဒိုင်ဗင်ထိုးတာ အကျမကောင်းလို့လေ၊ ဒါကိုထောက်ထားပြီး ငါလည်း တင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အခု ရွှေဘာခါးကိုင်ပြီးပြီးလျှောက်တာ ငါ့လက်ရာ မကင်းဘူး ကွ'

မင်းသားရွှေဘာ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်ခဲ့သူ ဒါရိုက် တာ ဦးခင်ဇော်(ကေသီပန်ရုပ်ရှင်)နှင့် မင်းသားရွှေဘာ၏ ရုပ်ရှင်လက်ဦးဆရာ ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်တို့၏ ပြောစကားများတွင် မင်းသားရွှေဘာ၏ ဆရာဖြစ်သူအပေါ် ချစ်ကြောက်ရိုသေမှု၊ လေးစားမှုနှင့် သိတတ်မှုတို့အပြင် မင်းသားရွှေဘာ၏ ဖြူစင်ရိုးသားမှုတို့ကို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း တွေ့ကြရပါသည်။ ထို့ပြင် ဒါရိုက်တာပဲရောက် ဖေကြိုင်ကွယ်လွန်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြမြမှ ပြည်ကျော် ဖလင်ကို တည်ထောင်ထုတ်လုပ်ပြီး ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ၌ မင်းသားရွှေဘာ ပထမဆုံး ပါဝင်သရုပ် ဆောင် ထင်ရှားခဲ့သော သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားအား အသံ ထွက်ကားအဖြစ် ပြန်လည်ရိုက်ကူးမှုပြုခဲ့သည်။ မင်းသား ရွှေဘာပင် အနုပညာကြေး လုံးဝမယူဘဲ ခေါင်းဆောင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း(၁၉၆၃ ဧပြီလ) ၏ မျှော်စရာရုပ်ရှင်ကားသစ်များကဏ္ဍတွင် သတ္တိဗျတ္တိမှာ မင်းသားရွှေဘာ၏ ကျေးဇူးဆပ်ပွဲအဖြစ် ရိုက်ကူးကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား၊ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်နှင့် ကဇာတ် တစ်ပုဒ်တို့အား ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ဖန်တီးရာတွင် အဓိက ဇာတ်ဆောင်များသက်သက် သို့မဟုတ် မင်းသားနှင့် မင်းသမီးချည်းသက်သက်ဖြင့် ကပြသရုပ်ဆောင်၍ မရနိုင် ဘဲ လူကြမ်းအပါအဝင် ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပံ့ပိုး ဖော်ဆောင်ရလေ့ရှိပါသည်။ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ညွှန်းပါ ဇာတ်ရုပ်များနှင့် ဇာတ်ဆောင်စရိုက်များအတိုင်း ဇာတ် ဆောင်၊ ဇာတ်ပို့နှင့် ဇာတ်ရံများ၏ ပါဝင်ကပြသရုပ်ဆောင် မှု ပီပြင်ကောင်းမွန်လေ ရုပ်ရှင်ကား၊ ပြဇာတ်နှင့် ကဇာတ် များမှာ အောင်မြင်ကောင်းမွန်လေပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံတို့၏ ကပြသရုပ်ဆောင်ချက် ပီပြင်လွန်းမှုကြောင့် ရုပ်ရှင်ကား၊ ပြဇာတ်နှင့် ကဇာတ်မှာ

ပိုမိုကောင်းမွန်လာမှုနှင့် အဓိကဇာတ်ဆောင်တို့၏ ကပြ သရုပ်ဆောင်မှုစွမ်းရည်လည်း ပိုမိုမြင့်မားလာမှုတို့ ရှိ တတ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အဓိကဇာတ်ဆောင်များ နှင့် ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံများကြားတွင် အပေးအယူမှုတူမှုနှင့် အခံအအုပ်မှန်ကန်မှုကြောင့်ဟု ဆိုရပါမည်။ အဓိက ဇာတ်ဆောင်မင်းသားနှင့် မင်းသမီးတို့ အောင်မြင်ထင်ရှား ရေး(နာမည်ကြီးရေး)တွင် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံတို့မှာ အဓိက အခန်းမှ ပါဝင်လျက် ရှိကြပါသည်။ ထိုနည်းတူ စတန့် ဇာတ်ကြမ်းရုပ်ရှင်ကားများ လူကြိုက်များရေးနှင့် စတန့် မင်းသားများ နာမည်ကြီးရေးတွင် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံလူကြမ်း များသည် အလွန်တရာ အရေးပါလှပါသည်။

ရှင်ရှင်၊ ပြဇာတ်နှင့် ဇာတ်သဘင်နယ်မှ အောင်မြင် ကျော်ကြားသော အဓိကဇာတ်ဆောင်မင်းသား၊ မင်းသမီး များမှာ အများအားဖြင့် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံတို့၏ အရေးပါမှု ကို အချို့က မသိရှိကြဘဲ အချို့ကမူ မသိလိုက် မသိ ဘာသာ နေတတ်ကြသည်။ ထို့ပြင် ဇာတ်ဆောင်မင်းသား၊ မင်းသမီးများနှင့် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံများမှာ ဇာတ်လမ်း အသီးသီးတွင် ကျရာဇာတ်ရုပ်ဖြင့် ခိုးတူပေါင်ဖက် အတူ တကွ လက်တွဲပါဝင် ကပြကြရသော်လည်း လုပ်အားခ (သရုပ်ဆောင်ကြေး)မှာ အဆမတန် ကွာခြားကြပါသည်။ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံများမှာ လုပ်အားခနည်းပါးမှုကြောင့် မိသားစုအရေးကိစ္စနှင့် စားဝတ်နေရေးတွင် ခက်ခဲကျပ် တည်းမှုဒဏ်ကို ရင်ဆိုင်ကြရလေ့ရှိပါသည်။ အောင်မြင် ကျော်ကြားသော ဇာတ်ဆောင်မင်းသား မြောက်မြားစွာ ရှိသည့်အနက် မင်းသားရွှေဘမှာ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံ၊ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်တို့၏ အရေးပါမှုကို သိရှိနားလည်ရုံ မှုမက လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်တို့၏ ဘဝကိုလည်း ထူးထူး ခြားခြား စာနာထောက်ထားသူဟု ဆိုရပါသည်။ သမ္မတ လူကြမ်းအဖွဲ့ အားဖွဲ့စည်းပြီး လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ၏ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေး ပါဝင်ကူညီစီစဉ်မှုနှင့် လူကြမ်းသရုပ် ဆောင်များအား ထောက်ပံ့မှုတို့က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် လူ ကြမ်း သရုပ်ဆောင်တို့၏ အရေးပါခြင်းအား နားလည်မှု နှင့် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များအား စာနာခြင်းကို သက်သေ ပြမှုဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကနှင့် စာပေလောကမှ အနုပညာရှင်အသီးသီးက မင်းသားရွှေဘ

အား လေးစားချီးကျူးမှု ပြုကြခြင်းဖြစ်သည်။
စာရေးဆရာ ကဗျာဆရာ ဗိုနန်းက ဗာဒံရိပ်စကားဝိုင်း ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်သစ္စာမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၅ စက်တင်ဘာ) တွင် ရွှေဘနှင့်တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သော ခေတ်ပြိုင် လူကြမ်းတစ်ဦးမှ စကားဝိုင်း၌ ပါဝင်ဆွေးနွေးပုံကို 'ဆရာ ဦးရွှေဘဟာ စိတ်သဘောထား သိပ်ပြည့်ဝတဲ့မင်းသားပျံ့ သူ့တစ်ခေတ်မှာ သူမှသူ ဖြစ်နေပေမယ့် မာနမရှိဘူး၊ ကျွန်တော်တို့လို လူကြမ်းတွေကို သိပ်ချစ်၊ သိပ်သနား တတ်တဲ့သူပျံ့၊ ပြီးတော့ ငွေကို မက်မက်မောမောမရှိဘူး။ သူနဲ့ တွဲလုပ်ကိုင်နေတဲ့ လုပ်ခမလောက်ငတဲ့ အိမ်ထောင် စုတွေကို သူ့ပိုက်ဆံနဲ့ အမြဲတမ်း ပြေလည်အောင် လုပ် ပေးတယ်' ဟု လည်းကောင်း၊ မင်းသားရွှေဘနဲ့ ခေတ်ပြိုင် စာနယ်ဇင်းသမားတစ်ဦး၏ စကားဝိုင်း၌ ဝင်ရောက် ထောက်ခံစကား ပြောကြားခဲ့ပုံကို 'သူ့မှာ သိပ်ထူးခြားတဲ့ ထူးခြားချက် နှစ်ခုရှိတယ်ပျံ့။ အဲဒါက လူကြမ်းတွေကို အိမ်တစ်လုံးနဲ့ သတ်သတ်ထားပြီး အလုပ်ရှိရှိ မရှိရှိ နေ့တွက်ပေးထားတဲ့ အချက်ရယ်၊ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတွေမှာ သူရစရာရှိတဲ့ ကျန်ငွေတွေကို တိုင်းသိပြည်သိ သတင်းစာ ထဲက ကြော်ငြာပြီး လျော်ပစ်တဲ့ကိစ္စပဲ' ဟု လည်းကောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ရွှေဘနှင့် ခေတ်ပြိုင် လူကြမ်းတစ်ဦးနှင့် စာနယ်ဇင်းသမားကြီးတို့၏ ဗာဒံရိပ် စကားဝိုင်းတွင် ရွှေဘ နှင့်ပတ်သက်၍ ပါဝင်ဆွေးနွေးကြပုံများမှာ ရွှေဘ၏ မာန် မာနကင်းမဲ့မှု၊ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များအား လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်မွေးပြီး စာနာမှုတို့ကို မီးမောင်း ထိုးပြသပြီး လုပ်ငန်းလည်ပတ်ရန် ခက်ခဲနေသော ကုမ္ပဏီ များထံမှ သရုပ်ဆောင်ခ ကြွေးကျန်များအား လျော်ပစ်မှု မှာ သာမန်လူတစ်ယောက် လုပ်ဆောင်ရန် ခက်ခဲသည့် လုပ်ရပ်ကို မင်းသားရွှေဘလုပ်နိုင်ကြောင်း သာကေပမာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သရုပ်ဆောင်ခ ကြွေးကျန်များ ရလိုမှုဖြင့် ရုပ်ရှင်ကောင်စီနှင့် အစည်းအရုံးကဲ့သို့သော အဖွဲ့အစည်း များတွင် ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းမှုနှင့် တရားရုံးတွင် အမှုအခင်း ရင်ဆိုင်နေရမှုများကြားတွင် တိုင်းသိပြည်သိ ရွှေဘ၏ ကြွေးကျန် လျော်ပစ်ခြင်းမှာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကတွင် စံထားဖွယ်လုပ်ရပ်အဖြစ် ထူးခြားနေပါသည်။

ဇာတ်ပုံအကယ်ဒမီဆုရ စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာ

ထွန်းလှိုင်က 'ရုပ်ရှင်နယ်မှ ချစ်စရာလေးများ' ဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်ကြေးမုံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၈ မေ)ဖြင့် 'သူ သမ္မတလူကြမ်း အဖွဲ့ဆိုပြီး အသင်းထောင်တယ်၊ သူ့လူတွေကို နေ့တိုင်း တစ်ယောက်ငါးကျပ်ပေးတယ်၊ အဲဒီခေတ်က လက်ဖက် ရည်တစ်ခွက် တစ်မတ်ကာလပါ။ သူ့အသင်းမှာပါတဲ့ လူကြမ်းခြောက်ဆယ်နီးပါး တစ်နေ့ တစ်ယောက် ငါးကျပ် တွက်ကြည့်ပါ။ သုံးရာလောက် ကုန်ပါတယ်။ သူ့ဆီမှာ လူကြမ်းတစ်ဦး သွားငှားဖူးတယ်၊ အနည်းဆုံး တစ်နေ့ ငါးဆယ်ပါပဲ၊ ဒီငွေကို သူမယူဘူး။ လူကြမ်း အကုန်ရတယ်၊ သူ ခေါင်းပုံမဖြတ်ဘူး။ သူ့လိုလူမျိုး ဒီနေ့ရှိသလား၊ မရှိ ပါဘူး။ နောက်နေ့တော့ ပေါ်လာမလားမသိဘူး။ ခုမရှိတာ တော့ သေချာပါတယ်' ဟူ၍ မင်းသားရွှေဘ တစ်ဦးတည်း သာ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များအတွက် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ ပုံအား ထုတ်ဖော်ချီးကျူးခဲ့သည်။

မင်းသားရွှေဘသည် ရုပ်ရှင်ကားများ အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးခွင့်ရပြီး အောင်မြင်ကျော်ကြားသည့် ထိပ်တန်း မင်းသားဘဝတွင် နှစ်ကာလကြာရှည် ရပ်တည်ခဲ့သော် လည်း လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ အဆင့်အတန်း ခွဲခြားမှုမရှိဘဲ မာန်မာနကင်းမဲ့စွာ ပေါင်း သင်းခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေး ခရီးထွက်ရာ၌လည်း ကောင်း၊ ရိုက်ကွင်း၌လည်းကောင်း သရုပ်ဆောင်များနှင့် အတူ လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်လေ့ ရှိသည်။ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များ၏ သာရေး၊ နာရေးနှင့် သက်သာချောင်ချိရေးကိုလည်း အလေးထား ကူညီစောင့် ရှောက်မှု ပြုလေ့ရှိသည့်အပြင် ကျန်းမာရေးအတွက် အားကစားလှုပ်ရှားမှု၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနှင့် သိုင်း ကစားမှုတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်စေပြီး ခြင်းလုံးဝိုင်းဖွဲ့ခတ်ခြင်း တို့ကိုလည်း တိုက်တွန်းအားပေးတတ်သည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက် ကူးရန်နှင့် သမ္မတရုပ်ရှင် ပြဇာတ်၊ သဘင်ကပြရန် ရောက်လေရာမြို့ရွာတိုင်းတွင် မင်းသားရွှေဘနှင့် သမ္မတ လူကြမ်းအဖွဲ့က သက်ဆိုင်ရာမြို့ရွာများမှ ခြင်းလုံးခတ် သမားများနှင့်ပူးပေါင်းပြီး ခြင်းခတ်ပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု အားလပ်သည့် တနင်္ဂနွေရက်များတွင် မင်းသားရွှေဘ ဦးဆောင်ပါဝင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ရန်ကုန်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရတနာသိင်္ခလမ်း ခြင်းလုံးကစားရုံတွင်

မင်းသားရွှေဘ ခြင်းလုံးကစားလေ့ရှိသည်။ အခါအား လျော်စွာ ရန်ကုန်မြို့မှ နာမည်ကျော် ခြင်းလုံးခတ်အသင်း များကို ဖိတ်ကြားကာ တစ်နေ့ကုန် ခြင်းလုံးကစားကြလေ့ ရှိသည်။ မင်းသားရွှေဘမှာ ခြင်းလုံးခတ်ကစားခြင်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲလိုက်စားရင်း သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့ ဝင်များနှင့်ရော ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်နှင့်ပါ စည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် ချစ်ခင် ရင်းနှီးမှု ရယူခဲ့သည်။

ထို့ပြင် မင်းသားရွှေဘအား သီတင်းကျွတ်ကာလ နှင့် နှစ်ဆန်းချိန်တွင် လူငယ် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သရုပ် ဆောင်များနှင့် ရုပ်ရှင်လုပ်သားများက ကန်တော့လေ့ရှိကြ သည်။ ထိုသို့ ကန်တော့လာကြသူများအား ကန်တော့ခံပြီး သည်နှင့် အသင့်စီစဉ်ထားသော ငွေဖလားကြီးအတွင်းမှ ကြိုက်ရာမဲလိပ်ကို နှိုက်စေပြီး မဲလိပ်တွင်ပါဝင်သည့် ထိုက်တန်သောပစ္စည်းကို တုံ့ပြန်ပေးလေ့ရှိရာ ကန်တော့ ခံသူနှင့် ကန်တော့ကြသူများအကြားတွင် ကြည်နူးစေ သည့် စိစဉ်မှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရာသို့ လာရောက်ကြည့်ကြသူများမှ နွမ်းပါးသည်ဟု ယူဆရသူတွေ့လျှင် ပေးကမ်းလှူဒါန်းလေ့ ရှိပြီး ရိုက်ကွင်းတွင် ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသော ကလေးများ ကိုလည်း လက်လှမ်းမီရာ မုန့်များကို ဝယ်ကျွေးခြင်း၊ မုန့် ဖိုးပေးခြင်းတို့ လုပ်လေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားကိုပင် ချွတ်ပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတို့အား ပေးကမ်းလေ့ရှိသည်။ မင်းသားရွှေဘ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ များအား သနားကြင်နာတတ်ပုံနှင့် ကလေးငယ်များ ချစ် တတ်ပုံမှာ ပေါ်လွင်လှပါသည်။

မင်းသားရွှေဘမှာ ငယ်စဉ်က ဆေးလိပ်နှင့်အရက် ကို သောက်သုံးခဲ့သော်လည်း ၁၉၆၄ ခုနှစ်ခန့်မှစ၍ အရက် ဖြတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှစ၍ ပုဒွေမြတ်စွာဘုရား၏ တရားရိပ်တွင် တောင်ပုလုဆရာတော်နှင့် မြသပိတ်တောင် ဆရာတော်တို့အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ခိုလှုံခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဖလင်မဂ္ဂဇင်း (၁၉၆၄ ဒီဇင်ဘာလ)၏ မြန်မာ့ ရုပ်ရှင် သတင်းကဏ္ဍတွင် 'စတန့်မင်းသားရွှေဘသည် လွန်ခဲ့သောလများမှစ၍ မိမိကျေးဇူးရှင် ဆရာသမားများ ကို ပူဇော်ကန်တော့ခြင်းနှင့် သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဆို

၏။ ရွှေဘူသည် ထိုမျှမကသေးဘဲ ၎င်းနေထိုင်ရာအိမ်တွင်လည်း ၎င်းပျော့သီး၊ အုန်းသီးများနှင့် ပွဲကြီးပွဲငယ်များကို ပြင်ဆင်ပြီး ၎င်းကိုယ်တိုင် သစ်ခေါက်ဆိုးအထည်များကို ဝတ်ဆင်ကာ သက်သက်လွတ်စားခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်းများကို နေ့စဉ်ပြုလုပ်သည်ဟု ဆို၏။ ဟု ဖော်ပြခဲ့၍ မင်းသားရွှေဘူ၏ ဘာသာရေးဆည်းကပ်မှုကို သိခဲ့ကြရသည်။

ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိရိုက်ကူးစဉ်က လူစားမထိုးဘဲ ဆိုင်ကယ်စီးရင်း အင်းစိန်အရေဖက်စော်ဘွားကြီးကုန်း (ယခု မင်းဓမ္မကုန်း)မှ ဆိုင်ကယ်ရောလူပါကျသည့်အခန်းကို မင်းသားရွှေဘူက စွန့်စွန့်စားစား သရုပ်ဆောင်ပြခဲ့သည်။ မြေပြင်ပေါ်ရောက်ချိန်တွင် ရွှေဘူက အောက်သို့ရောက်သွားပြီး ဆိုင်ကယ်က ရွှေဘူအပေါ်ကျကာ ရိုက်ဖိလိုက်၍ ခါးရိုးကျိုးခဲ့သဖြင့် ဆေးရုံတက်၍ ကျောက်ပတ်တီးစီး ကုသခဲ့ရသည်။ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားအပါအဝင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ရိုက်ကူးမည့် ရုပ်ရှင်ကားများအတွက် မင်းသားလောင်းအဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် ဒိုင်ဗင်ထိုး၊ ရေကူး၊ ထိုးကြိတ်သတ်ပတ် စသည့် စတန့်မင်းသားတို့ တတ်အပ်သည့်အရာများ အစစ်ဆေးခံရာ၌လည်း မင်းသားရွှေဘူမှာ ဒဏ်ရာရမှုနှင့် အနာတရဖြစ်မှုများ အခါအားလျော်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

စတန့်မင်းသားလောင်းအဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်စဉ်နှင့် ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကား သတ္တိဗျတ္တိရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးစဉ်က ဒဏ်ရာရမှုနှင့် အနာတရဖြစ်မှုများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ထိပ်တန်းမင်းသားအဖြစ် လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကျော်ကြားချိန် စွန့်စားခန်းများကို ရိုက်ကူးရာတွင် မင်းသားရွှေဘူမှာ လူစားမထိုးဘဲ ကိုယ်တိုင်စွန့်စား သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကနှင့် နိုင်ငံတကာရုပ်ရှင်လောကမှ ထိပ်တန်းမင်းသားများစွာမှာ အန္တရာယ်များပြားသည့် စွန့်စားခန်းများတွင် လူစားထိုးသရုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသည်။ မင်းသားရွှေဘူမှာ ထိုသို့ လူစားထိုးသရုပ်ဆောင်ရန် တောင်းဆိုမှုမပြုဘဲ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စွန့်စွန့်စားစား သရုပ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် မင်းအာဏာနှင့် ရွှေစားဗိုလ် ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးရာတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာများ ပြင်းထန်စွာ ရရှိခဲ့သည်။

မင်းအာဏာမှာ စစ်ကြိုခေတ် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်က ဦးဉာဏ၏ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းအား ဒါရိုက်တာ ကျားဦးသိန်းမောင်က ချစ်ရွှေ၊ ကျော်ညွန့်၊ ခင်မြရင်တို့ဖြင့် ရိုက်ကူးခဲ့ရာ အသံတိတ်ဖြစ်သော်လည်း လူကြိုက်များ ကျော်ကြားခဲ့သည်။ ထို မင်းအာဏာရုပ်ရှင်ကားကို မင်းလွင်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဘုန်းမော်က ဦးဉာဏကိုပင် ခေတ်နှင့်အညီ ပြန်လည်ဇာတ်ညွှန်းရေးစေပြီး ရွှေဘူ၊ ကျော်သန်း၊ ကြည်ကြည်ဌေးနှင့် ပန်းဝါတို့ဖြင့် ပြန်လည်ဆန်းသစ်ရိုက်ကူးခြင်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းအရ ညောင်ဦးမြို့အနီး ညောင်ဦး (နတ်သမီး)ကမ်းပါးမှ ရောဝတီမြစ်တွင်းသို့ ရွှေဘူက မြင်းနှင့်အတူ ခုန်ချပုံအား ရိုက်ကူးရန်ရှိသည်။ အမှန်ရိုက်ကူးစဉ်တွင် ရွှေဘူက မြင်းကို ကမ်းပါးဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းစီးပြီး လာရာ၌ မြင်းကကြောက်ရွံ့ပြီး ကမ်းပါးထိပ်တွင် ခြေလေးဖက်စလုံး စုံရပ်ကာ ရပ်၍သာနေသဖြင့် ရိုက်ကူးရေးနှောင့်နှေးပြီး အောင်မြင်မှုမရဘဲ ရှိနေသည်။ ထို့နောက် မြင်း၏မျက်လုံးများကို ပုဝါတစ်ထည်ဖြင့် စီးလိုက်ရာ ကမ်းပါးထိပ်နှင့် မြစ်ရေကို မြင်းမမြင်ရတော့ဘဲ ကြောက်စိတ်ကင်းမဲ့သွားပြီး ညောင်ဦးကမ်းပါးထိပ်မှ မြစ်ရေပြင်သို့ ကျသွားပုံ အောင်မြင်စွာ ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့သော်လည်း မြင်းရင်အုံကွဲ၍ ချက်ချင်းသေဆုံးသွားပြီး ရွှေဘူမှာလေ့ကျင့်ထားသည့် အတိုင်းမဟုတ်ဘဲ မြင်းလန်ခုန်လိုက်သဖြင့် မြင်းပေါ်မှကျ၍ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး အပါအဝင် တစ်ကိုယ်လုံး ပြင်းထန်သောဝေဒနာကို ကာလရှည်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။ ထိုစဉ်က စာနယ်ဇင်းများကလည်း မင်းသားရွှေဘူနှင့် မြင်းတို့၏ ရိုက်ကွင်းသတင်းကို အချိန်နှင့်တပြေးညီ ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြခဲ့ရာ မပြမီကပင် ပရိသတ်က မင်းအာဏာကို စိတ်ဝင်စားနေကြ၍ ရုံတင်ချိန်တွင် တစ်ခဲနက် ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့ကြသည်။ မင်းအာဏာရုပ်ရှင်ကားအား ဒါရိုက်တာမောင်နန္ဒက ရန်အောင်၊ ကွမ်းသီး၊ မေသန်းနုတို့ဖြင့် တတိယအကြိမ် ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခဲ့ပါသည်။

ရွှေစားဗိုလ်မှာ တင်ညွန့်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာမင်းသားရွှေဘူက တင်ညွန့်၊ ရွှေဘူ၊ စောလွင်နှင့် နင်းဆီတို့ဖြင့် ရိုက်ကူးပြီး ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ရုံတင်ခဲ့သည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် တင်ညွန့်ရုပ်ရှင်မှ ထုတ်လုပ်သည့် ရုပ်ရှင်ကား

အများစုကို မင်းသားတင်ညွန့်က ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရိုက်ကူးလေ့ရှိသည်။ မင်းသားရွှေဘမှာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်မှုနည်းပါးသဖြင့် အသက်အရွယ်ရချိန်တွင် ဒါရိုက်တာအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဒါရိုက်တာတာဝန် တိုက်တွန်းပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘကလည်း မငြင်းသာ၍ ဒါရိုက်တာတာဝန်ကို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မင်းသားရွှေဘနှင့် လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် ကျော်ဇောတို့၏ ဓားခုတ်ခန်း ရိုက်ကွင်းတွင် လူကြမ်းကျော်ဇော၏ ဓားချက်ကြောင့် မင်းသားရွှေဘ၏ မျက်လုံးတစ်လုံး အပြင်သို့ထွက်လာ၍ ဆေးကုသမှု အမြန်ခံယူခဲ့ရသည်။ သာမန်အားဖြင့် မင်းသားရွှေဘ၏ မျက်လုံးဒဏ်ရာမှာ ကုသပျောက်ကင်းခဲ့သော်လည်း နှစ်ကာလကြာမြင့်သောအခါ အမြင်အာရုံ တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်းလာခဲ့သည်။

သတ္တိဗျတ္တိ၊ မင်းအာဏာနှင့် ရွှေစားဗိုလ်တို့ ရိုက်ကူးစဉ်ကနယ် ပြင်းထန်သောဒဏ်ရာများ မခံစားရသော်လည်း အခြားစတုရန်းဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများစွာ ရိုက်ကူးရာ၌ ဒူးကွေးမရမှု၊ ခြေသပွတ်တိုင်လည်မှု၊ ဇက်ခိုင်သွားမှု၊ လက်မောင်းအုံ လှုပ်မရမှု၊ ရင်ဘတ်အောင့်မှု၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှု စသည့် အနာတရ ဖြစ်မှုအမျိုးမျိုးကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ သဏ္ဍာန်လုပ် သရုပ်တူစေလိုမှုကြောင့် မင်းသားရွှေဘမှာ အန္တရာယ်နှင့် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်မှုကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းမဲ့စွာ လူစားမထိုးဘဲ စွန့်စားသရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ လေးစားချီးကျူးဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ထို့ပြင် အောင်ဇေယျရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဦးအောင်မြတ်က ရွှေဘ၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ သန်းသန်းအေး၊ ခင်ခင်ဆွေတို့ဖြင့် ၃၀၂ ရုပ်ရှင်ကားအား ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့ရာ မင်းသားရွှေဘနှင့် ရွှေဘကိုချစ်ကြသည့် ပရိသတ်အတွက် တုန်လှုပ်ဖွယ်ဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ၃၀၂ ရိုက်ကွင်းတွင် မတော်တဆ ဖြစ်ပွားသော သေနတ်ပစ်မှုကြီးအတွက် မင်းသားရွှေဘ ငြိစွန်းခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု ကာလကြာမြင့်စွာ ရပ်ဆိုင်းကာ ဖြေရှင်းခဲ့ရခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘမှာ စိတ်ထားမှန်၊ စေတနာမှန်၊ လုပ်ရပ်မှန်တို့ကြောင့်သာ ထိုဖြစ်ရပ်ကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မင်းသားရွှေဘမှာ ဆရာဖြစ်သူအား ချစ်ကြောက်ရိုသေ လေးစားမှု၊ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရုံများအား လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း နေထိုင်ဆက်ဆံပြီး ငဲ့ညှာထောက်ထားမှုနှင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အား ဖျော်ဖြေရာတွင် အန္တရာယ်နှင့် ဒဏ်ရာအနာတရတို့အား ပဓာနမထားဘဲ စွန့်စားသရုပ်ဆောင်မှုတို့ ပြုခဲ့သည့်အပြင် ရုပ်ရှင်ကား အများအပြားတွင် သရုပ်ဆောင်လေ့ရှိသော ရွှေဘ၏ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်များအတိုင်း မဟုတ်မခံစိတ်ရှိပြီး တရားမျှတမှုကို လိုလားသူ ဖြစ်သည်။

ချစ်မင်္ဂလာရုပ်ရှင်အတွက် ဒါရိုက်တာခင်မောင်ညွန့်မှ ပခန်းကိုကြီးကျော် ရုပ်ရှင်ကားကို ခင်မောင်ညွန့်၊ ရွှေဘ၊ မေသစ်နှင့် သင်းသင်းလဲ့တို့ဖြင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ပခန်းကိုကြီးကျော်မှာ မင်းသားရွှေဘအတွက် ရှားပါးလှသော နတ်သမိုင်း ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်သည်။ ပခန်းကိုကြီးကျော် ရုံတင်စဉ်က ရန်ကုန်နှင့်မန္တလေးမြို့များမှ ရုပ်ရှင်ရုံ မျက်နှာစာများတွင်ရော၊ နယ်မြို့များမှ ပြသရာ ရုပ်ရှင်ရုံ မျက်နှာစာများတွင်ပါ ဆိုင်းဝိုင်းများနှင့် နတ်ပွဲများခင်း၍ ရုပ်ရှင်မပြသမီ ဖျော်ဖြေမှုပြုခဲ့သည်မှာ ထူးခြားမှုဖြစ်သည်။ ပခန်းကိုကြီးကျော် ရိုက်ကူးစဉ်က မရမ်း ကုန်းမြို့နယ် ပြည်လမ်း (၉)မိုင် အဝန်းရုပ်ရှင်ခြံတွင် မဏ္ဍပ်ထိုးပြီး နတ်ကနားပွဲပေးရာတွင် နှဲဆရာကြီး တက်ခေတ်အုန်းခေါ် ဦးအုန်းမောင်ဦးစီးသည့် ဆိုင်းအဖွဲ့ကို ငှားရမ်း တီးမှုတ်စေခဲ့သည့်အပြင် ဇာတ်ဝင်ခန်းတွင်ပါ တက်ခေတ်အုန်းဆိုင်းအဖွဲ့၏ တီးခတ်မှုကို ရိုက်ကူးသုံးစွဲရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထုတ်လုပ်သူဘက်မှ ပုံမှန်နတ်ကနားပွဲအတွက်သာ အနုပညာကြေးပေးရန် စီစဉ်သောအခါ တက်ခေတ်အုန်းက ရုပ်ရှင်ကားတွင်လည်း နောက်ခံတီးခတ်မှုအဖြစ် သုံးစွဲထား၍ အနုပညာကြေး ပိုမိုပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ ထုတ်လုပ်သူနှင့် တက်ခေတ်အုန်းတို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အငြင်းပွားနေကြစဉ် မင်းသားရွှေဘက အနီးသို့ရောက်ရှိ ကြားသိသွားပြီး ထုတ်လုပ်သူအား တက်ခေတ်အုန်းသို့ အနုပညာကြေး ပိုမိုပေးသင့်ကြောင်း ဝင်ရောက်ဆွေးနွေး တိုက်တွန်းပေးခဲ့ရာ အနုပညာကြေး ပိုမိုရရှိသွား၍ တက်ခေတ်အုန်းဆိုင်းအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့လုံး ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသည်။ ထိပ်တန်းမင်းသားအဖြစ် ရုပ်

တည်နေသော်လည်း မိမိနှင့်တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်မှု မရှိ သည့် ဆိုင်းအဖွဲ့အား လျစ်လျူမရှုဘဲ အနုပညာသမား ဘက်မှ ရုပ်တည်ပေးခဲ့သည့် မင်းသားရွှေဘူ၏ စိတ်ဓာတ် အား ပေါ်လွင်စေခဲ့သည်။

သတ္တိဗျတ္တိ ရိုက်ကူးရေးတွင် ဒါရိုက်တာပဲရောက် ဖေကြိုင်နှင့် မင်းသားကျော်ရွှေတို့ အငြင်းပွားလမ်းခွဲခဲ့ကြ ရာမှ သတ္တိဗျတ္တိအား ရွှေဘူဖြင့် အစားထိုးရိုက်ကူးကာ ရွှေဘူ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် မင်းသား ကျော်ရွှေက ကျော်ဆွေဟုအမည်ပြောင်းပြီး အက်ရှင် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများအပြင် သဘာဝနှင့်အက် ရှင် ရောစပ်ရုပ်ရှင်ကားများ (Action & Drama Movies) နှင့် သဘာဝသက်သက် ရုပ်ရှင်ကားများကိုပါ ရိုက်ကူးခဲ့ ပြီး ရွှေဘူကမူ စတန့်ဇာတ်ကြမ်းကားများကိုသာ အများ အပြား ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ အကြမ်းအားဖြင့် ကျော်ဆွေက နှစ်စဉ်ရုပ်ရှင်ကား သုံးကားခန့်နှင့် ရွှေဘူက နှစ်စဉ်ရုပ်ရှင် ကား ဆယ်ကားခန့် ရိုက်ကူးပြီး ကိုယ့်မူနှင့်ကိုယ် ရုပ်ရှင် ခရီးကို ဖြတ်သန်းပြီး အောင်မြင်မှုကို ရယူထိန်းသိမ်းခဲ့ကြ သည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကသို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ခြေ ချအောင်မြင်ခဲ့ကြပြီး နှစ်ဦးလုံး ထိပ်တန်းမင်းသားအဖြစ် ကာလကြာမြင့်စွာ ရုပ်တည်လာနိုင်ကြသော်လည်း ရုပ်ရှင် ကားများတွင် အတူတကွ လက်တွဲသရုပ်ဆောင်မှု မပြု ဖြစ်ခဲ့ကြ။ ထိုအခြေအနေ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ကျော်ဆွေပိုင် မိုးရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာကျော်ဆွေက မြွေမြွေချင်းခြေမြင် ရုပ်ရှင်ကားအား ကျော်ဆွေ၊ ရွှေဘူ၊ ခင်ယုမေတို့ဖြင့် ရိုက်ကူးရန် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ မင်းသား ရွှေဘူက ကမ်းလှမ်းမှုကိုလက်ခံပြီး မြွေမြွေချင်းခြေမြင်ကို စတင်ရိုက်ကူးမှု ပြုခဲ့ကြရာ ရိုက်ကူးရေးအတော်အတန် ပြီးချိန်ရောက်မှ ကျော်ဆွေနှင့် ရွှေဘူတို့ ထိပ်တန်းမင်းသား နှစ်ဦးကြားတွင် အထင်အမြင်လွဲမှားမှုနှင့် မင်းသားကျော် ဆွေကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းမှုဖြစ်ကာ ရိုက်ကူးမှုရပ်တန့်ခဲ့ရ သည်။ ထို့နောက် ကာလအတန်ကြာ ရပ်တန့်နေသော မြွေမြွေချင်းခြေမြင် ဆက်လက်ရိုက်ကူးရေးအတွက် ကျော် ဆွေက ကျော်ဆွေနှင့်ရော ရွှေဘူနှင့်ပါ ရင်းနှီးခင်မင်သည့် သတင်းစာဆရာ ဖိုးသောကြာ(ခေတ်+မိုး)ကို ကြားဝင်ညှိ နှိုင်းပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ဖိုးသောကြာ(ခေတ်+မိုး)

၏ ကြားဝင်စေစပ်မှုအရ မင်းသားရွှေဘူက ကျော်ဆွေအ စား အခြားဒါရိုက်တာတစ်ဦးကို ပြောင်းလဲပြီး ဆက်လက် ရိုက်ကူးရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ မင်းသားကျော်ဆွေက လည်း ဒါရိုက်တာထင်လင်းအား ဆက်လက်ရိုက်ကူးရန် တာဝန်ပေးခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြွေမြွေချင်းခြေ မြင် ရုံတင်နိုင်ခဲ့သည်။ ခေတ်ပြိုင်မင်းသားနှစ်ဦးဖြစ်သော ကျော်ဆွေနှင့် ရွှေဘူတို့ ရှားရှားပါးပါး အတူတကွလက်တွဲ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည့် တစ်ကားတည်းသော ရုပ်ရှင် ကား မြွေမြွေချင်းခြေမြင်ကိုလည်း ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်တို့ ထူးထူးခြားခြား ကြည့်ရှုခံစားခွင့် ရခဲ့ကြသည်။ ခေတ်ပြိုင် မင်းသား နှစ်ဦးကြား သဘောထားကွဲလွဲမှု ရှိကြစေကာမူ နှစ်ဦးညှိနှိုင်း အဖြေရှာသွားကြပုံနှင့် ထုတ်လုပ်သူကျော် ဆွေ၏ အကျိုးစီးပွားပျက်စီးအောင် လုပ်ဆောင်လိုသည့် ဆန္ဒ မင်းသားရွှေဘူ၌ မရှိပုံတို့အား ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်ကြရပါသည်။

မင်းသားရွှေဘူက လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြား နေချိန်တွင် မြတ်လေးမှာ ဂီတလောက၌ ဂီတစာဆိုနှင့် တေးသံရှင်အဖြစ် စတင်အောင်မြင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မြတ်လေးသည် ရုပ်ရှင်အနုပညာရပ်များကို စာတွေ့လက်တွေ့လေ့လာကာ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အပေါင်း လက္ခဏာရုပ်ရှင်ကို တည်ထောင်၍ ပင်လုံထိပ်ထားဦး ရုပ်ရှင်ကားအား ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းရေးပြီး သရုပ်ဆောင် ဒါရိုက်တာအဖြစ်ပါဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မြတ်လေးသည်လည်း အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘူက အများအားဖြင့် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများကို ရိုက်ကူးပြီး မြတ် လေးက အများအားဖြင့် အတွေးအခေါ်နှင့် စာပေဟန်ကဗျာ ဟန် စကားလုံးအသုံးအနှုန်းကို သုံးစွဲသည့်အပြောအဆို သဘာဝအသားပေး ရုပ်ရှင်ကားများကို ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မင်းသားရွှေဘူနှင့် မြတ်လေးတို့မှာ လမ်းကြောင်းမတူညီသည့် ရုပ်ရှင်ခရီး ကိုယ်စီကိုလျှောက် လှမ်းခဲ့ကြသည်။ လျှောက်လှမ်းနေသော ရုပ်ရှင်ခရီးလမ်း မတူညီကြသူများဖြစ်၍လည်း ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကားတည်း တွင် အတူတကွ ပူးတွဲသရုပ်ဆောင်မှု မပြုခဲ့ကြဟု ယူဆ ရပါသည်။ ထို့အတူ မင်းသားရွှေဘူ၏ သွင်ပြင်ပုံသဏ္ဍာန် နှင့် မြတ်လေး၏ ဟန်ပန်အမူအရာတို့မှာ ခြားနားလွန်းလှ

သဖြင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ အမြင်တွင် သူတို့နှစ်ယောက်အား ဆက်စပ်ပတ်သက်မှု မရှိဟု ထင်ကြသည်။ အမှန်စင်စစ် သရုပ်ဆောင်ဒါရိုက်တာအဖြစ် မြတ်လေးအောင်မြင်ကျော်ကြားမှု မရမီကပင် မင်းသားရွှေဘူနှင့် လက်ပွန်းတတီး ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ မင်းသားရွှေဘူ၏နေအိမ်တွင် မြတ်လေးက သီချင်းဆိုပြီး ရွှေဘူက မယ်ဒလင်တီးကာ အားလပ်ချိန်များကို အနားယူပြီး အခါအားလျော်စွာ လမ်းလျှောက် စကားပြောကြ၊ အနုပညာချင်း နှီးနှောဖလှယ်ကြ လုပ်လေ့ရှိသည်။ စာရေးဆရာမောင်သူရိန်က စတန့်မင်းသား ရွှေဘူဆောင်းပါး (ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၉ ဇန်နဝါရီ) တွင် တာမွေ ဗိုလ်စိန်မှန် အားကစားကွင်းအနီး၌ မင်းသားရွှေဘူနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဖြစ်ဥှောင်တစ်ခုအား မြတ်လေးက တခုတ်တရ ပြန်လည်တသ ပြောပြပုံကို 'ဒီနေရာပေါ့ကွ၊ သူတပည့် လူကြမ်းတစ်ယောက်ကို ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာရဲ့ လူတွေက ထိုးကြိတ်လွှတ်လိုက်ကြလို့ ဒဏ်ရာရတယ်၊ အဲဒါကို ရွှေဘူကြီးသိတော့ သူတပည့်အတွက် မခံနိုင်ဖြစ်ပြီး ဓားကြီးဆွဲပြီးထွက်တယ်၊ ဟောဒီနေရာကနေ ရပ်ပြီး စိန်ခေါ်တာ ဟိုဘက်က ဘယ်သူမှ ထွက်မလာကြဘူး။ ဒီနေရာမှာလည်း ဝိုင်းကြည့်တဲ့လူတွေ ပြည့်နေတာပဲကွ'ဟု ပြန်လည်ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘူ၏ မတရားအနိုင်ကျင့်မှု ရွံ့မှန်းတတ်ပုံနှင့် တပည့်လူကြမ်းသရုပ်ဆောင်များအတွက် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လေ့ရှိပုံကို ထင်ရှားစွာ တွေ့နိုင်ကြပါသည်။

ဇာတ်ဆောင် မင်းသားတစ်ယောက်သည် ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားတွင် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရာ၌ ရုပ်ရှင်လောကမှ ထုတ်လုပ်သူ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ၊ ဇာတ်ဆောင်မင်းသမီး၊ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံများ၊ ဓာတ်ပုံနှင့် အသံစသည်တို့နှင့် ဆက်နွယ်သည့် စက်မှုအတတ်ပညာရှင်များ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေးတွင် တာဝန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပံ့ပိုးကြရသူများ (ဖလင်အယ်ဒီတာ၊ ရိုက်ကွင်းမန်နေဂျာ၊ မှတ်တမ်းရေးသူ၊ ရိုက်ကွင်းပြင်ဆင်သူ ... စသည်)ဖြင့် ဆက်ဆံနေကြရပါသည်။ ထို့ပြင် ဝတ္ထုအား ဇာတ်ညွှန်းရေးပြီး ရိုက်ကူးလျှင် စာပေလောကမှ စာရေးဆရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတ်ဝင်တေး သီဆို

လျှင်ဖြစ်စေ၊ နောက်ခံတေးဖြင့် သရုပ်ဆောင်ရန် ရှိလျှင် ဖြစ်စေ ဂီတလောကမှ ဂီတမှူးနှင့် ဂီတပညာရှင်များဖြင့် လည်းကောင်း ဆက်ဆံရန်လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။ မင်းသားရွှေဘူသည်လည်း ရုပ်ရှင်လောကတွင် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့် ကျင်လည်ပြီး ရုပ်ရှင်ကားမြောက်မြားစွာ ရိုက်ကူးခဲ့ရာ၌ ထုတ်လုပ်သူ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ၊ ဇာတ်ဆောင် ဇာတ်ပို့နှင့် ဇာတ်ရံသရုပ်ဆောင်များ၊ ရုပ်ရှင်စက်မှုနှင့် အတတ်ပညာရှင်များ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေးတွင် ပါဝင်ပံ့ပိုးကြသည့် ရုပ်ရှင်၊ စာပေနှင့် ဂီတလောကသားများနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ရသည်။

မင်းသားရွှေဘူ ဆက်ဆံခဲ့သည့် ထုတ်လုပ်သူများတွင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်၊ ရန်ကုန်ရုပ်ရှင်၊ အောင်သပြေရုပ်ရှင်၊ ကန်တော်မိတ်ရုပ်ရှင်၊ ပဒေသာရုပ်ရှင်၊ အောင်မိတ်ဆက်ရုပ်ရှင်၊ ရွှေဝယ်သီရိရုပ်ရှင်၊ ဆွေဗမာဖလင်၊ ရွှေမြင့်မိုရ်ရုပ်ရှင်၊ စန်းသော်တာ ရုပ်ရှင်၊ အောင်ဇေယျ ရုပ်ရှင်၊ အောင်မင်္ဂလာရုပ်ရှင်၊ ပြည်ကျော်ဖလင်၊ ဘီဘီဘီ ဖလင်၊ ပြည်သူ့မေတ္တာရုပ်ရှင်၊ တင်ညွန့်ရုပ်ရှင်၊ မြဖလင်၊ အောင်စကြာဖလင်၊ ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင်၊ ဝင်းသီရိ ရုပ်ရှင်၊ နယူးဘားမားဖလင်၊ စကြာဝဠာရုပ်ရှင်၊ အမျိုးသားတိုးတက်ရေးရုပ်ရှင်၊ ရွှေဟင်္သာရုပ်ရှင်၊ မင်္ဂလာညွန့်ဖလင် စသည့် စစ်ကြိုခေတ်၊ စစ်ပြီးခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလတို့တွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းများအား တွင်ကျယ်စွာဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီများစွာ ပါဝင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းအား ကာလကြာမြင့်စွာနှင့် မြောက်မြားစွာဆောင်ရွက်မှု မပြုခဲ့ကြသည့် ထုတ်လုပ်သူများလည်း ပါဝင်ရာ ရုပ်ရှင်ကားထုတ်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီတိုင်းလိုလိုသည် မင်းသားရွှေဘူနှင့် မကင်းနိုင်ကြဟုပင် ဆိုရပါမည်။

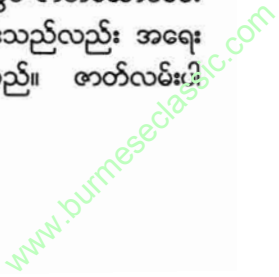
ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးချိန်တွင် ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်မှာ လူငယ်ဒါရိုက်တာအဖြစ်သာ ရှိသေးရာ မင်းသားရွှေဘူမှာ လူငယ်ဒါရိုက်တာတစ်ဦး၏ မြေတောင်မြောက် ပွဲထုတ်မှုဖြင့် ရုပ်ရှင်လောကသို့ ခြေချခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်တွင် ဒါရိုက်တာပဲရောက်ဖေကြိုင်ရော အခြားဒါရိုက်တာများနှင့် ပါ စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ဆက်လက်

ရိုက်ကူးခဲ့ပြီးနောက် အခြားထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီများနှင့် လည်း လက်တွဲရိုက်ကူးမှု ပြုခဲ့သည်။ ထိုသို့ရိုက်ကူးရာ တွင် ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီစုံသလို ဒါရိုက်တာများစွာနှင့် လည်း ဆက်ဆံလက်တွဲ လုပ်ကိုင်ခွင့်ရခဲ့သည်။ စစ်ကြို ခေတ်ကထင်ရှားခဲ့သော ဆရာခန့်၊ ဦးဘဝင် (စာရေးဆရာ ငွေစန္ဒာ)၊ ဦးအောင်မြတ်၊ ဦးဉာဏ၊ ကျားဦးသိန်းမောင်၊ ဦးဘိုးဟန်၊ ဦးရွှေထွန်း၊ ဦးစိုးမောင်၊ ဦးတင်အောင်၊ ဦး ကျော်မြင့်၊ ဦးကျော်မိုး၊ ဦးအောင်ကြီး၊ ဦးချစ်ဖေ၊ ဦးလွန်း ဖေ၊ မြို့မအုန်း စသည့် ဒါရိုက်တာကြီးများ၊ စစ်ပြီးခေတ် နှင့် လွတ်လပ်ရေးခေတ်တွင် မင်းသားရွှေဘနှင့်အတူ ထင်ရှားခဲ့ကြသော ပဲရောက်ဖေကြိုင်၊ ရွှေဘော်၊ စိန်မြင့်၊ သက်ရှည်(မောင်မိုးမြင့်)၊ မောင်မောင်စိန်၊ သန်းမြင့်၊ နေ ဒွန်း၊ စာရေးဆရာမျိုးမြင့်အောင်၊ မောင်လှတင်၊ ကိုအေး မြင့်၊ သန်းနွဲ့၊ တက္ကသိုလ်ဝင်းဖေ၊ ပန်းသာတင်ရွှေ ဘခန့်၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ မောင်ခင်ဇော်၊ တင်ညွန့်၊ မျိုးအောင်၊ အဝမ်းညွန့်မောင်၊ ထွန်းလင်းကျော်၊ ဒေါ်မြမြ၊ မြင့်ဖေ၊ ကျွန်တော်ချစ်မောင်၊ မင်းနိုင်၊ လှမင်း၊ ဦးဝင်းမောင်၊ ဒဂုန်မြတ်လေးနွယ်၊ ကျော်ဆွေ စသည့် ဒါရိုက်တာများ၊ မင်းသားရွှေဘ ထင်ရှားကျော်ကြားပြီးမှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်တွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြသော ကျော်မင်း၊ ထွန်းဝင်း၊ ဗိုလ်အေးမောင်၊ စာရေးဆရာကျော်နိုင်၊ ယဉ်လှ၊ စန်း သွင်၊ အောင်ခင်၊ တင်ကြိုင်၊ စစ်ကိုင်းဝင်းအောင်၊ ခိုင် ထွန်း(မင်းသားဝင်းညွန့်)၊ အဝမ်းသိန်းဇော်၊ မောင်သော် တာ(မောင်နှင်းမိုး)၊ ဘုန်းမော်၊ အဝမ်းမောင်လှမျိုး၊ ဇော်ထက် စသည့် ဒါရိုက်တာများအပြင် ၁၉၇၀ ပြည့် လွန်နှစ်များတွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သော လူငယ်ဒါရိုက်တာများ ဖြင့်ပါ လက်တွဲရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ထိုဒါရိုက်တာများအနက် ထုတ်လုပ်သူလည်းဖြစ် မင်းသားရွှေဘနှင့် ခေတ်ပြိုင်စတန့် မင်းသားလည်းဖြစ်သော မင်းသားတင်ညွန့်သည် မင်းသား ရွှေဘ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားချိန်မှာရော၊ မေး မှိန်ချိန်မှာပါ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်နှင့် ရဲဘော်ရဲဘက်ကောင်း ပီသစွာ ရုပ်ရှင်ကားများ ရိုက်ကူးပေးခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ကား ၂၀ နီးပါးခန့်အထိ ထုတ်လုပ်ရိုက်ကူးမှုပြုခဲ့ရာ မှတ်တမ်း တင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတ်ဆောင်မင်းသား အချို့သည် အခြားထင်ရှား

ကျော်ကြားသော ဇာတ်ဆောင်မင်းသားများနှင့် တွဲဖက် သရုပ်ဆောင်ရန်ရှိလျှင် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ရန် သင့်မ သင့် စဉ်းစားလေ့ရှိပြီး အချို့မင်းသားများမှာ ငြင်းပယ် လေ့ရှိကြသည်။ အားပြိုင်သရုပ်ဆောင်မှု ပြုကြရာတွင် အခြားမင်းသားမှ သရုပ်ဆောင်မှု အမူအရာ ပိုမိုကောင်း မွန်သွားမည်ကို ပူပန်မှုနှင့် အခြားမင်းသားအား ပရိသတ် မှ ပိုမို စူးစိုက်အာရုံဝင်စားသွားမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့ ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ၊ ဒါရိုက်တာ နှင့်တွဲဖက်ရမည့် ဇာတ်ဆောင်မင်းသမီးနှင့် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံ သရုပ်ဆောင်များထက် စင်ပြိုင်တွဲဖက်ပါဝင်သည့် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားကို ပိုမိုအလေးထား ရွေးချယ်လေ့ ရှိကြသည်။ မင်းသားရွှေဘမှာ စစ်ကြိုခေတ်က ထင်ရှား ခဲ့သော ဘချစ်၊ ခင်မောင်၊ အဝမ်းညွန့်မောင်နှင့် တင်ဖေ စသော မင်းသားကြီးများ၊ ခေတ်ပြိုင်ဟုဆိုရမည့် ဇေယျ၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ ဖိုးပါကြီး၊ ကျော်ဝင်း၊ တင်ညွန့်၊ ကျော်ဖေ၊ ကျော်ဆွေ၊ ရွှေကို၊ သူရ၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ ကျော်သန်း၊ သက်ရှည်စသည့် မင်းသားများ၊ မင်းသားရွှေဘထက် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုခန့် နောက်ကျထင်ရှားခဲ့ကြသော မြင့် အောင်၊ ဗိုလ်ဗကို၊ ခင်မောင်ဇင်၊ မြင့်စိုး၊ ခင်မောင်မြင့်၊ ပဲခူးသန်းအောင်၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ ဝင်းညွန့် စသည့် မင်းသားများ၊ မင်းသားရွှေဘထက် ဆယ်ငါးနှစ်ခန့်နောက် ကျ ထင်ရှားခဲ့ကြသော စိုးရွှေ၊ တွံတေးသိန်းတန်၊ ဇော် လွင်၊ အောင်လွင် စသည့်မင်းသားများ၊ မင်းသားရွှေဘ ထက် ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုမျှ နောက်ကျ ကျော်ကြားခဲ့ကြသော ကျော်ဟိန်း၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ ခင်မောင်ချင်း၊ ကိုမြင့်(သမန်း ကျား)၊ ဆိုးပေနှင့်မောင်မဲ စသည့်မင်းသားများဖြင့် အနု ပညာပေါင်းစည်းမှုပြု၍ တွဲဖက် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မင်းသားရွှေဘနှင့် လက်တွဲ၍ သရုပ်ဆောင်မှုမပြုဖြစ်သည့် ထင်ရှားသော ဇာတ်ဆောင် မင်းသားများမှာ ထွန်းဝေ၊ မောင်သင်၊ ဝင်းဦး၊ ကြည်စိုး၊ ညွန့်ဝင်း၊ ဇော်ခင်နှင့် ဇော်ဝမ်း စသူတို့လောက်သာ ရှိခဲ့ ပါသည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားဈေးကွက်တွင် ဇာတ်ဆောင်မင်း သားနှင့်အတူ ဇာတ်ဆောင်မင်းသမီးသည်လည်း အရေး ပါသည့်အခန်းမှ ပါဝင်လျက်ရှိပါသည်။ ဇာတ်လမ်း

ဇာတ်ဆောင်စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီသည့် ဇာတ်ဆောင် မင်းသမီးအား ဒါရိုက်တာတို့သည် ဘက်ပေါင်းစုံမှ စဉ်းစားပြီးမှ ရွေးချယ်လေ့ရှိကြပါသည်။ မင်းသားရွှေဘသည် ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော ဇာတ်ဆောင် မင်းသမီးများ ဖြစ်ကြသည့် မေသန်းကြည်၊ ခင်နန်းမြင့်၊ ဝင်းနီ၊ မြင့်မြင့်ခင်၊ မော်လီ၊ မေရီမြ၊ စောမူ၊ ကြူကြူ၊ ခင်အုန်းမြင့်၊ စိန်စိန်၊ ခင်ထားမေ၊ မေမြင့်၊ မြင့်မြင့်ဌေး၊ သီသီ၊ နွဲ့နွဲ့ခင်၊ မေရီမြင့်၊ ခင်လေးဆွေ၊ မေချစ်၊ ခင်ဖြူ၊ မြင့်မြင့် ရီ၊ တင်တင်မူ၊ ရီလေး၊ ခင်မာလာ၊ ညွန့်ညွန့်ဆွေ၊ ရီရီစံ၊ မြမြရီ၊ မေသစ်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ သင်းသင်းလဲ့၊ မသက်ပန်၊ နီနီအေး၊ မေမြ၊ သန်းသန်းမြင့်(ထားထားနွယ်)၊ မေလဲ့ဝင်း၊ နုနုလွင်၊ တင်တင်မြင့်၊ သန်းသန်းဆင့်၊ မေမြင့်ရီ၊ စံရှားတင်၊ ခင်သန်းနု၊ နှင်းဆီ၊ စမ်းစမ်းဝင်း၊ တင်တင်လှ၊ နှင်းနွယ်စိုး၊ တင်တင်ဝင်း၊ အေးအေးသင်း၊ နွဲ့နွဲ့စန်း၊ စန္ဒာ၊ ယဉ်ယဉ်အေး၊ ခင်ယုမေ၊ ချိုဖြူ၊ ဆွေဇင်ထိုက်၊ နွဲ့နွဲ့မူ၊ ခင်သီတာထွန်း၊ စသူတို့နှင့် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘမှာ သရုပ်ဆောင်သက်တမ်း ရှည်လျားသည်နှင့်အမျှ တူမအရွယ်၊ သမီးအရွယ် မင်းသမီးငယ်များစွာနှင့်အတူ လက်တွဲသရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး မင်းသားရွှေဘ၏ လက်တွဲဖော်မူကြောင့် တက်သစ်စ မင်းသမီးများစွာမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားမှု ရခဲ့ကြသည်။ မင်းသားရွှေဘနှင့် အတွဲအညီဆုံးအဖြစ် ပရိသတ်ကအားပေးသတ်မှတ်မှုကြောင့် အများဆုံး လက်တွဲပါဝင်ခွင့်ရသည့် မင်းသမီးများမှာ မေမြင့်၊ မေရီမြ၊ မေရီမြင့်၊ မြင့်မြင့်ခင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ သင်းသင်းလဲ့၊ နှင်းဆီ၊ စန်းစန်းဝင်း၊ မြမြရီနှင့် တင်တင်လှတို့ဖြစ်ကြပြီး ထင်ရှားသော မင်းသမီးများဖြစ်သည့် ဝါဝါဝင်းရွှေ၊ တင်တင်အေး၊ ဒေစီကျော်ဝင်း၊ စန်းစန်းအေး၊ တင်တင်နွဲ့နှင့် မြတ်မွန်တို့သာ လျှင်အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လက်တွဲသရုပ်ဆောင်ခွင့် မရခဲ့ကြသည့် အခြေအနေတွင် ရှိခဲ့ပါသည်။

ရုပ်ရှင် သက်တမ်းတစ်လျှောက် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော်ကာလတွင် မင်းသား ရွှေဘသည် ထုတ်လုပ်သူ၊ ဒါရိုက်တာ၊ ဇာတ်ဆောင်၊ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံ သရုပ်ဆောင်များနှင့် စာပေ၊ ဂီတနှင့် ရုပ်ရှင်လောကမှ အနုပညာရှင်နှင့် အတတ်ပညာရှင်များစွာဖြင့် လက်တွဲပြီး

ရုပ်ရှင်ကားမြောက်မြားစွာကို ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ မင်းသားရွှေဘ၏ သည်းခံမှု၊ ခွင့်လွှတ်မှု၊ အနစ်နာခံမှု၊ စေတနာထားတတ်မှု၊ မျှတမှု၊ စာနာမှု၊ မာန်မာနကင်းမဲ့မှုနှင့် လိုက်လျောတတ်မှု စသည်တို့ဖြင့် ပြည့်လျှံနေသော ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်ခြင်းကြောင့်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ပဲရောက်ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားဖြင့် စတင်ကျော်ကြား လူကြိုက်များခဲ့သည့် မင်းသားရွှေဘမှာ အဖြူအမည်း အသံတိတ်ကား၊ အဖြူအမည်း သံစုံသွင်းကား၊ အဖြူအမည်း အသံထွက်ကား၊ ဆေးရောင်စုံ အသံတိတ်ကားနှင့် မြင်ကွင်းကျယ်အဖြူအမည်း အသံထွက်ကားဟူ၍ စက်မှုနည်းပညာထွန်းကားလာမှုအရ ရုပ်ရှင်ကား အမျိုးအစားငါးမျိုးအား ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည်။ ထိုငါးမျိုးတွင် အဖြူအမည်း အသံတိတ်အမျိုးအစားနှင့် အဖြူအမည်း အသံထွက်အမျိုးအစားမှာ အများဆုံးရိုက်ကူးခဲ့ရပြီး အဖြူအမည်း သံစုံသွင်းကား၊ အသံတိတ် ဆေးရောင်စုံနှင့် မြင်ကွင်းကျယ် အဖြူအမည်း အသံထွက်ကား အနည်းငယ်စီသာ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်သက်တမ်းမှာ ဆယ်စုနှစ်လေးခုခန့် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းနှင့် ပြဇာတ်ကပြခြင်းအား အစဉ်တစိုက် လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘ၏ ထူးခြားချက်မှာ ရိုက်ကူးသမျှ ရုပ်ရှင်ကားများမှာ အများအားဖြင့် စတန့်ဇာတ်ကြမ်းကားများသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ခြင်းနှင့် အခြားခေတ်ပြိုင် မင်းသားများနှင့် မင်းသားရွှေဘနောက်မှ ထင်ရှားခဲ့သော မင်းသားအများစုကဲ့သို့ ဇာတ်ပို့ခန်းမှ ဝင်ရောက်သရုပ်ဆောင်မှု မပြုခဲ့ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် စတန့်ဇာတ်ကြမ်း ရုပ်ရှင်ကားများတွင် အထိုးအကြိတ်၊ အသတ်အပုတ်ခန်း များစွာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး ထိုအခန်းများတွင် မင်းသားရွှေဘမှာ လူကြမ်း သရုပ်ဆောင်အုပ်စု (နှစ်ယောက်သုံးယောက်မှ ငါးယောက်ခြောက်ယောက်ခန့်)ဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ရလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ ထိုးသတ်ရာတွင်လည်း အများအားဖြင့် မင်းသားရွှေဘသာ အနိုင်ရလေ့ရှိသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှုနှင့် ပြဇာတ်ကပြမှုတို့ကို နှစ်ပေါင်းများစွာပြုရင်းမှ မင်းသား

ရွှေဘမှာ ဇရာ၏ဖိစီးမှုနှင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှုနှင့် ပြဇာတ်ကပြမှုပြုရာ၌ ရရှိခဲ့သောဒဏ်ရာနှင့် အနာတရတို့၏ ထိုးနှက်မှုကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်များတွင် မင်းသားရွှေဘမှာ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် အုပ်စုများအား ရင်ဆိုင်အန်တု အနိုင်ယူခဲ့သော်လည်း ဇရာ၏ဖိစီးမှု ဒဏ်ရာနှင့် အနာတရတို့၏ ထိုးနှက်မှုတို့ကိုမူ ရင်ဆိုင်အန်တု အနိုင်ယူမှု မပြုနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ မင်းသားရွှေဘမှာ မျက်စိမူန်လာခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားခြင်းတို့ကြောင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းနှင့် ပြဇာတ်ကပြခြင်းတို့မှ အနားယူခဲ့ရသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းနှင့် ပြဇာတ်ကပြခြင်းတို့မှ အနားယူလိုက်ရသောအခါ မင်းသားရွှေဘအား ချစ်ခင်ကြသည့် ပရိသတ်မှာ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို မျှော်လင့်တောင့်တနေခဲ့ကြသည်။

မင်းသားရွှေဘအား ချစ်ခင်ကြသည့် ပရိသတ်ကြီးမှ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်ကားများကို မျှော်လင့်တောင့်တနေချိန်နှင့် စာနယ်ဇင်းများတွင် ဆောင်းပါးများရေးသားပြီး ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုရိုက်ကူးရန် တိုက်တွန်းနေကြချိန်တွင် ပြည်သူ့ဖလင်ဂျာနယ်မှ တာဝန်သိစွာဖြင့် 'စတန်မင်းသားကြီး ဦးရွှေဘသည် များမကြာမီနှစ်များက မျက်လုံးရေတိမ်ရောဂါ စွဲကပ်ခဲ့သဖြင့် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းမှ အနားယူပြီး မျက်စိဝေဒနာကို ခွဲစိတ်ကုသခဲ့သည်။ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်လာပြီဖြစ်သော ဦးရွှေဘသည် မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်းက နှလုံးရောဂါ သိသိသာသာ ဖြစ်ပေါ်လာရင်း နှလုံးရောဂါကို လိုအပ်သလို ခွဲစိတ်ကုသနိုင်ရန်အတွက် ၁-၈-၈၈ ရက်နေ့က ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံ နှလုံးရောဂါဆောင် အခန်းမှတ် (၂/ခ) ခုတင်အမှတ်(၃)တွင် ကုသလျက်ရှိကြောင်း'ဟူသည့် သတင်းကိုဖော်ပြပေးခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ဖလင်ဂျာနယ်၏ သတင်းမှာ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားသောကြောင့် မင်းသားရွှေဘအား ချစ်ခင်ကြသည့် ပရိသတ်မှာ မင်းသားရွှေဘအတွက် ပူပင်သောကရောက်ခဲ့ကြသည့်ပြင် မင်းသားရွှေဘကျန်းမာစေကြောင်းလည်း ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။

မင်းသားရွှေဘအား ချစ်ခင်ကြသည့်ပရိသတ်က မင်းသားရွှေဘကျန်းမာစေကြောင်း ပူပင်သောကအပြည့်အဝဖြင့် ဆုတောင်းနေသည့်ကြားမှပင် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊

ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ည ၁၁:၃၀ နာရီတွင် ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၌ နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သတင်းကိုကြားရပြီး ကြီးမားစွာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြရသည်။ ရုပ်ရှင်လောကတွင် နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ခန့်ကျင်လည်ရင်း ရုပ်ရှင်ကားများစွာကို ရိုက်ကူးပြီး ထုထည်အင်အားကြီးမားလှသည့် ပရိသတ်၏ အားပေးချစ်ခင်မှုကို ရယူခဲ့သော်လည်း ရိုက်ကူးခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက်၊ ပရိသတ်၏ အားပေးချစ်ခင်မှုနှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ နေထိုင်မှုမပြုရသည့် ဦးရွှေဘ၏ ၁၁၀ပေးအခြေအနေကို ကြားသိရမှုအတွက် မင်းသားရွှေဘကို ချစ်သောပရိသတ်မှာ ယူကျုံးမရဖြစ်ကြရပါသည်။ မင်းသားရွှေဘအတွက် ရက်လည်ဆွမ်းကျွေး တရားနာယူမှုနှင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပွဲကို ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၇ရက်နေ့တွင် ဇနီးဒေါ်သင်းသင်းလဲ့၊ သားသမီး၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များမှ မင်းသားရွှေဘ ကာလကြာမြင့်စွာ နေထိုင်ခဲ့သော နေအိမ်မှာပင် ကျင်းပပေးခဲ့ကြပါသည်။ ။

ပြည်ကျော် ဗလင်
“သတ္တိဗျတ္တိ” မှ
ရွှေဘာ၊ နှင်းဆီ

ရွှေဘာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင်ကားများ

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ရုပ်ရှင်မင်းသားမြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ရုပ်ရှင်

မင်းသားများစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့ရာ၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ကာလမှာ ပရိသတ်အားပေးမှု အတိုင်းအတာကိုလိုက်၍ ခြားနားကြပါသည်။ အများအားဖြင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်မင်းသား

များမှာ ၃ နှစ်မှ ၁၀ နှစ်ကြားတွင်သာ ကာလကြာမြင့်လေ့ ရှိပြီး ၁၅ နှစ်မှ ၃၀ ကာလ ကြာမြင့်သည့် မင်းသား မှာ အလွန်ပင် နည်းပါးလှပါသည်။ ကာလကြာမြင့်စွာ ထင်ရှားကျော်ကြားမှုတို့တွင် တူညီစေကာမူ ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးရမှု အရေအတွက်မှာ ကွာခြားမှုရှိကြပါသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ကုန်ကျစရိတ်၊ ဝင်ငွေနှင့် အရှုံး အမြတ် အခြေအနေတို့ရှိနေရာ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူကုမ္ပဏီ များသည် အရှုံးပေါ်သည့်ရုပ်ရှင်ကား အလွန်တရာ နည်း ပါးပြီး အကျိုးအမြတ်ရသည့် ရုပ်ရှင်ကားများပြားသည့် မင်းသားကိုသာ ရွေးချယ်ရိုက်ကူးလေ့ ရှိကြပါသည်။ အကျိုးအမြတ်ရသည့် ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက် များပြား ရေးမှာ (ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ အားပေးမှု)နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်နွှယ်နေပါသည်။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် အားပေးမှု မှာလည်း မျက်နှာလိုက်မှု၊ ဘက်လိုက်မှု၊ အဂတိမှုတို့ လုံးဝကင်းစင်ပြီး ရုပ်ရှင်ကားအပေါ် အကြိုက်တွေ့မှုတွင် သာ အခြေခံပါသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတစ် လျှောက်တွင် ပရိသတ်၏အားပေးမှု (ဈေးကွက်)မှာ ထုတ် လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ၊ ဒါရိုက်တာ၊ ဇာတ်ဆောင်မင်းသားနှင့် ဇာတ်ဆောင် မင်းသမီးတို့အပေါ်တွင် မူတည်ဖြစ်ထွန်း နေရာ၌ ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအပေါ်တွင်သာ ရာခိုင်နှုန်း များစွာ အဓိကမူတည်ဖြစ်ထွန်းလျက် ရှိပါသည်။ တစ်နည်း အားဖြင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ဈေးကွက်တွင် ဇာတ်ဆောင် မင်းသားတို့မှာ အဓိကအခန်းမှ ပါဝင်လျက် ရှိနေပါသည်။

စစ်ကြိုခေတ်တွင် ကိုညီပု၊ ကိုဘတင်၊ ဘတင့်၊ ဘမြင့်၊ ဘချစ်၊ မောင်မောင်အေး၊ မောင်မောင်လေး၊ မောင်မောင်စိုး၊ အေးကြူ၊ ခင်မောင်ရင်၊ မောင်တင်မောင်၊ ခင်မောင်၊ ညွန့်မောင်၊ ကျော်စိုး၊ ကျော်ဟို၊ ကျော်မိုး၊ တင်ငွေ၊ တင်ဖေ၊ တင်ဆွေ၊ ကျော်အေး၊ ချစ်ရွှေ၊ ကျော်ညွန့်၊ ရွှေမန်းထွန်းတင် စသည့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်မင်း သားတို့ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။ စစ်ပြီးခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးရပြီးချိန်တွင် ကျော်ဝင်း၊ ကျော်ရွှေ(ကျော် ဆွေ)၊ ကျော်ဖေ၊ တင်ညွန့်၊ တင်မောင်ဝင်း၊ ခင်မောင်ဝင်း၊ ခင်မောင်ညွန့်၊ ခင်မောင်မြင့်၊ ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ ဇေယျ၊ သက်ရှည်၊ ဖိုးပါကြီးနှင့် ရွှေဘ စသူတို့သည်လည်းကောင်း၊

၁၉၆၀ ပြည့်ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် ထွန်းဝေ၊ မြင့်အောင်၊ သိန်းဇော်၊ မျိုးချစ်၊ မြင့်စိုး၊ ရွှေကို၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ စိန်မြင့်၊ စိုးရွှေ၊ ညွန့်ဝင်း၊ ဇော်ခင်၊ ဇော်လွင်၊ တံတေး၊ သိန်းတန်၊ မောင်ယဉ်ထွေး စသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် ဇော်ဝမ်း၊ ကျော် ဟိန်း၊ ဇော်လင်း၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ လင်းအောင်၊ လင်း ထင်၊ အောင်အောင်၊ ဝင်းလှိုင်၊ ကိုမြင့်၊ တိုးညွန့်၊ သု မောင်၊ ခင်မောင်ချင်း စသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ဆိုးပေ၊ မောင်မဲ၊ နေအောင်၊ ဇင် ဝိုင်း၊ ကျော်သူ၊ စိုးသူ၊ ဇော်ဦး၊ ပြေငြိမ်း၊ သီဟတင်စိုး၊ ရန်အောင်၊ ရဲအောင် စသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ၁၉၉၀ ပြည့်ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် ကျော်ရဲအောင်၊ လွင်မိုး၊ ဒွေး၊ မင်းမော်ကွန်း၊ ရာဇာနေဝင်း၊ လူမင်း စသူတို့သည်လည်း ကောင်း ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ကြပါသည်။

စစ်ကြိုခေတ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော မင်း သားများအနက် လက်လှမ်းမီသမျှ မှတ်တမ်းများအရ ဘတင့်နှင့် ဘမြင့်တို့မှာ ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူး ကြရပြီး၊ ရုပ်ရှင်ကား ၆၀ မှ ၇၀ ခန့်တွင် သရုပ်ဆောင်ခွင့် ရခဲ့ကြသည်။ စစ်ကြိုခေတ်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ရာမှ စစ်ပြီးခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးခေတ်တိုင်အောင် ဆက် လက်ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော မင်းသားများမှာ ခင် မောင်၊ မောင်တင်မောင်၊ အေဝမ်းညွန့်မောင်၊ အေးကြူ နှင့် တင်ဖေတို့ဖြစ်ကြသည်။ စစ်ကြိုခေတ်တွင် အတိုင်းအ တာကိုယ်စီဖြင့် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့သော အခြားမင်းသားများမှာ ကိုညီပု၊ ကိုဘတင့်၊ ခင်မောင်ရင်၊ တင်ငွေ၊ ချစ်ရွှေ၊ ကျော်အေး၊ ကျော်ဟို၊ ကျော်ညွန့်၊ တင်ဆွေ၊ မောင်မောင်လေး၊ မောင်မောင်အေးနှင့် မောင် မောင်စိုး စသူတို့ဖြစ်ကြသည်။ ထိုမင်းသားများအနက် လက်လှမ်းမီသမျှ မှတ်တမ်းများအရ ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ကြသည့် မင်းသားများမှာ တင်ငွေ၊ မောင် မောင်အေး၊ ကျော်အေးနှင့် အေဝမ်းညွန့်မောင်တို့မှ ရုပ် ရှင်ကား ၄၀ ခန့်စီနှင့် ခင်မောင်နှင့်တင်ဖေတို့မှ ရုပ်ရှင် ၆၅ ကားခန့်စီ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ ကျန်မင်းသားများ မှာ ရုပ်ရှင်သက်တမ်းတစ်လျှောက် ရုပ်ရှင်ကားအရေအ တွက် ၄၀ အောက်တွင်သာ ရိုက်ကူးခဲ့ရသည်။ စစ်ပြီးခေတ်

ခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေး ခေတ်ဦးကာလ အသံတိတ်ရုပ် ရှင်ကားဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ကြသော မင်းသားများ အနက် ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ကျော်ဝင်း၊ ကျော် ဖေ၊ တင်မောင်ဝင်း၊ ခင်မောင်ဝင်း၊ ဖိုးပါကြီး၊ ဇေယျ၊ ခင်မောင်ညွန့်နှင့် တင်ညွန့် စသူတို့မှာ ရုပ်ရှင်လောကမှ ကင်းကွာမှု၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်းမှ အနားယူမှု၊ ဇာတ်ပို့အ ဖြစ် ပြောင်းလဲသရုပ်ဆောင်မှုနှင့် ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက် တာအဖြစ် ဇောက်ချလုပ်ကိုင်မှုတို့ ရှိလာကြပြီး ကျော်ဆွေ နှင့်ရွှေဘာတို့သာ ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် အသံထွက် ခေတ်၌ အသစ်ပေါ်ထွန်းလာသော မင်းသားများနှင့် ရင်ပေါင်တန်း ကျော်ကြားထင်ရှားခဲ့ကြသည်။ လက်လှမ်း မီသမျှ မှတ်တမ်းများအရ တင်ညွန့်က ဇာတ်ဆောင်မင်း သားအဖြစ် အသံတိတ်နှင့်အသံထွက် နှစ်ရပ်ပေါင်းရုပ်ရှင် ကား ၁၃၀ ခန့်၊ ဇေယျ၊ ဖိုးပါကြီး၊ ထွန်းဝေ၊ မြင့်အောင် တို့က ရုပ်ရှင်ကား ၆၀ မှ ၇၀ ခန့်၊ ကျော်ဆွေ၊ မြတ်လေး၊ ဝင်းဦးနှင့် ခင်မောင်ဇင်တို့က ရုပ်ရှင်ကား ၅၀ ခန့်စီနှင့် ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းက ရုပ်ရှင်ကား ၁၀၀ ကျော်ခန့်တို့ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ ကျန် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော မင်းသားများမှာ ရုပ်ရှင်သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဇာတ် ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ရုပ်ရှင်ကား ၃၀ မှ ၄၀ ကြားခန့် အထိသာ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ကြပါသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ထင်ရှားကျော်ကြား ခဲ့ကြသော မင်းသားများအနက် ညွန့်ဝင်းမှာ အောင်မြင်မှု အကြီးမားဆုံးနှင့် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားသက်တမ်း အရှည် ဆုံးမင်းသားအဖြစ် ရပ်တည်ခွင့်ရခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်ကားမြောက် မြားစွာကို ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည်။ လက်လှမ်းမီသမျှ မှတ် တမ်းများအရ ညွန့်ဝင်းပြီးလျှင် ဇော်လွင်နှင့် တွံတေးသိန်း တန်မှာ ရုပ်ရှင်ကား ၇၀ ခန့်စီတွင် သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့ ကြသည်။ ကျန်မင်းသားများမှာ ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ရုပ် ရှင်ကား ၃၀ မှ ၅၀ ကားခန့်စီသာ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် ကျော်ဆွေ၊ ရွှေဘာ၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ မြတ်လေး၊ ဝင်းဦး၊ ညွန့်ဝင်း၊ စိန် မြင့်၊ ဇော်လွင်နှင့် တွံတေးသိန်းတန်တို့ ထင်ရှားနေစဉ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကအတွက် ရုပ်ရှင်မင်းသားသစ်များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဆက်တိုက်ပေါ်ထွန်းလာကြ

သည်။ သရုပ်ဆောင်စွမ်းရည် မြင့်မားကြသူများ ဖြစ်သည့် အလျောက် အတိုင်းအတာကိုယ်စီဖြင့် ဇာတ်ဆောင်မင်း သားအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမင်းသားများအ နက် ကျော်ဟိန်းမှာ ညွန့်ဝင်းနည်းတူ အောင်မြင်မှုအကြီး မားဆုံးနှင့် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားသက်တမ်း အရှည်ဆုံး မင်းသားအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ပြီး ရုပ်ရှင်ကားမြောက်မြားစွာ ကို ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့သည်။ ကျော်ဟိန်းနှင့် ခေတ်ပြိုင်ပေါ် ထွန်းလာသော မင်းသားများမှာ အတိုင်းအတာကိုယ်စီဖြင့် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ကျင်လည်လှုပ်ရှားခဲ့ကြရာ ရုပ်ရှင်ကား ၄၀ မှ ၇၀ ကားခန့်အကြားတွင် ရိုက်ကူးခွင့် ရခဲ့ကြသည်။ လက်လှမ်းမီသမျှ မှတ်တမ်းများအရ ညွန့်ဝင်း သည် ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် ရုပ်ရှင်ကား ၁၉၀ ခန့်နှင့် ကျော်ဟိန်းသည် ရုပ်ရှင်ကား ၁၈၀ ခန့်တွင် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခွင့် ရခဲ့ကြရာ ညွန့်ဝင်းရော ကျော်ဟိန်းပါ ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက် နှစ်ရာနီးပါးခန့်သာ ရိုက်ကူးခွင့် ရခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ရုပ်မြင် သံကြား ထုတ်လွှင့်မှုစနစ် စတင်ထွန်းကားလာပြီး ပြည် သူတို့၏ ဖျော်ဖြေရေးအတွက် စွမ်းဆောင်လျက်ရှိသော ဇာတ်သဘင်၊ အငြိမ်း၊ တေးဂီတနှင့် ရုပ်ရှင်အနုပညာ ရပ်များအကြား ဝင်ရောက်နေရာယူလာခဲ့သည်။ တစ်ဆက် တည်းလိုပင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်များနှင့် ဆက်စပ်တွဲဖက် အသုံးပြုနိုင်သည့် နည်းပညာရပ်အသွယ်သွယ်ဖြင့် ထုတ် လုပ်ထားသော ဗီဒီယိုပြစက်များလည်း မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းသို့ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ရောက်ရှိတွင်ကျယ် လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များမှ ဇာတ်လမ်းဗီဒီယို ကားများနှင့် တေးဂီတဗီဒီယိုကားများအား ဗီဒီယိုပြစက်ဖြင့် ကြည့်နေကြရာမှ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်နှင့် အတတ် ပညာရှင်များသည် ပြည်တွင်းမှာပင် ဇာတ်လမ်းဗီဒီယိုကား များနှင့် တေးဂီတ ဗီဒီယိုကားများအား စမ်းသပ်ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိခဲ့ကြသည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှစတင်၍ မြန်မာ ဇာတ်လမ်း ဗီဒီယိုကားနှင့် တေးဂီတ ဗီဒီယိုကားများ ထုတ်လုပ်မှုအောင်မြင်ပြီး ဗီဒီယိုဈေးကွက်လည်း စတင် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂၀၀၀ ပြည့်ဝင်နှစ်များ တွင် ရုပ်မြင်သံကြားပြစက်နှင့်ပူးတွဲ၍ ဆက်သွယ်ရေး

ဂြိုဟ်တုမှတစ်ဆင့် သတင်း၊ အားကစား၊ တေးဂီတ၊ ဇာတ်လမ်း စသည်တို့ကိုထုတ်လွှင့်သည့် နိုင်ငံတကာ ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်အမျိုးမျိုးအား ဖမ်းယူကြည့်ရှု နိုင်သည့်စနစ် ထပ်မံထွန်းကားလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်သဘင်၊ တေးဂီတနှင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ် အများ အပြားသည် ပြည်တွင်းမှထုတ်လွှင့်သော ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည်တွင်းတွင် ရိုက်ကူးသော ဇာတ်လမ်းဗီဒီယိုများနှင့် တေးဂီတဗီဒီယိုများနောက်သို့ လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတကာမှ ထုတ်လွှင့်သော ရုပ်မြင် သံကြား အစီအစဉ်အမျိုးမျိုးနှင့် နိုင်ငံခြားမှတင်သွင်းသော ဇာတ်လမ်း ဗီဒီယိုကားများနှင့် တေးဂီတဗီဒီယိုကားများ နောက်သို့လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံနှင့်အဝန်းရှိ ရုပ်ရှင်ရုံများ တွင်ပြသလျက်ရှိသည့် နိုင်ငံတကာရုပ်ရှင်ကားများနောက် သို့လည်းကောင်း လိုက်ပါသွားခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်၏ အားပေးမှုမှာ ယခင်ကကဲ့သို့ ရုပ်ရှင်တစ်ကားအား ကာလကြာမြင့်စွာ ကြိုတ်ကြိုတ်တိုး အားပေးကြည့်ရှုမှု မပြုတော့သဖြင့် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ် များမှ စတင်၍ မြန်မာရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်မှု အရေအတွက်မှာ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။ နှစ်စဉ် မြန်မာ ရုပ်ရှင်ကားရိုက်ကူးထုတ်လုပ်မှု ကျဆင်းလာသည်နှင့်အမျှ တင်ညွှန်၊ ကျော်ဆွေ၊ ဇေယျ၊ ထွန်းဝေ၊ မြင့်အောင်၊ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ မြတ်လေး၊ ဝင်းဦး၊ ဇော်လွင်၊ တံတေးသိန်းတန်၊ ညွန့်ဝင်းနှင့် ကျော်ဟိန်းတို့ခေတ်ကနယ် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များနှင့် ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော မြန်မာရုပ်ရှင်မင်းသားများမှာ ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက် များစွာရိုက်ကူးခွင့် မရကြတော့ ဘဲ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ဖြင့် ကြည့်ရှုနိုင်သော ဇာတ်လမ်း ဗီဒီယိုကားများနှင့် တေးဂီတဗီဒီယိုကားများသာ အမြောက် အမြား ရိုက်ကူးခွင့် ရကြတော့သည်။

မင်းသားရွှေဘမှာ ပထမဆုံးအသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား သတ္တိဗျတ္တိ ရုံတင်သည့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ကွယ်လွန်သည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကာလအတွင်း ရုပ်ရှင်ကားမြောက်မြားစွာကို အဆက်မပြတ် ရိုက်ကူးခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မင်းသားရွှေဘ၏ ထူးခြားချက်တစ်ရပ် မှာ အခြားသော မြန်မာရုပ်ရှင် မင်းသားအများအပြားကဲ့သို့

အဓိကဇာတ်ပို့အဖြစ် မည်သည့်ရုပ်ရှင်ကားတွင်မှ ပါဝင် သရုပ်ဆောင်မှု မပြုခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားရွှေဘ ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက်အား မည်သူမျှ တိကျစွာ မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြမှု မပြုနိုင်ဘဲ ခန့်မှန်း ခြေသာ ရေးသားတင်ပြရာတွင်လည်း ကွဲလွဲမှုအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပွားနေကြပါသည်။ ကာယကံရှင် မင်းသားရွှေဘပင် လျှင် စနစ်တကျ တိကျစွာ မှတ်တမ်းတင်ထားရှိခဲ့မှသာ ရိုက်ကူးသည့် ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက်ကို တိကျစွာ ပြောဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်သက်တမ်း (၁၈)နှစ်ခန့်ရှိချိန် ၁၉၆၃ ခုနှစ် တွင် လက်ထပ်ခဲ့သည့် ဇနီးဒေါ်တင်တင်ညို (ရုပ်ရှင် မင်းသမီးကြီး ဒေါ်သင်းသင်းလဲ့)နှင့် သားသမီးများသည် လည်း မင်းသားရွှေဘထံမှ စနစ်တကျ မှတ်သားခဲ့သော မှတ်တမ်းများ ထားရှိပေးကမ်းခဲ့ပါမှ မင်းသားရွှေဘ၏ ရုပ်ရှင်သက်တမ်းတလျောက် ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကား အရေအတွက်ကို တိကျစွာ ပြောဆိုနိုင်မည်ဟု သုံးသပ်ရ ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိသည့် ၁၉၄၈ ခုနှစ် တွင် လက်နက်ပုန်းနှင့် သတ္တိဗျတ္တိ ရုပ်ရှင်ကားများဖြင့် မင်းသားရွှေဘမှာ ရုပ်ရှင် စတင်ရိုက်ကူး ရုံတင်နိုင်ခဲ့ရာ ထိုစဉ်က နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ မြန်မာရုပ်ရှင်ကားများ စစ် ဆေးရေးအဖွဲ့ (ဆင်ဆာအဖွဲ့)ကိုလည်း ဗြိတိသျှအစိုးရ လက်ထက်နည်းတူ ဆက်လက်ထားရှိခဲ့ပါသည်။ ရုပ်ရှင် ဆင်ဆာအဖွဲ့ အဆက်ဆက်တွင် စစ်ဆေးကြည့်ရှု ပြသ ခွင့်ပြုခဲ့သည့် မှတ်တမ်းများရှိနေလျှင် မင်းသားရွှေဘ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက် ပြုစုနိုင် မည်ဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။ လက်လှမ်းမီသမျှ စာအုပ် စာတန်းများ၊ စာနယ်ဇင်းများ၏ ဖော်ပြချက်မှတ်တမ်းများ နှင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အား ကျွမ်းဝင်နှံ့စပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ထံမှ မှတ်တမ်းမှတ်စုများအရ မင်းသားရွှေဘ ရိုက်ကူးခဲ့ သည့် ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက်ကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မင်းသားရွှေဘဝါဝင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများ (လက်လှမ်းမီသမျှ)

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၁။	သတ္တိဗျတ္တိ(အသံတိတ်)	ပဲရောက်	ပဲရောက်ဖေကြိုင်	မေသန်းကြည်၊ ညိုအေးကြီး
၂။	ဒီလုံး	ပဲရောက်	ပဲရောက်ဖေကြိုင်	မေသန်းကြည်၊ ဝင်နီ၊ သူရ
၃။	ဟေမာမြိုင်	ကန်တော်မိတ်	ဦးဘဇင်	မြင့်မြင့်ခင်
၄။	စောရန်အောင်	ဗမာ	စိန်မြင့်	မော်လီ
၅။	နယ်ခြားမိုက်ခဲ	ပဲရောက်	စိုးမြင့်	မေသန်းကြည်
၆။	တယူသန်	ရန်ကုန်	ရွှေဘော်	တင်ညွန့်၊ ဖိုးပါကြီး၊ မေရီမြ၊ စောမူ
၇။	ဝရမ်းညီနောင်	ရန်ကုန်	ဦးအောင်မြင့်	စောမူ၊ ကြူကြူ
၈။	တောပုန်းကြီးစံဖဲ	အောင်သပြေ	ဦးကျော်မြင့်	မြင့်မြင့်ခင်
၉။	ရန်သူရင်သွေး	ပဒေသာ	ကိုအုန်းမောင်	ဇေယျ၊ ခင်အုန်းမြင့်၊ စိန်စိန်
၁၀။	ဘာလဲအချစ်	ပဒေသာ	ကျားဦးသိန်းမောင်	မေမြင့်
၁၁။	သူပုန်မင်းသား	သက်ရှည်	သက်ရှည်	မေရီမြ
၁၂။	လူမိုက်အလိုရှိသည်	အောင်မိတ်ဆက်	ဦးဘိုးဟန်	စိန်စိန်
၁၃။	တဖောက်ကန်း	စိန်မေ	မောင်မောင်စိန်	စိန်မေ
၁၄။	သွေးဆိုး	ပဲရောက်	ပဲရောက်ဖေကြိုင်	မြင့်မြင့်ခင်
၁၅။	ချစ်သူရန်ငြိုး	ရန်ကုန်	ဦးအောင်မြတ်	ခင်ထားမေ၊ ခင်စန်းမေ
၁၆။	ဘဝ၏ပေါက်ကွဲသံ	တပင်ရွှေထီး	မျိုးစိန်	မေသန်းကြည်၊ စောဝင်း၊ ရဲချစ်
၁၇။	လူမိုက်လမ်းဆုံး	စိန်မိုး	မောင်မောင်စိန်	မြင့်မြင့်ခင်၊ ကျော်ဘာ၊ တင်တင်နု
၁၈။	မယားဆိုးလင်	ပဲရောက်	ပဲရောက်ဖေကြိုင်	သူရ၊ ဝင်နီ၊ မေသန်းကြည်
၁၉။	ငါဘယ်သူလဲ	ဆန်းဝင်း	ဦးဘိုးဟန်	မေမြင့်
၂၀။	ခြောက်ထောင်ပြန်	ဘားမားယူနီယံ	ရွှေစင်	စောဝင်း၊ မေရီမြ
၂၁။	ငွေလောဘ	သန်းမြင့်	သန်းမြင့်	မြင့်မြင့်ဌေး
၂၂။	အထင်နဲ့အမြင်	အောင်	ဂျော်လီဆွေ	ကျော်သန်း၊ လီလီ
၂၃။	ဇာနီသက်ထား	သီရိစန္ဒာ	ဦးရွှေထွန်း	ရဲဆွေ၊ သောင်းရွှေ၊ မြင့်မြင့်တင်
၂၄။	မြနန်းကိစ္စရီ	အောင်မိတ်ဆက်	ဦးဘိုးဟန်	ဘချစ်၊ စောမူ၊ ခင်ခင်ဥ
၂၅။	အချစ်တော်	ဗမာသစ်	နေခွန်း	စောမူ၊ ကျော်သောင်း
၂၆။	တောပုန်းသံဒိုင်	တက္ကသိုလ်	မျိုးမြင့်အောင်	ခင်မောင်ဆွေ၊ မေရီမြင့်၊ မြင့်မြင့်
၂၇။	သူရဲကောင်း	ရှေ့ဆောင်	ဦးဉာဏ	စောမူ
၂၈။	ချစ်သက်လက်ဆောင်	တက္ကသိုလ်	မျိုးမြင့်အောင်	ဇေယျ၊ မြင့်မြင့်ခင်
၂၉။	ကွမ်းတောင်ရှင်	အောင်မိတ်ဆက်	ဦးဘဇင်	ခင်မောင်စိန်၊ စိန်စိန်၊ ခင်လဲ့
၃၀။	ချစ်ဘုံလေ့	အောင်သီဂီ	မောင်လှတင်	ကျော်ဝင်း၊ ဇေယျ၊ တင်တင်မူ၊ မေရီမြ၊ မြင့်မြင့်ဌေး

စဉ်	ရှစ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၃၁။	နှင်းဝေဝေ	ရွှေမြင့်မိုရ်	တက္ကသိုလ်ဝင်းမေ	ဇေယျ၊ သီသီ၊ ကျော်သောင်း
၃၂။	ကျားစိတ်ကျားမာန်	ရွှေဝယ်သီရိ	ဦးဘိုးဟန်	စိန်စိန်၊ နွဲ့နွဲ့ခင်
၃၃။	လက်ကိုင်တုတ်	ပဲရောက်	မောင်မောင်စိန်	မေမြင့်၊ ညိုအေးကြီး
၃၄။	စောရနက္ခတ်	ကန်တော်မိတ်	အောင်မိုးညွန့်မောင်	ခင်မောင်၊ မေမြင့်
၃၅။	ဗိုလ်တကာဘုရင်	သန်းမြင့်	ဦးစိုးမောင်	မေဇီမြင့်၊ ညွန့်မောင်ကြီး
၃၆။	ဇာဂ	ရန်ကုန်	ဦးအောင်မြတ်	ကျော်ဝင်း၊ စောမူ၊ ခင်ထားမေ
၃၇။	လူမိုက်အလိုရှိသည်	အောင်မိတ်ဆက်	ဦးဘိုးဟန်	စိန်စိန်
၃၈။	မမိုက်နဲ့	ပဒေသာဖလင်	ကျားဦးသိန်းမောင်	မေမြင့်
၃၉။	ချစ်ကရုဏာ	အောင်သီရိ	မြို့မအုန်း	ဘချစ်၊ တင်ဖေ၊ မေဇီမြင့်
၄၀။	မြို့မဲ့လှလင်	ဆွေဗမာ	ညွန့်ရှိန်	ခင်လေးဆွေ
၄၁။	ရှင်သား	ပဲရောက်	ပဲရောက်ဖေကြိုင်	မေချစ်
၄၂။	ထိလပ်ပိုးည	ရွှေမြင့်မိုရ်	ဦးဘိုးဟန်	ကျော်ဖေ၊ စိန်စိန်
၄၃။	ထူး၍မဆန်း	အရှေ့တိုင်း	ကိုအေးမြင့်	တင်ညွန့်၊ မေဇီမြင့်
၄၄။	ဘာလဲဂုဏ်	ရွှေဝယ်သီရိ	ဦးဘိုးဟန်	စိန်စိန်
၄၅။	ကျန်စစ်သား	သူရဿတီ	ဦးတင်အောင်	မေမြင့်၊ မေဇီမြင့်
၄၆။	ချစ်ခွင့်ရယ်မကြို	အောင်သပြေ	ဦးကျော်မြင့်	ဇေယျ၊ မေဇီမြင့်
၄၇။	မိုးညို	အောင်ဇေညွန့်	မောင်လှတင်	ရွှေကို၊ မေဇီမြင့်
၄၈။	သားဂုဏ်ရည်	သူရဿတီ	ရွှေလေးမောင်	မေဇီမြင့်
၄၉။	တောပုန်းကြီး	အောင်ဝင်းဘရားသား	စိုးမြင့်	မေဇီမြင့်
၅၀။	ငွေဒေါသ	သန်းမြင့်	သန်းမြင့်	မေဇီမြင့်၊ ညိုအေးကြီး
၅၁။	ချစ်၍မုန်းသည်	အောင်မိတ်ဆက်	ဦးဘိုးဟန်	စိန်စိန်
၅၂။	ချစ်နိုင်ငံ	ဆန်းဦး	ကိုလှအောင်	ကျော်ဝင်း၊ မေချစ်
၅၃။	မင်းမဲ့မြို့တော်	သက်ရှည်	သက်ရှည်	မြင့်မြင့်ရီ
၅၄။	မုန်းသူစက်ကွင်း	အောင်ဇေညွန့်	မောင်လှတင်	ခင်ဖြူ
၅၅။	ဟယ်ဘဝ	စန်းသော်တာ	ကျား ဦးသိန်းမောင်	ရီလေး
၅၆။	ပတ္တမြားတစ်လုံး	သန်းမြင့်	သန်းမြင့်	မေမြင့်၊ စောမူ
၅၇။	ဒိုးကလေး	ပဒေသာ	ကျား ဦးသိန်းမောင်	ရီလေး
၅၈။	မေ့မှားစာ	ဆန်းဦး	ကိုလှအောင်	ကျော်ဝင်း၊ စိန်စိန်
၅၉။	မင်းအောင်စွာ	သီရိစန္ဒာ	ဦးဘဝင်	ဇေယျ၊ ခင်မာလာ
၆၀။	လူထူးလူဆန်း	ပဲရောက်	ပဲရောက်ဖေကြိုင်	ကျော်ဖေ၊ ညွန့်ညွန့်ဆွေ
၆၁။	မယ်နဲ့မောင်	သန်းမြင့်	သန်းမြင့်	ကျော်ဖေ၊ ခင်မာလာ
၆၂။	၃၀၂	အောင်ဇေယျ	ဦးအောင်မြတ်	ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ သန်းသန်းအေး၊ ခင်ခင်ဆွေ

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၆၃။	နှစ်ဖက်ချွန်	အောင်မင်္ဂလာ	တက္ကသိုလ်ဝင်းဖေ	ကျော်ဖေ၊ မေရီမြင့်၊ မေရီမြ
၆၄။	ရတနာမြေ	အောင်ဇေယျ	စိန်မြင့်	ညွန့်တင်၊ ခင်မာလာ
၆၅။	ဟား ဟား ဟား	အောင်ဇေယျ	ဂျော်လီဆွေ	ဂျော်လီဆွေ၊ ရီရီစံ၊ နွယ်နွယ်
၆၆။	တိုင်းကျော်	ပြည်ကျော်	သန်းနွဲ့	မြမောင်၊ မေရီမြ၊ စိန်အေး
၆၇။	လူရိုးလူပိုက်	မော်လမြိုင်	ပန်းသာတင်ရွှေ	မြမြရီ
၆၈။	ဗီဇ	ထွန်းထွန်းဦး	ထွန်းဝင်း	တင်ညွန့်၊ မေသစ်
၆၉။	ဗိုလ်ရွှေဘော်	မော်လမြိုင်	ပန်းသာတင်ရွှေ	မြမြရီ
၇၀။	ကြွေတလက်ကြက်တခုန်	ပြည်သူ့မေတ္တာ	ကျော်မိုး	တင်ညွန့်၊ မေသစ်
၇၁။	ပွဲကြီးပွဲကောင်း	ထွန်းထွန်းဦး	ကျော်မင်း	တင်ညွန့်၊ မေသစ်
၇၂။	ဒါလားကွအချစ်	ပဒေသာ	ဦးဘိုးဟန်	ကြည်ကြည်ဌေး
၇၃။	ပခန်းကိုကြီးကျော်	ချစ်မင်္ဂလာ	ခင်မောင်ညွန့်	ခင်မောင်ညွန့်၊ မေသစ်၊ သင်းသင်းလဲ့
၇၄။	သုံးယောက်ပေါင်းလောင်းကျော်	တင်ညွန့်	ကျော်မင်း	တင်ညွန့်၊ ဒေဝ၊ နီနီအေး
၇၅။	လောကလက်ဆောင်	ထူး	ကျွန်တော်ချစ်မောင်	ဇေယျ၊ မေမြ၊ ခင်လေးဆွေ
၇၆။	လာလာလေ	ထွန်းထွန်းဦး	ကျော်မင်း	တင်ညွန့်၊ သင်းသင်းလဲ့
၇၇။	အချစ်နဲ့အပြစ်	ထွန်းထွန်းဦး	ကျွန်တော်ချစ်မောင်	တင်ညွန့်၊ မေသစ်၊ ခင်ပြုံးဇင်
၇၈။	မဟုတ်မခံ	ပြည်ကျော်	မောင်ခင်ဇော်	မြမောင်၊ မသက်ပန်း၊ နီနီအေး
၇၉။	နွယ်နီနတ်ပန်း	ပြည်သူ့မေတ္တာ	ကျွန်တော်ချစ်မောင်	ကြည်ကြည်ဌေး၊ မေရီမြ
၈၀။	ရဲဘော်သံဒိုင်	မြရွှေဂုန်	မောင်ခင်ဇော်	မြမောင်၊ နီနီအေး၊ သန်းသန်းမြင့်
၈၁။	စိန်လားဟေ့မောင်တို့	မြင့်	သန်းနွဲ့	မြင့်အောင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ ကြည်ကြည်စိန်
၈၂။	ယောက်ျားကောင်းပီပီ	မြ	ဦးဘိုးဟန်	မေရီမြ၊ သန်းနွဲ့
၈၃။	မိုက်ကေရီ	မြ	ထွန်းလင်းကျော်	မေရီမြ
၈၄။	ဗိုလ်မထား	မြ	ထွန်းလင်းကျော်	မေရီမြ၊ မေလဲ့ဝင်း
၈၅။	မေတ္တာရောင်ပြန်	လင်းရောင်ခြည်	ရွှေမန်းမောင်စု	ရွှေကို၊ မေရီမြ၊ နှင်းမေ
၈၆။	မိုက်သွေးတစ်စက်	အောင်မင်္ဂလာ	တင်ညွန့်	သင်းသင်းလဲ့၊ ဒေဝ
၈၇။	ရဲဇာနည်	အောင်မင်္ဂလာ	တင်ညွန့်	ဒေဝ၊ သန်းနွဲ့၊ မေလဲ့ဝင်း
၈၈။	ကဲမာမာပဲ	အောင်စကြာ	သန်းနွဲ့	ကျော်ဖေ၊ မေရီမြ၊ သင်းသင်းလဲ့
၈၉။	တရားခံ	ကမ္ဘာကျော်	မျိုးအောင်	သီသီ၊ နုနုလွင်၊ ထွန်းသိန်း
၉၀။	ဝံဘဲဟေ့	စံပြ	သန်းနွဲ့	မြင့်အောင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ မေမြ
၉၁။	တောင်တော်သခင်မ	စိန်	အေဝမ်းညွန့်မောင်	ခင်မောင်ဇင်၊ ခင်မောင်မြင့်၊ ကြည် ကြည်ဌေး
၉၂။	ယောပြန်ပရိနိုး	ဆွေဗမာ	အောင်မင်း	ကျော်သန်း၊ ခင်ပြုံးဇင်၊ လွင်လွင်မာ
၉၃။	ဂုဏ်ဆိုတာ	ဘကွန်း	သန်းဦး	ဘကွန်း၊ သန်းနွဲ့၊ မေသစ်၊ ဘောဘီနွဲ့

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၉၄။	တရားတစ်ဖက်စားတစ်လက်	မင်းလွင်	ဦးဘိုးဟန်	ဗိုလ်ဗကို၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၉၅။	အရိုင်းချစ်	လောကနိဗ္ဗာန်	ဦးအောင်ကြီး	ပဲခူးမယ်တင်တင်မြင့်
၉၆။	ရန်သူကျော့ကွင်း	မန်း	တင်ညွန့်	မြမောင်၊ သန်းဖေလေး၊ သင်းသင်းလဲ့
၉၇။	ကျီးကန်းပါးစပ်	ရွှေကျား	ဦးချစ်ဖေ	ကြည်ကြည်ဌေး
၉၈။	မမေ့တဲ့နိုင်အောင်	လဝန်းရောင်	ထွန်းဝင်း	ဗိုလ်ဗကို၊ တင်တင်မူ၊ ကြည်ကြည်စိန်
၉၉။	လောကခံစစ်ပွဲ	ဝင်းသီရိ	ဦးဘိုးဟန်	ကြည်ကြည်ဌေး၊ မေမီမြ
၁၀၀။	အချစ်နဲ့စစ်သား	အောင်စေညွန့်	ရွှေဘ	သန်းသန်းဆင့်၊ မျိုးဝင်း
၁၀၁။	ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်	အိုလံပစ်	ကျွန်တော်ချစ်မောင်	ခင်မောင်ဆွေ၊ ခင်လေးဆွေ၊ နီနီအေး
၁၀၂။	သူမိုက်ကိုယ်မိုက်	မော်လမြိုင်	ဘခန့်	ဒိုင်ဗင်တင်လှ၊ သူရ၊ မြမြရီ
၁၀၃။	ဗိုလ်စံဖဲ	ချစ်ကြည်ရေး	ဗိုလ်အေးမောင်	သင်းသင်းလဲ့၊ နွဲ့နွဲ့အေး
၁၀၄။	ဗိုလ်ကျော်	စန်းသော်တာ	ထွန်းလင်းကျော်	ကျော်သန်း၊ တင်တင်ဝင်း၊ ကြည်ကြည်နွဲ့
၁၀၅။	မာန်တံခွန်	ဆွေဗမာ	ဦးလွန်းဖေ	ဌေးအောင်၊ စံရှားတင်၊ နှင်းဆီ
၁၀၆။	စံရှားနဲ့ပျံလွှား	ဆွေဗမာ	ဦးလွန်းဖေ	နှင်းဆီ၊ ခင်ပြုံးဝင်
၁၀၇။	မြကြီးနဲ့ရွှေထီး	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ ခင်သန်းနု
၁၀၈။	တေးနဲ့သွေး	တင်ညွန့်	ကိုကို	မြမောင်၊ သန်းဖေလေး၊ ပန်းဝါ
၁၀၉။	ရွှေစားဗိုလ်	တင်ညွန့်	ရွှေဘ	တင်ညွန့်၊ စောလွင်၊ စောလွင်
၁၁၀။	လူစွမ်းကောင်း ခုနစ်ယောက်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ မြမောင်၊ စောလွင်၊ ကျော်သန်း၊ စမ်းစမ်းဝင်း
၁၁၁။	ဗိုလ်ရွှေဘ	နယူးဘားမား	ရွှေဘ	သူရ၊ စန်းစန်းဝင်း၊ ခင်စိန်အေး
၁၁၂။	သတ္တိဗျတ္တိ	ပြည်ကျော်	ဒေါ်မြမြ	သန်းနွဲ့၊ နှင်းဆီ၊ ခင်မြင့်မြင့်
၁၁၃။	နန်းဆက်ရင်သွေး	ပြည်သူ့မေတ္တာ	မြင့်ဖေ	ခင်မောင်ဇင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ မေမီမြ
၁၁၄။	ရိုင်းတဲ့ဘဝ	ပေလေးပင်	နေခွန်း	မြင့်စိုး၊ သင်းသင်းလဲ့၊ နွယ်နွယ်
၁၁၅။	ဝရမ်းပြေးဘိုးသိန်း	ရွှေမြင့်မိုရ်	မျိုးအောင်	သင်းသင်းလဲ့၊ မြမြရီ
၁၁၆။	သွေး	ရွှေသစ္စာ	မျိုးပြင့်အောင်	ဇော်နိုင်၊ စံရှားတင်
၁၁၇။	တောကဖိုးတုတ်	သမ္မတ	နေခွန်း	သင်းသင်းလဲ့၊ နွယ်နွယ်
၁၁၈။	ရဲရဲတောက်	အောင်မင်္ဂလာ	ဦးအောင်ကြီး	မေမြင့်ရီ၊ သန်းနွဲ့
၁၁၉။	လူဆိုးကြီး	အောင်မင်္ဂလာ	ဦးအောင်ကြီး	နှင်းဆီ၊ ဒေဝ
၁၂၀။	မိန်းမဘဝ	အောင်ကျော်	ဦးဘိုးဟန်	ဇေယျ၊ ခင်မောင်ဇင်၊ ခင်မောင်မြင့်၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၁၂၁။	သေနတ်တကမ်း	ပြည်ကျော်	ကျော်နိုင်	နှင်းဆီ
၁၂၂။	အနိုင်ယူမယ်	စန်းသော်တာ	စိုးမြင့်	ကျော်သန်း၊ တင်တင်မူ၊ ခင်လေးငယ်
၁၂၃။	မုန်တိုင်းနဲ့ရောင်ခြည်	စကြာဝဠာ	မင်းနိုင်	ကြည်ကြည်ဌေး၊ ကွယ်ကွယ်

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၁၂၄။	တုံးဆိုတိုက်	ပြည်ကျော်	ယဉ်လှ	တင်တင်လှ၊ ခင်မြင့်မြင့်၊ သန်းနွဲ့
၁၂၅။	ဒေါသကုမ္မာ	ပြည်သူ့မေတ္တာ	မြင့်ဖေ	ကြည်ကြည်ဌေး၊ စန်းစန်းနွဲ့
၁၂၆။	တိုင်းလုံ	မြသီတာ	ကိုလှမင်း	ဒေဝ၊ စမ်းစမ်းဝင်း
၁၂၇။	လူကောင်းတစ်ယောက်	လောကနိဗ္ဗာန်	အောင်ခင်	တင်တင်လှ
၁၂၈။	မောင်းထောင်ရွှေဘ	ဝင်းသီရိ	ဦးဝင်းမောင်	နှင်းဆီ
၁၂၉။	သတ္တိခဲ	သမ္မတ	နေဒွန်း	ကြည်ကြည်ဌေး၊ သန်းနွဲ့
၁၃၀။	မျှော်တော်ရောင်	အောင်ကျော်	ဦးဘိုးဟန်	ခင်မောင်ဇင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ သန်းသန်းဆင့်
၁၃၁။	ဂွဇာ	သမ္မတ	နေဒွန်း	သင်းသင်းလှ၊ တင်တင်လှ
၁၃၂။	ဘဝဟူသည်	နေသိဒ္ဓိ	တက္ကသိုလ်မောင်လှသူ	သီသီ၊ ဇော်နိုင်၊ ခင်စိန်အေး
၁၃၃။	သဲသဲမဲမဲ	သူဇာ	မြို့မအုန်း	မြမြရီ၊ နှင်းနွယ်စိုး
၁၃၄။	တောပုန်းခင်ညို	အောင်စကြာ	သက်တင်	မြမောင်၊ စိုးစိုးရီ၊ ဝင်းဝင်းကြည်
၁၃၅။	တွေ့မရောင်	ဇေယျာရွှေပြည်	မန်းလှဖေ	ဇေယျ၊ နှင်းနွယ်စိုး၊ သန်းနွဲ့၊ နှင်းဆီ
၁၃၆။	မိုက်ခေတ်ကုန်ပြီ	ပဒေသာ	တင်ကြိုင်	ကြည်ကြည်ဌေး၊ နွယ်နွယ်
၁၃၇။	ချစ်လှပါသည် သို့သော်	ပဲခူး	ပဲခူးသန်းအောင်	ပဲခူးသန်းအောင်၊ ထားထားနွယ်
၁၃၈။	ပျံလေတဲ့ငှက်ခါး	ဘီဘီဘီ	ပန်းသာတင်ရွှေ	တင်တင်လှ၊ မေလဲ့ဝင်း
၁၃၉။	နိုင်	မျိုးမြင့်	ကျော်နိုင်	ကျော်အောင်၊ နှင်းဆီ၊ ဒီရီမြင့်
၁၄၀။	မင်းအာဏာ	မင်းလွင်	အုန်းမောင်	ကျော်သန်း၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ ပန်းဝါ
၁၄၁။	ရွှေဘုံပေါ်မှာစံချင်သူ	မောင်မောင်	မြင့်ဖေ	ရွှေကို၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၁၄၂။	လောဘဒဏ်	မျိုးလှိုင်	ထွန်းဝင်း	မျိုးလှိုင်၊ မေလဲ့ဝင်း၊ တင်တင်ဝင်း
၁၄၃။	လက်တကမ်း	ရန်ပုံခွင်း	ထွန်းလင်းကျော်	တင်တင်ဝင်း၊ ပါနောက်
၁၄၄။	ရောင်ကြီးဗွေမောင်မောင်ရွှေ	ဝင်းသီရိ	ဦးဝင်းမောင်	မြမြရီ၊ တင်တင်လှ
၁၄၅။	တို့နှစ်ယောက်	သမ္မတ	နေဒွန်း	ကြည်ကြည်ဌေး၊ နှင်းနွယ်စိုး
၁၄၆။	ပြေးမလွတ်	သူဇာ	စစ်ကိုင်းဝင်းအောင်	စမ်းစမ်းဝင်း
၁၄၇။	တနေဝင်သော်	အမျိုးသားတိုးတက်ရေး	ဒဂုံမြတ်လေးနွယ်	စိုးရွှေ၊ မြမြရီ
၁၄၈။	မုန်တိုင်းထန်လေသော်	ပြည်သူ့မိတ်ဆွေ	မျိုးအောင်	မြတ်ကိုကို၊ တင်တင်ဝင်း၊ နှင်းဆီ
၁၄၉။	အတုံ့အလှည့်	ထွန်း	ထွန်းမင်း	ခင်အောင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး
၁၅၀။	စခန်းအောင်မြေ	ပြည်ရွှေဘို	မောင်မောင်စိန်	တင်တင်လှ၊ စန်းစန်းနွဲ့
၁၅၁။	စိမ်းရက်တယ်	ပေလေးပင်	နေဒွန်း	တင်တင်လှ၊ တင်တင်ဝင်း
၁၅၂။	သည်လမ်းအခြေအနေနှင့် သည်လမ်းမြေ	မြ	ပန်းသာတင်ရွှေ	မေရီမြ၊ မျိုးညိုမင်း
၁၅၃။	အောင်နိုင်သူ	သရဖူ	မြတ်ထွဋ်	တင်တင်လှ၊ တင်တင်ဝင်း
၁၅၄။	ဆန္ဒ	ဇေယျာရွှေပြည်	မန်းလှဖေ	ဇေယျ၊ ဗဂျီအောင်စိုး၊ ကြည်ကြည်ဌေး

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၁၅၅။	မာနခဲ	မြ	နေဝင်း	မေရီမြ၊ မြင့်ဖေ၊ ကျော်ဇော
၁၅၆။	နှောင်ကြိုးလေးတစ်မျှင်	ဝင်းသီရိ	ဦးဝင်းမောင်	တင်တင်လှ၊ ကျော်ဇော
၁၅၇။	လက်တစ်လုံးခြား	သမ္မတ	နေဝင်း	ကြည်ကြည်ဌေး၊ ကျော်ဇော
၁၅၈။	နှစ်ကိုယ့်တချစ်	စိုးလွင်မိသားစု	မြင့်ဖေ	ကြည်ကြည်ဌေး၊ တင်တင်လှ
၁၅၉။	အကြောင်းကိုရှာသော်	ဆွေဗမာ	ကျော်ဦး	ဌေးအောင်၊ တင်တင်မူ၊ စံရှားတင်
၁၆၀။	သစ္စာရွှေပြည်	မြို့မရွှေဂုန်	ဒဂုန်မြတ်လေးနွယ်	သီသီ၊ တင့်ဆန်း
၁၆၂။	တစ်ဝက်နဲ့တစ်ခြမ်း	ရွှေညာမောင်	အေဝမ်းသိန်းဇော်	ဝင်းဆွေ၊ နွဲ့နွဲ့စမ်း၊ ကျော်ဇော
၁၆၃။	မိုးကြိုး	ဝင်းသီရိ	ဦးဝင်းမောင်	တင်တင်လှ
၁၆၄။	သူနိုင်ငါနိုင်	ရွှေတံခွန်	ကျော်နိုင်	ဒေဝ၊ မြတ်ကျော်၊ နှင်းဆီ
၁၆၅။	စုံထောက်နဲ့မိုးမောင်	ပြည်ရွှေဘို	မောင်မောင်စိန်	မြမြရီ
၁၆၆။	သွေးသောက်စား	စန်းသော်တာ	ထွန်းလင်းကျော်	ကျော်သန်း၊ တင်တင်ဝင်း
၁၆၇။	သတ္တိသွေးနှင့် တေးလှလင်	ရွှေဟင်္သာ	ခိုင်ထွန်း	တွံတေးသိန်းတန်း၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ မေယု
၁၆၈။	အမှိုက်ထဲကရွှေ	သမ္မတ	နေခွန်း	ကြည်ကြည်ဌေး
၁၆၉။	သည်တစ်ပွဲ	စန်းသော်တာ	မောင်သော်တာ	တင်တင်လှ၊ မန်းလှဖေ
၁၇၀။	တစ်ယောက်တစ်လက်	ဆွေဗမာ	ကျော်ဦး	ဌေးအောင်၊ တင်တင်လှ၊ သန်းနွဲ့
၁၇၁။	ဤသစ်ဆုံ	မင်းလွင်	ဘုန်းမော်	ဇော်လွင်၊ ဇောနိုင်၊ စံရှားတင်
၁၇၂။	တို့ပိုင်တဲ့မြေ	မိုးဟိန်း	ထွန်းအောင်	မြမြရီ၊ မောင်မြင့်ဌေး
၁၇၃။	မလိမ့်တပတ်	မောင်မောင်	မြင့်ဖေ	ကျော်တင်၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ တင်တင်လှ
၁၇၄။	ဗိုလ်ယက္ခ	ရွှေမြင့်မိုရ်	အေဝမ်းမောင်လှမျိုး	ဝင်းဆွေ၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊ တင်တင်လှ
၁၇၅။	သစ္စာဖောက်	ဆန်းသော်တာ	ဘရီ	ထိန်ဝင်း၊ တင်တင်မူ
၁၇၆။	မိုက်နောင်တ	ဝင်းသီရိ	ဦးဝင်းမောင်	တင်တင်လှ
၁၇၇။	ရင်မြေကတုတ်	ရွှေစပယ်	စန်းသွင်	တင်ဖေ၊ ဒေဝ၊ မီးမီးစံ၊ ကျော်သန်း
၁၇၈။	နောက်ဆုံးကျည်ဆံ	သမ္မတ	ရွှေဘ	သင်းသင်းလှ၊ မြင့်အောင်၊ ဌေးဝင်း၊ စံတင်
၁၇၉။	ခရီးပန်းတိုင်	မင်္ဂလာညွန့်	အေဝမ်းညွန့်မောင်	အေဝမ်းညွန့်မောင်၊ အေးအေးသန်း၊ တင်တင်လှ
၁၈၀။	သစ္စာမြေ	နဝရတ်ကိုးသွယ်	ဓာတ်ပုံသိန်းခိုင်	အေးအေးသင်း၊ ဗဂျီအောင်စိုး
၁၈၁။	ရဲစွမ်းသတ္တိ	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ ခင်မောင်ချင်၊ စန္ဒာ၊
၁၈၂။	စွဲ	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ ဇော်လွင်၊ ကိုမြင့်၊ ယဉ်ယဉ်အေး
၁၈၃။	ရွှေလဝင်းကိုခွင်းမည့်သူ	ရွှေကရဝိတ်	ဇော်ထက်	ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ ဆွေဇင်ထိုက်၊ ကျော်ဟိန်း၊ နွဲ့နွဲ့မူ၊ ခင်သီတာထွန်း

စဉ်	ရုပ်ရှင်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်သူ	ဒါရိုက်တာ	တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်များ
၁၈၄။	ဟိန်း	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ အောင်လွင်၊ စိုးရွှေ ခင်မောင်ချင်၊ ယဉ်ယဉ်အေး
၁၈၅။	မြွေမြွေချင်းခြေမြင်	မိုး	ကျော်ဆွေ	ကျော်ဆွေ၊ ခင်ယုမေ၊ စန်းစန်းဝင်း
၁၈၆။	တို့လူလေးများဆိုသလေ	မြတ်ကဝိန်	အောင်မြင့်ဦး	ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း၊ ကျော်ဟိန်း၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ ချိုပြုံး၊ ဆွေဇင်ထိုက်၊ စံရှားတင်
၁၈၇။	အောင်လံတလွင့်လွင့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်	တင်ညွန့်၊ သက်နောင်၊ စမ်းစမ်းဝင်း
၁၈၈။	သွေးမှသတ္တိရှိသောကြောင့်	မဟာမောဓိ	မောင်မိုးမြင့်	ရဲဘော်သက်ရှည်၊ တင်ညွန့်၊ မမိုးဝါ
၁၈၉။	ငါးမန်းစွယ်နှင့်ကျွန်းသန္တာ	သမ္မတ	မြတ်သိန်းထွဋ်	သင်းသင်းလဲ့၊ နွဲ့နွဲ့၊ မှူး၊ မြေဝင်း၊ စံတင်
၁၉၀။	မချစ်လဲပြုံးချစ်လဲပြုံး	ဇေယျာရွှေပြည်	မောင်မောင်မိုးမင်း	ဆိုးပေ၊ မောင်မဲ၊ ခင်မာလာ

ထို့ပြင် ထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီ၊ ဒါရိုက်တာနှင့်တွဲဖက်ပါဝင်သည့် သရုပ်ဆောင်များ မသိရှိရသော်လည်း မင်းသားရွှေဘာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သော ကားများအဖြစ် (၁)ရောင်နီ (၂)မိုက်ရဲမိုက်ခဲ (၃) ငမိုး (၄) မင်းသွေး (၅) အံ့ပုန်းလောက (၆) ရန်ကုန်သူမိုး (၇) ဂမုန်းဘီလူး (၈) ချစ်ရင်သွေး (၉) ငွေရန်သူ (၁၀) ယမ်းငွေ (၁၁) ငွေမင်းငွေချင်း (၁၂) ငွေဗိမာန် (၁၃) ဖုန်းမောင်တစ်ယောက်ထဲ (၁၄) ရှိန်းဆာယာ (၁၅) ရန်သူရင်သွေး (၁၆) ဆိုးပေ (၁၇) စောရသက်ပြင်း (၁၈) တောကြောင် (၁၉) ကိုယ်ပျောက်စောရ (၂၀) ဗိုလ်ဝဲ (၂၁) လူမိုက် (၂၂) အဖေသား (၂၃) ချစ်မိုးညို (၂၄) လယ်သမား သူပုန် (၂၅) ယောက်ျားဂုဏ်ရည် (၂၆) မိုက်မိုက်ကန်းကန်း (၂၇) ဘာလဲ့ဟဲ့လောကံ (၂၈) မေတ္တာနှင့်သစ္စာ (၂၉) ရန်ကြွေးရန်စ (၃၀) သံယောဇဉ် (၃၁) ခိုးသားလေးဆယ် (၃၂) မြွေပွေးခါးပိုက်ပိုက် (၃၃) တောကမောင်ကြီး (၃၄) ကျောက်ခေတ်လူသား (၃၅) မိုက်ဖော်မိုက်ဖက် (၃၆) 'ဝ'တစ်လုံး (၃၇) တက္ကနန်းပြန် (၃၈) ဂျင်ပေါ်ကထုံး (၃၉) ရှေးရေစက် (၄၀) ရူပမာလာ (၄၁) သူပုန်မင်းသား (၄၂) စုံထောက်နှင့်မိုးမှောင်တို့ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤရုပ်ရှင်ကား (၄၂) ကားမှာ အများအားဖြင့် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သတ္တိဗျတ္တိ၊ တောပုန်းကြီးစံဖဲ (ဗိုလ်စံဖဲ)၊ ဘာလဲအချစ်နှင့် စုံထောက်နှင့်မိုးမှောင် စသည့် အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားများအား အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားအဖြစ် ပြန်လည်

ဆန်းသစ်ရာတွင် မင်းသားရွှေဘာပင် ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ ထူးခြားမှုဖြစ်သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် မင်းသားရွှေဘာ၏ ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကား သတ္တိဗျတ္တိ (အသံတိတ်)ကို ရုံတင်ခဲ့ပြီး (၁၅)နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် မင်းသမီး၊ လူရွှင်တော်စသည့် သရုပ်ဆောင်များ ပြောင်းလဲသော်လည်း မင်းသားရွှေဘာ မပြောင်းလဲဘဲ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်သရုပ်ဆောင်သည့် သတ္တိဗျတ္တိ (အသံထွက်)ကို ရုံတင်ခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တစ်ကားတည်းအား မင်းသားတစ်ဦးတည်းမှ နှစ်ကာလများစွာခြားပြီး ပြန်လည်၍ သရုပ်ဆောင်ခွင့်ရသည်မှာ ရှားပါးလှသည့် အခွင့်အရေး ဖြစ်ပါသည်။

မင်းသားရွှေဘာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် အသံတိတ်၊ သံစုံသွင်းနှင့် အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက် ၂၃၂ ကားတွေ့ရှိရပါသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်တမ်းထားရှိမှုစနစ် အားနည်းခြင်းနှင့် ရုပ်ရှင်သုတေသီနည်းပါးမှုတို့ကြောင့် ဤရေတွက်မှုတွင် မပါဝင်သေးသည့် ရုပ်ရှင်ကားအနည်းငယ် ကျန်ရှိနေဦးမည်ဖြစ်ရာ မင်းသားရွှေဘာသည် ရုပ်ရှင်ကား ၂၅၀ နှင့် အထက် ရိုက်ကူးခဲ့သည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ မင်းသားရွှေဘာမှာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့် ရပ်တည်နိုင်မှုနှင့် ထုထည်အင်အားကြီးမားလှသော ခိုင်မာသည့်ပရိသတ်၏ အားပေးခြင်းကို အစဉ်တစိုက် ရရှိမှုကို

ကြောင့် ရုပ်ရှင်ကားအရေအတွက် အများဆုံးရိုက်ကူးရသည့် မင်းသားအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မင်းသားရွှေဘေအား အချို့က မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခွင့်ရသည့် ရုပ်ရှင်မင်းသားအဖြစ် သတ်မှတ်ကြပြီး အချို့က မြန်မာနိုင်ငံနယ်နိမိတ်ကိုကျော်၍ ကမ္ဘာ့ ရုပ်ရှင်လောကတွင် ရုပ်ရှင်ကားအများဆုံး ရိုက်ကူးခွင့်ရသည့် ရုပ်ရှင်မင်းသားအဖြစ် ခန့်မှန်းတင်စားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ။

စိန်မိုဃ်း ရုပ်ရှင်
“လူမိုက်လမ်းဆုံး”မှ
ရွှေဘေ၊ မြင့်မြင့်ခင်

စံစံဆိုလျှင် ရွှေဘနဲ့မှ လိုက်သည်

မိုလ်အေးမောင် ရေးသော

ပိုလ်စံစံ ဝတ္ထုကို ချစ်ကြည်ရေး ဗလင်းမှ အသက်သွင်း လိုက်သည်

ရွှေဘ
ဆင်းဆင်းလှ

ချစ်ကြည်ရေး
ရုပ်ရှင်

မိုလ်အေးမောင်
ရေးသော

မြန်

သံ

နဲ့နဲ့က ကျားကေ

ကြမ်းတာ၊ ရမ်းတာ အသားလွတ်မဟုတ်၊ ဇာတ်လမ်းအရဖြစ်သည်။

မတ်လအတွင်း မြို့လယ်ရုံနှင့် မြို့ပတ်ရုံများတွင်

ရွှေဘူ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သည့် ရုပ်ရှင်ကားအချို့၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်များ

မင်းသားရွှေဘူသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ပဲရောက် ရုပ်ရှင်မှ ဒါရိုက်တာဆရာခန့်၏ လက်နက်ပုန်း အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကား၌ ဇာတ်ပို့အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒါရိုက်တာ ပဲရောက်ဖေကြိုင်၏ သတ္တိဗျတ္တိ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကား၌ ဇာတ်ဆောင်မင်းသားအဖြစ်လည်းကောင်း သရုပ်ဆောင် ပြီး ရုပ်ရှင်လောကသို့စတင်ခြေချခွင့်ရခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ဒီဇင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင် မင်းသားရွှေဘူကွယ်လွန် ပြီးနောက် လူ့ဘဝနှင့် ရုပ်ရှင်လောကကို စွန့်ခွါခဲ့သည်။

မင်းသားရွှေဘူသည် ရုပ်ရှင်လောကတွင် နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ခန့် ကျင်လည်ရင်း စက်မှုနည်းပညာဖွံ့ဖြိုးမှုအရ အသံတိတ်၊ သံစုံသွင်းနှင့် အသံထွက် အဖြူအမည်း ရုပ်ရှင်ကားမြောက်မြားစွာကို ရိုက်ကူးခဲ့ပြီး ပါလီမန် ဒီမို ကရေစီခေတ် (၁၉၄၈-၁၉၆၁)၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီ ခေတ် (၁၉၆၂-၁၉၇၃)နှင့် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ပါတီခေတ် (၁၉၇၄-၁၉၈၈)တို့အား ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။

စာရေးဆရာနှင့် ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာများသည် အများ အားဖြင့် ဖြတ်သန်းနေရသောခေတ်ကာလကို မျက်ခြည် မပြတ်လေ့လာရင်း ခေတ်အဆက်ဆက်မှ နှစ်သက်ရာ ခေတ်ကာလ (ပုဂံခေတ်၊ အင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်၊ ကိုလိုနီခေတ်၊ ဂျပန်ခေတ် ... စသည်)ကို အခြေခံပြီး ဝတ္ထုများနှင့် ဇာတ်ညွှန်းများကို ရေးသားလေ့ရှိကြသည်။

ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာနှင့် ထုတ်လုပ်သူတို့သည် ဖြတ်သန်းဆဲခေတ်ကာလတွင် တည်ရှိနေဆဲ လုပ်ထုံး လုပ်နည်းများ၊ ညွှန်ကြားချက်များ၊ စည်းကမ်းချက်များ နှင့်အညီ ရုပ်ရှင်ကားများအား ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်ကြရာ တွင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်အား ခံစားသိမြင်မှု(Message) နှင့် ဖျော်ဖြေမှု (Entertainment)တို့အား ရောစပ်ပေး လေ့ရှိကြသည်။ အများအားဖြင့် နိုင်ငံနှင့် ပြည်သူလည်း အကျိုးပြု၊ အနုပညာလည်းမြောက်ပြီး ဖျော်ဖြေမှုလည်း ပါသည့်ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းများကိုတင်ပြခွင့်ပြုချက်ရယူကာ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်လေ့ရှိကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကားအားဖန်တီး ရာတွင် ပါဝင်သည့် ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များနှင့် အတတ် ပညာရှင်များ၏ အရည်အသွေးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေ အနေအရပ်ရပ်ပေါ်မူတည်ပြီး ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်က ခံစားသိမြင်မှုနှင့် ဖျော်ဖြေမှုကို လက်ခံရရှိကြပါသည်။

မင်းသားရွှေဘူ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် ခေတ်ကာလအလိုက် ရိုက်ကူးရုံတင်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကား အချို့၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းတို့အား အမြွက်မျှခံစားသိမြင် နိုင်ကြရန် မျှဝေလိုက်ပါသည်။

မင်းသားရွှေဘူ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင် ကားအနည်းငယ်၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်ကို ဖတ်ရှုရင်း မှာပင် မင်းသားရွှေဘူ၏ ပရိသတ်များသည် မင်းသား

ရွှေဘူ၏ သရုပ်ဆောင်အမှုအရာများကို ပြန်လည်မြင်ယောင်ခံစားနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ မင်းသားရွှေဘူအား သိမိမူမရှိလိုက်သည့် ရုပ်ရှင်ဝါသနာရှင်ပရိသတ်များအနေဖြင့်လည်း ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်အား ဖတ်ရှု၍ မှန်းဆခံစားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်နှင့် ရုပ်ရှင်ဝါသနာရှင်တို့သည် ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်များကို ဖတ်ရှုချိန်တွင် မင်းသားရွှေဘူ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားများ၏ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဇာတ်လမ်းတန်ဖိုး၊ အဆင့်အတန်းနှင့် ဖျော်ဖြေမှုပေးနိုင်သည့် အခြေအနေတို့ကို အကဲဖြတ်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

မင်းသားရွှေဘူ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် သင့်နိုးရာရာ အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားနှစ်ကားနှင့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးချိန်ကာလမှ အသံထွက်ရုပ်ရှင်ကား ခုနစ်ကား၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်တို့အား ဖော်ပြထားပါသည်။ လူမိုက်လမ်းဆုံး၊ ပတ္တမြားတစ်လုံး၊ လူကောင်းတစ်ယောက်၊ တရားခံ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်၊ ဗိုလ်စံဖဲ၊ သွေး၊ မမေ့တဲ့နိုင်အောင်နှင့် မင်းအာဏာ ရုပ်ရှင်(၉)ကား၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

(က) လူမိုက်လမ်းဆုံး (အသံတိတ်)

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
စာရေးဆရာ ဝဇီရာ
- ၂။ ဇာတ်လမ်းအမျိုးအစား
အချစ်နှင့် စုံထောက်ဇာတ်ကြမ်း
- ၃။ ဒါရိုက်တာ
မောင်မောင်စိန်
- ၄။ ထုတ်လုပ်သူ
စိန်မိုး ရုပ်ရှင်
- ၅။ သရုပ်ဆောင်များ
ရွှေဘူ၊ ကျော်ဘူ၊ မြင့်မြင့်ခင်၊ တင်တင်နု၊ ဦးထွန်းဝင်း၊ ဒေါ်ဖွားနှစ်၊ ကျော်သောင်းကြီး၊ ပါနောက်၊ ဝဇီရာ။
- ၆။ ရုံတင်သည့်ကာလ
၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်၊
(ရန်ကုန် ဘုရင့်ရုံ)

ပျဉ်းမနားမြို့မှ ဒေါက်တာလှစိုးသည် ရန်ကုန်မြို့တွင် လုပ်ငန်းဖြင့်လာရောက်စဉ် နေထိုင်ရန်အတွက် အဘိုးကြီး အဘွားကြီးဇနီးမောင်နှံပိုင်နေအိမ်လေး၌ လခပေးနေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုနေအိမ်သို့ ညအခါ၌ ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာသဖြင့် နံနက်မိုးလင်းချိန်တွင် အိမ်ရှင်၏သမီးခင်သန်းဝင်းနှင့်တွေ့ဆုံရာ၌ သမီးပျိုရှိမှန်း ကြိုတင်မသိခဲ့သဖြင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အထင်အမြင်လွဲပြီး စကားများအချင်းပွားခဲ့ကြသည်။ လှစိုးမှာ မိန်းမပျိုများနှင့် ကင်းရှင်းစွာ နေထိုင်ဆက်ဆံလေ့ရှိ၍ ခင်သန်းဝင်းနှင့်တွေ့ဆုံတိုင်းလည်း ချောမွေ့မှုမရှိခဲ့ဘဲ အိမ်ရှင်၏ အပေါ်ထပ်အခန်းရှိ စန္ဒရားပျက်အား ပြုပြင်အသံညှိတီးစမ်းရာ၌လည်း ထပ်မံ အချင်းများကြပြန်သည်။

တစ်နေ့တွင် အိမ်အပေါ်ထပ်ရှိ လှစိုး၏အခန်းသို့ ခင်သန်းဝင်းက ကော်ဖီခွက်သွားရောက်ပို့စဉ် လှစိုးအား အမှတ်တမဲ့ ကိုကိုလှစိုးဟု ခေါ်လိုက်မိသည်။ ခင်သန်းဝင်း၏ အမှတ်တမဲ့ ကိုကိုလှစိုးဟုခေါ်လိုက်ပုံအား လှစိုးဘဝင်မကျသော်လည်း ခင်သန်းဝင်းအား ဖော်ဖော်ရွေရွေပြောင်းလဲဆက်ဆံပြီး သတိထားနေခဲ့သည်။ အနေအထိုင်ကြာမြင့်လာသောအခါ ခင်သန်းဝင်း၏ ခင်မင်တတ်မှု၊ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးအဘွားကြီး ဇနီးမောင်နှံ၏ တကျက်ကျက်ရန်ဖြစ်တတ်မှုနှင့် ရဲစုံထောက် ဦးထွန်းပေါ်နှင့် အိမ်ရှင်တို့၏ ရင်းနှီးခင်မင်မှုတို့ကို လှစိုး သိခွင့်ရခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဦးထွန်းပေါ်သည် ရန်ကုန်မြို့တွင် မိန်းမပျိုလေးများအား အထူးပြုရွေးချယ်သတ်ဖြတ်နေသော တရားခံကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေချိန် ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှင်များထံသို့ မကြာခဏ ဝင်ထွက်သွားလာနေရာမှ ဦးထွန်းပေါ်သည် လှစိုး ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော အဝတ်အစားများသည် ရာဇဝတ်ပြေးတစ်ဦးဝတ်ဆင်သော အဝတ်အစားများနှင့် ထပ်တူမျှတူညီနေသည်ကို သတိပြုလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် ဦးထွန်းပေါ်သည် ထင်ရှားသော လူဆိုး ဖိုးတုတ်၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှုများကို ရုပ်ဖျက်ပြီး ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုသို့သွားရောက်၍ လေ့လာထောက်လှမ်းစဉ် လှစိုးနှင့် လူဆိုးဖိုးတုတ်တို့ အငြင်းပွားအချင်းများပြီး ထိုးကြိတ်သတ်ပုတ်ကြသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ဦးထွန်းပေါ်က မြင်တွေ့ခဲ့ရပုံနှင့်ဖြစ်ပေါ်နေသောသံသယအား

လှစိုး၏အိမ်ရှင်များသို့ ဖွင့်ပြောပြီး စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ အိမ်ရှင်ဇနီးမောင်နှံမှာလည်း လှစိုးအား အိမ်ငှားထားမိခြင်းအတွက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြစ်ဖို့ပြီး တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်လာကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးထွန်းပေါ်နှင့် အိမ်ရှင်တို့သည် လှစိုးနောက်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ခြေရာခံလိုက်ကြရာ၌ ဇာတ်ပွဲကပြရာ ပွဲခင်းတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီး အိမ်ရှင်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးအား သတ်ဖြတ်မှုနှင့် ပက်ပင်းရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် အိမ်ရှင်မှ လူသတ်မှုကျူးလွန်သူ၏ လက်အားဖမ်းဆွဲပြီး 'ဟေ့ ... မောင်လှစိုး'ဟု ခေါ်လိုက်စဉ်မှာ အိမ်ရှင်လက်မှ လူသတ်သမားက ရုန်းထွက် ပြေးလွှားသွားခဲ့သည်။ ဦးထွန်းပေါ်

အား အိမ်ရှင်မှ လက်တွင်ပေးကျဲနေသော သွေးများကို ပြုပြီး လှစိုးရုန်းကန်ထွက်ပြေးကြောင်းကို ချက်ချင်း သတင်းပို့ခဲ့သည်။ ဦးထွန်းပေါ်မှ အိမ်ရှင်အား နေအိမ်သို့ အမြန်ဆုံးပြန်စေပြီး ပုလိပ်(ရဲ)များကိုလည်း နေအိမ်ဝန်းကျင်တွင် နေရာချကာ လှစိုးပြန်လာချိန်တွင် ဖမ်းဆီးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ဦးထွန်းပေါ်နှင့် ပုလိပ်များမှ လှစိုးအား စောင့်ပြီး ဖမ်းဆီးကြရာတွင် လှစိုးသည် ခင်သန်းဝင်းကို အကာအကွယ်ယူပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် လှစိုးက တယ်လီဖုန်းဖြင့် ခင်သန်းဝင်းအား ဆက်သွယ်ပြီး အဖြစ်သနစ်မှန်ကို ရှင်းလင်းပြောဆိုလို၍ ဗန္ဓုလပန်းခြံသို့ ညနေခင်းတွင်လာရောက်ရန် ချိန်းဆိုခဲ့သည်။ ဗန္ဓုလပန်းခြံဝင်းသို့ ခင်သန်းဝင်းရောက်ရှိ

ချစ်ကြည်ရေး ရုပ်ရှင် “ဗိုလ်စံဖဲ” မှ ရွှေဘေ၊ ကျော်ဇော၊ နွဲ့နွဲ့ဇော်

သွားချိန်တွင် အမှတ်မထင် ကိုကိုလှစိုးဟု ခေါ်လိုက်စဉ်မှာ ပင် ထိုလူက ခန္ဓာကိုယ်အား ဖမ်းချုပ်ပြီး လည်ပင်းအား သင်တန်းစားဖြင့် လှီးသတ်တော့မည့် အန္တရာယ်ဖြင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရသည်။ အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာပေးရန် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် ခင်သန်းဝင်း တောင်းပန်နေစဉ် အခြားလူတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်၍ ခင်သန်းဝင်းအား ကယ်တင်ခဲ့သည်။ ခင်သန်းဝင်းကို သတ်ရန်ကြံစည်သူရော၊ ကယ်တင်သူပါ ရုပ်ရည်နှင့် အဝတ်အစားတို့ တူညီလွန်းလှ၍ မည်သူလှစိုးဖြစ်သည်ကို ခင်သန်းဝင်း ခွဲခြား၍ မရနိုင်ဘဲရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် ခင်သန်းဝင်းအား ကယ်တင်သူက 'မောင်လှမိုး မင်းလက်မြှောက်လိုက်၊ မင်းဟာ လူမိုက်ဆိုတော့ လူမိုက်တို့ရဲ့ သွားရာလမ်းဆုံးရောက်အောင် လူမိုက်လမ်းဆုံးကို ပို့ပေးရတော့မှာပဲ' ဟု ပြောလိုက်မှ ခွဲခြားနားလည်သွားတော့သည်။ ခင်သန်းဝင်းအား တွန်းဖယ်ပြီး လှမိုးထွက်ပြေးနိုင်သော်လည်း လူသတ်မှုအသစ်များ မပေါ်ထွန်းရေးအတွက် လှစိုးက ညီအရင်း လှမိုးကို ခြောက်လုံးပြူးဖြင့် ပစ်ခတ်ပြီး ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ ခင်သန်းဝင်း၊ အိမ်ရှင်နှင့် ဦးထွန်းပေါ်တို့ လှစိုးအနီးသို့ ဝိုင်းအုံရောက်ရှိလာစဉ် လှစိုးက 'လူဆိုးဖိုးတုတ်က လှမိုးကို မူးယစ်ရှူဆေးများကျွေးပြီး မိန်းမပျိုများအား သတ်ဖြတ်သည့် လူသတ်ကောင်ဘဝရောက်အောင် ပို့ခဲ့ကြောင်း' ကြေကွဲစွာ ရှင်းလင်းပြောကြားပြီးနောက် လှစိုးနှင့် ခင်သန်းဝင်းတို့လည်း ချစ်သူဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ (လှစိုးနှင့် လှမိုး အမှာညီအစ်ကိုအဖြစ် ရွှေဘက နှစ်ကိုယ်ခွဲ၍ လည်းကောင်း၊ ခင်သန်းဝင်းအဖြစ် မြင့်မြင့်ခင်ကလည်းကောင်း ခေါင်းဆောင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။)

(ခ) ပတ္တမြား တစ်လုံး (အသံတိတ်)

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
ဦးသန်းမြင့်
- ၂။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
အချစ်နှင့် အမျိုးသမီး ပညာပေးဇာတ်လမ်း
- ၃။ ဒါရိုက်တာ
ဦးသန်းမြင့်က (ဝ) အမည်ခံသည်

- ၄။ ထုတ်လုပ်သူ
သန်းမြင့် ရုပ်ရှင်
- ၅။ သရုပ်ဆောင်များ
ရွှေဘ၊ မေမြင့်၊ စောမူ၊ ပန်ချာ၊ ညိုအေး၊ တင်နမေ၊ ချစ်တင်၊ မမြလေး၊ ဦးညွန့်ကြီး၊ ဒေါ်ဥ
- ၆။ ရုံတင်သည့်ကာလ
၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ(၁၁)ရက်၊ (ရန်ကုန် ဘုရင့်ရံ)

မိဘမဲ့ညီအစ်မနှစ်ယောက်ဖြစ်သော မြင့်မြင့်နှင့် မူမူတို့သည် ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးညွန့်ကြီးအား မှီခိုနေထိုင်ကြရသည်။ မြင့်မြင့်က ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဖြစ်လိုလှ၍ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လေ့ကျင့်မှုအမျိုးမျိုးပြုနေပြီး မူမူက ယောက်ျားစိတ်ဝင်စားနေကာ ယောက်ျားလေးလို ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တယောထိုး လေ့ကျင့်နေလေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် ဦးညွန့်ကြီးအား အသိမပေးဘဲ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများရှိရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာလာကြရာ ရုပ်ရှင်ရုံများအောက်တွင် ရုပ်ရှင်ပုံစတာများအား ငေးမောကြည့်ရှုနေကြစဉ် မိန်းမလည်ဒေါ်ဥ၏ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်မှုကိုခံရပြီး ဒေါ်ဥနောက်သို့ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် မမျှော်လင့်ဘဲ ဒေါ်ဥ၏ လှည့်ပတ်ကြဆောင်မှုကို ကြုံတွေ့ကြရသဖြင့် တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ပြီး မြင့်မြင့်နှင့် မူမူတို့ ကိုယ်လွတ်ရုန်းထွက်ပြေးခဲ့ရာမှ ဦးချစ်တင်နှင့် ဒေါ်မြလေးတို့ ဇနီးမောင်နှံက ခိုလှုံခွင့်ပေးပြီး စောင့်ရှောက်ထားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဦးချစ်တင်က ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး မြင့်မြင့်နှင့် မူမူတို့အား ရုပ်ရှင်ရိုက်ကွင်းရှိသည့် ရုပ်ရှင်စတူဒီယိုတစ်ခုသို့ခေါ်သွားကာ လေ့လာစေခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကွင်းတွင် ဒါရိုက်တာ ကကြီးက မင်းသားငွေလှ၊ လူကြမ်း ညိုအေး၊ မင်းသမီး ခင်ခင်နုနှင့် လူရွှင်တော် ပန်ချာတို့ဖြင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးနေရာ မြင့်မြင့်နှင့်မူမူတို့သည် မင်းသားငွေလှအပါအဝင် သရုပ်ဆောင်များနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်မှုရခဲ့ကြသည်။ ဦးချစ်တင်မှာ ရုပ်ရှင် ရူးမလေးများအား ဖြားယောင်းသိမ်းသွင်းကာ ကြံစည်လေ့

ရှိသည်ကို မင်းသာငွေလှူက သိရှိသဖြင့် ဦးချစ်တင်ထံမှ ကယ်တင်ခဲ့ပြီး ဒါရိုက်တာကံကြီးနှင့် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတို့ထံ အပ်နှံဆက်သွယ်ပေးခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ မြင့်မြင့်အား လစာမင်းသမီးအဖြစ် ခန့်ထားပြီး လက်ရှိမင်းသမီး ခင် ခင်နုကို အလုပ်မှ ရပ်စဲခဲ့သည်။ ခင်ခင်နုအလုပ်မှ ရပ်စဲ ခံရခြင်းမှာ ငွေလှူ၏ပယောဂမကင်းဟု ယူဆပြီး မင်းသမီး ခင်ခင်နုနှင့် လူကြမ်းညိုအေးတို့က မကျေမနပ်ဖြစ်ကြရာမှ ငွေလှူနှင့် ညိုအေးတို့အကြား ရန်ငြိုးရန်စ ပွားခဲ့ကြသည်။ ငွေလှူနှင့် ညိုအေးတို့အကြားမှ ရန်ငြိုးရန်စ အေးချမ်းရေး အတွက် မြင့်မြင့်က ဒါရိုက်တာ ကံကြီးအား ဖြန့်ဖြေပေးရန် အကူအညီတောင်းခံခဲ့သည်။ ဒါရိုက်တာကံကြီးက လူကြမ်း ညိုအေးအား ဖျောင်းဖျညိုနှိုင်းပေးခဲ့သော်လည်း လူကြမ်း ညိုအေးက ကျေနပ်မှုမရဘဲ အလုပ်မှ နုတ်ထွက်သွားခဲ့ သည်။

ငွေလှူနှင့် မြင့်မြင့်တို့လည်း လူငယ်ဘာဝ ချစ် သူများဖြစ်သွားကြကာ လက်ထပ်ပြီး ရုပ်ရှင်မင်းသား မင်း သမီးအဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည်နေကြသည်။ ဒါရိုက်တာ အကောက်ကြံခြေထိုးမှုကြောင့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်နှင့် နား လည်မှုလွဲမှားပြီး ငွေလှူနှင့် မြင့်မြင့် အလုပ်မှနှုတ်ထွက် ခဲ့ကြသည်။ အလုပ်မှနှုတ်ထွက်ပြီးနောက် အခြားကုမ္ပဏီ များဖြင့် ဆက်သွယ်အလုပ်ရှာဖွေစဉ် ငွေလှူနှင့် မြင့်မြင့်မှာ ရှိသမျှပစ္စည်းတို့အား ပေါင်နှံရောင်းချ သုံးစွဲနေထိုင်ကြ သည့်ပြင် မြင့်မြင့်မှာလည်း ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာခဲ့ သည်။ ထိုစဉ် ငွေလှူနှင့် မြင့်မြင့်တို့ကို အခဲမကျေသော မင်းသမီး ခင်ခင်နုက အကျိုးစီးပွားပျက်စေရန် အောက် လမ်း ဆရာများဖြင့် ကြံဆောင်ခြင်းနှင့် ငွေလှူအား မာယာ ဖြင့် မြို့ဆွယ်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီသစ်တစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်အလုပ်ရှာဖွေစဉ် ငွေလှူမှာ ခင်ခင်နု၏ မာယာ စက်ကွင်းအတွင်းသို့ ကျရောက်ပြီး မြင့်မြင့်ထံသို့ မပြန် တော့ဘဲ ခင်ခင်နုအိမ်မှာပင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့သည်။

မြင့်မြင့်၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ပိုမိုယိုယွင်း လာသည်နှင့်အမျှ စီးပွားရေးကလည်း ကျပ်တည်းလာရာ ငွေလှူစွန့်ပယ်ထားစဉ် လူရွယ်တော် ပန်ချာက မြင့်မြင့်နှင့် မူမူတို့ ညီအစ်မအား ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သည်။ မြင့်မြင့်နှင့် မူမူတို့၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် ကျန်းမာရေး

ဆေးဖိုးဝါးအတွက် ငွေကြေးကို မူမူက တယောထိုး ပန်ချာက သီချင်းဆိုပြီး ရှာဖွေလေ့ရှိကြသည်။ အိမ်ပြန် ရောက်ချိန်နောက်ကျသည့် မူမူအတွက်စိတ်ပူပြီး မြင့်မြင့် အိပ်ရာထက်မှ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ထပြီး အိမ်မျက်နှာစာသို့ ထွက်စောင့်နေစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ မူမူအား ကားတစ်စီးက ဝင်တိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ မူမူထံသို့ အမြန်သွားရောက်၍ မြင့်မြင့်က ပွေပိုက်ထားဆဲတွင် မူမူ သေဆုံးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ညီမဖြစ်သူ မူမူ သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်သေဆုံး သည်ကို မြင်တွေ့ရပြီး မြင့်မြင့်မှာ စိတ်နောက် ရူးသွပ် သွားခဲ့သည်။

ပန်ချာသည် ရူးသွပ်ပြီး လမ်းတကာ လျှောက် သွားနေသော မြင့်မြင့်အား လိုက်လံရှာဖွေရင်း ငွေလှူနှင့် ခင်ခင်နုတို့အား တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ခင်ခင်နု၏နေအိမ်မှ ငွေလှူ အခြားသို့ ထွက်မသွားရန် အောက်လမ်းဆရာ၏ အကူ အညီဖြင့် စီစဉ်ထားသော ကန်တော့ပွဲများအား မြင်တွေ့ သည်နှင့် ဒေါသထွက်နေသော ပန်ချာက ဖျက်ဆီးလိုက် သည်။ ပန်ချာက ငွေလှူအား အကြောင်းစုံရှင်းပြပြီး မြင့်မြင့် အားရှာဖွေရန် ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ဦးညွန့်ကြီးမှာ လည်း မြင့်မြင့်နှင့်မူမူတို့အား ရန်ကုန်မြို့ရှိ မိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီဖြင့် လိုက်လံရှာဖွေနေရာမှ ငွေလှူနှင့် ပန်ချာ တို့နှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ရခဲ့သည်။ စိတ်ဝေဒနာရှင် မြင့်မြင့်ကို တွေ့ရှိကြပြီးနောက် ဦးညွန့်ကြီးမှ ဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းအောင်ကုသပေးရုံမျှမက မြင့်မြင့်၏မိဘများ အပ်နှံထားရစ်သည့် ရတနာပစ္စည်းများကိုပါ ပေးအပ်ခဲ့ သည်။ (ငွေလှူအဖြစ် ရွှေဘ၊ မြင့်မြင့်အဖြစ် မေမြင့်၊ မူမူ အဖြစ် စောမူနှင့် ခင်ခင်နုအဖြစ် တင်နုမေတို့ ဦးဆောင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။)

(ဂ) လူကောင်း တစ်ယောက်”

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
- ၂။ ဘုရင့်နောင် ယဉ်လှ
- ၃။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
- ၄။ ကျေးလက်ပြုပြင်ရေးနှင့် စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး ဇာတ်ကြမ်း

- ၃။ ဒါရိုက်တာ
အောင်ခင်
- ၄။ ထုတ်လုပ်သူ
လောကနီဗွန် ရုပ်ရှင်
- ၅။ သရုပ်ဆောင်များ
ရွှေဘဝ၊ တင်တင်လှ၊ ကျော်ဇော၊
လှဖေ၊ ရွှေညွှာ၊ မျိုးဆွေ၊ ဦးငွေဇင်။

မြသွင်သည် မုဆိုးမ မိခင်ကြီးနှင့် ညီမငယ်လေး တို့အား ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးလျက် ကျေးရွာ၏ အရေးကိစ္စ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို စေတနာထက်သန်စွာ ပါဝင်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ မြသွင်သည် လယ်ပိုင်ရှင် ဦးငွေဇင်နှင့် ဒေါ်သောင်းတို့၏နေအိမ်၌ လယ်စာရင်းငှား အဖြစ်လုပ်ကိုင်နေပြီး ဦးငွေဇင်နှင့်ဒေါ်သောင်းတွင် သားကြီး ရွှေညွှာနှင့် ရွာ၏ကွမ်းတောင်ကိုင်သမီးပျို တင်တင်လှတို့ ရှိသည်။ တင်တင်လှအား သူကြီးသားများဖြစ်သော ကျော်ဇောနှင့် လှဖေတို့ညီအစ်ကိုအပြင် လယ်ပိုင်ရှင်သား သိန်းလွင်တို့က သဘောကျ ပိုးပန်းနေကြသည်။ ကျော်ဇော လှဖေနှင့် သိန်းလွင်တို့သည် တင်တင်လှအား တိုက်ရိုက် ပိုးပန်းချစ်ရေးဆိုကြသည့်ပြင် မိဘများဖြစ်သော ဦးငွေဇင် နှင့် ဒေါ်သောင်းတို့အား ချဉ်းကပ်၍တနည်း၊ အစ်ကိုဖြစ် သူရွှေညွှာအား စည်းရုံး၍တဖုံ တင်တင်လှကို ရရှိရေး ကြိုးပမ်းနေကြသည်။

မြသွင်မှာ သူရင်းငှားလုပ်ခလေးဖြင့် မုဆိုးမ မိခင်ကြီးနှင့်ညီမငယ်တို့စားဝတ်နေရေးအတွက်မလောက် မင သုံးစွဲရန်ကန်နေရသော်လည်း သူ့ဘဝကို သူကျေနပ် ပျော်ရွှင်နေပြီး လယ်ပိုင်ရှင်၏ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝကိုလည်း မခိုမကပ်ဘဲ အင်တိုက်အားတိုက် လုပ်ကိုင်ပေးလျက် ရှိသည်။ ထို့ပြင် မြသွင်သည် လယ်ပိုင်ရှင်သမီး တင်တင်လှ ကိုလည်း သူ၏ညီမလေးနှင့်မခြား ချစ်ခင်အလိုလိုက်လေ သည်။ အချို့ရွာသားများက ဆင်းရဲတွင်းမှလွတ်မြောက်ရန် တင်တင်လှအားအရယူရန် မြှောက်ပေးကြသည်ကိုလည်း ခါးသီးစွာ ငြင်းဆန်တုံ့ပြန်လေ့ရှိသည်။ တင်တင်လှကမူ မြသွင်၏ကြိုးစားမှု၊ ရိုးသားမှု၊ ယောက်ျားကောင်းပီသမှု တို့အပေါ်သဘောကျလျက် မြသွင်ငြင်းဆန်သည့်ကြားမှ

မြသွင်အား အနေအထိုင်၊ အစားအသောက် အဆင်ပြေ စေရန် အခွင့်သာလျှင်သာသလို ရက်ရောစွာ ကူညီပေးပေး လေ့ရှိသည်။

ရွာရှိ ကာလသားတချို့က မြသွင်အပေါ် တင် တင်လှ၏ ရက်ရောစွာအရေးပေးမှုကို ကျေနပ်မှုမရှိကြဘဲ ကျော်ဇော၊ လှဖေနှင့် သိန်းလွင်တို့အား မကျေမချမ်းဖြစ် စေရန် မြှောက်ပင့်သတင်းပေးကြသည်။ မြသွင်ကလည်း ကာလသားများနှင့် ကျော်ဇောတို့တစ်တွေ၏ ရန်စမှုနှင့် မထိမဲ့မြင်လုပ်မှုမှန်သမျှ ရန်မဖြစ်လို၍ ရှောင်ကြဉ်နေခဲ့ သည်။ ထို့သို့မြသွင်က ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့နှင်းသောအခါ သိန်းလွင်က သူကြီးသားများထက် လက်ဦးမှုယူကာ မိဘအချင်းချင်း ညှိနှိုင်းစေ့စပ်မှုပြုခဲ့သည်။ ဦးငွေဇင်နှင့် ဒေါ်သောင်းတို့ကလည်း သိန်းလွင်၏ မိဘများဘက်မှ ကျေနပ်လောက်အောင် လယ်ယာမြေနှင့် ရွှေငွေများ တင်တောင်းလာကြသဖြင့် သိန်းလွင်အား သမက်လောင်း အဖြစ် လက်ခံသဘောတူခဲ့ကြသည်။ တင်တင်လှအား လက်ထပ်ခွင့်ရတော့မည့်သိန်းလွင်မှာ အပျော်ကြီးပျော်နေ ရသည့်နည်းတူ ကျော်ဇောနှင့် လှဖေတို့ ညီအစ်ကိုမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေကြရသည်။

တင်တင်လှမှာ သိန်းလွင်ကို မချစ်သည့်အပြင် သိန်းလွင်၏ မူးယစ်သောက်စားမှုနှင့်လောင်းကစားမှုတို့ အား မနှစ်မြို့လွန်းလှသဖြင့် မြသွင်အိမ်သို့လိုက်သွားပြီး သိန်းလွင်နှင့် လက်မထပ်လိုကြောင်းနှင့် လက်မထပ်ဖြစ် ရန် ကူညီစေလိုကြောင်းအား တောင်းပန်ပြောဆိုခဲ့သည်။ မြသွင်က တင်တင်လှအား မိဘများ၏စီမံမှုအား လက်ခံ ရန်သာ ပျောင်းဖျတောင်းပန်ပြီး မိဘများအားကျော်လွန်၍ ကူညီရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်သော်လည်း မြသွင်ကငြင်းဆန်မြဲငြင်းဆန်နေ၍ တင်တင်လှ စိတ်မရှည်နိုင်ဘဲ မြသွင်ကိုချစ်နေမိကြောင်း ဖွင့်ဟပြီး တောင်းပန်ပြန်သည်။ မြသွင်က တင်တင်လှအား ညီမလေးတစ်ယောက်အဖြစ်သာ ချစ်နိုင်၍ မိဘများအိမ် သို့သာ ပြန်သွားရန် အကြိမ်ကြိမ်ငြင်းဆန်သော်လည်း မရတော့သဖြင့် မြသွင်က တင်တင်လှအား မတော်တဆ တွန်းဖယ်လိုက်မိသည်။ တင်တင်လှသည် မိန်းကလေးက အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်ပြီး ချစ်မိကြောင်းဝန်ခံသော်လည်း

မြသွင်က လက်မခံရုံမျှမက ကိုယ်ထိလက်ရောက် တွန်း ဖယ်လိုက်သဖြင့် အနာတရဖြစ်ရ၍ စိတ်နာအရှက်ရ ပြီးမိဘများအိမ်သို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

မိဘများအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် တင်တင် လှက နာကျည်းစိတ်နှင့် ရှက်စိတ်ဖြင့် မိဘများနှင့် အစ် ကိုရွှေညာတို့အပြင် သိန်းလွင်ကိုပါ မြသွင်၏အပြုအမူတို့ အား တိုင်တန်းပြောဆိုခဲ့သည်။ တင်တင်လှ၏တိုင်တန်းမှု ကြောင့် သိန်းလွင်နှင့် ရွှေညာတို့မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကြပြီး ရွှေတွင်းမှ တပည့်လူယုံများအား စုခေါ်ပြီး မြသွင်အိမ် ကိုဝိုင်းကြသည်။ မြသွင်အား မခံမရပ်နိုင်အောင် အော် ဟစ်ကြိမ်းမောင်း ရန်စ စိန်ခေါ်ကြသည်။ မြသွင်က စိတ် ရှည်သည်းခံစွာဖြင့် တင်တင်လှနှင့် အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြ သည့်ကြားမှ ရွှေသား လူမိုက်တချို့က မြသွင်၏အိမ်တွင်း ဝင်ပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပြုကျင့်ကြသည်။ မြသွင်က တိုက်ခိုက်ထိုးနှက်မှု မပြုဘဲ ခုခံကာကွယ်မှုသာလုပ်ရင်း တောင်းပန်သည်။ မြသွင်တောင်းပန်သည့်ကြားမှ လူမိုက် များက အိမ်တွင်း အဓမ္မဝင်ရောက်လာပြီး မြသွင်အား ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်ကြရာ သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် မြေတွင် လဲကျသွားတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် တင်တင်လှ အမှား ကိုသိမြင်ရောက်ရှိလာပြီး မြသွင်၏အဖြစ်ကို မကြည့်ရက် တော့၍ မြသွင်ဘက်မှ ဝင်ရောက်ကာကွယ်ရင်း လူမိုက် များကို တောင်းပန်ခဲ့သည်။ တောင်းပန်၍ မရသည့်အဆုံး၌ မြသွင်နှင့် ရွှေသားတချို့ကတစ်ဘက်နှင့် သိန်းလွင်နှင့် လူမိုက်တစ်စုကတစ်ဘက်ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ မြသွင်တို့ဘက်မှ အနိုင်ရချိန်တွင် ရွှေလူကြီးများရောက်လာ ကြကာ သိန်းလွင်လည်း သေဆုံးသွားပြီး မြသွင်နှင့် တင်တင်လှတို့ ပေါင်းဖက်ခွင့်ရလိုက်ကြသည်။ (မြသွင် အဖြစ် ရွှေဘ၊ သိန်းလွင်အဖြစ် မျိုးဆွေနှင့် တင်တင်လှ အဖြစ် တင်တင်လှတို့သရုပ်ဆောင်ကြသည်။)

- ၂။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
ရုပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် အချစ်နှင့်
မေတ္တာဖွဲ့ဇာတ်လမ်း
- ၃။ ဒါရိုက်တာ
မျိုးအောင်
- ၄။ သရုပ်ဆောင်များ
ရွှေဘ၊ သီသီ၊ နုနုလွင်၊ ထွန်းအောင်၊ စောအောင်၊
ဦးငွေဇင်၊ ထွန်းသိန်း၊ စန်းဟန်၊ မုတ်ဆိတ်။
- ၆။ ရုံတင်သည့်ကာလ
၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၃)ရက်နေ့၊
(ရန်ကုန် ၇၇ရင်းရုံ)

ဦးငွေဇင်ဦးဆောင်၍ သားများဖြစ်သည့် ထွန်းသိန်း၊ ထွန်းအောင်နှင့် စောအောင်တို့ပါဝင်သည့် သောင်းကျန်း သူတစ်စုသည် ခင်လယ်ရွာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာများ သို့ လှည့်လည်တိုက်ခိုက် ဆက်ကြေးယူပြီး မင်းမူနေကြ သည်။ ခင်လယ်ရွာမှ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ဝင် မောင်ရွှေ သည် ဇနီးခင်သီ၊ သားမောင်မောင်နှင့် ညီမနုနုတို့နှင့်အတူ အေးချမ်းသာယာစွာနေထိုင်ရင်း ကျေးရွာ၏ကာကွယ်ရေး နှင့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင် ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။ ထို့အပြင် ခင်လယ်ရွာ၏ စုပေါင်း ရှင်ပြုပွဲတွင် သားမောင်မောင်အား မောင်ရင်လောင်း အဖြစ်ပါဝင်ရန် စိုင်းပြင်းနေစဉ် သူကြီးဦးစန်းဟန်က မောင်ရွှေအား သောင်းကျန်းသူများ၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှုကို လေ့လာထောက်လှမ်းရင်း မြို့သို့သွားရောက်ပြီး သား မောင်မောင်နှင့် မောင်ရင်လောင်းတို့အတွက် ဥသျှောင်နှင့် မကိုဋ်ဝယ်ယူရန် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

မြို့သို့ မောင်ရွှေ သွားရောက်နေစဉ်အတွင်း သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့မှ ထွန်းသိန်း၊ စောအောင်နှင့် မုတ်ဆိတ်တို့လူစုသည် ခင်လယ်ရွာသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကျေးရွာအတွင်း အခြေအနေနှင့် စုပေါင်းရှင်ပြုပွဲအတွက် ပြင်ဆင်နေပုံကို လာရောက်လေ့လာကြသည်။ ရှင်ပြုပွဲ မထူဝင်အနီးရောက်ရှိချိန်တွင် ခင်သီထံမှ စောအောင်က ရေတောင်းသောက်နေစဉ် ကစားဖော်မိန်းကလေးပေးသည့် ကစားစရာသေနတ်ဖြင့် မောင်မောင်က မြင်းပေါ်မှ ထွန်းသိန်း

(ဃ) တရားခံ
၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
ဘုန်းမော်

ကိုပစ်ခတ်ဟန် ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။ မောင်မောင်၏ သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်မှုအား ထွန်းသိန်းကတုန်လှုပ်သွားပြီး လက်တုံ့ပြန်ပစ်ခတ်ရာတွင် မောင်မောင်ချက်ချင်း သေဆုံးခဲ့သည်။ ထို့နောက် သောင်းကျန်းသူတစ်ဖွဲ့လုံးသည် ရွာသားများမှ တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်မှု မလုပ်မီ ခင်လယ်ရွာမှ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ သောင်းကျန်းသူစခန်းရောက်ချိန်တွင် မောင်မောင်အား ပစ်ခတ်မှုအတွက် စောအောင်က စောဒကတက်ပြီး မကျေမနပ်ကန့်ကွက်ရာမှ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ကြသည်။ တိုက်ခိုက်မှုတွင် ထွန်းသိန်းက အနိုင်ရပြီး ဓားဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရထားသော စောအောင်ကို မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်သို့ တင်လွှတ်လိုက်သည်။

သားမောင်မောင်ကို သတ်သွားသည့် သောင်းကျန်းသူများအား မောင်ရွှေနှင့် ကျေးရွာကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် တောတွင်း၌ လိုက်လံရှာဖွေပြီး ချွေမှုန်းရန် စိုင်းပြင်းနေကြသည်။ တောတွင်းတစ်နေရာ၌ မောင်ရွှေတို့ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့သည် ဓားဒဏ်ရာရနေသော စောအောင်အား တွေ့ရှိပြီး ရွာသို့ခေါ်၍ ဆေးဝါးကုသပေးကြသည်။ စောအောင်၏ ဓားဒဏ်ရာ ဆေးဝါးကုသရင်းမှ စောအောင်နှင့်နုနုတို့လည်း ချစ်သူဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီး ဒဏ်ရာပျောက်ကင်းချိန်တွင် စောအောင်သည် တောတွင်းစခန်းသို့ပြန်ပြီး အလင်းဝင် လက်နက်ချရေးကိစ္စ ညှိနှိုင်းရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့စီစဉ်ခိုက် မောင်မောင်အား ကစားစရာ သေနတ်ပေးသည့် ကစားဖော်မိန်းကလေး ရောက်ရှိလာပြီး မောင်ရွှေအား မောင်မောင်ကိုသတ်သူမှာ စောအောင်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့သည်။ မောင်ရွှေသည် သားငယ်မောင်မောင်ကိုသတ်သည့် တရားခံအား မိမိကယ်တင်မိရုံမျှမက ညီမနုနု၏ချစ်သူ ဖြစ်နေခြင်းအပေါ် ယူကျွေးမရ ဖြစ်ကာ ဒေါသဖြင့် စောအောင်ကိုတိုက်ခိုက်စဉ် ဇနီးခင်သီက ဝင်ရောက်တားမြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် စောအောင်အား ကျေးရွာသူကြီးထံပို့ပြီး တရားဥပဒေအရ အရေးယူမှုမပြုမီ ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ကြသည်။

စောအောင်အား ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားစဉ် သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့အား ခေါင်းဆောင်၍ ဦးငွေဇင်လိုက်လာပြီး သူကြီးဦးစန်းဟန်နှင့် သားစောအောင်အား

တွေ့ဆုံသည်။ သူကြီးဦးစန်းဟန်နှင့် သားစောအောင်တို့က ဦးငွေဇင်နှင့် သောင်းကျန်းသူများအား ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးအတွက် လက်နက်ချအလင်းဝင်ရေး စည်းရုံးတိုက်တွန်းကြသည်။ ဦးငွေဇင်နှင့် သောင်းကျန်းသူအချို့က လက်နက်ချ အလင်းဝင်ရန် လက်ခံယုံကြည်ကြသော်လည်း ထွန်းသိန်းနှင့် သောင်းကျန်းသူအချို့က လက်နက်ချအလင်းဝင်ရန်ငြင်းဆန်ကြသည်။ မောင်ရွှေဦးဆောင်သည့် ကျေးရွာကာကွယ်ရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် ထွန်းသိန်းဦးဆောင်သည့် သောင်းကျန်းသူများ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြရာ လက်ကျန်သောင်းကျန်းသူများ အချို့ကျဆုံးပြီး အချို့လက်နက်ချအဖမ်းခံကြရသည်။ မောင်ရွှေနှင့် ခင်သီတို့လည်း သားမောင်မောင်ကိုသတ်သည့် တရားခံ အစစ်အမှန်မှာ ထွန်းသိန်းဖြစ်ကြောင်း သိခွင့်ရသွားကြသည်။ (မောင်ရွှေအဖြစ် ရွှေဘူ၊ ခင်သီအဖြစ် သီသီနှင့် နုနုအဖြစ် နုနုလွင်တို့ ဦးဆောင် သရုပ်ဆောင်ကြသည်။)

(c) ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
ကျွန်တော် ချစ်မောင်
- ၂။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
အချစ်၊ ဇာတ်ကြမ်းနှင့် လူမှုရေး၊ ပညာပေး၊ ဟာသဇာတ်လမ်း
- ၃။ ဒါရိုက်တာ
ကျွန်တော် ချစ်မောင်
- ၄။ ထုတ်လုပ်သူ
အိုလံပစ် ရုပ်ရှင်
- ၅။ သရုပ်ဆောင်များ
ရွှေဘူ၊ ခင်မောင်ထွေး၊ ခင်လေးဆွေ၊ နီနီအေး၊ ချစ်မောင်၊ မြင့်ဖေ၊ ဦးငွေဇင်၊ ဦးသိန်းမောင်၊ ဦးကြယ်နီ၊ ကျော်ဇော၊ ချီးဗူး။
- ၆။ ရုံတင်သည့်ကာလ
၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ရက်
(ရန်ကုန်မြို့မရုံ)

ရှမ်းပြည်နယ်မှ ဘခက်နှင့် ချစ်မောင်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက်ရှိလာကြကာ ဦးကြယ်နီ၏ ဟိုတယ်တွင် စားပွဲထိုးအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေကြသည်။ ထိုဟိုတယ်တွင် ဦးငွေဇင်၏သမီး ခင်ခင်ဆွေနှင့် စေ့စပ်လက်ထပ်ရန် ကြံစည်နေသော ခင်မောင်မောင်က ခင်ခင်ဆွေ၏မွေးနေ့အခမ်းအနားကို တာဝန်ယူ ကျင်းပပေးခဲ့ရာမှ ဘခက်သည် ခင်ခင်ဆွေအား တွေ့မြင်သွားပြီး နှစ်သက်သဘောကျခဲ့သည်။ ခင်ခင်ဆွေ ဟိုတယ်ဝင်းရှိ ပန်းခြံအတွင်း ခေတ္တသွားရောက်သည်ကို တွေ့မြင်သည်နှင့် ဘခက်သည် စားပွဲထိုးအဝတ်အစားများကို လဲလှယ်၍ ရှမ်းပြည်နယ်မှ လာရောက်ကာ ဟိုတယ်တွင်တည်းခိုနေသည့် ကုန်သည်အဖြစ်နှင့် မိတ်ဆက်ပြီး ရင်းနှီးအောင်ကြံဆောင်ခဲ့သည်။ ခင်ခင်ဆွေ ပန်းခြံတွင်းသို့ သွားနေခိုက်တွင် မွေးနေ့ညွှန်ပွဲလာမိတ်ဆွေများအား စေ့စပ်ထားသူခင်မောင်မောင်နှင့် ညီမနီနီဆွေတို့က ကူညီညွှန်ပေးခဲ့ကြသည်။

ဘခက်က မြင်လျှင်မြင်ချင်း ခင်ခင်ဆွေကို နှစ်သက်သဘောကျသည့်နည်းတူ ခင်ခင်ဆွေ၏ညီမ နီနီဆွေကလည်း ဘခက်ကိုတွေ့သည်နှင့် နှစ်သက်ချစ်ခင်နေမိသည်။ မွေးနေ့ပွဲအခမ်းအနားကျင်းပစဉ်အတွင်းမှာပင် ဘခက်နှင့် နီနီဆွေတို့လည်း ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြပြီးနောက် ဆက်လက်၍ နီနီဆွေက ဘခက်နှင့် ခင်ခင်ဆွေအား ပိုမိုခင်မင်အောင် ကြားဝင်စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ ဘခက်သည် ဖဲကစားနည်းမျိုးစုံအား ကျင်လည်စွာကစားတတ်ပြီး ဟိုတယ်တွင် ဖဲကစားတိုင်း အနိုင်ရလေ့ရှိသည်။ ထိုအနိုင်ရငွေများဖြင့် အဝတ်အထည်ကောင်းများဝယ်ယူဝတ်ဆင်ပြီး ခင်ခင်ဆွေနှင့် နီနီဆွေတို့အိမ်သို့ ကုန်သည်အဖြစ် သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ မကြာခဏ သွားရောက်လည်ပတ်ရင်းဖြင့် ဘခက်နှင့်ခင်ခင်ဆွေတို့သည် ချစ်သူများဘဝသို့ ရောက်သွားကြသည်။

သူဌေးဦးသိန်းမောင်မှာ လူပျိုကြီးဖြစ်ပြီး ဦးကြယ်နီ၏ဟိုတယ်တွင် ခင်းလေ့ရှိသော ဖဲပိုင်းတွင် မကြာခဏ လာရောက်ကစားကာ အနိုင်ယူလေ့ရှိသည်။ ဟိုတယ်ဖဲပိုင်းတွင် တွေ့ဆုံကြရာမှ ဦးသိန်းမောင်နှင့် ဘခက်တို့ ခင်မင်သွားကြပြီး ဦးသိန်းမောင်ကိုယ်စား ဘခက်က အခါအားလျော်စွာ ပါဝင်ကူညီ ကစားပေးရာ၌လည်း

ဦးသိန်းမောင်နည်းတူ ဘခက်က အနိုင်ရလေ့ရှိသည်။ ဦးသိန်းမောင်နှင့်အတူ ဘခက် ဝင်ရောက်ကစားရာ၌ ဘခက်အနိုင်မရတော့ဘဲ ဦးသိန်းမောင်သာ အနိုင်ရသွားသဖြင့် ဘခက်တွင် ငွေကြေးအကြပ်အတည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ငွေကြေး အကြပ်အတည်းဖြစ်လာ၍ ဘခက်တယ်လီဖုန်းဖြင့် ခင်ခင်ဆွေထံ အကူအညီတောင်းရာ ခင်ခင်ဆွေက ဟိုတယ်သို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပို့ပေးမည်ဟု ပြန်ကြားကူညီခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ ဟိုတယ်သို့ ခင်ခင်ဆွေလာရောက် ငွေပို့ရာ၌ ဘခက်အပေါ် ဖဲရှုံး၍ မကျေနပ်မှုရှိနေသော မန်နေဂျာ ကျော်ဇောက ခင်ခင်ဆွေအား ဘခက်ပန်းကန်ဆေးနေသည့်နေရာသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။ ကုန်သည်ဟန်ဆောင်သူဘခက်အရှက်ရသည့်နည်းတူ ခင်ခင်ဆွေလည်း စားပွဲထိုးဘခက်အား ဒေါသဖြစ်ကာ ခါးခါးသီးသီးပြောဆိုရန်တွေ့ပြီး ပြန်သွားသည်။ ဘခက်သည် အရှက်ခွဲသည့် မန်နေဂျာ ကျော်ဇောနှင့် တပည့်များအား ဒေါသဖြစ်ထိုးကြိတ်ထားခဲ့ပြီး ခင်ခင်ဆွေ၏နောက်သို့လိုက်သွားခဲ့ရာတွင် ဘခက်အား ခင်ခင်ဆွေက ပါးရိုက်၍ နီနီဆွေက ဝင်ရောက်ဖျန်ဖြေခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ဘခက်သည် ဟိုတယ်မှနှုတ်ထွက်၍ ရှမ်းပြည်နယ်သို့ပြန်သွားရန် စီစဉ်သည်ကို ဦးသိန်းမောင်ကြားသိ၍ တားမြစ်ပြီး သူနှင့်အတူ နေထိုင်ရန် ခေါ်ထားခဲ့သည်။ ဘခက်ရှိရာ ဦးသိန်းမောင်၏ နေအိမ်သို့ နီနီဆွေ လာရောက်တောင်းပန်သည့်အပြင် ဘခက်နှင့် ခင်ခင်ဆွေတို့ ပြန်လည်နားလည်မှုရအောင်လည်း စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။

ကျော်ဇော၏ သတင်းပေးမှုကြောင့် ဘခက်နှင့် ခင်ခင်ဆွေတို့ အဖြစ်သနစ်များကို ခင်မောင်မောင် သိရှိပြီးနောက် ဘခက်အား ခင်ခင်ဆွေနှင့် ဆက်ဆံမှုမပြုရန် သွားရောက် ဟန့်တားခဲ့သည်။ ဟန့်တားသည့်ကြားမှ ဘခက်နှင့် ခင်ခင်ဆွေတို့ ဆက်လက်ဆက်ဆံနေကြသည်ကို မရှုစိမ့်၍ ခင်မောင်မောင်က ကျော်ဇောတို့တစ်တွေနှင့် ပူးပေါင်းပြီး ဘခက်အား ရန်ရှာတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ခင်မောင်မောင်၊ ကျော်ဇောတို့နှင့် ဘခက် တိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်နေကြစဉ် ဘခက်အိမ်သို့ ခင်ခင်ဆွေလာသည်နှင့်ကြုံရပြီး ခင်မောင်မောင်ပစ်ခတ်ခဲ့သည့် သေနတ်ကျည်ဆံထိ၍

ခင်ခင်ဆွေ အသက်ဆုံးခဲ့သည်။ ခင်မောင်မောင်နှင့် ကျော်ဇောတို့တစ်တွေအား ရဲတပ်ဖွဲ့က ဖမ်းဆီးသွားသည့် အပြင် ဦးသိန်းမောင်နှင့် ဦးငွေဇင်တို့၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ဘခက်နှင့် နီနီဆွေတို့အား လက်ထပ်ပေးခဲ့ကြပြီး ဦးသိန်းမောင်က မွေးစားလိုက်သည်။ (အမေရိကန်နိုင်ငံ ယူနီဗာဆယ် အင်တာနေရှင်နယ်ရှပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်သည့် MR.COPYကို မိုးယု၍ ဘခက်အဖြစ် ရွှေဘ၊ ခင်မောင်မောင်အဖြစ် ခင်မောင်ဆွေ၊ ခင်ခင်ဆွေ အဖြစ် ခင်လေးဆွေနှင့် နီနီဆွေအဖြစ် နီနီအေးတို့ ဦးဆောင်ပါဝင်သည်။)

(စ) ဗိုလ်စံဖဲ

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
- ၂။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
- ၃။ ဒါရိုက်တာ
- ၄။ စာရေးဆရာ ဗိုလ်အေးမောင်
- ၅။ ထုတ်လုပ်သူ
- ၆။ ချစ်ကြည်ရေး ရုပ်ရှင်
- ၇။ သရုပ်ဆောင်များ
- ၈။ ရှေ့ဘ၊ သင်းသင်းလဲ့၊ နွဲ့နွဲ့အေး၊ ကျော်ဇော
- ၉။ ရုံတင်သည့်ကာလ
- ၁၀။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၁ ရက်
- ၁၁။ ရန်ကုန် ဆုထူးပန်ရုံ
- ၁၂။ စံဖဲအား မိတ္ထီလာခရိုင်၊ သာစည်မြို့နယ်၊ ဂုန်ညှင်းနွယ်ဘွဲ့ခြားရွာတွင် မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးဘိုးသိန်းနှင့် ဒေါ်စံမယ်တို့မှ ၁၂၆၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၀ ရက် အင်္ဂါနေ့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများနှင့်အတူ သာစည်မြို့နယ်အတွင်းရှိ မဲတောရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ စံဖဲသည် ငယ်စဉ်ကပင် လူချစ်လူခင် များပြားခဲ့ရာ ဦးလုံးက ပျော်ဘွယ်မြို့ မြင်းတက်ရပ်ရုံ အင်္ဂလိပ်စာသင်ကျောင်းတွင် ပဉ္စမတန်းအထိ ပညာသင်ကြားပေးခဲ့ခြင်း၊ သာစည်မြို့နေ မေးဘရစ်ရှပ်သားရေ

ကုမ္ပဏီမန်နေဂျာ မစ္စတာထရစ်က ကိတ္တိမသားအဖြစ် မွေးစားခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသည်။

စံဖဲသည် ရိုးသား၍ကြိုးစားသော လူငယ်တစ်ယောက်အဖြစ် မစ္စတာထရစ်ထံတွင် လုပ်ကိုင်နေထိုင်ရင်း အချိန်ရလျှင်ရသလို အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားမှုကိုလည်း ပြုနေသည်။ မစ္စတာထရစ်ထံတွင် မှီခိုလုပ်ကိုင်ရင်းမှ သာစည်သူ မသိန်းရင်နှင့် စံဖဲတို့ လူငယ်သဘာဝ မေတ္တာမျှကြသည်။ ထို့နောက် စံဖဲနှင့်မသိန်းရင်တို့သည် အေးချမ်းသာယာသော အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝကို ခံယူပြီး ကြီးပွားတိုးတက်ရေးကို မျှော်မှန်း၍ အလုပ်ကို တက်ညီလက်ညီ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ နဂိုအပျိုဘဝကပင် အလှအပတွင် ထင်ရှားခဲ့သော မသိန်းရင်မှာ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ခံယူပြီးချိန်တွင် ပိုမိုလှပကျော့ရှင်းကာ ယောက်ျားများ၏ ပိုမိုသဘောကျဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှမျက်နှာဖြူများနှင့် ဗြိတိသျှလက်ပါးစေ မြန်မာများအား မြှောက်ပင့်အကြိုက်ဆောင်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြီး အခွင့်အရေးယူနေသည့် အမျိုးသားသစ္စာဖောက် မြန်မာအနည်းငယ်ရှိခဲ့ရာ လူတွင်ကျယ်ကာလသားခေါင်း ငပုလည်းပါဝင်သည်။ ထို့ပြင် ငပုသည် နေ့စဉ်တွေ့မြင်နေရသည့် စံဖဲ၏ကာမပိုင်မယား မသိန်းရင်ကို တစ်ဖက်သတ်ချစ်ခင် ပိုးပန်းနေသူလည်း ဖြစ်သည်။ မသိန်းရင်သည် မြန်မာမိန်းကလေးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ စံဖဲအပေါ်သစ္စာမယွင်းဘဲ ငပု၏ ပိုးပန်းချဉ်းကပ်မှုကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ ရှောင်ကွင်းငြင်းပယ် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ကောက်ကျစ်သောငပုသည် ဗြိတိသျှမျက်နှာဖြူနှင့် ဗြိတိသျှလက်ပါးစေ ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့နှင့် သူကြီးတို့နှင့်ပူးပေါင်းပြီး စံဖဲအား လက်နက်မှုဖြစ်ပွားအောင် အကွက်ဆင်ပြီး တရားစွဲအမှုဆင်ကာ ထောင်ဒဏ် ၆ လကျအောင် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ငပုသည် မသိန်းရင်အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချဉ်းကပ်ပိုးပန်းခဲ့ပြီးလျှင် စံဖဲထောင်မှလွတ်လာချိန်တွင်လည်း ဗြိတိသျှမျက်နှာဖြူနှင့် လက်ပါးစေ ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် သူကြီးတို့နှင့် ထပ်မံပူးပေါင်းပြီး စံဖဲအား ခြေချုပ်ဖြင့် ဆူးပန်းရွာသို့ ထပ်မံပို့ခဲ့သည်။ ဆူးပန်းရွာတွင် စံဖဲခြေချုပ်နှင့် နေ့စဉ်အတွင်း၌ ငပုသည် မသိန်းရင်အား အမွေသိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။

စံဖဲသည် ဆူးပန်းရွာခြေချုပ်ဘဝမှ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ပြီးနောက် သာဂရရွာမှ မိတ်ဆွေသက်ပိုင်၏ နေအိမ်တွင် သွားရောက်ခိုလှုံနေထိုင်ခဲ့သည်။ ပုလိပ်တပ် ဖွဲ့မှ ရာဇဝတ်အုပ် ဦးညီမောင်သည် သာဂရသို့လာရောက် ပြီး ဆူးပန်းရွာ ခြေချုပ်အဖြစ်မှ ထွက်ပြေးလာသော စံဖဲ အား ထပ်မံဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ သို့သော် စံဖဲက လွယ်လင့်တ ကူ ဖမ်းဆီးမှုမခံဘဲ ခုခံရုန်းကန်ရင်း ဦးညီမောင်ကို ဓား ဖြင့် ခုတ်သတ်ဖြတ်ပြီး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်။ ထို့နောက် စံဖဲသည် ဝမ်းခြင်းဘဝဖြင့် ကျင်လည်ရင်း ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြသော ငနီ၊ ချစ်ကောင်း၊ ကံကြီးမောင် စသူတို့နှင့် ပူးပေါင်းဦးဆောင်ပြီး လူနှင့်လက်နက်စုစည်း ကာ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲကို စတင်ဆင်နွှဲ ခဲ့သည်။ သာစည်မြို့နယ်အပြင် ဝမ်းတွင်း၊ ပျော်ဘွယ်နှင့် မိတ္ထီလာမြို့နယ်များမှ လယ်သမားများကို စုစည်းနိုင်ခဲ့ပြီး လှုပ်ရှားတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ထိုကာလအတွင်း စံဖဲသည် ငပုအပါအဝင် ဗြိတိသျှမျက်နှာဖြူနှင့် လက်ပါးစေများစွာ ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ပြီး မဲတောရွာသူ အညိုနှင့် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့သည်။

ကာလတိုအတွင်း စံဖဲတို့၏ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဆန့် ကျင်ရေး တိုက်ပွဲများမှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လာ၍ ဗြိတိသျှ အစိုးရမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ပုလိပ်မင်း ကြီးရုံးမှ အထူးစုံထောက် ဦးအောင်ထွန်းအား စံဖဲနှင့် နောက်လိုက်နောက်ပါ တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို နှိမ်နင်းဖြိုခွဲရန် သီးသန့်တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ဦးအောင်ထွန်းမှ မိတ္ထီလာ၊ မန္တလေးနှင့် ပြင်ဦးလွင်ဒေသများမှ ဗြိတိသျှစစ်သားများကို ခေါ်ယူအင်အားဖြည့်တင်းပြီး အရှိန်အဟုန်မြှင့်တင် ချေမှုန်း ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် စံဖဲအား အသေဖြစ်စေ၊ အရှင်ဖြစ်စေ ဖမ်းဆီးပေးနိုင်သူအား ဆုငွေ (၂၀၀၀)ကျပ်ပေးမည်ဟု လည်း အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှအစိုး ရ၏ နှိမ်နင်းဖြိုခွင်းမှု အရှိန်အဟုန်မြှင့်တင်ချိန်တွင် စံဖဲ သည် လူသိရှင်ကြား ကြော်ငြာပြီး သာစည်မြို့အနောက် ဘက်ယွန်းယွန်းရှိ ရွှေရင်မျှော်ဘုရားပွဲတော်သို့ သွား ရောက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခဲ့သည့်ပြင် ဇနီးဖြစ်သူ အညိုက စံဖဲအတွက် ရင်သွေးငယ်ကိုမွေးဖွား ပေးခဲ့သည်။ စံဖဲမှာ ဗြိတိသျှတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် ပုလိပ်တပ်

ဖွဲ့ဝင်များ၏ရန်ကြောင့် ဇနီးနှင့်ရင်သွေးငယ်ကို တွေ့ခွင့် မရဘဲ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် အရှိန်အဟုန် မြှင့်တင် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ ကြီးမားသော စစ်သည်နှင့် လက်နက်အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် နှိမ်နင်းခြင်းကြောင့် အင်အားမမျှတစွာ ဆန့်ကျင်ခုခံရမှု၊ ဆိုးရွားသော ရာသီ ဥတုဒဏ်ခံစားရင်း အပြင်းအထန် ဖျားနာမှုနှင့် အမျိုး သစွာဖောက်တို့၏ အကြိမ်စက်မှုတို့ကြောင့် မမျှော်လင့် ဘဲ စံဖဲသည် ဗြိတိသျှစစ်တပ်၏ ဖမ်းဆီးခြင်းအား ခံခဲ့ရ သည်။ ထို့နောက် ဗြိတိသျှအစိုးရမှ စံဖဲအား တရားစွဲဆို စစ်ဆေးပြီး ၁၉၂၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကြီးစင်တင်ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ ဇနီးသည်အညိုနှင့် မြန်မာ ပြည်သူတို့မှာ စံဖဲအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြရသည်။ (ဗိုလ်စံဖဲရုပ်ရှင်ကားမှာ ဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုအား အခြေခံရိုက် ကူးခဲ့ပြီး စံဖဲအဖြစ် ရွှေဘ၊ မသိန်းရင်အဖြစ် နွဲ့နွဲ့အေး၊ အညိုအဖြစ် သင်းသင်းလဲ့နှင့် ငပုအဖြစ် ကျော်ဇောတို့ သရုပ်ဆောင်ကြသည်။)

(ဆ) သွေး

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
- ၂။ စာရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ ဦးဉာဏ
- ၃။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
- ၄။ ရာဇဝတ်မှုပပျောက်ရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး ဇာတ်ကြမ်း
- ၅။ ဒါရိုက်တာ
- ၆။ စာရေးဆရာ မျိုးမြင့်အောင်
- ၇။ ထုတ်လုပ်သူ
- ၈။ ရွှေသစ္စာ ရုပ်ရှင်
- ၉။ သရုပ်ဆောင်များ
- ၁၀။ ရွှေဘ၊ ဇော်နိုင်၊ စံရှားတင်၊ ပုလဲ
- ၁၁။ ရုံတင်သည့်ကာလ
- ၁၂။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်၊ (ရန်ကုန် ရွှေဂုံရုံ)
- ၁၃။ ဘဂျမ်းသည် ဦးစန်းမောင်ပိုင် ကူးသန်းရောင်း ဝယ်ရေးကုမ္ပဏီတွင် ရိုးသား၍ ကြိုးစားသောဝန်ထမ်း

အဖြစ် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် ဘဂျမ်းတွင် ချစ်သူအမာရှိပြီး လက်ထပ်ရန် ဆန္ဒကိုယ်စီရှိကြသော်လည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝသော အမာ၏မိဘများက သာမန်ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းဖြစ်သော ဘဂျမ်းနှင့် လုံးဝ သဘောမတူသဖြင့် အခက်အခဲ တွေ့နေကြသည်။ တစ်နေ့တွင်ဦးစန်း မောင်က ဘဂျမ်းအား ရန်ကုန်မှပဲခူးသို့ မော်တော်ယာဉ် တစ်စီးဖြင့် ကုန်စည်များ တာဝန်ခံပေးပို့ရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို လေးစားစွာထမ်းဆောင်လေ့ရှိသော ဘဂျမ်းမှာ လမ်းခရီးတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့၏စစ်ဆေးရှာ ဖွေခြင်းဖြင့် ကြုံတွေ့ရသည်။ ဘဂျမ်းတာဝန်ခံ သယ်ဆောင်ခဲ့သည့် ကားမှ မူးယစ်ဆေးထုပ်များ ရှာဖွေတွေ့ရှိ၍ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ ထောင်ဒဏ်ကျခံရခြင်းနှင့် ချစ်သူအမာနှင့် ဝေးကွာခြင်းအတွက် ဘဂျမ်းမှာ ဦးစန်းမောင်အား နာကြည်းနေပြီး လက်စားချေရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေခဲ့သည်။

ဘဂျမ်း ထောင်တွင်းနေစဉ် ဦးစန်းမောင်မှာ ကြီးပွားချမ်းသာလျက်ရှိရာ မိန်းမပျိုလေးများနှင့် ပျော်ပါးလျှက်ရှိသည့်အပြင် တပည့်လူမိုက်များစွာမွေးပြီး မသမာနည်းဖြင့် စီးပွားရှာနေခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဘဂျမ်းချစ်သူအမာအား မိဘများမှ ရဲအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သော ဇော်နိုင်နှင့် စေ့စပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ဇော်နိုင်နှင့် အမာတို့မှာ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သဘောထားနှင့် အကျင့်စရိုက်မတူကြသည့်အပြင် မျက်နှာကြောလည်း မတည့်ကြသည့်အနေအထားရှိနေကြ၍ လက်ထပ်ရန်အစီအစဉ်ကို ငြင်းဆန်နေကြသည်။

ပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်ကင်း၍ ထောင်မှထွက်သည်နှင့် အခဲမကြေဖြစ်နေသည့် ဘဂျမ်းသည် ဦးစန်းမောင်နှင့် တွေ့ဆုံရန်သွားရာ ကုမ္ပဏီရုံး၌မတွေ့ရဘဲ ဦးစန်းမောင်အား စားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ခုတွင် မိန်းမပျိုလေးများနှင့် တပည့်တပန်းများဖြင့် ပျော်ပါး သောက်စားနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဘဂျမ်း၏ အခဲမကျေဒေါသစိတ်မှာ ပိုမို ပြင်းထန်လာပြီး ဦးစန်းမောင်အား ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်မိရာမှ ဦးစန်းမောင်၏ တပည့်များနှင့်ပါဆက်ပြီး ရန်ပုံဖြစ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ တိုက်ခိုက်မှုအတွင်း ဘဂျမ်း၏လက်တွင်းမှ ဓား လွတ်ကျသွားပြီး ထိုဓားဖြင့် ဘဂျမ်းအား ရန်ပြုလာ၍ ရှောင်ရှားလိုက်စဉ် ဓားက ဦးစန်းမောင်၏ရင်ဝက်ကိုထိုးစိုက်

သွားသည်။ ဦးစန်းမောင် ဓားဒဏ်ရာဖြင့် ရုတ်ခြည်းသေဆုံးသွား၍ ဘဂျမ်းသည် ရန်ကုန်တွင် မနေရဲတော့ဘဲ သူငယ်ချင်းကျော်အေးနှင့်အတူ ပျဉ်းမနားနယ်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။

ပျဉ်းမနားနယ်တွင် ဝရမ်းပြေးအဖြစ်နေထိုင်စဉ် သောင်းကျန်းသူ ညိုကြီးနှင့် ဗလတို့အဖွဲ့နှင့် ဘဂျမ်းတို့ ဆုံစည်းမိကြသည်။ ဘဂျမ်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲဝရမ်းပြေးဖြစ်လာ၍ ညိုကြီးတို့ သောင်းကျန်းသူများထံ ခိုလှုံနေရသော်လည်း သောင်းကျန်းသူတို့၏ လုပ်ရပ်များကို တစ်နေ့တခြားစက်ဆုပ်ရွံရှာလျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် ညိုကြီး၏ ဘဂျမ်းအပေါ် အလေးပေးဆက်ဆံမှုကို ဗလနှင့် နောက်လိုက်များက ကျေနပ်မှုမရှိဘဲ ညိုကြီးလစ်သည်နှင့် ရန်စမှု၊ ရန်ပြုမှုတို့ရှိနေ၍ ဘဂျမ်းမှာ အမြဲလို ခုခံနေရသည်။ ထိုစဉ် ဇော်နိုင်မှာ ပျဉ်းမနားမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရောက်ရှိလာသဖြင့် နှစ်ဘက်မိဘများမှ ဇော်နိုင်နှင့် အမာတို့အား လက်ထပ်ပေးလိုက်ကြသည်။ မူလကပင် လက်ထပ်ရန်အစီအစဉ်ကို ငြင်းဆန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၍ လက်ထပ်ပြီး ပျဉ်းမနားသို့ လိုက်ပါခဲ့သည်တိုင် သီးသန့်စီ နေထိုင်ခဲ့ကြသည့်ပြင် အမာသည် ဘဂျမ်းနှင့် ပြန်လည်ဆုံစည်းမှုကိုသာ မျှော်လင့်ဆဲရှိသည်။

နေအိမ်တွင် ဇော်နိုင်မရှိခိုက်၍ အမာတို့အိမ်အပါအဝင် အမာတို့ရပ်ကွက်အား သောင်းကျန်းသူများက စီးနင်းပြီး ရွှေငွေပစ္စည်းများအား သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ အမာတို့အိမ်မှ ရွှေငွေပစ္စည်းများကို သောင်းကျန်းသူတို့ သိမ်းဆည်းနေစဉ် ဇော်နိုင်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး သောင်းကျန်းသူတို့ကို ခုခံတွန်းလှန်ရာမှ သောင်းကျန်းသူတစ်ဦး၏ မျက်နှာဖုံးစွပ် ပြုတ်သွားသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဇော်နိုင်နှင့် အမာတို့သည် ဘဂျမ်း၏ သောင်းကျန်းသူဘဝကို မြင်တွေ့ သိရှိလိုက်ကြသည်။ တဆက်တည်းပင် အမာသည် ဇော်နိုင်နှင့် ဘဂျမ်းတို့၏ ရင်းနှီးပတ်သက်ခဲ့ကြမှုကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ညိုကြီးနှင့် သောင်းကျန်းသူတစ်စုရောက်ရှိလာပြီး ဇော်နိုင်ထံမှ ဘဂျမ်းအား ကယ်တင်လိုက်ကြ၍ ဘဂျမ်း လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။

ဘဂျမ်းသည် သောင်းကျန်းသူတို့၏ လုပ်ရပ်ကို စိတ်ပျက်နေစဉ် ချစ်သူအမာတို့၏အိမ်ကို ဝင်ရောက် စီး

နင်းခဲ့မိခြင်းအတွက်လည်း ယူကျုံးမရ ခံစားနေမိသည်။ ထိုနည်းတူ ညိုကြီးနှင့် ဗလတို့ကလည်း ဘဂျမ်းနှင့်ဇော်နိုင် အမာတို့၏ ဆက်ဆံရေးကို သိရှိကာ ဘဂျမ်း၏လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ထိုစဉ် တာဝန်အရ ခရီးထွက်လာသော ဇော်နိုင်နှင့်အဖွဲ့အား ဗလဦးဆောင် သည့် သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့မှ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရာ ဇော်နိုင် အား သောင်းကျန်းသူစခန်းတွင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထား စဉ် ညိုကြီးတို့တစ်တွေက အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြ သည်ကို ဘဂျမ်းက မကြည့်ရက်သည့်နည်းတူ ညိုကြီး၏ သမီးပုလဲကလည်း သနားကြင်နာပြီး ဇော်နိုင်အား တိတ်တခိုး ကူညီနေသည်။

ဇော်နိုင်၏ဒဏ်ရာများသက်သာချိန်တွင် ဘဂျမ်းနှင့် ပုလဲတို့၏အကူအညီဖြင့် ချုပ်နှောင်ထားရာမှ ဇော်နိုင် လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ဘဂျမ်းနှင့် ပုလဲတို့က ဇော်နိုင်အား ကယ်တင်ပြီးချိန်တွင် ဗလကသိရှိပြီး လိုက်လံတိုက်ခိုက် လာ၍သုံးယောက်စလုံးခုခံပြေးလွှားကြရသည်။ ဘဂျမ်းက ဗလနှင့်သောင်းကျန်းသူများအား ခုခံရင်း သောင်းကျန်းသူ စခန်းအား မီးရှို့နိုင်ခဲ့၍ သောင်းကျန်းသူများမှာ စခန်း မီးဘေးကာကွယ်ရေးကိုသာ ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်ကြရ သဖြင့် ဘဂျမ်း၊ ဇော်နိုင်နှင့်ပုလဲတို့လည်း သောင်းကျန်း သူများလက်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ ဘဂျမ်းနှင့်အမာတို့ ပြန်လည်ဆုံစည်းခွင့်ရကြသည့်နည်းတူ ဇော်နိုင်နှင့်ပုလဲ တို့လည်း လက်တွဲခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ (ဗြိတိသျှဘားမား ရုပ်ရှင်မှ ၁၉၄၀ပြည့်နှစ်တွင် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်း ဦးဉာဏနှင့် ဒါရိုက်တာ ကျားဦးသိန်းမောင်တို့က 'သွေး' အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ကားအား ပထမအကြိမ်ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယ အကြိမ် ရိုက်ကူးသည့် 'သွေး' အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားတွင် ဘဂျမ်းအဖြစ် ရွှေဘနှင့် အမာအဖြစ် စံရှားတင်တို့ ခေါင်း ဆောင် သရုပ်ဆောင်ကြသည်။)

(၈) မမေ့တုနိုင်အောင်

- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း ထွန်းဝင်း
- ၂။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား ရာဇဝတ်မှုပျောက်ရေးနှင့်

- ၃။ သောင်းကျန်းသူချုပ်ငြိမ်းရေး အချစ်ဇာတ်ကြမ်း။ ဒါရိုက်တာ ထွန်းဝင်း
- ၄။ ထုတ်လုပ်သူ လဝင်းရောင် ရုပ်ရှင်
- ၅။ သရုပ်ဆောင်များ ရွှေဘ၊ ဗိုလ်ဗကို၊ တင်တင်မူ၊ ကြည်ကြည်စိန်
- ၆။ ရုံတင်သည့်ကာလ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၇)ရက်၊ (ရန်ကုန် ဆုထူးပန်ရုံ)

ပျဉ်းမနားနယ်တွင် ဒေါက်တာစိုးအောင်သည် လူနာများအပေါ် မေတ္တာစေတနာထားရှိ ကုသမှုကြောင့် ကျော်ကြား၍ လူချစ်လူခင်များသည့်အပြင် ပျဉ်းမနားမြို့ မျက်နှာဖုံးနှင့်လှကေရီ အပြုံး၏ အချစ်ကိုလည်း ထူးခြား စွာရရှိထားသည်။ ထို့ပြင် အပြုံး၏ဖခင်ကြီးမှာ နှလုံးရောဂါသည်ဖြစ်၍ ဒေါက်တာစိုးအောင်က ဂရုပြုကုသပေးနေ ရသည်။ အပြုံး၏မိထွေးက မိဘများနှင့် ရင်းနှီးနေသော သစ်စက်သူဌေး ရာဘာနှင့် လက်ထပ်ပေးရန် ဆန္ဒပြင်းပြ နေသည်။ ချစ်သူအပြုံး၏ဖခင်နှင့် ပျဉ်းမနားမြို့မှ လူနာ များအား နေ့ရောညပါ ဂရုစိုက်ကုသပေးနေသော ဒေါက်တာ စိုးအောင်ထံသို့ ပေါင်းလောင်းမြစ်ဖျား တောတွင်း၌ အသည်းအသန်ဖြစ်နေသော ဖခင်အား လိုက်လံကုသ ပေးရန် မာလာအမည်ရှိ မိန်းမပျိုလေးက အရေးတကြီး လာရောက်ပင့်ဆောင်သည်။ ဒေါက်တာစိုးအောင်ကလည်း ဆရာဝန်ကောင်းပီသစွာ မာလာခေါ်ဆောင်သည့် လူနာ ဦးမြဟန်ရှိရာ ပေါင်းလောင်းမြစ်ဖျားဒေသသို့ ကြည့်ဖြူစွာပင် လိုက်ပါလာခဲ့ရာ လူနာကိုတွေ့ရချိန်၌ သောင်းကျန်းသူ စခန်းဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်သည်။ ထို့နောက်ဒေါက်တာ စိုးအောင်အား ပျဉ်းမနားသို့ ပြန်သွားခွင့်မပေးတော့ဘဲ လူနာကျန်းမာရေးကောင်းမွန်မှ ပြန်ပို့ပေးမည်ဟု ပြောဆို တားမြစ်ထားကြသည်။ ဒေါက်တာစိုးအောင်သည် သောင်း ကျန်းသူစခန်း၌ နေထိုင်စဉ်အတွင်း သောင်းကျန်းသူတို့ သည် မူးယစ်ဆေးဝါးကူးသန်းမှု၊ ပြန်ပေးမှု၊ လုယက်မှုနှင့် ဓားပြမှု စသည့် ရာဇဝတ်မှုမျိုးစုံ ကျူးလွန်နေကြသည်ကို

သိရှိခဲ့ရပြီး သောင်းကျန်းသူခေါင်းဆောင် လူနာ ဦးမြဟန် ၏သမီး မာလာက တစ်ဖက်သတ် ချစ်နေသည့်အဖြစ်ကို လည်း ရိပ်စားမိခဲ့သည်။

အပြုံးနှင့် ပျဉ်းမနားဖြူမှလူနာများက ဒေါက်တာ စိုးအောင်ပြန်လည်ရောက်ရှိမလာခြင်းအတွက် ပူပန်သောက ရောက်ရှိနေကြသည့်ပြင် အပြုံး၏ဖခင် ကျန်းမာရေး အခြေအနေမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုဆိုးရွားနေသည်။ ဖခင်ကြီး၏ ဆေးဝါးကုသမှုအား အပြုံးနှင့်အတူ မိထွေး ဖြစ်သူနှင့် မိတ်ဆွေ သစ်စက်သူဌေး ရာဘာတို့က ကူညီ ပေးကြသည်။ ထိုစဉ် လူနာဦးမြဟန်၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာ၍ မာလာက ဒေါက်တာစိုးအောင်အား ပျဉ်းမနားသို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင် ပေးခဲ့သည်။ ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ဒေါက်တာစိုးအောင်သည် အပြုံးထံသို့ အပြေးအလွှား ရောက်ခဲ့သော်လည်း အပြုံး၏ ဖခင် အသုဘအခမ်းအနားကိုသာ ပက်ပင်းတွေ့ခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် ဒေါက်တာစိုးအောင်မှာ အပြုံး၏ နာကြည်းမှုနှင့် စိမ်းကားမှုတို့ပါဝင်သော အမုန်းများကို လက်ခံရပြီးနောက် သစ်စက်သူဌေး ရာဘာ၏ အောင်ပွဲရုပ်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရ သည်။

ထို့နောက် ဒေါက်တာစိုးအောင်သည် အပြုံး၏ မုန်းတီးမှုကို မခံနိုင်တော့၍ ပျဉ်းမနားမှဆေးခန်းကိုပိတ်ကာ ပေါင်းလောင်းမြစ်ဖျားမှ သောင်းကျန်းသူစခန်းသို့ လှမ်း အမည်သစ်ဖြင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက် သွားရောက်နေထိုင် ခဲ့သည်။ လှမ်းသည် သောင်းကျန်းသူစခန်းတွင် မာလာ၏ ကူညီရိုင်းပင်းမှုနှင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုဖြင့် စိတ်ဖြေပျောက် နေစဉ် ပေါင်းလောင်းမြစ်ဖျားသို့ ထွန်းဝင်းနှင့် မြဒင်တို့ ညီအစ်ကိုဦးဆောင်သည့် ရွှေရှာဖွေရေးအဖွဲ့ ရောက်ရှိလာ ကြသည်။ သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့မှာ ရွှေရှာဖွေရေးအဖွဲ့အား လိုလားမှုမရှိဘဲ စောင့်ကြည့်နေပြီး အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုး ပေးကြရာ၌ ရွှေရှာဖွေရေးအဖွဲ့မှ ပြန်လည်ခုခံတွန်းလှန်မှု ကိုလည်း ခံနေကြရသည်။ ထို့ကြောင့် သောင်းကျန်းသူ အဖွဲ့မှ မကျေမနပ်ဖြစ်ပွားပြီး အစ်ကိုဖြစ်သူထွန်းဝင်းအား ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ အသတ်ခံရမှုအတွက် ညီဖြစ်သူ မြဒင်မှာ အခဲမကျေဖြစ်ပြီး အခြေအနေပေးက ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့်ပူးပေါင်းပြီး သောင်းကျန်းသူ အဖွဲ့အား ဖြိုခွဲနှိမ်နင်းရန်လည်း ပိုင်းဖြတ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ် လှမ်းနှင့်မြဒင်တို့ ဆုံစည်းရာမှ လှမ်း၏ သေနတ်ပစ်ကျွမ်းကျင်မှုအား မြဒင်က သဘောကျပြီးမြဒင် ၏သတ္တိကို လှမ်းကလေးစားကာ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသွားကြ သည်။ သောင်းကျန်းသူများမှ အခွင့်သာလျှင် သာသလို မြဒင်တို့အား နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်ကြတိုင်း အခြေအနေ ပေးလျှင်ပေးသလို လှမ်းက ဟန့်တားပြီး မြဒင်ကိုကူညီခဲ့ သည်။ မြဒင်၏အသက်ကို ကယ်တင်သည်အထိ လှမ်း၏ ကျေးဇူးက ကြီးမားခဲ့ပြီး မြဒင်ကလည်း အစ်ကိုရင်းတမျှ လှမ်းကို လေးစားချစ်ခင်လာခဲ့သည်။ လှမ်းနှင့်မြဒင်တို့၏ ဆက်ဆံရေးအပေါ် သောင်းကျန်းသူအချို့က သံသယဝင် ပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်လာကြသော်လည်း ဦးမြဟန်နှင့် မာလာ တို့က ဆေးဝါးကုသပေးခဲ့မှုကိုထောက်ထား၍ လှမ်းဘက် မှ ရပ်တည်ကာကွယ်ပေးခဲ့သည်။

လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားသော ရာဘာမှာ မော် တော်ကားမောက် သေဆုံးသွားသဖြင့် အပြုံးမှာ ဒေါက်တာ စိုးအောင်ပြန်လာမည့်အချိန်ကို စောင့်စားရင်း သတင်းရ သည်နှင့် လိုက်လံရှာဖွေလေ့ရှိသည်။ စိုးအောင်အား ပေါင်း လောင်းမြစ်ဖျားဒေသတွင် လိုက်လံရှာဖွေစဉ် အပြုံးကို သောင်းကျန်းသူများမှ နှောင့်ယှက်ကြရာတွင် မြဒင်နှင့် တွေ့ရှိပြီး ရွှပ်ရွပ်ခွဲခွဲ ကယ်တင်ပေးခဲ့သည်။ အပြုံးနှင့် မြဒင်တို့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားကြပြီးနောက် အပြုံး၏ စိုးအောင် ရှာပုံတော်တွင် မြဒင်က ကူညီပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက် သည်။ မြဒင်သည် သောင်းကျန်းသူနယ်မြေတွင် ရောက် ရှိနေသော လှမ်းအား ဆရာဝန်စိုးအောင်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု စဉ်းစားမိသလို သောင်းကျန်းသူနယ်မြေတွင် ကျင်လည် နေသည့် လူရည်သန့် လှမ်း၏အဖြစ်ကိုလည်း မရှုစိမ့် ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့်ဆက်သွယ်၍ မြဒင် နှင့် ရှာဖွေရေးအဖွဲ့သည် သောင်းကျန်းသူစခန်းအား စီးနင်းဖြိုခွဲလိုက်ကြသည်။ သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့အား ဖြို ခွဲစဉ်မှာပင် မာလာနှင့်လှမ်း ကျဆုံးခဲ့ကြ၍ မြဒင်က အပြုံးအား ကြေကွဲစွာသတင်းပို့ရင်း အားပေးနှစ်သိမ့်မှု ပြုလိုက်ရတော့သည်။ (မြဒင်အဖြစ် ရွှေဘေ၊ ဒေါက်တာ စိုးအောင်(လှမ်း)အဖြစ် ဗိုလ်ဗကို၊ အပြုံးအဖြစ် တင်တင်မူ နှင့် မာလာအဖြစ် ကြည်ကြည်စိန်တို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင် ကြသည်။

- (ဈ) မင်းအာဏာ
- ၁။ ဝတ္ထု ဇာတ်ညွှန်း
ဦးဉာဏ
- ၂။ ဇာတ်လမ်း အမျိုးအစား
တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် မေတ္တာဖွဲ့ဇာတ်ကြမ်း
- ၃။ ဒါရိုက်တာ
ဘုန်းမော်
- ၄။ ထုတ်လုပ်သူ
မင်းလွင် ရုပ်ရှင်
- ၅။ သရုပ်ဆောင်များ
ရွှေဘ၊ ကျော်သန်း၊ ကြည်ကြည်ဌေး၊
မြတ်ကိုကို၊ ပန်းဝါ
- ၆။ ရုံတင်သည့်ကာလ
၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၉)ရက်၊
(ရန်ကုန်၊ ရွှေဂုံရုံ)

ချစ်ရွှေနှင့် ကျော်ညွန့်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများ ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် သထုံမြို့မှ ဦးလေးဖြစ်သူက စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းပေးခဲ့သည်။ မိဘမဲ့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် သာမန်ထက်များစွာ ချစ်ခင်တွယ်တာကြ သော်လည်း ပင်ကိုစရိုက်မှာမူ ခြားနားကြသည်။ ငယ်စဉ် ကပင် ကျော်ညွန့်မှာ ပေပေတေတေ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ချစ်ရွှေ ကမူ အနာဂတ်အတွက် ရည်မှန်းချက်ကြီးစွာ ထားရှိကြီး စားခဲ့သည်။ ချစ်ရွှေသည် ပေပေတေတေနေသည့် ကျော် ညွန့်အား ဆုံးမပဲ့ပြင်လေ့ရှိပြီး လူပေလူတေညီလေး ကျော်ညွန့်ကို အလွန်ချစ်ခင် ဦးစားပေးလေ့ရှိသည်။

အရွယ်ရောက်ချိန်တွင် ချစ်ရွှေမှာ ဒုရဲအုပ်ဖြစ် လာပြီး သထုံမြို့မျက်နှာဖုံး သူဌေးသမီး ခင်မြရင်နှင့် လူငယ်ဘာဝ ချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်ခင်မြရင် ၏ မိဘများမှာ မိဘမဲ့ ဒုရဲအုပ်လေးချစ်ရွှေနှင့် ချစ်ကျွမ်း ဝင်နေမှုကို မလိုလားဘဲ ချမ်းသာသော မိဘအသိုက် အဝန်းမှ ရဲအရာရှိ ချစ်တင်နှင့် စေ့စပ်ပေးရန် ရည်မှန်း ထားကြသည်။ ခင်မြရင်တွင်လည်း မောင်ငယ် မြတ်ကို တစ်ဦးတည်းသာရှိပြီး မိသားစုတစ်ခုလုံးက အချစ်ပို

အလိုလိုက်ထားကြသည်။ အရွယ်ရောက်လာသော်လည်း ကျော်ညွန့်မှာ အလုပ်အကိုင်မရှိဘဲ လေလွင့်နေသဖြင့် ဦးလေးနှင့်အဒေါ်က မကြည်ဖြူတော့ဘဲ နေ့စဉ်လို ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျော်ညွန့်သည် ဆူပူမခံလိုတော့၍ ရန်ကုန်သို့ အလုပ်ရှာရန် ထွက်လာခဲ့ သည်။ ချစ်ရွှေမှာ လုပ်ငန်းတာဝန်အား ကျေပွန်စွာ ထမ်း ဆောင်သဖြင့် ရဲအုပ်ရာထူး တိုးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။

ရန်ကုန်တွင် ကျော်ညွန့်အား သူဌေးသားသူငယ် ချင်းတစ်ယောက်မှ လက်ခံထားပြီး အလုပ်ရရှိရေးကိုလည်း ကူညီခဲ့သည်။ ကျော်ညွန့်၏ ထိုသူငယ်ချင်းမှာ ပန်းသည် မလေး ပန်းဝါနှင့် ရည်ခံနေစဉ်တွင် မြတ်ကိုကလည်း မိသားစု၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် အလိုလိုက်မှုကို အသုံး ချပြီး ပန်းဝါ၏အချစ်ကိုရရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးပမ်းလျက် ရှိသည်။ တစ်ညတွင် မြတ်ကိုက ပန်းဝါကိုခိုးယူပြေးရာမှ ကျော်ညွန့်တို့နှင့် မြတ်ကို အချင်းများခဲ့ကြပြီး ကျော်ညွန့် က မြတ်ကိုအား ဓားဖြင့် ထိုးလိုက်မိသည်။ ရန်ကုန်သို့ လိုက်လာသည့် ခင်မြရင်တို့သားအဖမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ နေအိမ်တွင် မြတ်ကို ဓားဒဏ်ရာဖြင့် ကွယ်လွန်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ပို့၍ အမှုဖွင့်ခဲ့ကြသည်။

ခင်မြရင်တို့သားအဖ သထုံမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက် ရှိချိန်တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ မြတ်ကိုအား သတ်သည့်တရားခံ ဖော်ထုတ်ရေးအတွက် ချစ်ရွှေအား ရန်ကုန်သို့ စေလွှတ် တာဝန်ပေးအပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်သို့ရောက်သည် နှင့် ချစ်ရွှေသည် ညီဖြစ်သူအား ဦးစွာခေါ်ယူတွေ့ဆုံပြီး မြတ်ကိုသေဆုံးမှုတွင် သဲလွန်စရရှိရေးအတွက် ကြိုးပမ်း ခဲ့သည်။ ကျော်ညွန့်က အစ်ကိုဖြစ်သူချစ်ရွှေ၏ တာဝန်ကို ကြိုးပမ်းထမ်းဆောင်မှုအပေါ် လေးစားအထင်ကြီးလာပြီး အဖြစ်မှန်ကို လှီးလှဲဖုံးကွယ်နေရသည့် အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံ တွေ့နေရသည်။

တာဝန်သိသူများ၏ သတင်းပေးမှုအရ ချစ်ရွှေ နှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့သည် ကျော်ညွန့်အား စစ်ဆေးမေးမြန်းမှု ပြုရန်အတွက် ကျော်ညွန့်၏နေအိမ်ကိုပိုင်းကြရာ ရဲများ ပိုင်းရဲထားသည့်ကြားမှကျော်ညွန့်သည် စွန့်စားလွတ်မြောက် သွားခဲ့သည်။ ကျော်ညွန့် ပုန်းခိုနိုင်မည့် နေရာအသီးသီးကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး ချစ်ရွှေ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖမ်းဆီးရန်

ကြိုးပမ်းခဲ့သော်လည်း ကျော်ညွန့်၏ လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်မှုနှင့် စွန့်စားမှုကြောင့် အကြိမ်ကြိမ် လွတ်မြောက်သွားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ကျော်ညွန့်သည် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆက်လက်နေထိုင်မှု မပြုနိုင်တော့၍ နယ်သို့ လှည့်လည်တိမ်းရှောင်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ သတင်းအရ ချစ်ရွှေသည် သထုံနယ်သို့ လိုက်လံထောက်လှမ်း ရှာဖွေခဲ့ရာ၌ ချစ်သူ ခင်မြရင်မှ လူသတ်တရားခံအား ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ဖမ်းဆီးပေးရန် အကြိမ်ကြိမ်ပူဆာခဲ့သည်။ ချစ်ရွှေကလည်း လူသတ်တရားခံအား ဖမ်းဆီးပေးမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ထိ ချစ်ရွှေသည် လူသတ်တရားခံအဖြစ် ကျော်ညွန့်အား မရိပ်စားမိသေးချေ။ ရအောင်ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးပေးမည်ဟုသာ ကတိပေးခဲ့သည်။

သထုံမြို့သို့ ချစ်ရွှေရောက်ရှိနေကြောင်းသတင်းရ၍ ဝရမ်းပြေးကျော်ညွန့်သည် ချစ်ရွှေအား သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ၌ မြတ်ကိုအား သတ်သည့်တရားခံ ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးရေးတွင် အခက်အခဲကြုံတွေ့ရပုံ၊ တွေ့ကြုံတိုင်း ချစ်သူခင်မြရင်မှ တရားခံဖမ်းဆီးပေးရေး ပူဆာနေကာ တရားခံဖော်ထုတ်ပြီးမှ လက်ထပ်ရန်စိစဉ်ကြပုံ၊ တရားခံဖမ်းဆီးဖော်ထုတ်ရေး ကြန့်ကြာနေခြင်းအတွက် ရဲအရာရှိဦးချစ်တင်မှ ကြိမ်းမောင်းလျှက်ရှိပုံ၊ မှုခင်းတိုင်းတွင်

တရားခံကိုဖော်ထုတ်နိုင်၍ နာမည်ကောင်းရခဲ့သော်လည်း ယခု မြတ်ကိုသတ်မှုတွင် နာမည်ပျက်ကိန်းရှိပုံ၊ ခင်မြရင်အား မိဘများမှ ရဲအရာရှိ ဦးချစ်တင်နှင့် စေ့စပ်ရန် စီစဉ်နေကြပုံတို့ကို သိခဲ့ရသည်။ ကျော်ညွန့်သည် အစ်ကိုဖြစ်သူ ချစ်ရွှေ၏ အကြပ်အတည်းကို ရိပ်စားမိပြီး အစ်ကိုအားချစ်လွန်း၍ လူသတ်တရားခံအား ဖမ်းဆီးနိုင်မည် နေရာကို အချိန်နှင့် နေရာကို ကိုယ်တိုင်စာရေးပြီး လျှို့ဝှက်သတင်းပေးခဲ့သည်။

ကျော်ညွန့်၏သတင်းပေးချက်အရ တရားခံအား သွားရောက်ဖမ်းဆီးခဲ့ရာတွင် ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားပြီး ချစ်ရွှေ၏ ပစ်ခတ်မှုဖြင့်ပင် လူသတ်တရားခံကျော်ညွန့်အား ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ ချစ်ရွှေသည် ကျော်ညွန့်မှန်းမသိဘဲ ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးလိုက်ရ၍ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှု ကြီးမားစွာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တရားရုံးမှ ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်အား ခံစားပြီး၍ အကျဉ်းထောင်မှ ကျော်ညွန့်လွတ်မြောက်လာသောအချိန်တွင် ရာထူးတိုးမြှင့်ခံရပြီးဖြစ်သည့် ချစ်ရွှေ၊ ဇနီးခင်မြရင်နှင့်မိသားစုက လာရောက်ကြိုဆိုကြသည်။ (ကျော်ညွန့်အဖြစ် ရွှေဘေ၊ ချစ်ရွှေအဖြစ် ကျော်သန်း၊ ခင်မြရင်အဖြစ် ကြည်ကြည်ဌေး၊ မြတ်ကိုအဖြစ် မြတ်ကိုကိုနှင့် ပန်းဝါအဖြစ် ပန်းဝါတို့ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။)

ချစ်ကြည်ရေး ရုပ်ရှင် “မိုလ်စ်ဖဲ” မှ ရွှေဘေ၊ သင်းသင်းလှ၊ နွဲ့နွဲ့အေး

ညိုနှိုင်းကိုးကားသည့် စာအုပ်စာတမ်းနှင့် ဆောင်းပါးများ

- ၁။ ဒဂုဏ်ပ ဦးဘတင် ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်မာရုပ်ရှင်လောက
- ၂။ ပြည့်စုံ ကျွန်တော့်ဇာတ်လိုက် ချစ်ရွှေကြီး
- ၃။ ရွှေလေးမောင် ပြည်သူတွေချစ်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်ကြီးများ
- ၄။ သိမ်ဖြူ ကြွယ်ဝ နှစ်(၅၀)ခရီး မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များ
- ၅။ စစ်ကိုင်း လှရွှေ ရုပ်ရှင်ဂီတနှင့် ကျွန်တော်
- ၆။ စစ်ကိုင်း လှရွှေ ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင် စတန့်မင်းသား(၁၀)ဦး
- ၇။ ချစ်နိုင် (စိတ်ပညာ) သူတို့ ဘာကြောင့်အောင်မြင်
- ၈။ မိုးမြင့်ဦး အကျော်ကြားဆုံးနှင့် ပရိသတ်အင်အားအများဆုံး မင်းသားများ
- ၉။ ကျော်သန်းမြင့်(ဗန်းမော်) မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ငွေကြယ်ပွင့်တို့ ရုပ်ပုံလွှာများ
- ၁၀။ ပထမအကြိမ်မြောက် ရုပ်ရှင်နှိုးနှောဖလှယ်ပွဲစာတမ်းများ (၁၉၆၈)
- ၁၂။ မောင်သူရိန် စတန့်မင်းသား ရွှေဘ (ရုပ်ရှင်အောင်လံ ၁၉၈၉ ဇန်နဝါရီ)
- ၁၃။ မြတ်လေး မင်းသားရွေးနည်း ထိုတစ်နည်း (ရွှေအမြုတေ ၁၉၉၉ ဒီဇင်ဘာ)
- ၁၄။ မောင်ခိုင်လတ် လွမ်းတတ်သူ ရသစာတမ်း (မဟေသီ ၂၀၀၄ ဇန်နဝါရီ)
- ၁၅။ ကျော်သန်းမြင့်(ဗန်းမော်) သမိုင်းဖြစ်စဉ်ထဲက သင်းသင်းလဲ့ (ရွှေအမြုတေ ၂၀၀၅ ဧပြီ)
- ၁၆။ ဖိုးသောကြာ (ခေတ်+မိုး) ရုပ်ရှင်ဇာတ်ရုပ်တွေ အဟုတ်ပဲပေါက်နေကြပြီလား (အလင်းတန်းဂျာနယ် ၁၆-၈-၂၀၀၇)
- ၁၇။ ဖိုးသောကြာ (ခေတ်+မိုး) ဦးရွှေဘနာမည်မပါလို့ မကျေနပ်ဘူး (အလင်းတန်းဂျာနယ် ၁၃-၉-၂၀၀၄)
- ၁၈။ တက္ကသိုလ် ခင်မောင်လေး သုံးပွင့်ဆိုင် စကားပြောခြင်း (ရုပ်ရှင်သစ္စာ ၁၉၈၅ ဩဂုတ်)
- ၁၉။ ဝိုနန်း ဟာဒ်ရိပ် စကားပိုင်း (ရုပ်ရှင်သစ္စာ ၁၉၈၅ စက်တင်ဘာ)
- ၂၀။ တက္ကသိုလ် မြတ်ဇင် သန်းသန်းဆင့်ရဲ့ မင်္ဂလာတေး (ရုပ်ရှင်သစ္စာ ၁၉၈၉ ဖေဖော်ဝါရီ)
- ၂၁။ ထွန်းလှိုင် ရုပ်ရှင်နယ်မှ ချစ်စရာလေးများ (ရုပ်ရှင်ကြေးမုံ ၁၉၈၈ မေလ)
- ၂၂။ စိန်ခင်မောင်ရီ ဒါဖတ်ပြီးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ (သောင်းပြောင်းထွေလာ ၁၉၈၃ စက်တင်ဘာ)
- ၂၃။ သော်တာဆွေ ရုပ်ရှင်မင်းသားရွှေဘမှ ဗွီဒီယိုသို့ (သောင်းပြောင်းထွေလာ ၁၉၈၇ ဇန်နဝါရီ)
- ၂၄။ ဘုန်းမြင့် (ရွှေမင်းဝံ) ပဲရော့ဦးဆန်နီ (ရုပ်ရှင် ၁၉၈၅ ဖေဖော်ဝါရီနှင့် မတ်)
- ၂၅။ ဂျေကြိုင် (မဟာစိန္တာ သမိုင်းအဓိက) သမိုင်းဝင် မြန်မာ့ဆေးရောင်စုံရုပ်ရှင်များ (ရုပ်ရှင်အောင်လံ ၁၉၈၅ မတ်)

- ၂၆။ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက) ဝင်ငွေကောင်းခဲ့သော ဇာတ်ကားများနှင့် အများဆုံးရိုက်ကူးခဲ့ရသည့် မင်းသား၊ မင်းသမီးများ (ရုပ်ရှင်အောင်လံ ၁၉၈၉ ဖေဖော်ဝါရီ)
- ၂၇။ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက) မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းမှ သံစုံသွင်းဇာတ်ကားများ (ရုပ်ရှင်အောင်လံ ၁၉၉၂ စက်တင်ဘာ)
- ၂၈။ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက) ခေတ်ကြေးမုံကိုဖော်ပြသော ရုပ်ရှင်ကားများ (ရွှေအောင်လံ ၁၉၉၆ စက်တင်ဘာ)
- ၂၉။ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက) ဒါရိုက်တာ တက္ကသိုလ်ဝင်းဖေ (ရွှေအောင်လံ ၂၀၀၃၊ စက်တင်ဘာနှင့် အောက်တိုဘာ)
- ၃၀။ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက) အသံထွက်ခေတ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်းမှတ်တိုင်များ (ရတီ၊ ၂၀၀၉ မတ်)
- ၃၁။ နန်းညွန့်ဆွေ ဒါရိုက်တာ ဦးနေဒွန်း (ရုပ်ရှင် ၁၉၈၈၊ ဖေဖော်ဝါရီ)
- ၃၂။ အောင်သျှံဝိုင်း (ကျိုက်မရော) သမ္မတလူကြမ်း လှဖေကြီး (ရုပ်ရှင် ၁၉၈၈၊ ဖေဖော်ဝါရီ)
- ၃၃။ မြင့်သီဟစိုး မင်းသားသက်ရှည်တဲ့ ရဲဘော်သက်ရှည် (ရုပ်ရှင် ၂၀၀၂၊ အောက်တိုဘာ)
- ၃၄။ တင်နိုင်တိုး ရေပန်းစားခဲ့သူ သရုပ်ဆောင်မင်းသားရွှေဘ (Weekly Eleven ၆-၅-၂၀၀၉)
- ၃၅။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ် (၁၉၈၉)

ညှိနှိုင်းအထောက်အထားယူသည့် မဂ္ဂဇင်းများ

(၁) ရုပ်ရှင်မျက်မှန်၊ (၂) ရုပ်ရှင်၊ (၃) ရုပ်ရှင်သစ္စာ၊ (၄) ရုပ်ရှင်အောင်လံ၊ (၅) ရွှေအောင်လံ၊ (၆) ရုပ်ရှင် ရွှေဆောင်၊ (၇) ရုပ်ရှင်သစ်၊ (၈) ဖလင်ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖော်ပြခဲ့ကြသည့် လက်လှမ်းမီသမျှ ရုပ်ရှင်သတင်းများ၊ ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းများနှင့် ကြော်ငြာများ။

ထွေဆုံးဆွေးနွေး အကူအညီပေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ

- ၁။ စာရေးဆရာ၊ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတည်းဖြတ်ထုတ်ဝေသူ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ ပြည့်စုံ
- ၂။ စာရေးဆရာ၊ ရုပ်ရှင်မျက်မှန်မဂ္ဂဇင်း၊ တာဝန်ခံစာတည်း၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ မောင်ရွှေစွန်
- ၃။ စာရေးဆရာ၊ အနုပညာကြေးမုံမဂ္ဂဇင်းနှင့် မှုခင်းသတင်းဂျာနယ် တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ၊ ဒါရိုက်တာ မောင်ယဉ်ကျော်
- ၄။ စာရေးဆရာနှင့် ရုပ်ရှင်သုတေသီ ဂျေကြိုင် (မဟာဝိဇ္ဇာ သမိုင်းအဓိက)
- ၅။ ဒေါ်တင်တင်ညို(မင်းသားရွှေဘ၏ဇနီး ရုပ်ရှင်မင်းသမီး သင်းသင်းလဲ့)

**ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ် စာပေကော်မတီမှ ထုတ်ဝေသော
စာအုပ်များ**

- ၁။ ကင်းဝန်ခြေရာ လိုက်၍သာ (အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီး ဦးသက်ထွန်း)
အမျိုးသားစာပေဆု (စာပဒေသာ) ၁၉၉၈ ခုနှစ်
- ၂။ သင့်ရဲစွမ်းရည် မိုးသို့မီ (ကျော်ညွန့်မိုး)
- ၃။ သဘာဝသမားတော် (မောင်သာမည)
(အမေရွာစာပျိုးခင်းဆု) ၂၀၀၄ ခုနှစ်
- ၄။ ဈေးကွက်ရှာဖွေထူထောင်ခြင်းဆိုင်ရာမူကြီးများ (မောင်စူးစမ်း)
- ၅။ ထိပ်ဆုံးမှာ တွေ့ကြမယ် (ခင်မောင်ညို-ဘောဂဗေဒ)
- ၆။ ဥတုဘောနေသင်္ဂဟကျမ်း (ယောမြို့စားအတွင်းဝန် ဦးဘိုးလှိုင်)
- ၇။ ခေါင်းဆောင်မှုစွမ်းရည် ဥပဒေသများ (မောင်မြင့်ကြွယ်)
- ၈။ အကြွင်းမဲ့ခေါင်းဆောင်မှု သဘောတရား (မောင်မြင့်ကြွယ်)
သုတစွယ်စုံစာပေဆု (ဘာသာပြန်) ၂၀၀၆ ခုနှစ်
- ၉။ စက်ဝန်းပြည့်ခေါင်းဆောင်မှု အတတ်ပညာ (မောင်မြင့်ကြွယ်)
- ၁၀။ ဤကမ္ဘာလောကနှင့် ရေနံစွမ်းအင်ပြဿနာ
(အငြိမ်းစားသံအမတ်ကြီး ဦးလှမောင်)
သုတစွယ်စုံစာပေဆု (နိုင်ငံတကာရေးရာ) ၂၀၀၇ ခုနှစ်
- ၁၁။ ကမ္ဘာ့အရင်းရှင်စနစ် အသံတိတ်နန်းသိမ်းပွဲ (မြရင်)
- ၁၂။ အကောင်းမြင်စိတ်စွမ်းအား (မောင်ဆုရှင်)
- ၁၃။ MY WORD! (Essays on English Usage) (U Ko Ko - SUNSIT)
- ၁၄။ အိမ်တွင်းသမားတော် (မောင်ဆုရှင်)
- ၁၅။ ခန္ဓာသန်စွမ်း စိတ်ရွှင်လန်းဖို့ လေ့ကျင့်ခန်းများ (မောင်ဆုရှင်)

**ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းစာပေဆုရ
စာအုပ်များ**

- ၁၆။ ရန်အောင်၏ စာပေခရီးတစ်ခု (လှတိုး-စိတ်ပညာ)
- ၁၇။ လက်ရာအစုံ နဂါးရုံ (မင်းဘူးအောင်ကြိုင်/ Taung Goe)
- ၁၈။ မြန်မာ-မဏိပူရစစ်သမိုင်း (မောင်နွယ်သန်း)
- ၁၉။ ပျူမြို့ပြယဉ်ကျေးမှုသမိုင်း (ဌေးဝေ)
- ၂၀။ ကျပင်းဘုန်းကြီး မေတ္တာစာ (ကိုကြီးကျော်)
- ၂၁။ ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ (ကိုဇော်ဌေး-ယဉ်ကျေးမှု)
- ၂၂။ စံပယ်တစ်ကုံး ကြယ်တစ်ကုံး ကလေးကဗျာများ (မင်းချမ်းမွန်)
- ၂၃။ မြင်းခြံမြို့ ဆရာကြီးဦးအေးနှင့် တိမ်မြုပ်နေသော သူ့စာပေများ
(မောင်မောင်ညွန့်-မန်းတက္ကသိုလ်)
- ၂၄။ ဦးပဂျီငို (တိုးတက်ရေးဦးစိန်) သူ့ဘဝ၊ သူ့စာ၊ သူ့တရား
(မင်းလှမြတ်ထွေး)
- ၂၅။ Kinwun Mingyi And Dhammathats (အောင်သန်းထွန်း-မုံရွာ)
- ၂၆။ ရှေးဟောင်းမွန်ခေါင်းလောင်းစာမှ စာပေအထောက်အထားများ
(မြမြချို)
- ၂၇။ Myanmar and The Europeans (ဦးလှသိန်း)
- ၂၈။ ကုန်းဘောင်ခေတ် ယောဒေသ (ဦးကျော်၊ သမိုင်းပါမောက္ခ)
- ၂၉။ သံသာချိုလွင် ကလေးကဗျာများ (လူမွန်၊ ပခုက္ကူ)
- ၃၀။ သစ်သီးဝလံ ပန်းမန်သစ်ပင်နှင့် မြန်မာ့အတွေးအမြင် (မခင်နု၊ ဒဿန)

ဖြန့်ချိရာဌာန

ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ် စာပေဧကန်မတီ

အမှတ်-၅၃/၆၁၊ သိမ်ဖြူလမ်းနှင့် ကမ်းနားလမ်းထောင့်၊
ဖုန်း-၀၁ ၂၉၆၃၂၅၊ ၀၁ ၂၉၆၂၆၁၊ ၀၉ ၇၃၁၀ ၄၄၈၇